

หากคุณต้องการ
ไปศึกษาใน

สหรัฐ

เตรียมพร้อมที่จะไป: ข้อมูลในทางปฏิบัติ
สำหรับการพำนักและศึกษาในสหรัฐ

หากคุณ
ต้องการ ไป

ศึกษา
ใน

สหรัฐ

เล่ม 4

บัณฑิตศึกษา และการศึกษาทางวิชาชีพ
และการวิจัย

หนังสือชุดนี้เล่มนี้จัดทำขึ้นชื่อ หากคุณต้องการไปศึกษาในสหรัฐ โดยฝ่ายข้อมูลและทรัพยากรทางการศึกษาของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐ หนังสือชุดนี้ยังมีอยู่ใน World Wide Web at <http://educationusa.state.gov>

กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐใคร่ขอขอบคุณบุคคลจากทั่วโลกที่มารายชื่อต่อไปนี้ได้ใช้เวลา ความเชี่ยวชาญ และความสามารถในฐานะสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของคณะกรรมการที่ปรึกษาหากคุณต้องการไปศึกษาในสหรัฐ

Evelyn Levinson - Project Coordinator Participant Training Specialist, USAID West Bank and Gaza Mission, and International Education Consultant; Former Director, Educational Information Center, U.S.-Israel Educational Foundation, Tel Aviv, Israel

Louise Cook - Booklet One Coordinator Associate Project Coordinator/Editor, and Contributing Author Center Director, Kaplan Inc., London, and former Director, Educational Advisory Service, U.S.-U.K. Fulbright Commission, London

Diana Lopez - Booklet Two Coordinator and Contributing Author Director, Graduate Admissions and Records, University of Tennessee, Knoxville

Roberta Paola - Booklet Three Coordinator and Contributing Author Educational Advisor/Special Projects Officer For South Africa, U.S. Consulate General, Durban, South Africa

Gaston Lacombe and Laura Ruskaup- Booklet Four Coordinators and Contributing Authors Lacombe: Program Coordinator, Soros Foundation- Latvia, Educational Advising Center Ruskaup: Former Educational Adviser, U.S. - U.K. Fulbright Commission

กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐใคร่ขอขอบคุณผู้ประพันธ์/บรรณาธิการ/ผู้อ่านที่ปรึกษาต่อไปนี้

Kathleen Alam, U.S. Department of State Educational Advising Coordinator, South Asia

Ellen Badger, Director, International Student and scholar Services, Binghamton University (SUNY), New York

Juleann Fallgatter, Editor, The Advising Quarterly, and Director, Advising and Testing Services, AMIDEAST

Nancy Gong, former Coordinator, American-Indonesian Exchange Foundation-Educational Advising Service, Jakarta, Indonesia

Sandarshi Gunawardena, former Educational Advisor, U.S. -Sri Lanka Fulbright Commission, Colombo, Sri Lanka

Linda Heaney, President, Linden Educational Services, Washington, D.C.

Lia Hutton, Associate Editor, The Advising Quarterly, AMIDEAST

Nancy Keteku, U.S. Department of State Educational Advising Coordinator, Africa

Maria Lesser, former U.S. Department of State Regional Educational Advising Coordinator, Mexico/Caribbean

Amy Lezberg, New England Resource Center for Higher Education, University of Massachusetts, College of Education, Boston

Martyn J. Miller, Director, Office of International Services, Temple University Philadelphia, Pennsylvania

Terhi Molsa, Executive Director, The Fulbright Center, Helsinki, Finland

Sohair Saad, Director, Educational Resource Center, AMIDEAST, Cairo, Egypt

Jaylene Sarracino, Intellectual Property Attorney and Internet Consultant, Washington, D.C.

ขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับ University of Denver (<http://www.du.edu>) ที่ได้สนับสนุนเงินทุนในการพิมพ์ปกและภาพประกอบของหนังสือชุดนี้

คำนำ

บัณฑิตศึกษาและการศึกษาทางวิชาชีพและการวิจัยเป็นหนึ่งในชุดคู่มือ 4 เล่มที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐจัดพิมพ์ขึ้น เพื่อให้คำแนะนำทั่วไปในการปฏิบัติแก่นักศึกษานานาชาติและนักวิชาการในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาในสหรัฐ อาจดาวน์โหลดคู่มือทั้ง 4 เล่มได้จากอินเทอร์เน็ต <http://educationusa.state.gov> และขอพิมพ์สำเนาได้จากศูนย์ข้อมูลและแนะนำการศึกษาของสหรัฐทั่วโลก (ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับศูนย์เหล่านี้ได้ที่หน้า 13-14)

คู่มือทั้ง 4 เล่ม ครอบคลุมเนื้อหาดังต่อไปนี้

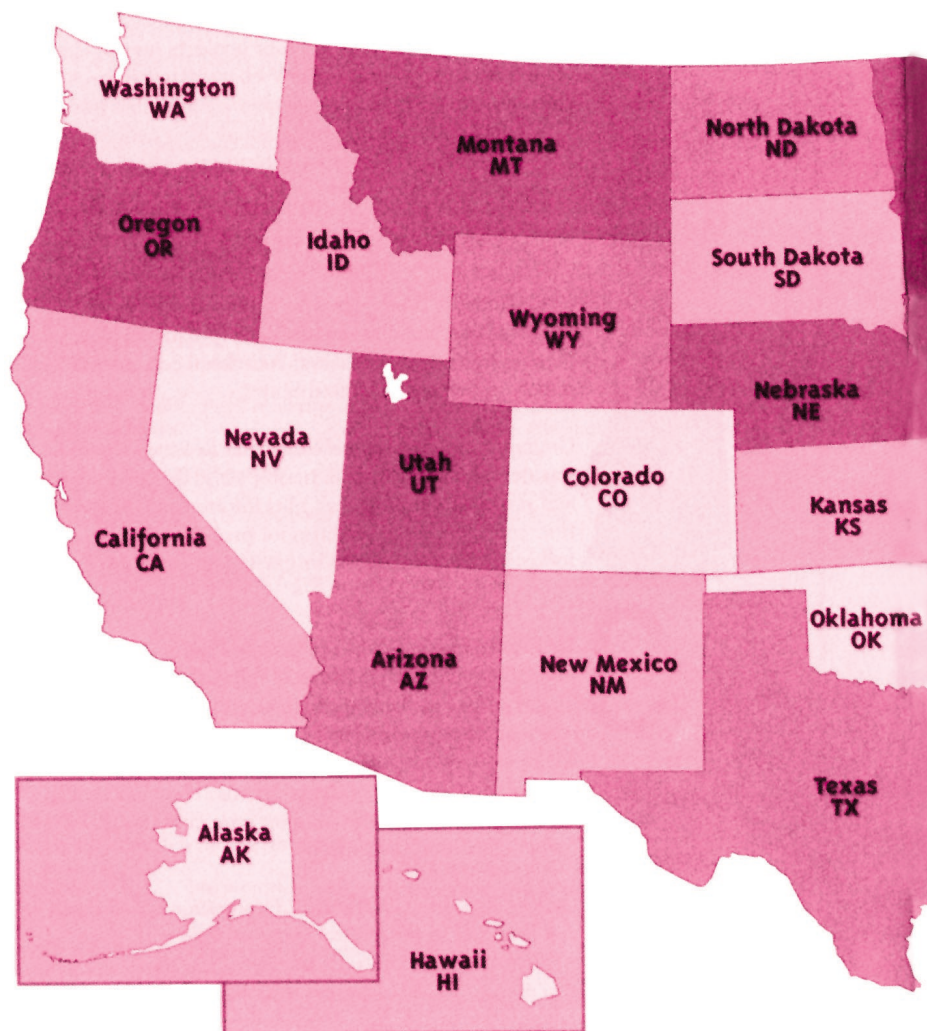
การศึกษาปริญญาตรี การเลือกและสมัครเรียนโปรแกรมปริญญาตรี และโปรแกรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสทางการศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาในสหรัฐ

บัณฑิตศึกษาและการศึกษาทางวิชาชีพ และการวิจัย การค้นหาข้อมูลและสมัครเรียนโปรแกรมปริญญาโท ปริญญาเอกและหลังจบปริญญาเอก ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการออกวีซ่าและใบอนุญาตสำหรับบุคคลสาขาอาชีพที่ต้องการศึกษาต่อหรือฝึกปฏิบัติในสหรัฐ

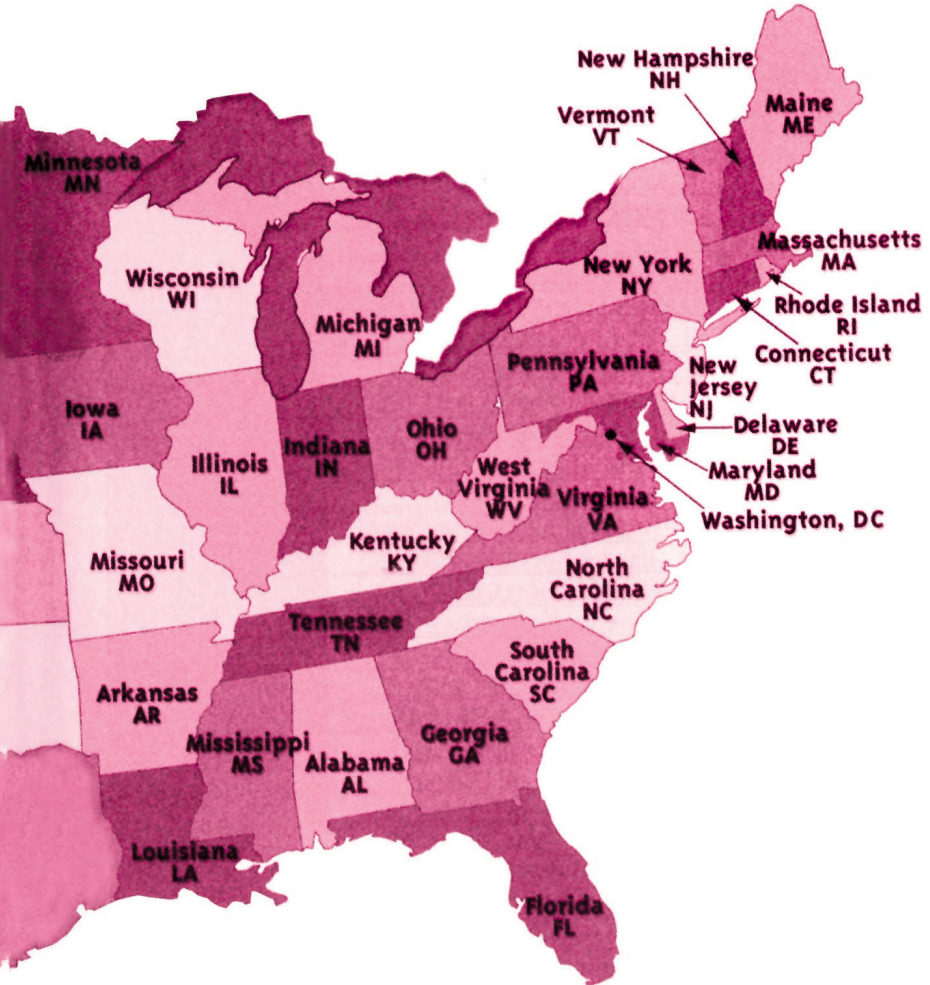
การศึกษาระยะสั้น โปรแกรมภาษาอังกฤษ การศึกษาทางไกล และการรับรองวิทยฐานะ ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาจากภายนอกสหรัฐผ่านโครงการศึกษาทางไกลถึงระดับปริญญา อนุปริญญา หรือวุฒิบัตร คู่มือนี้ยังรวมถึงข้อมูลรายละเอียดเรื่องการรับรองวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาของสหรัฐ

เตรียมพร้อมที่จะไป : ข้อมูลในทางปฏิบัติสำหรับการพำนักและศึกษาในสหรัฐ ช่วยวางแผนการเดินทางของคุณไปยังสหรัฐหลังจากมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยสหรัฐตอบรับแล้ว คู่มือนี้ให้คำแนะนำที่มีค้ำอิงในการสมัครขอวีซ่า การเดินทางไปสหรัฐ และสิ่งที่คุณจะได้พบเมื่อไปถึงมหาวิทยาลัย

အိန္ဒိယ

ເມຣິກາ

สารบัญ

บทนำ	เตรียมพร้อมที่จะไป เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์	11
บทที่ 1	แหล่งความช่วยเหลือและข้อมูลก่อนออกเดินทาง ศูนย์ข้อมูลและแนะนำการศึกษาของสหรัฐ ที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติ เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์	13
บทที่ 2	การวางแผนก่อนออกเดินทาง เอกสารที่ต้องนำไป เอกสารทางกฎหมาย ใบรับรองการปลูกฝีและฉีดวัคซีน ใบสั่งยาจากแพทย์และแว่นตา ประวัติทางการแพทย์และการทำฟัน เอกสารการศึกษา ข้อมูลสำหรับการติดต่อ เรื่องทางการเงิน การจัดงบประมาณสำหรับการพำนักของคุณ การเตรียมการกับธนาคารของคุณ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและตั้งหลักแหล่ง การใช้เช็คเดินทาง ข้อจำกัดเกี่ยวกับเงิน การทำประกัน การประกันสุขภาพ ส่วนที่แยกออกจากแผนประกันสุขภาพ การเตรียมตัวทางวิชาการและด้านภาษา ทักษะการพิมพ์และความเชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ ทักษะทางภาษา การเสริมสร้างทักษะด้านภาษาอังกฤษ รายการตรวจสอบก่อนออกเดินทาง เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์	16
บทที่ 3	วีซ่านักเรียนของคุณ ชนิดของวีซ่า แนวทางปฏิบัติสำหรับประเทศของคุณ จะยื่นขอได้ที่ไหนและเมื่อใด เอกสารที่ต้องใช้ จุดสำคัญที่ควรจำเมื่อยื่นขอวีซ่านักเรียน	39

ความสัมพันธ์กับประเทศบ้านเกิดของคุณ
ภาษาอังกฤษ
การศึกษา
พูดให้กระชับ
ข้อมูลเพิ่มเติม
ไม่ทุกประเทศที่เหมือนกัน
เอกสารทางการเงิน
การทำงาน
สมาชิกในครอบครัวมาอยู่กับคุณด้วย
ผู้อยู่ในความอุปถัมภ์ที่ยังคงอยู่ที่บ้าน
ข้อจำกัดพิเศษของวีซ่า
รักษาทัศนคติที่ดีไว้
ข้อห้ามบางประการเกี่ยวกับวีซ่า
หมายเหตุพิเศษสำหรับพลเมืองแคนาดา
จะอย่างไรถ้าการขอวีซ่าของคุณได้รับการปฏิเสธ
ถ้าคุณอยู่ในสหรัฐในปัจจุบัน
เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์

บทที่ 4

การเดินทางไปและการไปถึงสหรัฐ

51

วางแผนการเดินทาง

การเดินทางระหว่างวันหยุดในสหรัฐ
บริษัทท่องเที่ยว
ชมรมการท่องเที่ยวและองค์กรเที่ยวบินเช่าเหมาลำ
สำรองที่นั่งด้วยตนเอง
การจัดเตรียมการเดินทางโดยผู้สนับสนุน

การจัดกระเป๋า

จำนวนกระเป๋าที่สายการบินอนุญาต
สิ่งที่คุณจะนำไปด้วย
สิ่งที่ให้ทิ้งไว้ที่บ้าน
ปกป้องกระเป๋าของคุณ
กระเป๋าที่ไม่นำไปด้วยกัน
บริษัทขนส่งสินค้า
การขนส่งสินค้าทางอากาศ
การขนส่งสินค้าทางทะเล
การนำกระเป๋าผ่านศุลกากร
ปรับเวลาให้ถูกต้องในสหรัฐ
ตรวจดูเอกสารการเข้าเมือง
หน่วยศุลกากรสหรัฐ

บทที่ 5	<p>การเดินทางไปมหาวิทยาลัย การต่อเที่ยวบิน รถไฟ รถโดยสารประจำทาง การเช่ารถยนต์ ที่พักค้างคืน การไปถึงมหาวิทยาลัย เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์</p> <p>เริ่มต้นการศึกษาของคุณในสหรัฐ วันแรกในมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา โปรแกรมการศึกษา ที่ปรึกษาทางการศึกษา การลงทะเบียนหลักสูตร การประชุมพิเศษของมหาวิทยาลัยและของภาควิชา อาจารย์ ทักษะในการศึกษา หลักเกณฑ์แห่งเกียรติยศ การโกง การขโมยคัดลอกผลงาน เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์</p>	69
บทที่ 6	<p>หาที่พัก ที่พักชั่วคราว ที่พักในวิทยาเขต ที่พักนอกวิทยาเขต หอพักนอกวิทยาเขต หอพักของสหกรณ์ (“Co-Ops”) บ้านพักที่มีห้องให้เช่า การพักอยู่กับครอบครัวอเมริกัน โรงอาหารและอาหารที่จัดเป็นชุด</p>	80
บทที่ 7	<p>ข้อมูลในทางปฏิบัติสำหรับการดำรงชีวิตประจำวัน เรื่องเกี่ยวกับเงิน เงินสหรัฐ เปิดบัญชีธนาคาร บัญชีเช็คสั่งจ่าย</p>	91

เครื่องฝากถอนเงินอัตโนมัติ และธนาคาร 24 ชั่วโมง
เช็คส่วนบุคคล
เช็คสองฝ่าย
แคชเชียร์เช็ค
การเบิกเงินเกินบัญชี
บัญชีออมทรัพย์
ตู้ฝากนริภัย
เครดิตการ์ดและ “การซื้อด้วยสินเชื่อ”
การให้ทิป
การสื่อสารทางไกล
โทรศัพท์
หมายเลขฉุกเฉิน
โทรศัพท์ทางไกล
โทรศัพท์ที่ไปต่างประเทศ
โทรศัพท์มือถือ
โทรศัพท์ (“แบบจ่ายเงิน”) สาธารณะ
บริการอินเทอร์เน็ต และอี-เมลล์
โทรเลข
การใช้บริการไปรษณีย์ของสหรัฐ
ที่อยู่ทางไปรษณีย์
ที่ทำการไปรษณีย์
ตู้เช่าที่ทำการไปรษณีย์
อัตราค่าไปรษณีย์
ธณณัติไปรษณีย์
สุขภาพและความสุขสบาย
การปรับตัวเข้ากับบ้านใหม่ของคุณ
คลินิกสุขภาพในมหาวิทยาลัย
การดูแลทางการแพทย์สำหรับครอบครัว
การซื้อของ
ร้านค้าสหรัฐประเภทต่าง ๆ
การรับประทานอาหาร
ร้านอาหาร
การขนส่ง
การขนส่งสาธารณะ
รถยนต์
จักรยาน
จักรยานยนต์
การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ

บทที่ 8

สายการบิน
รถไฟ
รถโดยสารประจำทาง
ความปลอดภัยส่วนตัว
ชมรมและกีฬา
ชมรม
กิจกรรมทางวัฒนธรรม
กีฬา
การเตรียมการสำหรับคนในครอบครัวที่อาจมาอยู่ร่วมกับคุณ
โรงเรียนสำหรับเด็ก
การดูแลเด็ก
กิจกรรมสำหรับคู่สมรส
เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์

ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่

130

เจ็ดหลัก
ปัญหาด้านภาษา
การซื้อคทางวัฒนธรรม
ชาวอเมริกัน
ความเป็นปัจเจกชน
การแข่งขัน
การวัดความสำเร็จ
ขนบธรรมเนียมทางสังคม
การทักทาย
การใช้ชื่อ
ความเป็นมิตรและมิตรภาพ
การเชื่อเชิญทางสังคม
การออกเดทและสัมพันธภาพ
อนามัยส่วนตัว
ถ้าเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้นที่บ้าน
การเข้ามีส่วนเกี่ยวข้องในชุมชน
โปรแกรมครอบครัวเจ้าภาพ
ธนาคารเสื้อผ้า
เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์

ภาคผนวก

บรรณานุกรม

154

ภาคอธิบายคำศัพท์

155

ป แสดงความยินดีด้วย คุณกำลังจะออกเดินทางไปสหรัฐอเมริกาเพื่อการศึกษา กับการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดที่คุณกำลังจะได้พบเห็น สิ่งนี้บางทีอาจเป็นทั้งเวลาที่ตื่นเต้นและไม่แน่ใจสำหรับคุณ หนังสือเล่มนี้จะให้ข้อมูลในทางปฏิบัติที่สำคัญเพื่อทำให้การย้ายไปอยู่สหรัฐอเมริกาและช่วงเวลาของคุณที่นั่นดูง่ายดายขึ้นและประสบความสำเร็จดียิ่งขึ้น ยิ่งคุณเตรียมตัวดีมากขึ้นเท่าใดก็ยิ่งทำให้การโยกย้ายไปสู่ที่ใหม่ของคุณง่ายดายยิ่งขึ้นและจะได้รับประโยชน์จากประสบการณ์ในสหรัฐมากยิ่งขึ้นเท่านั้น

เตรียมพร้อมที่จะไป

หนังสือ *เตรียมพร้อมที่จะไป : ข้อมูลในทางปฏิบัติสำหรับการพำนักและศึกษาในสหรัฐ* จะช่วยให้คุณจัดเตรียมการขณะวางแผนการเดินทาง บทที่ 2 จะกล่าวถึงเอกสารต่างๆ ที่คุณจำเป็นต้องนำติดตัวไป การดำเนินการทางการเงินสำหรับการเดินทาง การทำประกันสุขภาพ และการเตรียมตัวทางวิชาการ บทที่ 3 ประกอบด้วยคำแนะนำสำหรับการยื่นขอวีซ่านักเรียน และบทที่ 4 เน้นถึงการเดินทางไปสหรัฐ รวมทั้งข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์สำหรับการจัดกระเป๋า และระเบียบปฏิบัติด้านการตรวจคนเข้าเมืองและศุลกากร

ข้อมูลในหนังสือเล่มนี้ยังจะช่วยคุณในการตั้งภูมิลำเนาหลังไปถึงมหาวิทยาลัยในสหรัฐแล้ว บทที่ 5 ครอบคลุมถึงเรื่องทางวิชาการ เช่น การลงทะเบียนเรียนวิชา ทักษะการศึกษา และหลักแห่งเกียรติยศ บทที่ 6 กล่าวถึงทางเลือกที่พักอาศัย และอาหารการกิน

สองบทสุดท้ายเป็นเรื่องที่คุณจำเป็นต้องรู้สำหรับการใช้ชีวิตประจำวันในสหรัฐ คือบทที่ 7 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเงินตราและหลักปฏิบัติในการทำธุรกิจกับธนาคารสหรัฐ บริการด้านโทรศัพท์และไปรษณีย์

บทนำ

การรักษาพยาบาล สถานที่ซื้อของ การเดินทาง ความปลอดภัยส่วนบุคคล และกิจกรรมสำหรับสมาชิกครอบครัวที่มาอยู่กับคุณ ในบทที่ 8 คุณจะพบคำแนะนำสำหรับการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ การรับมือกับวัฒนธรรมที่แปลกใหม่ การทำตัวให้เข้ากับชาวอเมริกันทั้งทางสังคมและทางวิชาการ และการเข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชน

หนังสือ *เตรียมพร้อมที่จะไป* จะช่วยให้คุณในการเตรียมตัวให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้สำหรับการย้ายไปอยู่ในสหรัฐ อย่างไรก็ตาม คุณสามารถขอความช่วยเหลือเพิ่มเติมได้จากศูนย์ข้อมูลและแนะแนวการศึกษาของสหรัฐและจากที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในสหรัฐของคุณ (ดูบทที่ 1)

ขอให้โชคดีกับการศึกษาของท่านในสหรัฐ

เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์

On-line Version of the If You Want to Study in the United States Booklet Series

<http://educationusa.state.gov/Directory of U.S.>

Educational Information and Advising Centers Worldwide

<http://educationusa.state.gov/Directory of U.S.>

แหล่ง ความช่วยเหลือและข้อมูล ก่อนออกเดินทาง

ในการวางแผนการย้ายไปสหรัฐอเมริกา คุณอาจต้องการหาความช่วยเหลือจากที่ปรึกษา นักศึกษานานาชาติ โดยเฉพาะ ความช่วยเหลือดังกล่าวนี้หาได้จากศูนย์ข้อมูลและแนะแนวการศึกษาของสหรัฐในประเทศของคุณ และจากที่ปรึกษา นักศึกษานานาชาติที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในสหรัฐของคุณ

ศูนย์ข้อมูลและ แนะแนวการศึกษาของสหรัฐ

เมื่อเลือกและสมัครเข้าวิทยาลัยแล้ว คุณอาจใช้บริการของศูนย์ข้อมูลหรือแนะแนวการศึกษาสหรัฐ ศูนย์เหล่านี้ยังอาจให้ความช่วยเหลือระหว่างที่คุณวางแผนการออกเดินทางไปสหรัฐ มีศูนย์ข้อมูลและแนะแนวการศึกษาที่ตั้งก่อดอยู่กับกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐมากกว่า 450 แห่งตั้งอยู่ในเกือบทุกประเทศทั่วโลก ซึ่งเต็มไปด้วยข้อมูลและที่ปรึกษาด้านการศึกษาที่ผ่านการอบรมมาอย่างดี

ศูนย์ข้อมูลหรือแนะแนวการศึกษาสหรัฐที่อยู่ใกล้คุณที่สุดสามารถให้ข้อมูลก่อนการออกเดินทางและอาจจัดโปรแกรมปฐมนิเทศก่อนการออกเดินทางสำหรับนักศึกษาที่กำลังจะเดินทางไปศึกษาในสหรัฐจากประเทศหรือเขตภูมิภาคของคุณ บางโปรแกรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมฟังได้พบปะกับเพื่อนนักศึกษาที่ได้ไปใช้ชีวิตอยู่ในสหรัฐเมื่อเร็ว ๆ นี้ ขอให้ติดต่อศูนย์ที่ใกล้ที่สุดล่วงหน้าก่อนออกเดินทางเพื่อสอบถามกำหนดเวลาของโปรแกรมและสำรองที่นั่ง บางศูนย์อาจคิดค่าธรรมเนียมสำหรับโปรแกรมเหล่านี้

ที่ปรึกษาทางการศึกษาสามารถติดต่อได้ตามสถาบันต่าง ๆ รวมทั้งสถานทูตสหรัฐ คณะกรรมการพลุโบรท์ องค์กรไม่แสวงผลกำไรที่ปฏิบัติงานอยู่นอกสหรัฐ ศูนย์ทวิภาคี มหาวิทยาลัยท้องถิ่น มูลนิธิเอกชน และสถาบันท้องถิ่นอื่น ๆ อันดับแรกที่ปรึกษาทางการศึกษาซึ่งอยู่ที่นั่นจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการศึกษาของสหรัฐก่อน อันดับต่อมา ที่ปรึกษาจะอธิบายอย่างชัดเจนถึงวิถีปฏิบัติที่จะได้รับการรับเข้าศึกษาในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอเมริกัน ซึ่งตามปกติมักผ่านทางกรรมาธิการที่กำหนดไว้เป็นประจำ ที่ปรึกษาทางการศึกษายังสามารถให้บริการแนะแนวเป็นรายบุคคลเพื่อช่วยนักศึกษาที่สนใจและมีคุณสมบัติครบถ้วนในการเลือกหลักสูตรการศึกษาและสถาบันที่เหมาะสมที่สุด โดยบางครั้งอาจคิดค่าธรรมเนียมด้วย

ชนิดของข้อมูลที่มีอยู่ที่ศูนย์แนะแนว ได้แก่

- ☞ ข้อมูลทั่วไปของสถาบันการศึกษาสหรัฐ รวมทั้งรายละเอียดหลักสูตร
- ☞ ขั้นตอนการสมัครและการวางแผน
- ☞ ทางเลือกความช่วยเหลือทางการเงิน
- ☞ ข้อมูลการสอบมาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับการรับเข้าศึกษา เช่น TOEFL, SAT, GMAT, และ GRE

ศูนย์ข้อมูลและแนะแนวการศึกษาของสหรัฐทั้งหมดได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐ โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้ข้อมูลที่มุ่งถึงขอบเขตของโอกาสทางการศึกษาที่มีในสหรัฐอย่างใดก็ตาม ชื่อของศูนย์และองค์กรที่ดำเนินงานจะแตกต่างกันในแต่ละประเทศ สำหรับที่ตั้งของศูนย์ข้อมูลหรือแนะแนวการศึกษาที่ใกล้คุณที่สุด ขอให้ติดต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลสหรัฐหรือตรวจดูรายชื่อได้จากเว็บไซต์ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐที่ <http://educationusa.state.gov/>

ที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติ

วิทยาเขตของมหาวิทยาลัยสหรัฐเกือบทุกแห่ง มีที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติ (ISA) เป็นศูนย์กลางหลักของความช่วยเหลือ การแนะนำ และการสนับสนุนส่วนตัวอื่น ๆ ที่คุณอาจต้องการขณะที่คุณอยู่ในสหรัฐ โดยทั่วไป ISA จะอยู่ที่สำนักงานนักศึกษานานาชาติ หรือภาควิชาที่ใช้ชื่อแบบเดียวกัน และเป็นบุคคลที่รับผิดชอบสำหรับการปฐมนิเทศของคุณเมื่อมาถึง และสำหรับช่วยเหลือเรื่องวีซ่าและภาษี ถ้าไม่มีที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติอย่างเป็นทางการที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่คุณเลือก ก็จะมีบุคคลอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานกับนักศึกษานานาชาติ อย่างน้อยก็แบบไม่เต็มเวลา เมื่อคุณได้รับจดหมายรับเข้าศึกษาคุณควรได้รับชื่อของที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติหรือของบุคคลอื่นที่ทำงานที่นี้ ถ้าไม่มีชื่อดังกล่าว ให้ขอข้อมูลจากสำนักงานการรับนักศึกษาหรือตรวจดูจากเว็บไซต์ของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของคุณ แล้วขอให้เขียนถึงที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติหรือบุคคลที่เหมาะสมอื่นเพื่อแจ้งให้ทราบถึงวันเดินทางไปถึงของคุณ

เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์

On-line Version of the If You Want to Study in the United States Booklet Series

<http://educationusa.state.gov/>

Directory of U.S. Educational Information and Advising Centers Worldwide

<http://educationusa.state.gov/>

การวางแผน ก่อนออกเดินทาง

บทนี้ระบุรายการเอกสารสำคัญที่คุณควรมานำติดตัวไปสหรัฐอเมริกาและยังกล่าวถึงการประชุมกันสุขภาพและเรื่องอื่นๆที่คุณต้องตรวจสอบและจัดเตรียมการก่อนออกเดินทางจากประเทศบ้านเกิด ในตอนท้ายของบทจะกล่าวถึงเรื่องทางการเงินและการเตรียมตัวทางวิชาการที่คุณอาจจำเป็นต้องดำเนินการ

เอกสารที่ต้องนำไป

ขอให้เตรียมนำเอกสารสำคัญใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพทางกฎหมาย ประวัติการแพทย์และการศึกษาคิดตัวไปสหรัฐด้วย

เป็นสิ่งสำคัญที่ว่าจะระหว่างที่เดินทางไปยังสหรัฐและระหว่างที่อยู่ในประเทศ คุณต้องถือเอกสารสำคัญทั้งหมดไว้กับตัว อย่าใส่ไว้ในกระเป๋าเดินทาง อย่าให้ยืม หรือให้เอกสารแก่ผู้ใดถ้าผู้คนนั้นไม่สามารถแสดงหลักฐานใด ๆ ที่ระบุว่าเป็นผู้มีอำนาจที่จะรับเอกสารไว้

เอกสารทางกฎหมาย

ในฐานะคนต่างชาติที่เดินทางเข้าสหรัฐคุณต้องมีเอกสารเฉพาะที่เป็นหลักฐานแสดงสถานภาพทางกฎหมายของคุณได้แก่

- ☞ หนังสือเดินทางของทางการที่ออกโดยประเทศของคุณ ซึ่งยังเหลืออายุอีกอย่างน้อยหกเดือนก่อนวันเดินทางเข้าประเทศ
- ☞ วีซ่าประเภทชั่วคราวที่ประทับลงตราอยู่ในหนังสือเดินทางของคุณโดยเจ้าหน้าที่กงสุลของสถานทูตหรือสถานกงสุลสหรัฐ (ดูบทที่ 3

สำหรับคำแนะนำอย่างละเอียดเกี่ยวกับวิธียื่นสมัครขอวีซ่า)

☞ ใบรับรองการมีคุณสมบัติที่เข้าเกณฑ์ (I-20 A-B, I-20 M-N, หรือแบบฟอร์ม DS-2019) สำหรับนักเรียนและนักวิชาการ

☞ ใบบันทึกการไปถึง-การเดินทางออก (แบบฟอร์ม I-94) ซึ่งตามปกติจะมอบให้คุณกรอกบนเครื่องบินก่อนลงจอด และเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองประจำจุดที่คุณเข้าไปในสหรัฐจะเป็นผู้ตรวจและประทับลงตรา คุณอาจได้รับการตรวจเพิ่มเติมเมื่อไปถึง ซึ่งในกรณีนี้เจ้าหน้าที่จะนำคุณไปยังห้องทำงานที่เป็นสัดส่วนเฉพาะเพื่อถ่ายรูปและพิมพ์ลายนิ้วมืออิเล็กทรอนิกส์ (ไม่ใช่หมึก) เพื่อยืนยันว่าคุณรวมทั้งการสัมภาษณ์สั้น ๆ และกำหนดการนัดหมายครั้งต่อไปเพื่อยืนยันสิ่งที่คุณได้วางแผนไว้

เอกสารเหล่านี้กำหนดสถานภาพทางกฎหมายของคุณ และเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเข้าประเทศและพำนักอยู่ในสหรัฐ รวมทั้งการออกนอกประเทศชั่วคราวและการกลับเข้าไปในประเทศอื่น เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่คุณต้องดำเนินการให้เอกสารทางการเหล่านี้สมบูรณ์ตามกฎหมายตลอดเวลา ถ้าไม่เช่นนั้นการพำนักอยู่ในสหรัฐของคุณอาจมีปัญหาได้

มันยังเป็นความคิดที่ดีที่จะนำสำเนาสูติบัตรของทางความคิดตัวไปด้วย เพราะอาจมีการขอดูเอกสารดังกล่าวเมื่อยื่นขอแบบฟอร์มบัตรประจำตัวต่างๆ และเอกสารอื่นๆ ในสหรัฐ ถ้าคุณสมรสแล้วและคู่สมรสของคุณติดตามไปด้วยขอให้สำเนาทะเบียนสมรสหรือเอกสารพิสูจน์การสมรสอื่นๆ ดิไปด้วย ถ้าเอกสารเหล่านี้ไม่ได้เป็นภาษาอังกฤษต้องมีคำแปลที่ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ

ใบรับรองการปลูกฝีและฉีดวัคซีน

ขอให้สอบถามสถานทูตหรือสถานกงสุลสหรัฐว่าคุณต้องมีใบรับรองแพทย์และ/หรือการปลูกฝีฉีดวัคซีนก่อนเข้าสหรัฐหรือไม่ กฎระเบียบดังกล่าวแตกต่างกันไปสำหรับแต่ละประเทศ ขอให้แจ้งกับสถานทูตหรือสถานกงสุลสหรัฐด้วยหากคุณมีแผนการที่จะไปเยือนประเทศอื่นๆ ก่อนไปสหรัฐ เพราะเรื่องนี้อาจมีผลให้คุณต้องมีข้อกำหนดอื่นๆ เพิ่ม

เดิม สายการบินใหญ่ๆ ก็มีข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดในการเข้าประเทศ สหรัฐจากประเทศอื่น ๆ แพทย์ของคุณยังอาจแนะนำให้คุณฉีดวัคซีนเพิ่มเติมได้

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ต้องการใบรับรองการฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัด โรคคางทูม และโรคหัดเยอรมัน ตามปกติมักจะแนะนำให้ฉีดวัคซีนสองครั้งสำหรับโรคหัด หนึ่งครั้งสำหรับโรคคางทูมและหนึ่งครั้งสำหรับโรคหัดเยอรมันเมื่ออายุครบหนึ่งปีหรือหลังจากนั้น สถาบันการศึกษาหลายแห่งยังต้องการผลครั้งล่าสุด (ภายในหกเดือนถึงหนึ่งปี) ของการตรวจผิวหนัง PPD หรือการเอ็กซเรย์ปอดเพื่อตรวจดูหรือเพื่อแสดงให้เห็นว่าไม่มีเชื้อวัณโรค ขอให้แน่ใจว่าการฉีดวัคซีนทั้งหมดมีบันทึกไว้ในบัตรเหลืองขององค์การอนามัยโลก (WHO) บัตรนี้ขอได้จากแพทย์ของคุณหรือจากหน่วยงานสาธารณสุขในประเทศของคุณ ข้อมูลเพิ่มเติมดูได้จากโฮมเพจขององค์การอนามัยโลกในหัวข้อการเดินทางและอนามัยระหว่างประเทศที่ <http://www.who.int/ith/> นอกจากนี้ ขอให้ตรวจสอบกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติเกี่ยวกับนโยบายและกฎระเบียบโดยเฉพาะของมหาวิทยาลัยสหรัฐของท่านด้วย

ใบสั่งยาจากแพทย์และแว่นตา

เมื่อคุณเข้าสหรัฐแล้ว คุณต้องแจ้งรายละเอียดยาที่นำติดตัวไปในแบบฟอร์มศุลกากร อาจมียาที่ระบุไว้โดยเฉพาะที่นำเข้าไปในประเทศไม่ได้ ถ้าคุณมีข้อสงสัยใด ขอให้ตรวจสอบกับสถานทูตหรือสถานกงสุลสหรัฐก่อนออกเดินทางถ้าคุณกินยาที่ต้องใช้ใบสั่งแพทย์เป็นประจำขอให้มียาในปริมาณที่เพียงพอและสำเนาใบสั่งยาจากแพทย์ที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษติดตัวไปด้วย ถ้าคุณต้องใช้แว่นสายตา มันเป็นความคิดที่ดีที่จะนำแว่นตาเพื่อไปด้วยอีกหนึ่งอันถ้าเป็นไปได้ รวมทั้งสำเนาใบสั่งทำแว่นสายตาที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ

แม้คุณอาจรู้สึกสบายใจมากกว่าที่ใช้ยาจากบ้านเกิดสำหรับอาการปวดศีรษะ เป็นหวัด ปวดท้อง หรือบาดเจ็บเล็กน้อย แต่ยาแอสไพริน ยาขี้ผึ้ง และยารักษาโรคอื่นๆ ล้วนมีจำหน่ายในสหรัฐ ซึ่งเภสัชกรสามารถให้คำแนะนำแก่คุณได้

ประวัติทางการแพทย์และการทำฟัน

ถ้าเป็นไปได้ขอให้นำประวัติทางการแพทย์และการทำฟันโดยละเอียด และล่าสุดของคุณและสมาชิกในครอบครัวที่เดินทางไปกับคุณติดไปด้วย ขอให้แน่ใจว่าประวัติเหล่านี้เป็นผลล่าสุดที่คุณได้ไปพบเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ท้องถิ่นเพื่อตรวจร่างกายทั่วไป ตรวจเลือด ตรวจฟัน และตา เอ็กซเรย์และอื่น ๆ สิ่งนี้ไม่เพียงจะช่วยแพทย์สหรัฐของคุณได้ทราบถึงการวินิจฉัยและการบำบัดรักษาเมื่อเร็ว ๆ นี้หรือในอดีตได้ดียิ่งขึ้น แต่ยังอาจช่วยให้คุณไม่ต้องตรวจซ้ำในสหรัฐด้วยราคาที่แพงกว่ามาก (ดูหัวข้อ “การแลกเปลี่ยนประกันสุขภาพ” ในบทนี้)

เอกสารการศึกษา

ขอให้นำใบรับรองผลการศึกษา(transcripts) อย่างเป็นทางการจากโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยติดไปด้วย นอกจากนี้ ขอให้ นำใบสาระสำคัญ แคตตาล็อก รายละเอียดกระบวนการวิชา หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่ออกโดยโรงเรียนมัธยมศึกษา หรือมหาวิทยาลัยที่คุณได้เข้าศึกษาครั้งล่าสุดติดไปด้วย เอกสารเหล่านี้สามารถช่วยได้มากในกรณีที่สำนักงานการรับเข้าศึกษาหรือภาควิชาที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับหน่วยกิตหรือการลงทะเบียนเรียนในกระบวนการต่าง ๆ ที่วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยในสหรัฐของคุณ

ข้อมูลสำหรับการติดต่อ

ขอให้ระบุชื่อ ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลที่มหาวิทยาลัยของคุณไว้ในเอกสารของคุณด้วยเพื่อใช้ติดต่อในกรณีที่มีการเลื่อนการเดินทางหรือมีเหตุฉุกเฉิน นอกจากนี้ ขอให้ระบุชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลที่ติดต่อได้ที่บ้านและชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของสถานกงสุลของประเทศคุณในสหรัฐหรือหน่วยงานที่มีอยู่อื่น ๆ เช่นองค์กรการศึกษา หรือองค์กรที่ให้ทุน

เรื่องทางการเงิน

การจัดงบประมาณสำหรับการพำนักของคุณ

ให้ดูที่การประเมินค่าใช้จ่ายซึ่งมีอยู่ในแบบฟอร์ม I-20 หรือแบบฟอร์ม DS-2019 ที่แนบมากับจดหมายการตอบรับให้เข้าศึกษาจากมหาวิทยาลัยของคุณ ปกติแล้วการประเมินดังกล่าวแม่นยำและนักศึกษานานาชาติควรมีเงินทุนที่จะครอบคลุมเต็มจำนวนที่แสดงไว้ นอกจากนี้ขอให้คุณงบประมาณที่คุณเตรียมไว้เองตามค่าใช้จ่ายที่ประเมินไว้ และให้ขอคำแนะนำจากที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติ ที่ปรึกษาด้านการศึกษาของสหรัฐ หรือผู้สนับสนุนทุนการศึกษาของคุณว่าคุณจำเป็นต้องใช้เงินเท่าใด ขอให้ชี้รายการข้างล่างนี้เพื่อช่วยคุณคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทั้งหมดที่คุณต้องใช้

ค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมการศึกษา: ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าใช้จ่ายทางการศึกษาอื่นๆ แตกต่างกันไปมาก ขอให้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเหล่านี้และข้อผูกพันทางการเงินของคุณในแบบฟอร์ม I-20 หรือแบบฟอร์ม DS-2019 และศึกษาจากเอกสารที่มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยที่คุณจะเข้าเรียนส่งไปให้คุณ ถ้าคุณมีข้อสงสัยอย่าลังเลที่จะสอบถามจากสำนักงานการรับเข้าศึกษา ผู้สนับสนุนทุนการศึกษาของคุณ หรือที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติ

ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ: ค่าใช้จ่ายในการครองชีพแตกต่างกันออกไปมากและขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และรูปแบบการใช้ชีวิตของแต่ละบุคคล ถ้าคุณนำสมาชิกครอบครัวไปด้วย ย่อมแน่นอนที่ค่าใช้จ่ายประจำเดือนของคุณต้องเพิ่มมากขึ้น ค่าใช้จ่ายในการครองชีพสูงสุดในเมืองใหญ่ๆ ในแคลิฟอร์เนีย และในแถบนอร์ธ-อีสต์ แต่จะลดน้อยลงมากในแถบเซ้าท์ มิดเวสต์ และบริเวณอื่นๆ แคตลือกมหาวิทยาลัยและเว็บไซต์ที่เป็นแหล่งข้อมูลที่ดีเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการครองชีพในปัจจุบัน ศูนย์ข้อมูลหรือแนะนำการศึกษาของสหรัฐยังอาจมีข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการครองชีพรายเดือนล่าสุดจำแนกตามเมืองหรือสถาบันการศึกษา อย่าลืมที่จะรวมค่าใช้จ่ายพิเศษในช่วงปิดภาคไว้ด้วย หอพักและสถานที่จำหน่ายอาหารของมหาวิทยาลัย

ส่วนใหญ่จะปิดในระหว่างปิดภาคเรียน อย่างไรก็ตาม บางครั้งมีหอพักที่ยังคงเปิดให้นักศึกษาที่ไม่สามารถกลับบ้านได้ช่วงปิดภาคเรียนเป็นเวลาดีที่จะท่องเที่ยวแต่ก็มีค่าใช้จ่ายจำนวนไม่น้อยที่ต้องคำนึงถึงด้วย

หลังจากที่คุณไปถึงวิทยาเขตแล้ว ขอให้ปรึกษาเรื่องที่พักระหว่างปิดภาคเรียนกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติเพื่อที่คุณจะได้รู้ว่าจะเป็นอย่างใดและสามารถเตรียมการที่เหมาะสมได้

การทำประกันการเดินทางและการทำประกันสุขภาพ: คุณจำเป็นต้องทำประกันการเดินทางสำหรับการเดินทางจากประเทศของคุณไปยังวิทยาเขตในสหรัฐ นอกจากนี้ คุณยังต้องทำประกันสุขภาพในช่วงเวลาที่คุณพำนักอยู่ในสหรัฐ แผนประกันสุขภาพมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกันไป (ดูเรื่อง “การประกันสุขภาพ” ในท้ายบทนี้)

การทำประกันกระเป๋าเดินทาง: การทำประกันกระเป๋าเดินทางช่วยปกป้องคุณในกรณีกระเป๋าเดินทางสูญหาย เสียหาย หรือถูกขโมย ค่าใช้จ่ายในการทำประกันนี้ไม่แพงเกินไปและสามารถทำได้ที่บริษัทท่องเที่ยวหรือตัวแทนสายการบิน ถ้ากระเป๋าเดินทางของคุณสูญหาย ขอให้แจ้งที่ตัวแทนสายการบินที่สนามบินในทันที มันเป็นความคิดที่ดีที่จะจดชื่อบุคคลที่ช่วยเหลือคุณ รวมทั้งที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของที่ทำงานซึ่งสามารถติดต่อผู้นั้นได้ในภายหลัง สายการบินจะพยายามสืบหากระเป๋า (ซึ่งอาจถูกส่งไปผิดสถานที่ปลายทางเท่านั้น) และจะส่งไปให้คุณตามที่อยู่ในสหรัฐเมื่อพบกระเป๋านั้นแล้ว ถ้าหาไม่พบหลังระยะเวลาที่กำหนดไว้ ก็จะมีการดำเนินการเพื่อจ่ายเงินชดเชยให้คุณ

หนังสือและอุปกรณ์การศึกษา: มหาวิทยาลัยจะประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับหนังสือและอุปกรณ์การศึกษาสำหรับปีการศึกษา นักศึกษาในสหรัฐต้องซื้อตำราเรียนซึ่งมีราคาค่อนข้างแพง สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่มีร้านหนังสือภายในวิทยาเขตซึ่งคุณสามารถซื้อหนังสือใหม่หรือหนังสือใช้แล้วที่ถูกกว่า คุณยังอาจจำหน่ายหนังสือคืนให้กับร้านหนังสือในราคาลดลงจากเดิมเมื่อสิ้นสุดภาคเรียนแล้ว ราคาหนังสือเรียนและอุปกรณ์การศึกษาแตกต่างกันไปตามสาขาวิชาของนักศึกษา นักศึกษา

สาขาศิลปศาสตร์จะเสียค่าใช้จ่ายสำหรับหนังสือเรียนปีละ 400 ถึง 600 ดอลลาร์ ถ้าคุณวางแผนที่จะศึกษาในสาขาที่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ การศึกษาพิเศษ เช่นวิศวกรรมศาสตร์ ศิลปะ หรือสถาปัตยกรรมศาสตร์ ค่าใช้จ่ายก็จะเพิ่มกว่าอัตราเฉลี่ยมาก หนังสือและตำราเรียนสำหรับ นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์อาจต้องจ่ายเงินเพิ่มอีกปีละ 250 ถึง 350 ดอลลาร์ และหนังสือสำหรับนักศึกษาแพทยศาสตร์ เกษศาสตร์และ นิติศาสตร์ยังอาจแพงมากขึ้นไปอีก หนังสือวิชาการจำนวนมาก เช่น หนังสือเภสัชศาสตร์ ถือเป็นการลงทุน โดยนักศึกษาสามารถเก็บไว้ใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป นักศึกษามัธยมวิทยาลัยอาจจำเป็นต้องซื้อหรือหากคอมพิวเตอร์มาใช้ ถ้าจำเป็นต้องทำวิทยานิพนธ์ คุณยังจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการเตรียมทำวิทยานิพนธ์ด้วย

การเดินทาง: ค่าใช้จ่ายในการครองชีพที่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ระบุไว้ไม่รวมค่าเดินทางระหว่างสหรัฐกับประเทศบ้านเกิดของคุณ ขอให้แน่ใจว่างบประมาณประจำปีของคุณรวมค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางไป-กลับระหว่างประเทศบ้านเกิดของคุณกับสถาบันการศึกษาในสหรัฐไว้แล้ว ถ้าคุณวางแผนการที่จะพำนักอยู่นอกวิทยาเขตและเดินทางไป-กลับจากมหาวิทยาลัย คุณควรเพิ่มค่าใช้จ่ายส่วนนี้ไว้ด้วย

การติดต่อสื่อสาร: ขอให้จัดงบประมาณด้านการติดต่อสื่อสารอย่างรอบคอบ เช่น ค่าโทรศัพท์ และไปรษณีย์

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว: ค่าใช้จ่ายส่วนตัวได้แก่ สิ่งต่างๆ เช่น เสื้อผ้า ของใช้ในห้องน้ำ และสินค้าและบริการพื้นฐานอื่นๆ ถ้าคุณมีสมาชิกในครอบครัว คู่สมรสและ/หรือบุตร หรือถ้าคุณมีความต้องการทางการแพทย์พิเศษ คุณจำเป็นต้องเพิ่มเงินทุนจำนวนมากสำหรับค่าใช้จ่ายในการครองชีพของคุณ สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่สามารถช่วยประเมินค่าใช้จ่ายพื้นฐานของนักศึกษาได้

ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด: ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอาจเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและแน่นอนว่าแตกต่างกันไปตามนักศึกษาแต่ละคน ขอให้พิจารณาความจำเป็นส่วนตัวของคุณ เช่น ค่าซักรีด อุปกรณ์เครื่องเขียน ภาพถ่าย การรับประทานอาหารข้างนอก ความบันเทิง และเสื้อผ้าสำหรับสภาพ

อากาศที่แตกต่างไปจากประเทศของคุณ

การพักผ่อนหย่อนใจและท่องเที่ยว: ถ้าคุณตั้งใจจะท่องเที่ยว คุณจำเป็นต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายส่วนนี้เข้าไปด้วย

ภาษี: ถ้าคุณได้รับทุนการศึกษาหรือทุนผู้ช่วยสอนจากมหาวิทยาลัยในสหรัฐของคุณ ขอให้ระลึกไว้ด้วยว่าตามปกติรัฐบาลกลางและรัฐบาลของรัฐจะเก็บภาษีจากทุนเหล่านี้ และขอให้ศึกษาด้วยว่ารายได้หรือทุนใดๆ จากประเทศบ้านเกิดของคุณต้องเสียภาษีด้วยหรือไม่

การเตรียมการกับธนาคารของคุณ: อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศมักผันผวนอยู่เสมอ บางครั้งก็เป็นรายวัน ก่อนเดินทางไปสหรัฐ ขอให้ติดต่อธนาคารใหญ่ๆ ในเมืองบ้านเกิดของคุณที่มีแผนกแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อตรวจสอบอัตราแลกเปลี่ยนในปัจจุบัน พร้อมทั้งขอให้เจ้าหน้าที่ธนาคารช่วยประเมินแนวโน้มของความผันผวน นั่นคือในปีที่ผ่านมาอัตราเฉลี่ยของความผันผวนอยู่ที่เท่าใด สิ่งนี้จะช่วยคุณในการกำหนดค่าใช้จ่ายระหว่างที่อยู่ในสหรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นถ้าธนาคารของคุณไม่มีแผนกแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ขอให้เปิดบัญชีกับธนาคารที่มีแผนกนี้

ขอให้ศึกษาว่าคุณสามารถให้มีการส่งเงินเพิ่มเติมไปที่คุณระหว่างที่อยู่ในสหรัฐได้อย่างไร ตามปกติมันปลอดภัยที่สุดที่จะให้ส่งเงินทางอิเล็กทรอนิกส์จากธนาคารในประเทศบ้านเกิดของคุณไปยังธนาคารสหรัฐในวันที่ที่คุณเปิดบัญชีในสหรัฐแล้ว โปรดดูบทที่ 7 ของหนังสือเล่มนี้สำหรับข้อมูลเรื่องการขอเปิดบัญชีกับธนาคารสหรัฐ ขอให้สอบถามค่าธรรมเนียมสำหรับการโอนเงินและต้องใช้เวลานานเท่าไรที่จะได้รับเงิน ถ้าคุณจำเป็นต้องใช้โทรสาร โทรเลข หรือหมายเลขบัญชีจากธนาคารในประเทศบ้านเกิดเพื่อยื่นเรื่องการโอนเงิน ขอให้นำข้อมูลดังกล่าวติดมาด้วย

บางครั้งธนาคารขนาดใหญ่ในประเทศบ้านเกิดของคุณอาจยอมให้คุณซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสำหรับการเดินทางที่กำหนดไว้ ขอให้บริษัทท่องเที่ยวของคุณพิจารณาแผนการเดินทางของคุณและให้คำ

แนะนำว่าคุณจำเป็นต้องใช้เงินมากเท่าใดระหว่างการเดินทาง ความต้องการในระยะยาวแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ของแต่ละบุคคลและทำเลที่ตั้งของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยตามที่ได้กล่าวมาก่อนหน้านี้

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและตั้งหลักแหล่ง

ก่อนออกเดินทาง คุณควรกำหนดจำนวนเงินที่จำเป็นจะต้องใช้ภายในสองสามสัปดาห์แรกของการพำนักในสหรัฐ เนื่องจากคุณอาจต้องใช้เวลามากกว่าสัปดาห์เพื่อเปิดบัญชีธนาคารและได้รับเงินที่โอนมาจากธนาคารในประเทศบ้านเกิด คุณจึงจำเป็นต้องมีเงินจำนวนนี้ติดมาด้วย บางทีอาจเป็นการปลอดภัยที่สุดที่จะนำเงินมาในรูปของเช็คเดินทาง (traveler's checks)

คุณยังจำเป็นต้องใช้เงินเพื่อจ่ายค่าเล่าเรียนรวมทั้งค่าที่พักและอาหารในภาคเรียนแรก ถ้าคุณมีแผนการที่จะอาศัยอยู่ในหอพัก ถ้าคุณมีแผนการที่จะอยู่นอกวิทยาเขต คุณจำเป็นต้องใช้เงินสำหรับค่าเช่าอพาร์ทเมนต์ที่บางทีอาจมีเงินมัดจำค่าเสียหาย ค่าใช้จ่ายในการครองชีพระหว่างที่คุณกำลังมองหาที่พัก รวมทั้งค่ายานพาหนะ ที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณควรสามารถช่วยเหลือคุณในการประเมินค่าใช้จ่ายในการครองชีพนอกวิทยาเขต นอกจากนั้น คุณยังมีค่าใช้จ่ายสำหรับหนังสือ อุปกรณ์การศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

คุณอาจจำเป็นต้องมีเช็คเดินทางมูลค่า 800 ถึง 1,000 ดอลลาร์เพื่อครอบคลุมค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดเบื้องต้นอื่น ๆ และเพื่อเตรียมไว้ในกรณีฉุกเฉินจนกว่าคุณจะได้รับเงินที่โอนมา

สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการเดินทางและหลังไปถึงสหรัฐ - เป็นค่าแท็กซี่ ค่าอาหาร และค่าโทรศัพท์- คุณควรมีเงิน 100 ถึง 200 ดอลลาร์ เป็นธนบัตรใบย่อย 20 ดอลลาร์ 10 ดอลลาร์ 5 ดอลลาร์ 1 ดอลลาร์ คุณสามารถแลกธนบัตรสหรัฐเป็นใบย่อยและเหรียญที่ร้านค้าเกือบทุกแห่ง อย่างไรก็ตาม ร้านค้าขนาดเล็กอาจมีปัญหาในการแลกเงินที่มีมูลค่ามากกว่า 20 ดอลลาร์ คุณไม่ควรพกเงินจำนวนมากเพราะอาจสูญหายหรือถูกขโมย พวกเขาอาจเห็นนักเรียนนานาชาติเป็นเหยื่อ

ขึ้นงาม เพราะนักศึกษาเหล่านี้มักไม่รู้หรือเข้าใจขนบธรรมเนียมท้องถิ่น ขอให้ระมัดระวังเงินสดของท่านให้ดี

ในบางกรณี คุณสามารถใช้การ์ดฝาก-ถอนเงินอัตโนมัติจากประเทศบ้านเกิดกับเครื่องฝาก-ถอนเงินอัตโนมัติ(ATMs) ในสหรัฐ ขอให้สอบถามกับธนาคารในประเทศของคุณว่าการ์ดของคุณนำไปใช้ในสหรัฐได้หรือไม่ สิ่งนี้จะช่วยให้คุณไม่ต้องวิตกกังวลกับการพกเงินสดหรือเช็คเดินทางจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม อย่าลืมว่าธนาคารหลายแห่งจำกัดจำนวนเงินสดที่คุณจะถอนจากเครื่องATM ต่อวัน

การใช้เช็คเดินทาง

เมื่อคุณเดินทางไปสหรัฐ คุณควรนำเงินส่วนใหญ่ติดตัวไปในรูปของเช็คเดินทาง ถ้าในประเทศของคุณไม่มีเช็คเดินทางจำหน่าย ขอให้ซื้อที่สนามบินในสหรัฐในทันทีที่คุณไปถึง เช็คเดินทางเป็นวิธีที่ปลอดภัยสำหรับการพกเงินระหว่างเดินทาง เพราะมีประกันต่อการถูกขโมย สูญหาย และเสียหาย เมื่อมีการตรวจดูซื้อแล้ว คุณก็สามารถขึ้นเงินได้อย่างง่ายดายในเกือบทุกที่ในสหรัฐ

เช็คเดินทางสามารถหาซื้อได้ตามธนาคารส่วนใหญ่โดยต้องเสียค่าธรรมเนียมเล็กน้อยสำหรับเช็คแต่ละใบ เวลาคุณไปซื้อเช็คทางเจ้าหน้าที่จะขอให้คุณเซ็นชื่อในเช็คเดินทางทุกใบ โดยขอให้เซ็นชื่อเพียงครั้งเดียวในเช็คแต่ละใบ เมื่อคุณนำเช็คไปขึ้นเงิน คุณจะต้องเซ็นชื่อในเช็คแต่ละใบเป็นครั้งที่สองเพื่อรับรองว่าคุณเป็นบุคคลที่ระบุไว้บนเช็ค ขอให้เซ็นชื่อ “เป็นภาษาอังกฤษ” (ตามแบบที่คุณจะเซ็นชื่อคุณในสหรัฐ) ต่อหน้าบุคคลที่คุณจะให้เช็ค

ขอให้เก็บต้นฉบับเช็คเดินทางไว้ให้ดีเจ้าหน้าที่ธนาคารจะให้แบบฟอร์มเพื่อให้คุณเขียนหมายเลขเช็คทั้งหมดที่ออกในชื่อของคุณ ในแบบฟอร์มที่อยู่ข้างหมายเลขเช็คแต่ละใบจะมีช่องสำหรับระบุวันและสถานที่ที่คุณไปขึ้นเงินขอให้เก็บรายการนี้ไว้กับคุณและบันทึกข้อมูลเก็บไว้เมื่อคุณใช้เช็ค อย่างไรก็ตาม อย่าเก็บรายการนี้ไว้กับเช็คเดินทาง สิ่งนี้สำหรับบันทึกข้อมูลของคุณและข้อมูลนี้มีความสำคัญในกรณีที่เช็ค

ของคุณสูญหายหรือถูกขโมย และคุณจำเป็นต้องยื่นเรื่องเพื่อขอเงินชดใช้คืน

ข้อจำกัดเกี่ยวกับเงิน

รัฐบาลสหรัฐไม่จำกัดจำนวนเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐที่ผู้ซึ่งไม่มีถิ่นที่อยู่หรือไม่ใช่พลเมืองอเมริกัน (เช่นตัวคุณเอง) จะนำหรือส่งไปสหรัฐเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายทางการศึกษา อย่างไรก็ตาม รัฐบาลกำหนดให้บุคคลไม่ว่าเป็นพลเมืองสหรัฐหรือไม่ต้องแจ้งเรื่องการโอน(เข้าหรือออกนอกประเทศ) เงินสดหรือเอกสารทางการเงินอื่น ๆ ที่มีมูลค่า 10,000 ดอลลาร์หรือมากกว่านั้น ขอให้สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อกำหนดนี้กับสถานทูตหรือสถานกงสุลสหรัฐในประเทศของคุณ

หลายประเทศไม่มีข้อจำกัดเรื่องการแลกเปลี่ยนตราต่างประเทศ ถ้าประเทศของคุณมีข้อจำกัดเรื่องนี้ คุณอาจต้องยื่นเอกสารตามที่กำหนดไว้เพื่อขออนุญาตนำเงินออกนอกประเทศ ติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติมได้จากหน่วยงานรัฐบาลที่ออกหนังสือเดินทางในประเทศของคุณ

รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องเงินและการธนาคารในสหรัฐ สามารถดูได้ในบทที่ 7 ของหนังสือเล่มนี้

การทำประกัน

ไม่มีใครตั้งใจที่จะมีอุบัติเหตุทางรถยนต์ สูญเสียสมบัติมีค่าเพราะถูกขโมยหรือได้รับความเสียหาย หรือป่วยหนัก แต่บางครั้งสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้โดยไม่ใช่ความผิดของเราเอง รายการข้างล่างนี้จะให้แนวความคิดกับคุณเกี่ยวกับชนิดของการประกันที่คุณควรมีระหว่างที่อยู่ในสหรัฐ ขอให้สอบถามที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณว่าคุณสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องประเภทต่างๆ ของการประกัน ได้จากที่ใด

☞ การประกันสุขภาพให้ความคุ้มครองสำหรับการรักษาพยาบาลในสหรัฐ รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประกันสุขภาพ รวมทั้งชนิดของการประกันที่มีอยู่สามารถหาได้จากข้างล่างนี้

- ☞ การประกันการเดินทางคุ้มครองคุณระหว่างการเดินทางของคุณ จากประเทศบ้านเกิดไปยังสหรัฐ
- ☞ การประกันชีวิตเป็นการประกันต่อชีวิตของคุณ ถ้าคุณเสียชีวิต ผลประโยชน์จะจ่ายให้กับบุคคลที่คุณระบุให้เป็นผู้รับเงินประกัน
- ☞ การประกันทรัพย์สินส่วนตัวเป็นการประกันสิ่งที่คุณนำติดตัวไปสหรัฐต่อการสูญหาย ถักขโมย หรือเสียหาย ไม่ขอแนะนำให้คุณนำอัญมณีที่ราคาแพงหรือสิ่งของส่วนตัวที่มีค่าติดตัวไปสหรัฐ
- ☞ การประกันรถยนต์คุ้มครองรถยนต์ของคุณและการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นกับบุคคลต่างๆ เมื่อเกิดอุบัติเหตุ ถ้าคุณกำลังจะมีรถยนต์ในสหรัฐ รัฐส่วนใหญ่กำหนดให้คุณต้องทำประกันรถยนต์และความรับผิดชอบ ถ้าคุณเช่ารถยนต์ โดยทั่วไปค่าเช่าจะรวมค่าประกันไว้ด้วย

การประกันสุขภาพ

สหรัฐไม่มีแผนทางการแพทย์หรือการให้บริการดูแลสุขภาพของรัฐบาลที่ครอบคลุมประชากรทั้งหมด แต่คนส่วนใหญ่มีการทำประกันสุขภาพของตนเอง

กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐกำหนดให้นักศึกษาที่ใช้วีซ่าโครงการแลกเปลี่ยนแบบ J-1 ต้องทำประกันที่ครอบคลุมทั้งสุขภาพและอุบัติเหตุ การอพยพทางการแพทย์และการส่งอวัยวะกลับประเทศ รัฐบาลสหรัฐไม่มีข้อกำหนดเรื่องการประกันสุขภาพโดยเฉพาะสำหรับนักศึกษาที่มีวีซ่าประเภทชั่วคราวแบบ F-1 และ M-1 อย่างไรก็ตาม สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ได้กำหนดข้อบังคับให้มีการทำประกันสุขภาพขึ้นมาเอง เพื่อให้มั่นใจว่านักศึกษานานาชาติจะไม่กลายเป็นภาระสาธารณะนั่นคือไม่กลายเป็นภาระให้รัฐบาลสหรัฐต้องดูแล ปกติ นักศึกษานานาชาติต้องพิสูจน์ให้เห็นว่ามีการทำประกันสุขภาพในจำนวนที่ระบุไว้ (กำหนดโดยมหาวิทยาลัย) ก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้ลงทะเบียนเรียน

ถ้าเบี้ยประกันสุขภาพดูเหมือนสูงเกินไปสำหรับงบประมาณของคุณ หรือถ้าในฐานะเป็นคนหนุ่มสาวที่มีสุขภาพดี และคุณคิดว่าการทำประกันสุขภาพเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ขอให้พิจารณาถึงค่าใช้จ่ายที่อาจต้องเกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกาที่ระบุไว้ข้างล่าง โรงพยาบาล แพทย์ และค่าใช้จ่ายทางการแพทย์อื่นๆ แตกต่างกันไปทั่วประเทศ แต่การรักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินเฉลี่ยที่ประมาณ 200 ดอลลาร์ต่อครั้ง ราคาห้องพักในโรงพยาบาลแตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับโรงพยาบาล และภูมิภาคของประเทศ แต่ปัจจุบันค่าห้องพักในโรงพยาบาลเฉลี่ยคืนละ 200 ดอลลาร์ถึง 1,000 ดอลลาร์ ไม่รวมค่าแพทย์และบริการทางการแพทย์อื่นๆ การดูแลครรภ์และการทำคลอดต้องเสียค่าใช้จ่ายระหว่าง 5,000 ดอลลาร์ถึง 8,000 ดอลลาร์ โดยทั่วไปแล้ว ตัวเลขของทางการชี้ให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสำหรับการอยู่โรงพยาบาลในสหรัฐเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์มีค่าสูงถึง 8,000 ดอลลาร์ หรืออีกอย่างหนึ่งก็คือประมาณครึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายในการเรียนตลอดทั้งปีในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยบางแห่งในสหรัฐ

แผนประกันสุขภาพ แม้การประกันสุขภาพที่ครอบคลุมการพำนักของคุณในสหรัฐอาจซื้อได้ในประเทศบ้านเกิดของคุณ แต่แผนดังกล่าวจำนวนมากไม่ครอบคลุมความต้องการในการดูแลสุขภาพของคุณอย่างพอเพียงระหว่างที่พำนักอยู่ในสหรัฐ นอกจากนี้ ผู้ให้บริการดูแลสุขภาพของสหรัฐจำนวนมากยังลังเลที่จะส่งใบเสร็จค่ารักษาพยาบาลไปเก็บเงินจากบริษัทประกันต่างประเทศจึงเลือกที่จะเก็บเงินโดยตรงจากผู้ป่วย และให้ผู้ป่วยไปขอเงินชดเชยคืนจากบริษัทประกันต่างประเทศ ถ้าคุณไม่แน่ใจว่ากรมธรรม์ที่ทำไว้เทียบเท่าหรือดีกว่ากรมธรรม์ของบริษัทประกันสุขภาพของสหรัฐ และกรมธรรม์ประกันสุขภาพของประเทศบ้านเกิดคุณสามารถเรียกเก็บเงินได้ในสหรัฐหรือไม่ บางทีคุณควรซื้อแผนประกันสุขภาพเมื่อเดินทางไปถึงสหรัฐ

ถ้าวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่คุณศึกษาอยู่ไม่มีแผนประกันสุขภาพ มันเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่คุณต้องทำประกันเองเพื่อปกป้องตัวคุณจากค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ที่สูงมาก

มีบริษัทประกันสุขภาพอยู่เป็นจำนวนมากและแต่ละแห่งก็มีแผนต่าง ๆ มากมาย ศูนย์ข้อมูลหรือศูนย์แนะแนวการศึกษาในต่างประเทศทั่วโลกที่คุณที่สุดอาจให้ตัวอย่างแผ่นพับเพื่อการพิจารณาของคุณ คุณยังควรหาหรือเรื่องแผนประกันสุขภาพกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณ หรือเมื่อคุณไปถึงวิทยาเขตต่อไปนี้เป็นชนิดของแผนประกันสุขภาพ บางอย่างที่มีอยู่

- ☞ นักศึกษาต่างประเทศที่ได้รับเงินสนับสนุน ถ้าคุณมีสถาบันที่ให้เงินสนับสนุนหรือได้รับทุน คุณอาจได้รับการประกันสุขภาพผ่านสถาบันที่ให้เงินสนับสนุนแล้ว ขอให้แน่ใจว่าคุณเข้าใจสิ่งๆ บริการประกันสุขภาพให้และไม่ให้กับคุณถ้าคุ้มครองหรือครอบคลุม จะไปอยู่กับคุณในสหรัฐด้วย ขอให้ตรวจสอบว่ามีการทำประกันสุขภาพในด้านอะไรให้บ้าง คุณอาจต้องการพิจารณากรมธรรม์เสริมที่จะช่วยครอบคลุมค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นให้มากกว่าเดิมทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนและชนิดของความคุ้มครอง
- ☞ แผนประกันสุขภาพของมหาวิทยาลัย ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเกือบทุกแห่งกำหนดให้นักศึกษามีประกันสุขภาพและอุบัติเหตุ (โดยทั่วไป ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมที่รวม “ค่าธรรมเนียมสุขภาพ” จะเรียกเก็บเมื่อเริ่มการศึกษาแต่ละภาค) วิทยาลัยส่วนใหญ่แนะนำให้ทำแผนประกันสุขภาพของนักศึกษาโดยเฉพาะ อย่างไรก็ตาม แผนเหล่านี้บางชนิดมีจุดมุ่งหมายที่จะเสริมการประกันที่นักศึกษาสหรัฐหรือบิดามารดาของพวกเขา มีอยู่แล้ว แม้ว่าการมีประกันดีกว่าการไม่มี แต่แผนดังกล่าวอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษานาชาติ ขอให้แน่ใจว่ากรมธรรม์ใด ๆ ที่คุณซื้อไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะเป็นกรมธรรม์เสริมเท่านั้น
- ☞ แผนพิเศษสำหรับนักศึกษานานาชาติ ตามข้อมูลของสมาคมการศึกษาระหว่างประเทศหรือ NAFSA มีบริษัทประกันสองแห่งที่มีประกันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องกรมธรรม์ชนิดต่าง ๆ ที่มีอยู่นั้น คุณอาจติดต่อกับบริษัทโดยตรง คือ

HTH Worldwide Insurance Service
12900 Federal Systems Park Drive, Suite 2A
Fairfax, VA 22033-4421 USA
Telephone: 703-322-1515
Web site: <http://www.hthworldwide.com>

Student Resources
805 Executive Center Drive West, Suite 220
St. Petersburg, FL 33702 USA
Telephone: 800-237-0903
Web site: <http://www.student-resources.net>

☞ ความคุ้มครองของแผนประกันสุขภาพพื้นฐาน ตามปกติการประกันสุขภาพพื้นฐานครอบคลุมค่าตรวจรักษาของแพทย์ (หรือส่วนหนึ่งของค่าตรวจ) สำหรับอาการเจ็บป่วยร้ายแรง รวมทั้งค่าโรงพยาบาลและค่าผ่าตัด ส่วนอาการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บเล็กน้อยใช้รักษาตามคลินิกแพทย์และแผนประกันส่วนใหญ่ไม่จ่ายเงินให้สำหรับการรักษาเช่นนี้ ถ้ามีผู้สมรสหรือครอบครัวของคุณติดตามไปสหรัฐอเมริกาด้วย ขอให้แน่ใจว่าได้รับความคุ้มครองจากการประกันสุขภาพแล้ว ผู้ติดตามจะได้รับความคุ้มครองโดยการซื้อแผนครอบครัว ที่จะครอบคลุมทั้งพวกเขาและตัวคุณเอง

☞ การประกันทางการแพทย์ที่สำคัญ การประกันนี้มุ่งที่จะดูแลค่าใช้จ่ายอันเป็นผลมาจากความเจ็บป่วยระยะยาวหรือบาดเจ็บสาหัสโดยทั่วไป กรมธรรม์เหล่านี้เกี่ยวข้องกับข้อความ “สามารถหักลบได้” นั่นคือคุณจ่ายเงินในจำนวนที่กำหนดไว้และบริษัทประกันจ่ายส่วนที่เกินจากนั้นหรือบางครั้งเฉพาะส่วนเปอร์เซ็นต์หลักของค่ารักษาพยาบาล ปกติแล้วส่วนที่หักลบได้คือ 500 ดอลลาร์ถึง 1,000 ดอลลาร์ ขึ้นอยู่กับกรมธรรม์และชนิดของความคุ้มครองเงินคุ้มครองสูงสุด (วงเงินจำกัดที่บริษัทประกันจะจ่ายให้) แตกต่างกันมากและโดยทั่วไปมีตั้งแต่ระดับต่ำที่ 5,000 ดอลลาร์ (ซึ่งไม่เพียงพอที่จะคุ้มครอง) ไปจนถึง 1 ล้านดอลลาร์หรือมากกว่านั้น (ซึ่งปกติมากกว่าที่นักศึกษานานาชาติซึ่งสุขภาพแข็งแรง

ส่วนใหญ่ต้องการ) คุณควรซื้อประกันที่ให้ความคุ้มครองทางการแพทย์ที่สำคัญอย่างน้อย 25,000 ดอลลาร์ อย่างไรก็ตาม ขอแนะนำให้ซื้อความคุ้มครอง 50,000 ดอลลาร์ 75,000 ดอลลาร์ หรือถึง 100,000 ดอลลาร์ เฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าคุณมีแผนการที่จะนำคู่สมรสหรือผู้ติดตามอื่น ๆ มากับคุณด้วย

กรมธรรม์ประกันสุขภาพและทางการแพทย์พื้นฐานส่วนใหญ่ระบุวงเงินจำกัดที่แน่นอน นั่นคือจำนวนเงินสูงสุดตามที่กำหนดซึ่งบริษัทประกันจะจ่ายให้กับบริการทางการแพทย์ที่ระบุไว้ ผู้ป่วยต้องจ่ายค่ารักษาที่เกินวงเงินที่จำกัดไว้เอง

ส่วนที่แยกออกจากแผนประกันสุขภาพ

มันเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องอ่านกรมธรรม์ประกันสุขภาพอย่างระมัดระวัง เฉพาะอย่างยิ่งในหมวดที่เกี่ยวกับ “ส่วนที่แยกออกไป” เพื่อที่คุณจะทราบล่วงหน้าว่าอะไรที่บริษัทประกันจะจ่ายให้และอะไรที่จะไม่จ่ายให้ ข้างล่างนี้เป็นบางส่วนของโดยทั่วไปจะไม่คุ้มครองโดยแผนประกันสุขภาพพื้นฐาน

การดูแลครรภ์: คุณต้องซื้อประกันสำหรับการดูแลครรภ์แยกออกไปต่างหาก และโดยทั่วไป ควรก่อนการตั้งครรภ์ กรมธรรม์ประกันการทำคลอดส่วนใหญ่ยินยอมให้พักอยู่ในโรงพยาบาลได้เพียงสองวัน

บริการด้านทันตกรรม: ถ้าคุณต้องการทำฟัน ขอแนะนำให้ทำก่อนมาสหรัฐ

แว่นตา: ถ้าคุณสวมแว่นตา ขอให้ตรวจวัดสายตาก่อนออกเดินทาง และนำแว่นตาสารองพร้อมใบตรวจวัดสายตา (เขียนเป็นภาษาอังกฤษ) ติดมาด้วย ยกเว้นในกรณีมีอาการบาดเจ็บที่ดวงตา โดยทั่วไปการดูแลดวงตาไม่ได้รับความคุ้มครองจากการประกันสุขภาพ

อาการที่ยังมีอยู่: บริษัทประกันส่วนใหญ่จะไม่จ่ายเงินชดเชยสำหรับการบำบัดรักษาอาการที่มีอยู่ก่อนวันที่กรมธรรม์มีผลบังคับใช้ ถ้าคุณ

ต้องการการบำบัดรักษาสำหรับอาการทางการแพทย์ที่ยังมีอยู่ ขอให้ตรวจสอบกรมธรรม์ประกันสุขภาพที่คุณกำลังพิจารณาจะต่ออย่างละเอียด การรักษาทางการแพทย์ในสหรัฐอาจแพงมากถ้าไม่มีประกัน

ใบสั่งยาจากแพทย์: บริษัทประกันหลายแห่งไม่ให้ความคุ้มครองการขอใบสั่งยาจากแพทย์ซึ่งอาจแพงมากในสหรัฐ ถึงแม้บริษัทให้ความคุ้มครองบางส่วน แต่โดยทั่วไป คุณต้องจ่าย “ค่าใช้จ่ายร่วม” หรือค่าธรรมเนียมมาตรฐาน (มักอยู่ที่ 10 ดอลลาร์ถึง 15 ดอลลาร์) สำหรับใบสั่งยาแต่ละใบในระยะเวลาหนึ่งเดือน

การเตรียมตัวทางวิชาการและด้านภาษา

คุณต้องมีภูมิหลังที่แข็งแกร่งในทักษะทางวิชาการพื้นฐาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสาขาการศึกษาของคุณ มิฉะนั้นคุณอาจพบว่ามันอาจใช้เวลานานมากไปสำหรับคุณที่จะปรับตัวให้เข้ากับช่วงกำหนดเวลาและข้อกำหนดของงานในมหาวิทยาลัยสหรัฐ ขอให้หารือกับอาจารย์และอาจารย์ที่ปรึกษาของสถาบันที่คุณกำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน พร้อมทั้งขอให้ประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนทางวิชาการของคุณ รวมถึงข้อแนะนำว่าคุณควรปรับปรุงจุดอ่อนอย่างไรก่อนเดินทางมาสหรัฐ

ก่อนออกเดินทางขอให้ศึกษาแคตตาล็อกวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยฉบับปัจจุบันของสถาบันที่คุณเลือกเพื่อหาข้อมูลที่ละเอียดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านการสอนและคณาจารย์ ข้อกำหนดของหลักสูตร และรายชื่อหลักสูตรที่เปิดสอนพร้อมคำอธิบาย ขอให้ดูแคตตาล็อกทางอินเทอร์เน็ตหรือติดต่อศูนย์ข้อมูลหรือแนะนำวงการศึกษาก็ได้ที่คุณที่สุดเพราะมักมีแคตตาล็อกมหาวิทยาลัยอยู่ในห้องสมุดของศูนย์

ท้ายที่สุดมันสำคัญมากที่จะต้องเข้าใจเงื่อนไขของการรับคุณเข้าศึกษาตามที่ระบุไว้ในจดหมายการรับเข้าศึกษา ถ้าคุณสามารถเข้าศึกษาอย่างมีเงื่อนไขหรือในฐานะ “นักศึกษาพิเศษ” คุณจะต้องดำเนินการให้ครบถ้วนตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ก่อนที่จะได้รับสถานภาพผู้มีสิทธิขอ

รับปริญญา ตามปกติข้อกำหนดพิเศษที่ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้รับสถานภาพผู้มีสิทธิขอรับปริญญาจะระบุไว้ในจดหมายการรับเข้าศึกษา ถ้าคุณไม่แน่ใจเกี่ยวกับข้อกำหนดทางการศึกษาใดๆ ขอให้หารือกับที่ปรึกษาทางการศึกษาของสหรัฐถึงสิ่งที่คาดว่าจะต้องดำเนินการระหว่างที่คุณศึกษาอยู่ในสหรัฐ หรือตรวจสอบโดยตรงกับเจ้าหน้าที่การรับนักศึกษานานาชาติซึ่งมีชื่ออยู่ในจดหมายการรับเข้าศึกษา

ทักษะการพิมพ์และความเชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์

ก่อนมาสหรัฐ คุณควรเรียนที่จะพิมพ์บนคอมพิวเตอร์ด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ หลักสูตรมหาวิทยาลัยจำนวนมากกำหนดให้ทำงานเขียนที่เรียกว่า “เรียงความ” ที่ต้องพิมพ์ส่ง เฉพาะอย่างยิ่งถ้าคุณเป็นนักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย คุณอาจต้องเตรียมพิมพ์วิทยานิพนธ์หรือปริญญาโทในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือสาขาอื่นๆ ที่ใช้สถิติ คุณมีแนวโน้มมากที่สุดที่ต้องใช้คอมพิวเตอร์เพื่อทำงานกับปัญหาที่ซับซ้อน การใช้ห้องสมุดอาจขึ้นอยู่กับทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ ขณะนี้มีมหาวิทยาลัยน้อยแห่งที่กำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องซื้อคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยจำนวนมากเปิดสอนหลักสูตรคอมพิวเตอร์อย่างไม่เป็นทางการในช่วงเริ่มการศึกษาแต่ละภาค ซึ่งอาจช่วยให้คุณคุ้นเคยกับหน้าที่พื้นฐานของคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ต่างๆ

ทักษะทางภาษา

ความสำเร็จของการศึกษาในสหรัฐของคุณส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะเข้าใจ พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ได้แสดงให้เห็นว่าไม่มีปัจจัยอื่นใดที่สำคัญต่อความสำเร็จทางวิชาการมากเท่ากับความสามารถในภาษาอังกฤษ

สถาบันทางวิชาการส่วนใหญ่ในสหรัฐกำหนดไว้ในขั้นตอนการรับสมัครว่า นักศึกษาต่างชาติต้องสอบภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL (การทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ) บางวิทยาลัยกำหนดให้มีการสอบความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษของสถาบันครั้งที่สองก่อนนักศึกษา

จะได้รับอนุญาตให้ลงทะเบียนเรียน ข้อกำหนดเหล่านี้แตกต่างกันไปตามวิทยาลัยที่ต่างกันและอาจมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่การรับนักศึกษาที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของคุณจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดด้านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาต่างชาติแก่คุณ

ถ้าคุณได้รับทุนผู้ช่วยสอนของบัณฑิตวิทยาลัย ทางสถาบันอาจต้องการให้คุณเข้าทดสอบพิเศษเพื่อวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของคุณ การสอบแบบหนึ่งที่ใช้สำหรับวัดคุณก็คือ Test of Spoken English (TSE)

การพูดภาษาอังกฤษได้คล่องไม่จำเป็นว่าจะรับประกันทักษะที่เพียงพอในการเขียนภาษาอังกฤษ บ่อยครั้งที่แม้แต่คนที่พูดภาษาอังกฤษมาแต่กำเนิดยังต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมสำหรับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการถ้าคุณสามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างง่ายดายและมีคำศัพท์ดี ๆ มันจะง่ายยิ่งขึ้นที่จะศึกษาและทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสิ้นตามเวลา

การบรรยายเป็นวิธีการสอนที่ใช้กันมากที่สุดในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยสหรัฐ อาจารย์จะไม่ลดความเร็วในการบรรยายตามปกติเพื่อช่วยเหลือคุณ ดังนั้น คุณต้องสามารถเข้าใจภาษาอังกฤษได้ดีและคุณต้องสามารถจดข้อเท็จจริง ความคิด และข้ออ้างอิงที่มีในการบรรยายได้อย่างคล่องแคล่ว

การเสริมสร้างทักษะด้านภาษาอังกฤษ

เพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษและได้รับความสำเร็จมากขึ้นในการศึกษาของคุณ ขอให้ใช้ทุกโอกาสที่จะปรับปรุงทักษะด้านภาษาของคุณก่อนมาสหรัฐ

☞ พิจารณาเข้าร่วมในกลุ่มหรือชั้นเรียนเพื่อเสริมทักษะด้านภาษาอังกฤษของคุณก่อนมาสหรัฐ ขอให้สอบถามโรงเรียนที่คุณศึกษาอยู่ในปัจจุบัน หรือขอคำแนะนำจากที่ปรึกษาทางการศึกษาของสหรัฐ

- ☞ พูดภาษาอังกฤษให้บ่อยที่สุดเท่าที่ทำได้ ถ้ามีนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่คุณศึกษาอยู่ในปัจจุบัน ให้หาความรู้จักและใช้โอกาสฝึกฝนกับพวกเขา
- ☞ อ่านหนังสือนิตยสารและหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรวมทั้งหนังสือในสาขาการศึกษาของคุณเพื่อให้คุ้นเคยกับคำศัพท์เฉพาะในสาขานั้น
- ☞ ทำความคุ้นเคยกับการออกเสียงและคำที่ใช้กันในกลุ่มคนอเมริกัน โดยการดูโทรทัศน์และภาพยนตร์และฟังเพลงหรือรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน ถ้าไม่มีรายการภาษาอังกฤษในประเทศของคุณ คุณสามารถรับฟังวิทยุของเสียงอเมริกา (Voice of America) หรือ Radio Free Europe/Radio Liberty ที่กระจายเสียงไปยังส่วนต่างๆ ของโลกเกือบทุกแห่ง
- ☞ ขอให้พิจารณาที่จะไปพำนักอยู่ในสหรัฐเป็นเวลาหลายสัปดาห์ก่อนเริ่มการศึกษาย่างเป็นทางการที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย บางสถาบันเปิดสอนโครงการ ESL ภาคพิเศษในช่วงฤดูร้อนของสหรัฐ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงกันยายน โครงการส่วนใหญ่จะมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคมอเมริกันรวมอยู่ด้วย ขอให้สอบถามที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว

รายการตรวจสอบก่อนออกเดินทาง

ขอให้ใช้รายการนี้เพื่อตรวจสอบว่าคุณได้จัดเตรียมการที่จำเป็นทั้งหมดแล้วก่อนออกเดินทางไปสหรัฐ

- ☞ ในทันทีที่จดหมายตอบรับหรือปฏิเสธมาถึง ให้ตัดสินใจว่าจะเข้ามหาวิทยาลัยใดแล้วแจ้งให้สำนักงานการรับนักศึกษาทราบถึงการตัดสินใจของคุณ และกรอกแบบฟอร์มพร้อมทั้งส่งกลับคืน แจ้งแต่ละมหาวิทยาลัยที่ตอบรับให้คุณเข้าศึกษาได้ทราบว่าคุณรับหรือ

ปฏิเสธข้อเสนอดังกล่าวขอให้ส่งแบบฟอร์มอย่างเป็นทางการใด ๆ ที่คุณจะไม่ใช้คืนกลับไปด้วย

- ☒ ถ้าคุณกำลังจะได้รับทุนสนับสนุนจากองค์กรใด ให้แจ้งองค์กรนั้นเกี่ยวกับแผนการของคุณ ขอให้รักษาการติดต่อกับองค์กรที่สนับสนุนซึ่งสามารถช่วยเหลือด้านการเตรียมการก่อนออกเดินทาง ติดต่อศูนย์ข้อมูลหรือแนะนำการศึกษาสำหรับข้อมูลและคำแนะนำก่อนออกเดินทาง
- ☒ ขอข้อมูลเกี่ยวกับการประกันสุขภาพจากมหาวิทยาลัยของคุณและจัดทำประกันที่เหมาะสม
- ☒ ขอสำเนาใบรายงานผลการศึกษา (transcripts) ในระดับมัธยมศึกษาและหลังมัธยมศึกษาที่รับรองถูกต้อง พร้อมทั้งคำบรรยายอย่างละเอียดของวิชาและหนังสือที่ใช้ในวิชานั้น ๆ
- ☒ ขอสำเนาประวัติทางการแพทย์ที่สำคัญ การเอ็กซเรย์ และใบสั่งยาจากแพทย์โดยใบสั่งยาให้เขียนเป็นภาษาอังกฤษและใช้ชื่อสามัญทางการแพทย์
- ☒ อ่านแคตตาล็อกของมหาวิทยาลัยซ้ำอีก
- ☒ ตรวจสอบว่าหนังสือเดินทางของคุณยังใช้ได้และถูกต้องสมบูรณ์
- ☒ ยื่นขอวีซ่าที่สถานทูตหรือสถานกงสุลที่ใกล้คุณที่สุดเมื่อได้รับแบบฟอร์ม I-20 หรือ DS-2019 ขอให้ทำล่วงหน้าก่อนวันออกเดินทาง ชุดแบบฟอร์มขอวีซ่าขอได้จากศูนย์ข้อมูลและแนะนำการศึกษาของสหรัฐ กระจายละเอียดเพิ่มเติมในบทที่ 3
- ☒ ศึกษาว่าคุณจะไปถึงมหาวิทยาลัยได้อย่างไรจากจุดที่คุณเข้าไปในสหรัฐ

- ☞ จัดเตรียมเรื่องการเดินทาง ดูข้อมูลเพิ่มเติมในบทที่ 4 ขอแนะนำให้ไปตั้งวิทยาเขตสองสามวันถึงหนึ่งสัปดาห์ก่อนเริ่มการปฐมนิเทศ และการลงทะเบียน
- ☞ ติดต่อสำนักงานนักศึกษานานาชาติ (หรือสำนักงานที่คล้ายกัน) ที่มหาวิทยาลัยของคุณเพื่อแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับกำหนดการไปถึงและขอคำยืนยันในรายละเอียดของการปฐมนิเทศที่มหาวิทยาลัยจัดให้กับนักศึกษาใหม่
- ☞ จัดเตรียมการขนส่งสุดท้ายเรื่องที่พักกับทางมหาวิทยาลัยของคุณ สอบถามเกี่ยวกับที่พักชั่วคราว โรงแรม โมเต็ล หรือการเตรียมการอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องทำถ้าเดินทางไปถึงก่อนหรือระหว่างช่วงวันสุดสัปดาห์
- ☞ จัดการเรื่องการเงิน เตรียมเรื่องการโอนเงินไปที่ธนาคารสหรัฐ และขอให้แน่ใจว่าคุณมีเงินสำหรับการเดินทางและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เมื่อไปถึง ให้พิจารณาซื้อเช็คเดินทางที่จะครอบคลุมค่าใช้จ่ายระหว่างเดือนแรกของคุณในสหรัฐ และขอให้ทำเครดิตการ์ดถ้าเป็นไปได้

เวลาสำหรับการสรุปความ

- ☞ จัดรวบรวมเอกสาร (ทางกฎหมาย การแพทย์ และการศึกษา) ที่คุณจำเป็นต้องนำไปด้วย
- ☞ ประเมินความต้องการทางการเงิน ทั้งในระยะยาวและเมื่อคุณไปถึงในสหรัฐขณะที่คุณกำลังเปิดบัญชีกับธนาคารสหรัฐ สิ่งนี้จะเป็นหลักประกันว่าคุณได้เตรียมพร้อมเป็นอย่างดีและมั่นใจได้ว่าคุณจะมีเงินพอเพียงเมื่อคุณจำเป็นต้องใช้
- ☞ ศึกษาเรื่องกรรมธรรม์ประกันสุขภาพในช่วงเวลาที่คุณอยู่ในสหรัฐ ขอให้คำนึงถึงข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยเกี่ยวกับการคุ้มครองขั้นสูงสุดและให้หากกรรมธรรม์ที่จะสอดคล้องกับข้อ

กำหนดดังกล่าว รวมทั้งสนองต่อความจำเป็นส่วนตัวของคุณด้วย

- ☞ ความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นกุญแจนำไปสู่ความสำเร็จของคุณในสหรัฐอเมริกาทั้งในด้านวิชาการและส่วนตัว ให้พิจารณาหนทางที่จะปรับปรุงภาษาอังกฤษของคุณเพื่อที่คุณจะมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมใหม่ของคุณ

เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์

Directory of U.S. Educational Information and Advising Centers Worldwide

<http://educationusa.state.gov/>

Overviews of the U.S. Education System

<http://www.ed.ed.gov/NLE/USNEI/>

<http://www.edupass.org>

Homepages of U.S. Consulates and Embassies

<http://travel.state.gov/links.html>

Tax Information for International Students

<http://www.irs.ustreas.gov/>

Information on Immunization and Vaccination

<http://www.who.int/ith>

U.S. Vaccination Requirements

http://www.who.int/ith/english/ame_no.htm

U.S. Visa Information

<http://www.UnitedStatesVisas.gov>

วีชานักเรียนของคุณ

คุณกำลังคิดเกี่ยวกับหลักสูตรที่คุณจะเรียน คนที่คุณจะพบ และ ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นที่รออยู่ข้างหน้าในสหรัฐ แต่ขณะนี้คุณกำลังเผชิญกับภารกิจสุดท้ายอย่างหนึ่ง นั่นคือการยื่นขอวีชานักเรียน

ชนิดของวีซ่า

วีชานักเรียนที่เห็นกันมากที่สุดคือวีซ่า F-1 ส่วนจำนวนนักเรียนที่เดินทางไปสหรัฐด้วยวีซ่า M-1 ถ้ากำลังจะสำเร็จโครงการฝึกความชำนาญทางเทคนิคหรืออาชีพศึกษา หรือวีซ่า J-1 ถ้าเป็นโครงการแลกเปลี่ยนที่ได้รับเงินสนับสนุนมีจำนวนน้อย

แนวทางปฏิบัติสำหรับประเทศของคุณ

แนวทางปฏิบัติและข้อกำหนดสำหรับกาขอวีชานักเรียนแตกต่างกันไปแต่ละประเทศ และบางประเทศอาจซับซ้อนและมีข้อเรียกร้องมากกว่าประเทศอื่น ๆ

ศูนย์ข้อมูลหรือแนะแนวการศึกษาของสหรัฐที่ใกล้คุณที่สุดสามารถให้ข้อมูลที่มีค่าเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติสำหรับประเทศของคุณ ถ้าเป็นไปได้ ขอให้เข้าร่วมโครงการปฐมนิเทศก่อนออกเดินทางที่ศูนย์จัดขึ้น เพราะค่อนข้างแน่นอนมากที่จะมีข้อมูลเรื่องการขอวีซ่าทางศูนย์ยังมีเอกสารก่อนการเดินทางแจกให้ด้วย

สถานทูตหรือสถานกงสุลสหรัฐที่ใกล้คุณที่สุดสามารถให้แบบฟอร์มการขอวีซ่าและรายละเอียดโดยเฉพาะเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการขอวีซ่าสถานทูตและสถานกงสุลหลายแห่งมีบริการให้ข้อมูลทางโทรศัพท์และเว็บไซต์ที่มีข้อมูลดังกล่าว

มีหลายสิ่งที่คุณสามารถทำได้เพื่อเพิ่มโอกาสที่จะได้รับวีซ่า เช่น

- ☞ เริ่มดำเนินการล่วงหน้าแต่เนิ่น ๆ ที่สุดเท่าที่ทำได้ก่อนวันเดินทาง
- ☞ รวบรวมเอกสารทั้งหมดที่สามารถช่วยสนับสนุนการขอของคุณ
- ☞ ให้แน่ใจว่าคุณเตรียมตัวเป็นอย่างดีแล้ว ถ้าจำเป็นต้องเข้ารับการสัมภาษณ์

จะยื่นขอได้ที่ไหนและเมื่อใด

คุณจำเป็นต้องยื่นขอวีซ่านักเรียนที่สถานทูตหรือสถานกงสุลสหรัฐ ที่มีเขตอำนาจครอบคลุมสถานที่พำนักถาวรของคุณ แม้ผู้ขอวีซ่าอาจยื่นขอที่สถานกงสุลสหรัฐที่ใด ๆ ในต่างประเทศได้ แต่มั่นอาจยากที่จะมีคุณสมบัติสำหรับการขอวีซ่านอกประเทศที่เป็นที่พำนักถาวรของคุณ

ให้ยื่นขอวีซ่านักเรียนก่อนวันที่จะเดินทางไปสหรัฐ เทศกาลวันหยุด (เช่น วันคริสมาสต์/วันขึ้นปีใหม่) และช่วงเดือนในฤดูร้อน (มิถุนายนถึงสิงหาคม)จะเป็นช่วงเวลาที่มีคนไปติดต่อที่สถานกงสุลและสถานทูตสหรัฐมาก นอกจากนั้น ข้อวิตกกังวลด้านความปลอดภัยอาจทำให้มีการปิดทำการโดยไม่คาดคิดในเวลาใด ๆ ก็ได้

ระเบียบปฏิบัติในการขอวีซ่าสหรัฐแตกต่างกันไปทั่วโลก สถานกงสุลและสถานทูตสหรัฐหลายแห่งมีโฮมเพจบนเวิร์ล ไวด์ เว็บ ที่มีข้อมูลการยื่นขอวีซ่าล่าสุด สำหรับรายชื่อที่สมบูรณ์ให้ไปที่ <http://travel.state.gov/links.html>

คำแนะนำที่ดีที่สุดคือ ให้ยื่นขอวีซ่าสหรัฐแต่เนิ่น ๆ ที่สุดเท่าที่ทำได้ การตรวจสอบด้านความมั่นคงที่เพิ่มมากขึ้นทำให้กระบวนการในเรื่องนี้ยืดยาวออกไปกว่าที่เคยเป็นมา ดังนั้น สถานกงสุลจึงสนับสนุนให้ยื่นขอวีซ่าในทันทีที่นักศึกษามีเอกสารพร้อม ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่เกิดจากการลดจำนวนเจ้าหน้าที่และจำนวนผู้ยื่นขอวีซ่าที่มีจำนวนมาก ระหว่างช่วงวันหยุดและพักร้อนรวมทั้งยังมีเวลาเหลือที่จะยื่นขอใหม่ ถ้าจำเป็นสำหรับกฎระเบียบในการขอวีซ่า และข้อกำหนดต่าง ๆ ตลอด

จนระยะเวลาคร่าว ๆ ของการดำเนินการ ให้ติดต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลทางโทรศัพท์ หรือแฟกซ์ หรือดูจากเว็บไซต์

เอกสารที่ต้องใช้

ในการขอวีชานักเรียนที่สถานทูตหรือสถานกงสุลสหรัฐอเมริกาจำเป็นต้องยื่นเอกสารต่อไปนี้

- ☞ หนังสือเดินทางที่ยังใช้ได้อีกอย่างน้อยหกเดือนหลังจากวันที่คุณ จะเข้าไปในสหรัฐในตอนแรก
- ☞ เอกสารการจ่ายค่าธรรมเนียมการยื่นขอวีซ่า
- ☞ แบบฟอร์ม DS-156 ถ้าคุณเป็นชายที่มีอายุระหว่าง 16 ถึง 45 ปี คุณจะต้องกรอกแบบฟอร์ม DS-157 ซึ่งเป็นแบบฟอร์มเพิ่มเติม แบบฟอร์มเหล่านี้มีให้โดยไม่คิดเงินที่สถานกงสุลสหรัฐทุกแห่ง บริษัทบริการท่องเที่ยวบางแห่ง และที่ World Wide Web at <http://travel.state.gov> อาจมีแบบฟอร์มเพิ่มเติมอีกในอนาคต อันใกล้สำหรับการขอวีซ่าบางชนิดซึ่งก็จะขอได้จากสถานที่เดียวกันนี้
- ☞ รูปถ่ายหนึ่งใบ ขนาดหนึ่งนิ้วครึ่ง (37 x 37 มม.) สำหรับผู้ขอ แต่ละคน จะเป็นภาพสีหรือขาวดำก็ได้ แสดงใบหน้าเต็มและฉาก หลังเป็นสีขาว (สวมที่คลุมศีรษะทางศาสนาได้ ถ้าเปิดเผยให้เห็น ใบหน้าพอที่จะระบุตัวได้)
- ☞ หลักฐานการตอบรับของมหาวิทยาลัยสหรัฐที่คุณมีแผนการจะเข้าไปศึกษา
- ☞ เอกสารการจ่ายค่าธรรมเนียม Student Exchange Visitor Information System (SEVIS)
- ☞ หลักฐานแสดงความรู้ภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ
- ☞ หลักฐานทางการศึกษาที่แสดงว่าคุณมีคุณสมบัติที่จะเข้าศึกษาได้
- ☞ ใบรับรองการมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ (I-20 A-B, I-20 M-N หรือแบบฟอร์ม DS-2019)
- ☞ หลักฐานการสนับสนุนทางการเงินที่เพียงพอ
- ☞ หลักฐานแสดงความสัมพันธ์กับประเทศบ้านเกิดของคุณอย่างเพียงพอ

จุดสำคัญที่ควรจำเมื่อยื่นขอวีซ่านักเรียน

หมวดนี้ตัดแปลงมาจากโฮมเพจของสมาคมนักการศึกษาระหว่างประเทศ (NAFSA) และตีพิมพ์ขึ้นใหม่โดยได้รับอนุญาตแล้ว

ความสัมพันธ์กับประเทศบ้านเกิดของคุณ

ตามกฎหมายสหรัฐ ถือว่าผู้ยื่นขอวีซ่าประเภทชั่วคราวทุกคนเป็นผู้ประสงค์จะเข้าไปอยู่ในประเทศ ถ้าไม่สามารถแสดงให้เห็นที่กึ่งสุดเชื่อว่าไม่ได้เป็นเช่นนั้น ดังนั้น คุณต้องสามารถแสดงให้เห็นว่าคุณมีเหตุผลที่จะกลับไปยังประเทศบ้านเกิดมากกว่าที่จะยังคงอยู่ในสหรัฐ ความสัมพันธ์กับประเทศบ้านเกิดของคุณเป็นสิ่งที่ผูกพันคุณกับเมืองเกิด ที่เกิดหรือถิ่นพำนักในปัจจุบัน ได้แก่ งาน ครอบครัว โอกาสทางการเงิน ทรัพย์สินที่คุณเป็นเจ้าของหรือจะได้รับมรดก การลงทุน และอื่น ๆ คุณอาจถูกซักถามเกี่ยวกับความตั้งใจโดยเฉพาะเจาะจงหรือคำมั่นที่จะจ้างงานในอนาคต ครอบครัวหรือความสัมพันธ์อื่น ๆ เป้าหมายทางการศึกษา เกรด แผนการระยะยาว และโอกาสทางอาชีพ การงานในประเทศบ้านเกิดของคุณ สถานการณ์ของแต่ละคนแตกต่างกันไปและไม่มีคำอธิบายหรือเอกสารใบรับรองหรือจดหมายวิเศษฉบับใดที่สามารถรับรองว่าคุณจะได้รับวีซ่าอย่างแน่นอน

ภาษาอังกฤษ

ให้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าว่าจะมีการสัมภาษณ์ ถ้ามีก็จะสัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษ ไม่ใช่ภาษาท้องถิ่นของคุณ ข้อเสนอแนะประการหนึ่งคือ ให้ฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาก่อนการสัมภาษณ์อย่าง นำบิดามารดาหรือสมาชิกในครอบครัวไปกับคุณในการสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่กึ่งสุดต้องการที่จะสัมภาษณ์คุณ ไม่ใช่ครอบครัวของคุณ คุณจะสร้างความประทับใจที่ไม่ดีถ้าคุณไม่เตรียมที่จะพูดด้วยตัวเอง

การศึกษา

คุณต้องรู้โปรแกรมการศึกษาที่คุณได้รับให้เข้าไปศึกษาและรู้ว่ามัน

เหมาะกับแผนการด้านอาชีพของคุณอย่างไร ถ้าคุณไม่สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนถึงเหตุผลที่คุณจะศึกษาในโปรแกรมนั้นโดยเฉพาะในสหรัฐ คุณอาจไม่สามารถทำให้เจ้าหน้าที่กงสุลเชื่อได้ว่าคุณมีแผนการที่จะศึกษามากกว่าที่จะเข้าไปอยู่ คุณควรสามารถอธิบายได้ว่าการศึกษาในสหรัฐเกี่ยวข้องกับอาชีพในอนาคตของคุณอย่างไรเมื่อคุณกลับมาบ้านเกิด

พูดให้กระชับ

เนื่องจากปริมาณการยื่นขอวีซ่ามีมาก เจ้าหน้าที่กงสุลทุกคนจึงตกอยู่ในภาวะกดดันอย่างหนักที่จะทำการสัมภาษณ์ให้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยส่วนสำคัญที่สุดคือต้องตัดสินใจจากความประทับใจที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งหรือสองนาทีของการสัมภาษณ์ ดังนั้น สิ่งแรกที่คุณพูดและความประทับใจเบื้องต้นที่คุณสร้างขึ้นมาจึงสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของคุณ ขอให้คำตอบของคุณต่อคำถามของเจ้าหน้าที่สั้นและตรงประเด็น

ข้อมูลเพิ่มเติม

เอกสารเป็นลายลักษณ์อักษรที่คุณยื่นต่อเจ้าหน้าที่กงสุลควรแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในทันทีว่าเป็นเอกสารอะไรและมีความหมายอะไร คำอธิบายที่ยืดเยื้อทำให้อ่านหรือประเมินไม่ได้อย่างรวดเร็ว ขอให้จำไว้ว่าคุณจะมีเวลาในการสัมภาษณ์อย่างมากที่สุดเพียงสองถึงสามนาที

ไม่ทุกประเทศที่เหมือนกัน

ผู้ยื่นขอวีซ่าจากประเทศที่กำลังเผชิญกับปัญหาทางเศรษฐกิจหรือประเทศที่นักศึกษาจำนวนมากยังคงอยู่ในสหรัฐในฐานะคนเข้าเมืองจะมีความยากมากกว่าที่จะได้รับวีซ่า ตามสถิตินั้น ผู้ขอจากประเทศดังกล่าวมีแนวโน้มมากกว่าที่จะเป็นผู้เข้าไปอยู่อาศัย และยังคงดูเหมือนจะได้รับ การซักถามมากกว่าเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้งานทำในประเทศบ้านเกิด หลังสำเร็จการศึกษาในสหรัฐ

เอกสารทางการเงิน

ถ้าคุณจะได้รับเงินทุนจากมหาวิทยาลัยสหรัฐอเมริกาวิทยาลัยในประเทศบ้านเกิด นายจ้างของคุณ หรือจากรัฐบาล ขอให้เตรียมจดหมายหรือเอกสารที่เหมาะสมที่ระบุถึงเงินทุนนี้ไปแสดงด้วย ถ้าการสนับสนุนทางการเงินจะมาจกเงินส่วนตัวหรือครอบครัว ใบรับรองจากธนาคารเพียงอย่างเดียวมักถือว่ายังไม่เป็นหลักฐานพอที่จะแสดงถึงจำนวนเงินที่พอเพียง การจะยอมรับใบรับรองจากธนาคารต้องมีเอกสารที่น่าเชื่อถือได้สูงมาประกอบด้วย โดยสามารถพิสูจน์ให้เห็นแหล่งที่มาของเงิน (ตัวอย่างเช่น สัญญาการจ้างงาน จดหมายจากนายจ้าง เอกสารการเสียภาษี ต้นข้าวการจ่ายเงิน หรือสติปการถอนเงิน) ใบรับรองจากธนาคารจะน่าเชื่อถือมากที่สุดถ้าเป็นใบรับรองของบัญชีธนาคารจากคอมพิวเตอร์ที่มีเป็นประจำทุกเดือนตามปกติ

การทำงาน

วัตถุประสงค์หลักของคุณที่มาสหรัคือเพื่อศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่เพื่อหางานทำก่อนหรือหลังสำเร็จการศึกษา ขณะที่นักศึกษาจำนวนมากอาจทำงานนอกเวลาระหว่างการศึกษา แต่การทำงานเช่นนั้นเป็นสิ่งที่เพิ่มขึ้นมาจากวัตถุประสงค์หลักที่จะศึกษาในสหรัฐให้สำเร็จ คุณต้องสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับแผนการของคุณที่จะกลับไปประเทศบ้านเกิดหลังเสร็จสิ้นโปรแกรม ถ้าคู่สมรสของคุณยื่นขอวีซ่าแบบ F-2 ด้วย ขอให้ระวังด้วยว่าผู้อยู่ในความอุปถัมภ์ที่มีวีซ่า F-2 ไม่สามารถทำงานในสหรัฐได้ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ก็ตาม ให้เตรียมชี้แจงสิ่งที่คู่สมรสของคุณตั้งใจจะทำระหว่างที่อยู่ในสหรัฐงานอาสาสมัครและการเรียนนอเวลาเป็นกิจกรรมที่ได้รับอนุญาต

สมาชิกในครอบครัวมากับคุณด้วย

ถ้าคู่สมรสและบุตรจะเดินทางมากับคุณ ก็จำเป็นต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับการขอวีซ่าประเภทวีซ่าผู้อยู่ในความอุปถัมภ์ของนักศึกษา F-1 คือ F-2 สำหรับนักศึกษาแบบ M-1คือ M-2 และสำหรับผู้ไปเยือนตามโครงการแลกเปลี่ยน J-1 คือ J-2

คู่สมรสจำเป็นต้องแสดงหลักฐานการสมรสปกติคือทะเบียนสมรสหรือใบรับรองการสมรส คู่สมรสตามกฎหมายจารีตประเพณีไม่ถือเป็นคู่สมรสตามกฎหมายคนเข้าเมืองของสหรัฐ และดังนั้นจะไม่มีสิทธิได้รับวีซ่าแบบผู้อยู่ในความอุปถัมภ์ อย่างไรก็ตาม คู่สมรสตามกฎหมายจารีตประเพณีอาจมีสิทธิยื่นขอวีซ่าแบบนักท่องเที่ยวได้ ขอให้จำไว้ว่านักท่องเที่ยวมีช่วงเวลาจำกัดสำหรับการพำนักอยู่ในสหรัฐ ให้ปรึกษากับสถานกงสุลสหรัฐเกี่ยวกับกฎระเบียบปัจจุบันสำหรับวีซ่านักท่องเที่ยว

บุตรที่ยังไม่สมรสซึ่งอายุต่ำกว่า 21 ปีมีสิทธิขอวีซ่าแบบผู้อยู่ในความอุปถัมภ์ แต่ต้องแสดงหลักฐานการเป็นบิดามารดา ทั้งยังต้องแสดงข้อมูลทางการเงินเพิ่มเติมเพื่อพิสูจน์ว่ามีเงินเพียงพอที่จะสนับสนุนผู้อยู่ในความอุปถัมภ์ของคุณในสหรัฐ ถ้าคุณยื่นขอวีซ่า F-1 หรือ M-1 ผู้อยู่ในความอุปถัมภ์ทั้งหมดที่มากับคุณต้องมีรายชื่ออยู่ที่ด้านหลังของใบ I-20 หรือแบบฟอร์ม DS-2019 ที่ออกให้คุณโดยสถาบันการศึกษาในสหรัฐของคุณ ส่วนผู้อยู่ในความอุปถัมภ์ของผู้ยื่นขอวีซ่าแบบ J-1 ควรมีรายชื่ออยู่ในจดหมายที่แยกออกมาซึ่งมอบให้โดยผู้สนับสนุนวีซ่า J-1 ของคุณ

ผู้อยู่ในความอุปถัมภ์ที่ยังคงอยู่ที่บ้าน

ถ้าคู่สมรสและบุตรของคุณยังคงอยู่ในประเทศของคุณ ขอให้เตรียมคิดหาวิธีที่จะดูแลพวกเขาในช่วงที่คุณไม่อยู่เฉพะอย่างยิ่งเรื่องนี้จะดูยุ่งยากขึ้นอีกถ้าคุณเป็นแหล่งรายได้หลักของครอบครัว ถ้าเจ้าหน้าที่กงสุลมีความเชื่อมั่นว่าสมาชิกครอบครัวคุณจำเป็นต้องให้คุณส่งเงินมาจากสหรัฐเพื่อส่งเสียพวกเขา ก็ดูเหมือนจะแน่นอนว่าการขอวีซ่านักเรียนของคุณคงถูกปฏิเสธ ถ้าครอบครัวคุณตัดสินใจที่จะตามไปอยู่กับคุณในภายหลัง มันจะช่วยได้มากถ้าให้พวกเขาไปยื่นขอวีซ่าที่สถานที่เดียวกับคุณ

ข้อจำกัดพิเศษของวีซ่า

ถ้าคุณยื่นขอวีซ่าแบบ J-1 เจ้าหน้าที่ผู้ออกวีซ่าจะตัดสินใจว่าคุณจะต้องอยู่ในข้อกำหนดของการแสดงตนสองปีที่อยู่ร่วมกันว่า “212 (e)” หรือไม่ ตัวเลขนี้หมายถึงมาตราในกฎหมายคนเข้าเมืองและสัญชาติของสหรัฐซึ่งได้นิยามข้อกำหนดนี้ไว้ ถ้าคุณยื่นขอวีซ่าแบบ J-1 และจะได้รับเงินทุนจากรัฐบาลของประเทศบ้านเกิด หรือรัฐบาลสหรัฐ หรือถ้าคุณมีสาขาการศึกษาที่ระบุไว้ใน “รายการความเชี่ยวชาญ” สำหรับประเทศของคุณที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐจัดทำขึ้น คุณจะต้องอยู่ในข้อกำหนดสองปี โดยทั่วไปกฎข้อนี้กำหนดไว้ว่าเมื่อคุณศึกษาดำเนินโปรแกรมสำเร็จแล้ว คุณต้องกลับไปประเทศบ้านเกิดอย่างน้อยสองปี ก่อนที่จะมีสิทธิยื่นขอวีซ่าที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและขอมีที่พำนักอย่างถาวรในสหรัฐ

รักษาทัศนคติที่ดีไว้

อย่าได้เถียงกับเจ้าหน้าที่ที่เก่งสุด ถ้าคุณได้รับการปฏิเสธในการขอวีชานักเรียน ให้ขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับเอกสารที่ควรนำมาแสดงเพื่อลดล้างการปฏิเสธและขอทราบเหตุผลที่ถูกปฏิเสธเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อห้ามบางประการเกี่ยวกับวีซ่า

นักศึกษาบางคนทำผิดพลาดแบบง่าย ๆ ที่อาจนำไปสู่ความยุ่งยากในการเข้าเมืองอย่างสำคัญ คุณสามารถหลีกเลี่ยงการสูญเสียเวลา การสูญเสียเงิน และการทำให้สถานการณ์เลวร้ายยิ่งขึ้น ถ้าคุณทำตามคำแนะนำข้างล่างนี้

ถ้าเป็นความตั้งใจของคุณที่จะเข้าสหรัฐด้วยวีชานักท่องเที่ยวหรือผู้ไปเยือน (วีซ่าแบบ B) แล้วจะเปลี่ยนสถานภาพการเข้าเมืองไปเป็นนักศึกษา ขอให้จำไว้ว่ากฎระเบียบคนเข้าเมืองฉบับใหม่ของสหรัฐในเวลาที่พิมพ์หนังสือเล่มนี้จะห้ามผู้ไม่ใช่ผู้เข้าเมืองที่ได้รับสถานภาพผู้ไปเยือนแบบ B เปลี่ยนสถานภาพเป็นนักศึกษา ถ้าไม่ได้รับอนุญาต

ตั้งใจที่จะไปศึกษาในเวลาที่ได้รับวีซ่าขอให้ปรึกษากับสถานกงสุลเกี่ยวกับกฎระเบียบปัจจุบันว่าจะมีผลใช้บังคับกับคุณหรือไม่

ถ้าคุณมาจากประเทศที่ร่วมอยู่ในโครงการยกเว้นวีซ่าเพื่อการท่องเที่ยวของสหรัฐ และคุณพยายามที่จะเข้าสหรัฐตามโครงการนี้ทั้ง ๆ ที่คุณตั้งใจที่จะเป็นนักศึกษาคุณจำเป็นจะต้องออกจากสหรัฐและไปยื่นขอวีชานักเรียน

อย่าเข้าสหรัฐโดยใช้ใบรับรองการมีสิทธิเข้าศึกษาของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย (ใบ I-20 A-B, I-20 M-N หรือแบบฟอร์ม DS-2019) ถ้าคุณไม่ตั้งใจที่จะเข้าศึกษาที่สถานบันนั้น กฎระเบียบของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองของสหรัฐกำหนดให้นักศึกษาต้องเข้าศึกษาที่สถาบันซึ่งนักศึกษาได้รับอนุญาตให้เข้าศึกษาตามที่ระบุไว้ในใบ I-20 A-B, I-20 M-N หรือแบบฟอร์ม DS-2019 ถ้าคุณได้รับสิทธิให้เข้าศึกษาในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในสหรัฐมากกว่าหนึ่งแห่ง คุณต้องเข้าโดยใช้ใบรับรองการมีสิทธิเข้าศึกษาของสถาบันที่คุณมีแผนการที่จะเข้าศึกษา การเข้าสหรัฐด้วยใบรับรองของสถาบันหนึ่ง แต่ไปเรียนในอีกสถาบันหนึ่งเป็นการละเมิดต่อกฎระเบียบของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและอาจได้รับการตีความว่าเป็นการโกงวีซ่า

ถ้าคุณยังไม่ได้รับใบ I-20 A-B, I-20 M-N หรือแบบฟอร์ม DS-2019 จากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่คุณวางแผนการที่จะเข้าศึกษา และวันเดินทางของคุณกำลังใกล้จะมาถึง ขอให้ติดต่อสำนักงานนักศึกษานานาชาติหรือสำนักงานการรับนักศึกษาของสถาบันนั้นเพื่อขอคำแนะนำและความช่วยเหลือ

หมายเหตุพิเศษสำหรับพลเมืองแคนาดา

พลเมืองแคนาดาไม่จำเป็นต้องขอวีซ่าเข้าสหรัฐ อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ที่ตรวจคนเข้าเมืองสหรัฐจะตรวจสอบเอกสาร ณ สถานที่ตรวจสอบล่วงหน้าในแคนาดาหรือเมื่อเข้าไปในสหรัฐแล้ว คุณต้องมีหลักฐานการเป็นพลเมืองแคนาดา จดหมายตอบรับจากมหาวิทยาลัยที่คุณมีแผนการจะเข้าศึกษา ใบรับรองการมีสิทธิเข้าศึกษา (ใบ I-20 หรือ

แบบฟอร์ม DS-2019) และหลักฐานการสนับสนุนทางการเงินที่ตรงกับข้อมูลในใบรับรองการมีสิทธิเข้าศึกษา มันสำคัญอย่างยิ่งที่คุณต้องเข้าสหรัฐในสถานภาพที่เหมาะสม ดังนั้นขอให้แน่ใจว่าคุณได้นำเอกสารที่สมบูรณ์ติดไปด้วย

จะอย่างไรถ้าการขอวีซ่าของคุณได้รับการปฏิเสธ

ถ้าการขอวีซ่าของคุณได้รับการปฏิเสธ เจ้าหน้าที่ผู้ออกวีซ่าจำเป็นต้องให้เหตุผลของการปฏิเสธเป็นลายลักษณ์อักษร เหตุผลในการปฏิเสธวิชานักเรียนที่มีมากที่สุดสองประการคือ การไม่สามารถแสดงหลักฐานการสนับสนุนทางการเงินที่เพียงพอและการไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ขอไม่ได้เป็นผู้รอคอยเป็นผู้เข้าไปอยู่ในสหรัฐ (ดู “ความสัมพันธ์กับประเทศบ้านเกิดของคุณ” และ “เอกสารทางการเงิน” ในหัวข้อ “จุดสำคัญที่ควรจำเมื่อยื่นขอวีซ่านักเรียน” ที่กล่าวมาก่อนแล้วในบทนี้)

ในกรณีส่วนใหญ่คุณสามารถที่จะยื่นขออีกครั้งกับสำนักงานออกวีซ่าโดยยื่นข้อมูลเพิ่มเติม คุณอาจต้องการที่จะติดต่อกับศูนย์ข้อมูลหรือแนะนำการศึกษาของสหรัฐในเมืองที่ใกล้คุณที่สุด หรือกับสำนักงานการรับนักศึกษา หรือสำนักงานนักศึกษานานาชาติของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่คุณมีแผนการจะเข้าศึกษาเพื่อขอคำแนะนำสำหรับการสัมภาษณ์ในการขอวีซ่าครั้งที่สอง มันเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องยึดมั่นกับคำตอบของคุณต่อคำถามของเจ้าหน้าที่วีซ่าเมื่อคุณยื่นขอวีซ่าเป็นครั้งที่สอง มันไม่ผิดปกติที่จะจดบันทึกระหว่างการสัมภาษณ์เพื่อขอวีซ่า และเพื่อนำสิ่งที่จดบันทึกไปเปรียบเทียบกับสิ่งที่คุณสามารถกล่าวในการสัมภาษณ์ครั้งหลังๆ

ถ้าคุณอยู่ในสหรัฐในปัจจุบัน

ถ้าคุณกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในสหรัฐ คุณจะมียุทธยานักศึกษาแบบ F-1 หรือ M-1 หรือในกรณีที่มีจำนวนจำกัดมากกว่าคือสถานภาพผู้ไปเยือนตามโครงการแลกเปลี่ยนแบบ J-1 ที่สมบูรณ์อยู่แล้ว ตรวจจับที่คุณไม่มีแผนการที่จะ

เดินทางออกนอกสหรัฐอเมริกาก่อนเริ่มการศึกษาที่สถาบันแห่งอื่น สำนักงานนักศึกษานานาชาติที่สถาบันใหม่ของคุณจะดำเนินการเกี่ยวกับขั้นตอนการแจ้งโอนย้ายที่เหมาะสม บุคคลที่รับผิดชอบในนักศึกษานานาชาติที่สถาบันใหม่ของคุณจะแจ้งหน่วยงานรัฐบาลกลางสหรัฐที่เกี่ยวข้องซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดของวีซ่าที่คุณถืออยู่ว่าสถานภาพของคุณได้โอนย้ายไปในทันทีที่สถาบันแห่งใหม่ได้รับรองการลงทะเบียนศึกษาของคุณแล้ว

ถ้าปัจจุบันคุณอยู่ในสหรัฐด้วยประเภทของวีซ่าที่นอกเหนือไปจากแบบ F-1, M-1 หรือ J-1 คุณควรติดต่อกับสำนักงานการรับนักศึกษาหรือสำนักงานนักศึกษานานาชาติของวิทยาลัยที่รับคุณเพื่อขอความช่วยเหลือ

เวลาสำหรับการสรุปความ

- ☞ ยื่นขอวีชานักเรียนล่วงหน้าก่อนวันเดินทางที่คุณวางแผนไว้
- ☞ ศึกษาขั้นตอนการยื่นขอวีซ่ากับสำนักงานออกวีซ่าที่คุณจะไปยื่นขอ
- ☞ ให้แน่ใจว่ามีเอกสารที่กำหนดไว้ทั้งหมดเมื่อไปยื่นขอวีซ่า
- ☞ เตรียมพร้อมที่จะตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับประเทศบ้านเกิดของคุณ ทักษะด้านภาษาอังกฤษ ภูมิหลังทางการศึกษา โปรแกรมในสหรัฐที่คุณได้รับให้เข้าศึกษาความสามารถทางการเงิน และผู้อยู่ในความอุปถัมภ์ของคุณ
- ☞ ถ้าคุณเป็นพลเมืองแคนาดา ให้นำเอกสารทั้งหมดติดตัวไปด้วย เพื่อให้ตรวจสอบ ณ จุดที่เข้าไปในสหรัฐ
- ☞ ถ้าขณะนี้คุณอยู่ในสหรัฐด้วยสถานภาพแบบ F-1, M-1 หรือ J-1 ทางสถาบันใหม่ของคุณจำเป็นต้องแจ้งหน่วยงานรัฐบาลกลางสหรัฐที่เกี่ยวข้องเรื่องการโอนย้ายสถานภาพของคุณ ขอให้แน่ใจว่าคุณต้องไปที่สำนักงานนักศึกษานานาชาติที่สถาบันใหม่ของคุณเกี่ยวกับการดำเนินการในเรื่องนี้

เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์

Home Pages for U.S. Embassies and Consulates Worldwide
<http://travel.state.gov/links.html>

10 Points to Remember When Applying for a Nonimmigrant Visa

<http://www.nafsa.org//content/ProfessionalandEducationalResources/ImmigrationAdvisingResources/10points.htm>

U.S. Visa Information

<http://www.UnitedStatesVisas.gov>

การเดินทางไปและ การไปถึงสหรัฐ

เตรียมตัวให้พร้อม นำสิ่งที่ถูกต้องไปกับคุณ และการเดินทางไปสหรัฐ
ที่จัดเตรียมไว้อย่างดีและน่าพอใจจะช่วยให้การย้ายที่อยู่ของคุณเป็น
ไปอย่างราบรื่นยิ่งขึ้น

วางแผนการเดินทาง

เป็นไปได้มากกว่าว่าคุณจะไปถึงสหรัฐโดยเครื่องบิน ถ้าคุณไม่ได้
รับข้อมูลการเดินทางจากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในสหรัฐ
คุณควรติดต่อกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณเพื่อ
หาหนทางที่ดีที่สุดที่จะไปถึงจุดหมายสุดท้ายของคุณ
ที่ปรึกษาสามารถบอกคุณได้ว่าสายการบินใดที่จะไปลง
สนามบินที่ใกล้ที่สุดและถ้าคุณจะต้องเปลี่ยนเครื่องบิน
หรือเปลี่ยนไปใช้รูปแบบการขนส่งอื่นเพื่อไปยังสถาบัน
การศึกษา วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในสหรัฐหลายแห่ง
ตั้งอยู่ไกลจากย่านใจกลางเมืองหรือในเมืองเล็ก ๆ ดังนั้น
เส้นทางในท้องถิ่นจะช่วยให้คุณมากในการวางแผนการเดินทาง มัน
ยังเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องหาวันและเวลาที่ดีที่สุดที่จะไปถึง ขอให้
แจ้งที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณเกี่ยวกับวันและเวลาที่
ไปถึง ซึ่งอาจไปพบคุณที่สนามบิน

อย่าลืมนำเงินอย่างน้อย 100 ดอลลาร์ถึง 200 ดอลลาร์ที่เป็น
ธนบัตรใบย่อยติดตัวไปด้วย ในกรณีที่คุณอาจจำเป็นต้องใช้เงิน
สหรัฐก่อนไปถึงศูนย์แลกเปลี่ยนเงิน

การเดินทางระหว่างวันหยุดในสหรัฐ

ให้สำรองการเดินทางล่วงหน้าก่อนวันเดินทางซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเป็น
พิเศษถ้าคุณเดินทางในสหรัฐระหว่างฤดูกาลที่คนนิยมท่องเที่ยว

มากที่สุดหรือช่วงวันหยุด รวมทั้งเทศกาลอีสเตอร์ (ทั้งในเดือนมีนาคมและเมษายน) ช่วงฤดูร้อนตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงสิงหาคมและวันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส และช่วงวันหยุดปีใหม่ในเดือนพฤศจิกายน ธันวาคมและมกราคม วันหยุดราชการทั่วประเทศของสหรัฐมีสิบวันคือ

- วันปีใหม่ - วันที่ 1 มกราคม
- วันมาร์ติน ลูเธอร์ คิง - วันจันทร์ที่สามของเดือนมกราคม
- วันประธานาธิบดี - วันจันทร์ที่สามของเดือนกุมภาพันธ์
- วันรำลึกวีรชน - วันจันทร์ที่สี่ของเดือนพฤษภาคม
- วันประกาศอิสรภาพ - วันที่ 4 กรกฎาคม
- วันแรงงาน - วันจันทร์แรกของเดือนกันยายน
- วันโคลัมบัส - วันจันทร์ที่สองของเดือนตุลาคม
- วันทหารผ่านศึก - วันที่ 11 พฤศจิกายน
- วันขอบคุณพระเจ้า - วันพฤหัสบดีที่สี่ของเดือนพฤศจิกายน
- วันคริสต์มาส - วันที่ 25 ธันวาคม

ตรวจสอบรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวันหยุดราชการสหรัฐได้ที่เว็บไซต์ต่อไปนี้ <http://usinfo.state.gov/usa/infousa/facts/factover/holidays.htm>

บริษัทท่องเที่ยว

บางทีแนวทางที่มีประสิทธิภาพและสะดวกที่สุดที่จะเตรียมการในการท่องเที่ยวของคุณคือทำผ่านบริษัทท่องเที่ยวซึ่งโดยปกติมีความรู้เกี่ยวกับสภาการณ์ในประเทศต่าง ๆ และจัดเตรียมการท่องเที่ยวที่ปรับให้เข้ากับความต้องการของคุณโดยเฉพาะได้ บริษัทท่องเที่ยวสามารถแนะนำคุณในเรื่องสายการบิน ค่าตัวเครื่องบิน และเส้นทาง เปรียบเทียบราคา และยืนยันหรือเปลี่ยนการสำรองที่นั่ง ถ้าคุณมีข้อจำกัดเรื่องอาหารด้วยเหตุผลทางศาสนาหรือสุขภาพ บริษัทท่องเที่ยวยังสามารถสั่งอาหารบนเครื่องบินให้คุณเป็นพิเศษได้

คุณอาจต้องจ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับบริการเหล่านี้ ในหลายประเทศ คุณไม่ต้องจ่ายเพิ่มจากที่จำเป็นถ้าคุณติดต่อโดยตรงกับสายการบินของตัวเอง และจองโรงแรมเอง ที่จริงแล้วบริษัทท่องเที่ยวมีช่องทางในด้านราคาพิเศษหรือมีส่วนลด จึงอาจช่วยประหยัดเงินของคุณได้ นอกจากนี้ยังรู้ว่าสายการบินใดมีราคาลดสำหรับนักศึกษา หรือมีแพคเกจพิเศษสำหรับนักศึกษา รวมทั้งตัวไป-กลับระหว่างประเทศ และตัวภายในประเทศสหรัฐ

หมายเหตุ: นักศึกษาที่ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลสหรัฐอาจจำเป็นต้องเดินทางโดยสายการบินสหรัฐเท่าที่เป็นไปได้ ขอให้ตรวจสอบกับหน่วยงานที่ให้เงินทุนกับคุณเกี่ยวกับเรื่องนี้และการเตรียมการเดินทางอื่น ๆ

ชมรมการท่องเที่ยวและองค์กรเที่ยวบินเช่าเหมาลำ

มีองค์กรโดยเฉพาะในประเทศของคุณที่อาจเชี่ยวชาญในด้านจัดเที่ยวบินเช่าเหมาลำและการเดินทางราคาถูกไปยังสหรัฐ บางครั้งองค์กรเหล่านี้ลงโฆษณาในสิ่งตีพิมพ์ท้องถิ่นและหนังสือพิมพ์นักเรียน แต่ปกติมักศึกษามากับรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้จากคนอื่น ๆ ที่ติดต่อกับองค์กรดังกล่าว ชมรมท่องเที่ยวบางแห่งกำหนดให้คุณต้องเข้าร่วมในชมรมและจ่ายค่าธรรมเนียมการเป็นสมาชิกก่อนที่คุณจะมีสิทธิพิเศษจากเที่ยวบินเช่าเหมาลำมันเป็นความคิดที่ดีที่จะตรวจสอบชื่อเสียงขององค์กรนั้นก่อนที่คุณจะจ่ายค่าธรรมเนียมหรือสำรองที่นั่ง เมื่อคุณโทรศัพท์ติดต่อขอข้อมูล ขอให้สอบถามว่าค่าตัวเครื่องบิน วันเดินทาง และการต่อสายการบินเชื่อถือได้หรือไม่ บางครั้ง ถ้าเครื่องบินจำหน่ายตัวได้ไม่มากพอ อาจมีการยกเลิกเที่ยวบินเช่าเหมาลำหรือกำหนดเวลาเดินทางใหม่

สำรองที่นั่งด้วยตนเอง

ถ้าคุณต้องการสำรองที่นั่งด้วยตนเองคุณสามารถติดต่อโดยตรงกับสายการบินระหว่างประเทศทางโทรศัพท์ จดหมาย หรืออินเตอร์เน็ต ตัวแทนสายการบินส่วนใหญ่ยังสามารถแนะนำคุณในเรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับ

การเดินทาง เช่นจำนวนกระเป๋าที่อนุญาตให้นำไป เปรียบปฏิบัติของ สนามบินและศุลกากร การฉีดวัคซีนและข้อกำหนดด้านสุขอนามัย และอื่น ๆ นอกจากนั้น ยังมีเว็บไซต์ด้านการเดินทางมากมายที่คุณ สามารถเปรียบเทียบราคา จัดกำหนดการเดินทางของคุณเอง และซื้อตั๋วออนไลน์ การสำรองที่นั่งด้วยวิธีนี้อาจดูเสี่ยงกว่าเล็กน้อยเนื่องจาก คุณไม่มีความเชี่ยวชาญแบบพนักงานบริษัทท่องเที่ยว แต่มันก็ช่วย ประหยัดเวลาของคุณถ้าคุณทราบแน่ชัดในสิ่งที่คุณกำลังมองหาอยู่

การจัดเตรียมการเดินทางโดยผู้สนับสนุน

ถ้าคุณได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลประเทศบ้านเกิด เจ้าหน้าที่ รัฐบาลอาจจัดเตรียมการเดินทางให้คุณ หากเป็นเช่นนั้นทางผู้สนับสนุนจะแจ้งให้คุณทราบ ถ้าคุณมีผู้สนับสนุนเงินทุนอื่น ๆ นอกจาก รัฐบาลประเทศบ้านเกิด ขอให้เขียนจดหมายไปถึงผู้สนับสนุนนั้นเพื่อ ขอคำแนะนำ คุณอาจต้องการให้ผู้สนับสนุนได้ร่วมรับทราบข้อมูล การเดินทางที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่คุณจะเข้าศึกษาส่งมาให้ คุณ ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ขอให้แน่ใจว่าได้มีการจัดเตรียมการเดินทาง ให้คุณจนไปถึงเมืองที่ใกล้มหาวิทยาลัยของคุณที่สุด ไม่ใช่เพียงจุดแรกที่เข้าประเทศ ถ้าผู้สนับสนุนไม่สามารถจัดเตรียมการเดินทาง ให้คุณนอกเหนือไปจากจุดแรกที่เข้าประเทศ ให้แน่ใจว่าคุณได้จัด เตรียมการเดินทางในช่วงต่อไปก่อนออกเดินทาง

การจัดกระเป๋า

ก่อนเริ่มจัดกระเป๋า มีหลายสิ่งที่ต้องพิจารณาคือ คุณจะนำไปได้มากเท่าใด อะไรที่จะนำไปได้อย่างปลอดภัย คุณจะนำมันไปสหรัฐกับคุณเองหรือส่งไปต่างหาก เนื้อหาในหมวดนี้จะช่วยให้คุณเข้าใจวิธีที่คุณจะนำกระเป๋าจากประเทศบ้านเกิดไปยังสหรัฐได้อย่างปลอดภัย

จำนวนกระเป๋าที่สายการบินอนุญาต

มีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนกระเป๋าที่คุณสามารถนำไปบนเครื่องบิน

จำนวนของกระเป๋าและขนาด รวมทั้งน้ำหนักของกระเป๋าล้วนอยู่ในข้อจำกัดนี้ ให้สอบถามจำนวนกระเป๋าที่สายการบินอนุญาตเมื่อคุณซื้อตั๋ว ควรทราบด้วยว่าการอนุญาตเรื่องกระเป๋าสำหรับการเดินทางไปอเมริกาเหนือมักให้มากกว่าการเดินทางไปที่อื่น ๆ ในโลก แต่กฎระเบียบต่างๆ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากคนส่วนใหญ่เดินทางในชั้นประหยัด ข้อจำกัดต่อไปนี้อาจใช้เป็นแนวทางได้ การไปอเมริกาเหนือ โดยปกติผู้โดยสารจะได้รับอนุญาตให้นำกระเป๋าเดินทางไปได้สองใบ รวมทั้งกระเป๋าขนาดเล็กที่สามารถถือขึ้นไปบนเครื่องบินได้อีกหนึ่งใบ โดยต้องสามารถวางไว้ได้ที่นั่งได้ กระเป๋าแต่ละใบต้องมีน้ำหนักและขนาดไม่เกินข้อจำกัดที่สายการบินกำหนดไว้ ถ้ากระเป๋าของคุณมีน้ำหนักเกินข้อจำกัด คุณจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับส่วนที่เกินนั้น

สิ่งที่คุณจะนำไปด้วย

“ผมนำเสื้อผ้าไปมากมายผมเห็นว่าเนื่องจากผมต้องจากไปกว่าสองปี ผมจึงควรมีเสื้อผ้าสำหรับโอกาสต่าง ๆ อย่างไม่รู้ก็ตาม เมื่อผมไปถึงอเมริกาแล้ว ในไม่ช้าผมก็สังเกตเห็นแฟชั่นที่นี้ค่อนข้างแตกต่างไปจากแฟชั่นในประเทศของผม สุดท้ายผมก็ต้องซื้อเสื้อผ้าเพิ่มขึ้นแค่ในช่วงสองสามสัปดาห์แรกเท่านั้น ส่วนใหญ่เพราะนอกจากผมชอบมันแล้ว ผมยังต้องการให้ดูเหมาะสม ให้ดูเหมือนคนอื่น ๆ ท้ายสุดผมยังต้องจ่ายเงินอีกก้อนใหญ่สำหรับเสื้อผ้าหน้าหนาว เพราะผมไม่ได้เตรียมตัวมาดีพอสำหรับอากาศหนาวที่นักเรียนนักศึกษาต่างชาติของเรานักศึกษาต่างชาติสองสามคนพร้อมกับผมไป “ทัศนศึกษา” ที่ห้างสรรพสินค้าในท้องที่เพื่อให้เราดูสิ่งที่น่าสนใจใส่ในฤดูหนาว ผมยังสวมเสื้อผ้าบางชุดที่นำมาจากประเทศของผม แต่เสื้อผ้าที่นำมาส่วนใหญ่ในเวลานี้ก็แค่มาใช้พื้นที่ในห้องแคบ ๆ ของห้องพักผมเท่านั้นครับ”

- สตีลซ์ อินเดีย

สิ่งที่คุณน่าจะคิดว่าไปส่วนใหญ่เป็นของส่วนตัวที่คุณเลือกแล้ว คุณจะ ต้องถือสิ่งที่คุณนำไป ดังนั้น มันจะเป็นผลดีกับตัวคุณเองหากเลือก สิ่งที่เขาและมีขนาดกะทัดรัด ถ้าคุณต้องการคำแนะนำ ขอให้เขียน ถึงที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่คุณมี แผนการจะเข้าเรียน หรือสอบถามจากนักศึกษาคณะอื่นที่ได้ไปสหรัฐ เมื่อเร็ว ๆ นี้

เริ่มจัดกระเป๋าแต่เนิ่น ๆ เพื่อที่จะตัดของที่ไม่น่าหนักเกินและใหญ่ เทอะทะออกไปและไม่มองข้ามสิ่งของที่จำเป็นจริง ๆ อย่าวิตกกังวล ถ้าคุณไม่สามารถนำทุกสิ่งไปได้หมด เพราะของส่วนใหญ่มีจำหน่าย ในราคาที่ถูกหลายในสหรัฐสิ่งของขนาดเล็กสามารถส่งไปทางเครื่อง บินหรือผ่านทางระบบไปรษณีย์ การขนส่งทางเรืออาจใช้เวลาาน หลายเดือน

ขอให้นำไป

- พจนานุกรมสองภาษาที่ดีที่สุด ๆ เพราะมันอาจหาซื้อเล่มที่มีภาษาของคุณไม่ได้ในสหรัฐ
- เอกสารระบุตัวคุณที่สำคัญทั้งหมดซึ่งจะนำติดตัวไปกับคุณหรือใน กระเป๋าถือของคุณ อย่าใส่เอกสารสำคัญไว้ในกระเป๋าที่คุณจะเช็ค ขึ้นไปบนเครื่องบินให้เก็บไว้ในกระเป๋าถือ (ดู “เอกสารที่ต้องนำ ไป” ในบทที่ 2 ของหนังสือเล่มนี้)
- หนังสือ คู่มือ หรือวารสารที่คุณคิดว่าอาจมีประโยชน์สำหรับการ อ้างอิงในสาขาที่คุณเรียนและที่แน่นอนว่าจะไม่มีในสหรัฐ
- ภาพถ่ายของครอบครัว บ้าน และประเทศ ทั้งสำหรับตัวคุณและ เพื่อให้เพื่อนใหม่ของคุณได้ชมดูด้วย
- สิ่งของจากวัฒนธรรมของคุณ เช่น เครื่องดนตรี เทปเพลงดั้งเดิม และร่วมสมัย หนังสือภาพ งานศิลปะและหัตถกรรม และของขวัญ เล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความสามารถพิเศษและประเพณีของ คุณกับคนในสหรัฐ สำหรับในงานเฉลิมฉลองต่าง ๆ คุณอาจพิจารณานำชุดและเครื่องประดับตามประเพณีดั้งเดิมจากประเทศของคุณไป ด้วย สิ่งนี้จะเป็นโอกาสอันดีซึ่งที่จะได้แสดงและบอกเล่าให้ชาว

อเมริกันได้รับรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและขนบประเพณีของคุณได้มากยิ่งขึ้น

- กล้องถ่ายรูป เพื่อที่คุณจะได้มีของที่ระลึกในช่วงเวลาที่คุณอยู่ในสหรัฐหลังจากคุณเดินทางกลับประเทศแล้ว

สิ่งที่ให้ทิ้งไว้ที่บ้าน

คุณสามารถขอรับหนังสือเกี่ยวกับกฎระเบียบด้านศุลกากรที่สถานกงสุลหรือสถานทูตที่คุณยื่นขอวีซ่า สิ่งของต้องห้ามอาหารบางอย่าง ยาเสพติด อาวุธ และสิ่งของที่จะนำไปจำหน่ายได้อีก สำนักงานศุลกากรสหรัฐยังให้ข้อมูลนี้บนเว็บไซต์ <http://www.customs.gov/travel/travel.htm>

อย่านำไป

- สิ่งที่คุณสามารถหาซื้อได้ง่ายในสหรัฐ เช่น สมุดโน้ต ปากกา กระดาษ (กระดาษในสหรัฐมีขนาดแตกต่างจากประเทศอื่น ๆ เล็กน้อยตามระบบเมตริก) เครื่องใช้ในห้องน้ำ ผ้าเช็ดตัว หรือผ้าปูที่นอน สิ่งของเหล่านี้จะกินเนื้อที่อันมีค่าในกระเป๋าของคุณ
- อาหาร เมล็ดพืช หรือพืช สหรัฐมีข้อจำกัดที่เข้มงวดมากเกี่ยวกับการนำเข้าอาหาร สินค้าที่นำเข้าได้อย่างง่ายและสินค้าเกษตร
- หนังสือที่สามารถหาได้ง่ายในห้องสมุดสหรัฐ มหาวิทยาลัยบางแห่งมีแคตตาล็อกห้องสมุดบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งคุณสามารถตรวจสอบรายชื่อหนังสือที่มีอยู่ได้ คุณยังสามารถติดต่อกับเจ้าหน้าที่ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยเพื่อตรวจสอบรายชื่อหนังสือที่จำเป็นอย่างมากบางเล่ม โดยปกติคุณยังสามารถขอยืมหนังสือระหว่างห้องสมุดด้วยกันได้
- สัตว์
- ยา ถ้าคุณไม่มีใบสั่งยาที่เป็นลายลักษณ์อักษรจากแพทย์ (ดู “ใบสั่งยาจากแพทย์และแว่นตา” ในบทที่ 2 ของหนังสือเล่มนี้)
- อัญมณีราคาแพง ทรัพย์สินมีค่า มรดกของครอบครัว หรือสิ่งของที่แตกหักง่าย เนื่องจากมีโอกาสเสมอที่สิ่งของเหล่านี้จะสูญหาย ถูกขโมยหรือเสียหายระหว่างการเดินทางหรือระหว่างการพำนักในสหรัฐ

- อาวุธปืน มีด อาวุธ หรือสิ่งของที่เห็นว่าใช้เป็นอาวุธได้
- ยาเสพติด หรือผลิตภัณฑ์ยา
- เสื้อผ้า งานประดิษฐ์ หรือยาใด ๆ ที่ทำจากสัตว์ที่ถูกคุกคาม
- เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้าในสหรัฐใช้กับระบบ 115 โวลท์ และ 60 รอบ โดยปกติเป็นการดีที่สุดที่จะซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าในสหรัฐ เฉพาะอย่างยิ่งถ้าคุณมีแผนจะพำนักอยู่ในที่พักของมหาวิทยาลัย เพราะเครื่องใช้บางอย่างจะไม่อนุญาตให้นำมาใช้ ของส่วนใหญ่มีราคาสมเหตุสมผล ขอให้จำไว้ด้วยว่าระบบวิดีโอ รวมทั้งโทรทัศน์ เครื่องเล่นเทปและดีวีดี (รวมทั้งที่อยู่ในแล็ปท็อปคอมพิวเตอร์) ใช้ระบบที่แตกต่างไปจากส่วนอื่นๆ ของโลก และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่คุณนำมาจากบ้านคุณเหมือนจะใช้รับสื่อของสหรัฐไม่ได้

ปกป้องกระเป๋าของคุณ

ขอให้แน่ใจว่าคุณได้ติดป้ายที่กระเป๋าทุกใบที่ระบุชื่อของคุณ ที่อยู่ในสหรัฐ และหมายเลขโทรศัพท์ (อาจเป็นของสำนักงานนักศึกษานานาชาติที่มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยที่คุณจะเข้าศึกษา) ป้ายระบุชื่อดังกล่าวขอได้จากสายการบิน แต่ขอแนะนำให้ใช้แผ่นป้ายหรือป้ายติดกระเป๋าที่แข็งแรงทนทานกว่านี้ เพื่อเพิ่มการปกป้องมากขึ้น คุณอาจติดแผ่นป้ายหรือป้ายติดกระเป๋าภายในกระเป๋าของคุณอีก

การประกันกระเป๋าช่วยปกป้องกระเป๋าของคุณจากการสูญหาย เสียหาย หรือถูกขโมย (ดูข้อมูลเพิ่มเติมเรื่อง “การประกันกระเป๋า” ในบทที่ 2)

คุณควรมีเสื้อผ้าและของใช้ส่วนตัวในกระเป๋าถือติดตัวที่เพียงพอสำหรับใช้สองสามวัน ในกรณีที่กระเป๋าที่คุณเช็คอินเครื่องสูญหาย หรือส่งไปผิดที่ ให้แน่ใจด้วยว่าคุณได้ใส่ใบส่งยา เว้นตา หรือสิ่งของสำคัญอื่นๆ ไว้ในกระเป๋าถือติดตัวของคุณแล้ว

หมายเหตุ: อย่างวางกระเป๋าของคุณทิ้งไว้โดยไม่มีคนดูแลคุณต้องระวังอยู่เสมอกับความเป็นไปได้ที่จะถูกขโมย

กระเป๋าที่ไม่นำไปด้วยกัน

สิ่งของส่วนตัวที่ส่งไปต่างหากเรียกว่า “กระเป๋าที่ไม่นำไปด้วยกัน” กระเป๋าดังกล่าวอาจนำไปกับคุณในแบบ “กระเป๋าส่วนเกิน” (แต่ราคาค่าธรรมเนียมสูง) หรือส่งไปทางพัสดุไปรษณีย์หรือบริษัทขนส่งเอกชน ทางบก อากาศ หรือทางทะเล

ปกติมันสะดวกมากกว่าที่จะนำห่อของไปยังที่ทำการไปรษณีย์ท้องถิ่น แทนที่จะไปยังบริษัทขนส่งสินค้า หรือสถานีขนส่งทางอากาศ พักศุไปรษณีย์ยังได้เปรียบที่ส่งไปยังที่อยู่ของคุณ แทนที่จะไปที่ท่าเรือหรือสำนักงานศุลกากร อย่างไรก็ตาม มีข้อจำกัดเรื่องขนาด และน้ำหนักของหีบห่อที่จะส่งทางไปรษณีย์ให้ตรวจสอบกับที่ทำการไปรษณีย์เกี่ยวกับการส่งหีบห่อดังกล่าวไปยังสหรัฐ ให้สอบถามเรื่องราคาค่าส่ง กฎระเบียบและการประเมินระยะเวลาที่หีบห่อของคุณจะไปถึงวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในสหรัฐ สิ่งของที่มีขนาดใหญ่เกินไปหรือหนักเกินไปตามกฎระเบียบของไปรษณีย์ต้องส่งผ่านบริษัทขนส่งสินค้า ทางอากาศหรือทางรถ-เรือ

บริษัทขนส่งสินค้า

ขั้นตอนการขนส่งสินค้าซับซ้อนและกินเวลาและนักศึกษา มักใช้บริการของตัวแทนขนส่งสินค้าหรือบริษัทรับส่งสินค้า ตัวแทนสามารถจัดเตรียมการสำหรับการส่งสิ่งของไปยังสถานีปลายทางสำหรับการขนส่งสินค้าทางอากาศหรือทางทะเลไปยังสหรัฐ ปกติตัวแทนยังสามารถจัดเตรียมสำหรับการนำสินค้าผ่านการตรวจของหน่วยศุลกากร ณ จุดที่เข้าไปในสหรัฐและสามารถจัดส่งไปให้คุณทางรถยนต์หรือรถไฟ ขอแนะนำให้ใช้บริการของตัวแทนสมาคมการขนส่งสินค้าทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA) ให้สอบถามตัวแทนบริษัทท่องเที่ยวหรือตัวแทนสายการบินเกี่ยวกับตัวแทนขนส่งสินค้าที่เชื่อถือได้

การขนส่งสินค้าทางอากาศ

คุณยังสามารถจ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับกระเป๋าส่วนเกินและให้ส่งกระเป๋าส่วนเกินไปสหรัฐอเมริกาเที่ยวบินเดียวกับคุณ อย่างไรก็ตาม ราคานี้แพงมาก มันคือที่สุดที่จะตรวจสอบล่วงหน้าและเปรียบเทียบราคากับตัวแทนขนส่งสินค้า สายการบินมีข้อจำกัดเรื่องขนาด (ประมาณสองเมตร) ถ้าคุณมีสิ่งของขนาดใหญ่ ให้สอบถามกับตัวแทนสายการบินเกี่ยวกับสิ่งของดังกล่าว ซึ่งอาจยอมรับสิ่งของนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกระเป๋าคุณ ถ้าคุณจะจ่ายค่าธรรมเนียมเพิ่ม ถ้าไม่รับ คุณอาจต้องส่งไปโดยการขนส่งสินค้าทางอากาศหรือทางเรือ

บางครั้งสายการบินระหว่างประเทศมีบริการขนส่งสินค้าทางอากาศ นอกจากนั้น ยังมีบริษัทขนส่งสินค้าทางอากาศอิสระ อย่างไรก็ตาม บริษัทเหล่านี้อาจไม่มีสำนักงานในเมืองใหญ่ใกล้คุณและอาจรับส่งสินค้าไปเฉพาะเมืองขนาดใหญ่หรือสนามบินที่ให้บริการเป็นประจำมันเป็นความรับผิดชอบของคุณที่จะต้องไปรับสิ่งของเพื่อนำไปผ่านหน่วยศุลกากรและนำไปยังที่พักของคุณ ขอให้สอบถามตัวแทนบริษัทท่องเที่ยวหรือตัวแทนสายการบินเกี่ยวกับการบริการขนส่งสินค้าทางอากาศ

การขนส่งสินค้าทางทะเล

แน่นอนว่าการขนส่งสินค้าทางทะเลย่อมช้ากว่าทางอากาศมาก แต่ขึ้นอยู่กับว่าคุณขนส่งมากเท่าใด ซึ่งอาจแพงน้อยกว่า คุณจะต้องไปแจ้งขอรับสิ่งของที่ทำเรือ นำไปผ่านหน่วยศุลกากรและนำไปยังที่พักเองหรือจ่ายค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมเพื่อนำไปส่ง

ไม่ว่าคุณจะส่งกระเป๋าที่ไม่นำไปด้วยกันอย่างไร ขอให้เขียนชื่อและที่อยู่ในสหรัฐของคุณไว้บนกระเป๋าทุกใบ โดยให้เขียนบนกล่องโดยตรงหรือบนป้ายที่อยู่แล้วปิดทับด้วยเทปใสขนาดใหญ่

การนำกระเป๋าผ่านศุลกากร

ขอให้แจ้งหน่วยศุลกากรเรื่องกระเป๋าที่ไม่นำไปด้วยกันเมื่อคุณเข้าสหรัฐ เมื่อคุณไปรับหีบห่อในสหรัฐ คุณอาจต้องจ่าย “อากร” (ภาษีนำเข้า) ให้สอบถามเรื่องนี้เมื่อคุณไปติดต่อกับบริษัทขนส่งสินค้าที่คุณเลือก

ปรับเวลาให้ถูกต้องในสหรัฐ

ขณะที่คุณเข้าใกล้สนามบินที่คุณจะลงในสหรัฐ นักบินจะประกาศเวลาที่ถูกต้อง สหรัฐใช้ระบบเวลา 12 ชั่วโมง ไม่ใช่ระบบ 24 ชั่วโมงที่ใช้ในประเทศอื่นๆ อีกหลายประเทศ ช่วงเวลา 12 ชั่วโมงจากเที่ยงคืนถึงเที่ยงวันเรียกว่า ก่อนเที่ยง (ante meridian หรือ a.m.) ส่วนช่วงเวลา 12 ชั่วโมงจากเที่ยงวันถึงเที่ยงคืนเรียกว่า หลังเที่ยง (post meridian หรือ p.m.) ตัวอย่างเช่น เวลา 1400 คือ 2 นาฬิกาหรือ 2.00 p.m. เวลา 22.00 คือ 10 นาฬิกา (10.00 p.m. หรือ 10 นาฬิกาเวลากลางคืน) และ 1000 คือ 10 นาฬิกา (10.00 a.m. หรือ 10 นาฬิกาในตอนเช้า) ขอให้ตั้งเวลานาฬิกาของคุณให้ตรงกับเวลาของสหรัฐก่อนออกจากเครื่องบิน

ตรวจดูเอกสารการเข้าเมือง

เมื่อคุณได้รับวีซ่าชั่วคราวของสหรัฐจากสถานทูตหรือสถานกงสุลในประเทศของคุณ เจ้าหน้าที่กักตุนจะนำเอกสารการเข้าเมืองใส่ซองปิดผนึกติดไว้กับหนังสือเดินทาง อย่าเปิดซองนั้น เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองสหรัฐ ณ จุดที่คุณเข้าประเทศจะเปิดซองเอง เอกสารต่อไปนี้ ควรนำติดตัวไปกับคุณและอย่านำไปเก็บไว้ในกระเป๋าที่ตรวจเช็คขึ้นเครื่อง

- หนังสือเดินทาง
- วีซ่า
- แบบฟอร์ม I-20 A-B แบบฟอร์ม I-20 A-B หรือแบบฟอร์ม DS-2019

- หลักฐานการสนับสนุนทางการเงิน

บางครั้งก่อนคุณไปถึงสหรัฐ พนักงานบนเครื่องบินจะแจกแบบฟอร์มการแจ้งรายการสิ่งของสำหรับศุลกากรและแบบฟอร์มการเดินทางขาเข้า-ขาออกสำหรับการตรวจคนเข้าเมือง (I-94) ขอให้กรอกแบบฟอร์มเหล่านี้บนเครื่องบิน คุณจะต้องยื่นแบบฟอร์มต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรและเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองหลังจากเครื่องบินแล้ว ถ้าคุณไม่เข้าใจแบบฟอร์ม ให้ขอความช่วยเหลือจากพนักงานบนเครื่องบินทันทีที่ออกจากเครื่องบิน ให้ตามผู้โดยสารอื่นๆ เข้าไปในบริเวณที่สำรองไว้สำหรับผู้โดยสารขาเข้า เจ้าหน้าที่จะขอให้คุณเข้าแถวหน้าหน่วยตรวจคนเข้าเมือง เมื่อใกล้ถึงคุณแล้ว ให้เตรียมหนังสือเดินทางแบบฟอร์ม I-20 หรือแบบฟอร์ม DS-2019 และแบบฟอร์ม I-94 (บัตรขาเข้า-ขาออก) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองตรวจสอบ เจ้าหน้าที่ที่มักสอบถามวัตถุประสงค์ในการเข้าสหรัฐและที่หมายปลายทางสุดท้ายของคุณ คำตอบที่เหมาะสมคือ “ไปเรียนที่ (ชื่อสถาบัน) ใน (ชื่อเมือง รัฐ)”

หน่วยศุลกากรสหรัฐ

หลังผ่านบริเวณตรวจคนเข้าเมืองแล้ว คุณจะต้องไปรับกระเป๋า แล้วนำไปผ่านหน่วยศุลกากร เจ้าหน้าที่ศุลกากรจะขอให้คุณแจ้งสิ่งที่คุณได้นำเข้ามาในประเทศ พร้อมตรวจกระเป๋าของคุณ และตรวจดูแบบฟอร์มที่คุณกรอกบนเครื่องบินไทยสำหรับการปิดสิ่งของต้องสำแดงอาวุธแรงมาก ดังนั้น ขอให้ซื่อสัตย์และแจ้งรายการสิ่งของให้ครบถ้วน

สิ่งของสำหรับการใช้ส่วนตัวอาจนำเข้าสหรัฐได้โดยไม่ต้องเสียภาษีอากร ในฐานะไม่ใช่ผู้อยู่อาศัย คุณยังได้รับอนุญาตให้นำของขวัญที่มีมูลค่ารวมกันถึง 100 ดอลลาร์เข้ามาได้โดยไม่ต้องเสียภาษี ถ้ามูลค่าของสิ่งของทั้งหมดรวมกันเกิน 100 ดอลลาร์ คุณจำเป็นต้องจ่ายภาษี

คุณต้องแจ้งจำนวนเงินที่นำติดตัวมา แต่คุณไม่ต้องจ่ายภาษี คุณอาจนำเงินในจำนวนใด ๆ เข้ามาหรือนำออกไปจากสหรัฐได้ แต่ผู้ใดที่นำ

เงินเข้ามาในประเทศมากกว่า 10,000 ดอลลาร์ต้องแจ้งกับเจ้าหน้าที่ศุลกากรสหรัฐ สิ่งของเฉพาะอย่างเป็นสิ่งต้องห้ามหรือมีข้อจำกัด รวมทั้งพืช ผลไม้ เนื้อสัตว์ ผัก เสื้อผ้าที่ทำจากหนังของสัตว์ที่ถูกคุกคาม สลากล็อตเตอรี่ สิ่งของหรือสิ่งตีพิมพ์ลามกอนาจาร และมีดที่เปลี่ยนใบมีดได้ ยาที่ไม่มีใบสั่งจากแพทย์หรือยาเสพติด เช่น บาร์บิทูเรต แอมفيتามีน และกัญชา เป็นสิ่งต้องห้ามอย่างเข้มงวดเช่นกัน

การเดินทางไปมหาวิทยาลัย

ในทันทีที่คุณไปถึงจุดแรกที่เข้าประเทศ คุณอาจต้องเดินทางโดยวิธีอื่นไปยังจุดหมายปลายทางสุดท้ายของคุณ ตัวแทนบริษัทท่องเที่ยวสามารถช่วยคุณจัดเตรียมการในเรื่องนี้ได้

การต่อเที่ยวบิน

มันดีที่สุดที่จะจองตั๋วสำหรับเที่ยวบินภายในประเทศของสหรัฐ ขณะที่คุณยังอยู่ในประเทศบ้านเกิด ขอให้ทราบด้วยว่า ถ้าปลายทางสุดท้ายของคุณเป็นเมืองขนาดกลางถึงขนาดเล็ก การเดินทางช่วงสุดท้ายของคุณอาจเป็นเครื่องบินกักกันขนาดเล็ก ไม่ใช่เครื่องบินไอพ่น

รถไฟ

การเดินทางโดยรถไฟในสหรัฐค่อนข้างแพงเมื่อเปรียบเทียบกับการเดินทางโดยรถไฟในประเทศอื่น ๆ และไม่ครอบคลุมมาก แอมแทรคเป็นการรถไฟแห่งชาติที่เอกชนเป็นเจ้าของและดำเนินการแต่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ แม้ยังมีบริษัทรถไฟขนาดเล็กอื่น ๆ อีก แต่โดยทั่วไปเป็นเส้นทางในบริเวณท้องถิ่น แอมแทรคเดินทางข้ามทวีป แต่บริการมีครอบคลุมด้านชายฝั่งตะวันออกมากที่สุด สถานีรถไฟไม่มีใครตั้งอยู่ใกล้สนามบินในเมืองส่วนใหญ่ และการขนส่งสาธารณะระหว่างสถานีรถไฟกับสนามบินอาจมีจำกัด ให้แน่ใจว่าได้ตรวจสอบรายละเอียดเหล่านี้ อย่างรอบคอบแล้วก่อนเลือกที่จะเดินทางต่อโดยรถไฟ

รถโดยสารประจำทาง

การเดินทางด้วยรถโดยสารประจำทางมักเป็นทางที่แพงน้อยที่สุดสำหรับการเดินทางในสหรัฐและบริการมีครอบคลุมทั่วถึง แม้ความถี่ของการให้บริการจะแตกต่างกันไป สถานีรถโดยสารประจำทางก็เหมือนกับสถานีรถไฟคือไม่มีใครตั้งอยู่ใกล้สนามบินและการขนส่งสาธารณะระหว่างสนามบินกับสถานี รถโดยสารประจำทางอาจมีอย่างจำกัด ขอให้ตรวจสอบรายละเอียดเหล่านี้อย่างรอบคอบก่อนเลือกที่จะเดินทางต่อโดยรถโดยสารประจำทาง

การเช่ารถยนต์

มีข้อกำหนดและข้อจำกัดเฉพาะเกี่ยวกับการเช่ารถยนต์ บางที่อาจเป็นวิธีเดินทางในสหรัฐที่แพงที่สุด แต่ก็สะดวกที่สุด บริษัทให้เช่ารถยนต์หลายแห่งเป็นบริษัทระหว่างประเทศและอาจมีสาขาในประเทศของคุณเช่นกัน การจัดเตรียมการเช่าสามารถทำได้จากต่างประเทศผ่านบริษัทให้เช่ารถยนต์หรือตัวแทนบริษัทท่องเที่ยวหรือทางอินเทอร์เน็ต ขอให้จำไว้ว่ามีข้อจำกัดเรื่องอายุและข้อกำหนดเกี่ยวกับบัตรเครดิตเมื่อเช่ารถยนต์ คุณอาจต้องแสดงใบขับขี่นานาชาติแทนที่จะเป็นใบขับขี่ของประเทศคุณหรืออาจทั้งสองอย่าง นอกจากนั้น ขอให้ดูด้วยการเช่าเที่ยวเดียวซึ่งคุณไปรับรถยนต์ในเมืองหนึ่งแล้วคืนรถในอีกเมืองหนึ่งอาจต้องเสียเงินเพิ่มอีกมากจากอัตราเช่ามาตรฐาน ถ้าคุณมีแผนจะเช่ารถเพื่อเดินทางจากจุดเข้าประเทศสหรัฐไปยังวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของคุณก็อาจจำเป็นต้องเช่าแบบเที่ยวเดียว

ที่พักค้างคืน

คุณอาจไปถึงจุดปลายทางสุดท้ายก่อนหน้าวันที่คุณจะสามารถย้ายเข้าไปอยู่ในที่พักถาวร หรือคุณอาจต้องค้างคืนในเมืองระหว่างทาง มีทางเลือกหลายอย่างเมื่อจำเป็นต้องหาที่พักชั่วคราวหรือค้างคืน ที่แพงที่สุดคือโรงแรมและโมเต็ล แต่กลุ่มโมเต็ล “ในงบประมาณ” บางแห่งมีราคาค่อนข้างสมเหตุผล ทางเลือกอื่นๆ ได้แก่ YMCA

หรือ YWCA ในท้องถิ่นที่พักเยาวชน บ้านพักนานาชาติ และที่ห้องพักของโรงเรียน มหาวิทยาลัยบางแห่ง มัคคีที่สุดเสมอที่จะตรวจสอบกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติเกี่ยวกับข้อมูลเรื่องการเลือกที่พักค้างคืน

การไปถึงมหาวิทยาลัย

คุณควรแจ้งที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติเกี่ยวกับวันและเวลาที่คาดว่าจะไปถึงเสมอ นอกจากนั้นยังควรให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น สนามบินที่จะไปถึง (หรือสถานีรถไฟ หรือสถานีรถโดยสารประจำทาง) หมายเลขเที่ยวบิน ชื่อสายการบิน และจุดที่ออกเดินทางครั้งสุดท้าย บางครั้งที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติ ตัวแทนจากมหาวิทยาลัย หรือสมาชิกของชุมชนสามารถไปพบกับคุณได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้อาจเป็นไปได้ไม่ได้ หากมีนักศึกษานานาชาติจำนวนมากไปถึงในเวลาเดียวกัน คุณควรหลีกเลี่ยงการไปถึงสถาบันของคุณระหว่างเวลาเย็นในวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ หรือระหว่างวันหยุดราชการของสหรัฐ เนื่องจากโดยปกติสำนักงานของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยจะปิดในช่วงเวลาดังกล่าว

เวลาที่แนะนำให้ไปถึงจะแตกต่างกันไปตามสถาบันแต่ละแห่ง แต่โดยทั่วไปคุณควรไปถึงหลายวันก่อนการประชุมพิเศษสำหรับนักศึกษานานาชาติและการลงทะเบียนเรียนของวิทยาเขต สิ่งนี้จะให้โอกาสคุณได้จัดเตรียมข้าวของและพักผ่อนจากการเดินทางก่อนเข้าร่วมในกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาใหม่ ทั้งยังจะให้เวลาคุณทำความคุ้นเคยกับวิทยาเขตและชุมชนและทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ก่อนเริ่มชั้นเรียน

ตามปกติห้องพักของมหาวิทยาลัยจะไม่เปิดจนกระทั่งเหลืออีกสองสามวันก่อนลงทะเบียน นักศึกษาซึ่งได้จองห้องพักในห้องพักที่ไปถึงก่อนอาจยังไม่สามารถย้ายเข้าไปในห้องที่จองไว้ ถ้าที่พักรงของวิทยาเขตยังไม่เปิดอย่างเป็นทางการสำหรับเทอมหรือภาคการศึกษา อย่างไรก็ตามก็ตามสำนักงานนักศึกษานานาชาติหรือสำนักงานที่พักของวิทยาเขตอาจสามารถจัดเตรียมที่พักชั่วคราวเป็นวัน ๆ ในห้องพักให้ได้

ในการติดต่อกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติ ขอให้สอบถามเกี่ยวกับโอกาสในการได้ที่พักชั่วคราวอื่น ๆ เช่น การอยู่กับครอบครัวในชุมชน จนกว่าคุณสามารถย้ายเข้าไปอยู่ในที่พักถาวร ถ้าเป็นไปได้สิ่งนี้อาจเป็นการแนะนำให้รู้จักกับชีวิตในสหรัฐที่ยอดเยียมมาก

เวลาสำหรับการสรุปความ

- ☞ หาทางที่ดีที่สุดที่จะไปถึงจุดปลายทางสุดท้ายในสหรัฐ
- ☞ จัดเตรียมการเดินทางล่วงหน้าก่อนออกเดินทางให้ดี เฉพาะอย่างยิ่งถ้าคุณจะเดินทางระหว่างช่วงที่มีคนนิยมเดินทางมาก
- ☞ พิจารณาให้คิดว่าสิ่งใดที่คุณควรนำไปด้วยและสิ่งใดควรทิ้งไว้ที่บ้าน
- ☞ คิดบัญชีมีชื่อของคุณและที่อยู่ของมหาวิทยาลัยทั้งด้านในและด้านนอกกระเป๋าของคุณ
- ☞ จัดของใช้ส่วนตัวไว้ในกระเป๋าเดินทางที่ถือติดตัวเพื่อต้องใช้ในกรณีทีกระเป๋าใบใหญ่สูญหายชั่วคราวในช่วงส่งผ่าน
- ☞ ให้หมายเลขติดต่อกับครอบครัวของคุณ เช่น ของสำนักงานนักศึกษานานาชาติ
- ☞ ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งว่าคุณมีสิ่งต่อไปนี้อยู่กับตัว(ไม่ใช่ในกระเป๋าที่เช็คอินเครื่อง) ขณะออกเดินทาง
 - หนังสือเดินทางพร้อมวีซ่า
 - แบบฟอร์ม I-20 หรือ DS-2019
 - เงินจำนวนที่พอเพียงซึ่งเป็นเช็คเดินทาง
 - บัตรเครดิต ถ้าคุณมี
 - เงินสดสหรัฐจำนวนเล็กน้อย
 - บัตรประกัน
 - จดหมายการรับเข้าศึกษาและเอกสารสำคัญอื่นๆ จากมหาวิทยาลัยของคุณ

- ใบรับรองผลการศึกษาอย่างเป็นทางการจากโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยของคุณ
- ที่อยู่ที่สำคัญต่างๆ
- ใบรับรองการฉีดวัคซีนและเอกสารด้านสุขอนามัยอื่น ๆ
- ทะเบียนสมรส
- สูติบัตรของคุณ คู่สมรส และบุตร
- ใบขับขี่นานาชาติ

☞ เตรียมเอกสารทั้งหมดให้พร้อมสำหรับการตรวจจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองและศุลกากร

☞ รู้ล่วงหน้าว่าคุณจะเดินทางจากจุดเข้าประเทศสหรัฐไปยังจุดปลายทางสุดท้ายของคุณได้อย่างไร

☞ มีแผนล่วงหน้าสำหรับพักค้างคืนในเมืองระหว่างทางรวมทั้งที่พักคืนแรกที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของคุณ สิ่งนี้จะช่วยได้เป็นพิเศษในกรณีที่คุณต้องพบกับความล่าช้าในการเดินทาง

เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์

Information on U.S. Holidays

<http://usinfo.state.gov/usa/infousa/facts/factover/holidays.htm>

U.S. Customs Regulations

<http://www.customs.gov/travel/travel.htm>

Major U.S. Airlines

<http://www.americanairlines.com>

<http://www.nwa.com>

<http://www.ual.com>

<http://www.delta.com>

<http://www.continental.com>

<http://www.southwest.com>

<http://www.usairways.com>

<http://www.americawest.com>

U.S. Train Travel

<http://www.amtrak.com>

U.S. Bus Travel

<http://www.greyhound.com>

<http://www.trailways.com>

Information on Alternate Overnight Accommodations

<http://www.iyhf.org>

<http://www.ymca.net>

<http://www.ywca.org>

เริ่มต้นการศึกษา ของคุณในสหรัฐ

วันแรกในมหาวิทยาลัย

2-3 วันแรกในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเป็นช่วงเวลาแห่งความตื่นเต้นอย่างแท้จริง จะมีนักศึกษาใหม่จำนวนมากในมหาวิทยาลัยเหมือนคุณ ทุกคนต่างกำลังจัดการกับความรู้สึกที่คาดหวัง ผสมกับความกังวลว่าการศึกษาใน 2-3 เดือนแรกจะเป็นอย่างไร ในช่วงวันแรกๆ คุณอาจพบว่าตัวเองวุ่นอยู่กับการจัดระบบและระเบียบทุกอย่างให้เข้าที่ สิ่งแรกก็คือการส่งข่าวให้ครอบครัวที่บ้านทราบว่าคุณได้มาถึงอย่างปลอดภัย เริ่มต้นเคยกับวิทยาลัย พบปะกับผู้คนใหม่ๆ ตัดสินใจเกี่ยวกับโปรแกรมการศึกษา และทำตามข้อกำหนดต่างๆ ของฝ่ายบริหารครบถ้วน เพื่อที่จะให้การลงทะเบียนและลงชื่อเข้าเรียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

โครงการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ให้โอกาสที่ดีพร้อมเพื่อให้การทำภาระหน้าที่ทั้งหมดเหล่านี้บรรลุผล เพื่อร่วม

ทำงานสังคมในมหาวิทยาลัยที่จัดขึ้นเป็นพิเศษสำหรับนักศึกษาใหม่และเพื่อช่วยลดความกังวลในช่วงปรับเปลี่ยนไปสู่สถานที่ใหม่

แม้มีความตื่นเต้น แต่ไม่ใช่เรื่องผิดปกติใดๆ ที่นักศึกษาจะรู้สึกเหงาบ้าง คิดถึงบ้าน หรือวิตกกังวลในช่วงปีแรก มหาวิทยาลัยของสหรัฐมีแหล่งให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษามากมาย แต่นักศึกษาต้องค้นหาความช่วยเหลือเหล่านั้นด้วยตัวเอง พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือถ้าต้องการความช่วยเหลือก็ขึ้นอยู่กับตัวคุณที่จะไปแสวงหาตามแหล่งต่างๆ ที่สถาบันการศึกษาจัดไว้ให้

ปีการศึกษา

สำหรับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ ปีการศึกษาเริ่มต้นในช่วงปลายเดือนสิงหาคม หรือต้นเดือนกันยายน และสิ้นสุดในเดือนพฤษภาคมหรือเดือนมิถุนายน ระบบ “semester” แบ่งปีการศึกษาออกเป็น 2 เทอมเท่า ๆ กัน เทอมละประมาณ 16 สัปดาห์ สำหรับโรงเรียนในระบบ “quarter” แบ่งปีการศึกษาเป็น 3 เทอมเท่า ๆ กัน เทอมละประมาณ 11 สัปดาห์ ปกติจะมีควอเตอร์ที่ 4 ในฤดูร้อนด้วย ระบบ “trimester” มีเทอมละประมาณ 16 สัปดาห์เท่า ๆ กันที่รวมถึงเทอมฤดูร้อน

นักศึกษาส่วนใหญ่จะไม่เรียนภาคฤดูร้อน และนักศึกษานานาชาติโดยทั่วไปก็ไม่ได้ถูกกำหนดว่าต้องเรียนภาคฤดูร้อน อย่างไรก็ตาม นักศึกษบางคนเลือกที่จะเรียนภาคฤดูร้อนเพื่อสะสมหน่วยกิต ซึ่งอาจช่วยให้พวกเขาจบปริญญาได้เร็วกว่ากำหนด

โปรแกรมการศึกษา

โปรแกรมปริญญาตรีในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของสหรัฐ ถูกออกแบบมาเพื่อให้คุณหลังด้านการศึกษาที่ค่อนข้างกว้างแก่นักศึกษาด้วยการเน้นในสิ่งที่เรียกว่า “วิชาเอก” วิชาเอกเป็นวิชาที่คุณจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษในการศึกษาเพื่อให้ได้ปริญญา คุณจะต้องเรียนวิชาเอกในหลายชั้นเรียน โดยเฉพาะเมื่อชั้นปี 3 และปี 4 ในบางกรณีคุณอาจได้รับอนุญาตให้เรียนวิชาโทเป็นสาขาวิชารองด้วย

แม้คุณอาจเห็นเป็นสิ่งผิดปกติ แต่เป็นเรื่องธรรมดาในสหรัฐที่นักศึกษานิยามปริญญาตรีเริ่มการศึกษาปริญญาตรีโดยไม่ทราบว่าพวกเขาจะเลือกเรียนวิชาอะไรเป็นวิชาเอก ในช่วง 2 ปีแรก นักศึกษานิยามตรีมักเลือกเรียนหลายหลักสูตรจากแผนกด้านวิชาการหลากหลายเพื่อเติมเต็มในสิ่งที่พวกเขาเรียกกันบ่อย ๆ ว่าเป็น “ข้อกำหนดทางการศึกษาทั่วไป” ด้วยเหตุนี้แม้แต่นักศึกษาที่ได้ “ประกาศ” หรือเลือกวิชาเอก เมื่อลงทะเบียนเรียนครั้งแรกก็มักเปลี่ยนใจมาเรียนวิชาเอกอย่างอื่น ที่คุณน่าจะใจกว่า หรือเหมาะกับเป้าหมายอาชีพของ

พวกเขามากกว่าในภายหลัง วิชาตามหลักสูตรส่วนใหญ่ที่เรียนระหว่างการเรียนวิชาทั่ว ๆ ไป แม้ไม่ใช่ทั้งหมด จะนับรวมตามเงื่อนไขในการจบปริญญา ปกตินักศึกษาจะต้องเลือกวิชาเอกเมื่อจบปีที่สอง ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่หนังสือเล่มที่ 1 การศึกษาปริญญาตรีของชุดคู่มือนี้

ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก การศึกษามีความเป็นพิเศษเฉพาะทาง คุณจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในภาควิชาที่คุณกำลังทำปริญญา แต่อาจมีความยืดหยุ่นบ้างในการเรียนหลักสูตรในสาขาอื่นที่สนใจ ดูข้อมูลเพิ่มเติมในหนังสือเล่มที่ 2 การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย และวิชาชีพและการวิจัย ในชุดคู่มือนี้

ที่ปรึกษาทางการศึกษา

เมื่อคุณเข้าวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย คุณจะมีที่ปรึกษาทางการศึกษา ซึ่งอาจเป็นสมาชิกของคณะวิชาหรือสมาชิกคณะเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย ที่ปรึกษาทางการศึกษาจะช่วยคุณเลือกชั้นเรียนและวางแผนโปรแกรม และอาจช่วยติดตามความก้าวหน้าของคุณด้วย คุณมีอิสระที่จะขอคำปรึกษาจากสมาชิกคณะวิชาอื่น ๆ ด้วย วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของคุณจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาทางการศึกษาแก่คุณ

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่คุณจะพบที่ปรึกษาทางการศึกษา มันจะช่วยให้มาก ถ้าคุณสามารถกำหนดแผนโปรแกรมชั่วคราวตามความจำเป็นและความต้องการไว้ก่อน ให้ศึกษาว่าข้อกำหนดปริญญาของคุณคืออะไร หรือถ้าไม่แน่ใจให้เตรียมรายการคำถามไว้ ศึกษาแคตตาล็อกมหาวิทยาลัยตารางเวลาของหลักสูตรในภาควิชา และรายละเอียดหลักสูตรที่ตีพิมพ์ออกมาซึ่งจะมีรายชื่อหลักสูตรที่สอนระหว่างเทอม วัน และเวลาของหลักสูตรเหล่านี้ แต่ไม่ใช่ทุกหลักสูตรที่จะต้องเรียนไปตามลำดับ ปกติจะมีความยืดหยุ่นบ้างในการกำหนดโปรแกรมของคุณ ในการพบกับที่ปรึกษาทางการศึกษาของคุณเป็นครั้งแรก คุณอาจต้องการหารือถึงแผนวิชาชีพทั้งระยะสั้นและระยะยาว หมายถึงสิ่งที่คุณหวังจะทำระหว่างโปรแกรมและหลังจากคุณจบการศึกษาทางวิชาการ คุณควรหารือถึงแผนโปรแกรมชั่วคราวที่คุณร่างขึ้นสำหรับ

ภาคการศึกษานั้น และความเป็นไปได้ที่จะปรับเปลี่ยนแผนนั้น คุณอาจต้องการพูดคุยถึงโอกาสสำหรับประสบการณ์ภาคสนามและกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางการศึกษาของคุณ ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์เนื่องจากที่ปรึกษาทางการศึกษาจะช่วยคุณตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร “วิชาเลือก” หลากหลาย (หลักสูตรที่คุณเลือกเรียนไม่ใช่ที่ลูกกำหนดให้เรียน) หากคุณไม่พูดออกมาก็จะไม่ได้รับประโยชน์ที่ควรจะได้จากความรู้และประสบการณ์ของที่ปรึกษาทางการศึกษาของคุณ

นักศึกษานานาชาติจำนวนมากคิดว่าพวกเขาไม่ควรแสดงความคิดเห็นต่อที่ปรึกษาทางการศึกษา เนื่องจากอาจถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หรือแสดงถึงการไม่เคารพในวัฒนธรรมของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ในวัฒนธรรมอเมริกัน การพูดและแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีถือเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสม บทบาทของที่ปรึกษาก็คือ ช่วยคุณตัดสินใจ ไม่ใช่ตัดสินใจให้คุณ ในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ ที่ปรึกษาทางการศึกษาของคุณรับผิดชอบในการรับรองแผนการศึกษาของคุณ และจำนวนหลักสูตรที่คุณเรียนระหว่างแต่ละภาคการศึกษาหรือควอเตอร์ จำเป็นที่คุณจะต้องเรียนหลักสูตรให้เต็มตามจำนวนที่กำหนด (ปกติคือ 12 ถึง 15 ชั่วโมงหน่วยกิตสำหรับปริญญาตรี และ 9 ถึง 12 ชั่วโมงหน่วยกิตสำหรับปริญญาโทและปริญญาเอก) เพื่อให้วีซ่านักศึกษาประเภทชั่วคราวของคุณยังมีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย

ที่ปรึกษาทางการศึกษาจะใช้แผนการส่วนตัวของคุณและความรู้ในเรื่องข้อกำหนดของสถาบันช่วยคุณตัดสินใจเกี่ยวกับแผนการศึกษาตามเป้าหมายของคุณ และตามข้อกำหนดสำหรับปริญญา ในระหว่างปีการศึกษา คุณควรนัดหมายกับที่ปรึกษาทางการศึกษาเป็นระยะ (เวลาที่ดีที่สุดคือก่อนเวลาลงทะเบียนในภาคการศึกษาต่อไป) เพื่อทบทวนความก้าวหน้าของคุณ

การลงทะเบียนหลักสูตร

วิธีการลงทะเบียนของแต่ละสถาบันการศึกษาแตกต่างกันไป วิธีการที่ถูกต้องจะอยู่ในการประชุมปฐมนิเทศ หรือในเอกสารปฐมนิเทศที่

มอบให้ หาก你不เข้าใจวิธีการเหล่านี้ ให้ถามภาควิชาหรือโปรแกรมทางวิชาการของคุณเพื่อความชัดเจนและเพื่อขอความช่วยเหลือ การลงทะเบียนหลักสูตรจริงอาจดำเนินการบนเครื่องคอมพิวเตอร์โดยทางโทรศัพท์หรือไปที่สำนักงานหรือเขตการลงทะเบียนทั่วไป

ให้วางแผนการลงทะเบียนแต่เนิ่นๆ เพราะอาจใช้เวลามากในการคิดปรึกษา เตรียมการ หรือเตรียมการใหม่ การเขียนกำหนดการที่เป็นไปได้ 2 หรือ 3 แบบออกมาก่อนวันลงทะเบียนเป็นความคิดที่ดี การมีตารางเรียนมากกว่าหนึ่งแบบจะช่วยให้ หากบางหลักสูตรที่คุณต้องการเรียน “ปิดรับสมัคร” เนื่องจากรับนักศึกษาไว้เต็มแล้ว

ระหว่างช่วงลงทะเบียนคุณอาจจำเป็นต้องเตรียมการชำระเงินสำหรับภาคการศึกษาให้ครบถ้วน รับผิดชอบประจำตัวมหาวิทยาลัย (ID) และยื่นแบบฟอร์มสุขภาพหรือทางการแพทย์ สถาบันบางแห่งกำหนดว่าต้องชำระค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมทั้งหมดเมื่อเริ่มต้นภาคการศึกษา ในขณะที่บางแห่งอาจยอมให้คุณชำระเป็นงวด ติดต่อมหาวิทยาลัยหรือสำนักงานเจ้าหน้าที่การเงินของมหาวิทยาลัยเพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติเหล่านี้

การปฐมนิเทศของมหาวิทยาลัยและของภาควิชา

โปรแกรมปฐมนิเทศสำหรับนักศึกษาใหม่มีอยู่แทบทุกวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยในสหรัฐ ตัวโปรแกรมอาจอยู่ในหลายรูปแบบและครอบคลุมหัวข้อแตกต่างกันไป แต่มีวัตถุประสงค์เหมือนกันก็คือ เพื่อทำให้ช่วงปรับเปลี่ยนไปสู่สถานที่ใหม่ของคุณง่ายขึ้น บางครั้งจะมีโปรแกรมปฐมนิเทศของวิทยาลัยหรือของภาควิชา และมีโปรแกรมแยกต่างหากที่ออกแบบมาเป็นพิเศษสำหรับนักศึกษานานาชาติ ซึ่งกำหนดเวลาไว้ไม่ให้ชนกัน ในสถาบันบางแห่งโปรแกรมเหล่านี้ถือเป็นภาคบังคับ แต่ไม่จำเป็นจะเป็นแบบบังคับหรือให้เลือกรับนับว่าเป็นโอกาสสำคัญและมีค่าสำหรับคุณ แม้ว่าครั้งนั้นจะไม่ใช่ว่าครั้งแรกที่คุณเดินทางไปสหรัฐ บ่อยครั้งที่โปรแกรมปฐมนิเทศให้ข้อมูลที่หาไม่ได้ง่ายในภายหลัง

โปรแกรมปฐมนิเทศของมหาวิทยาลัยบางแห่งอาจขอให้คุณจ่ายค่า

ธรรมเนียม โดยทั่วไปค่าธรรมเนียมจะรวมค่าวัสดุโปรแกรม ค่าเครื่องตีพิมพ์ ค่าสนับสนุนของเจ้าหน้าที่ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ คุณอาจถูกขอให้ชำระค่าธรรมเนียมล่วงหน้า หรือพบว่าค่าธรรมเนียมนี้เป็นส่วนหนึ่งในใบเสร็จจันศึกษาทั้งหมดของคุณ

คุณอาจมีโอกาสดำเนินโปรแกรมปฐมนิเทศเกี่ยวกับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในสหรัฐขณะที่อยู่ในประเทศบ้านเกิดของคุณ หากโปรแกรมดังกล่าวมีอยู่ ขอให้เข้าร่วมในทุกวิธี โปรแกรมเหล่านี้มักมีความเกี่ยวข้องกับนักศึกษาจากประเทศคุณโดยเฉพาะ โปรแกรมปฐมนิเทศในมหาวิทยาลัยแม้จะไม่ใช่ภาคบังคับ จะให้คำแนะนำที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เกี่ยวกับสถาบันของคุณในสหรัฐ และจะช่วยให้คุณคลายความกังวลเกี่ยวกับการอยู่ในสถานที่ใหม่ลงไปได้มาก

บางสิ่งที่คุณอาจต้องทำในโปรแกรมปฐมนิเทศตามแบบฉบับของมหาวิทยาลัยหรือของภาควิชา รวมถึง

- ☞ พบกับนักศึกษาคณะอื่น ๆ เพื่อสร้างมิตรภาพและเพื่อลดความเหงาหรือความวิตกกังวลที่อาจมีอยู่
- ☞ เรียนรู้ความคาดหวังของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับความเติบโตทางเชาวน์ปัญญาและด้านส่วนตัวของคุณ
- ☞ สร้างความคุ้นเคยกับสถานศึกษาใหม่และชุมชนในท้องถิ่นของคุณ
- ☞ ย้ายเข้าไปพักในมหาวิทยาลัยหรือนอกมหาวิทยาลัย
- ☞ พูดคุยกับอาจารย์และที่ปรึกษาทางการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการวางแผนและเลือกหลักสูตร
- ☞ เข้าร่วมกิจกรรมหรือการใช้ห้องสมุดในมหาวิทยาลัย บริการคอมพิวเตอร์ รวมทั้งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์
- ☞ ลงทะเบียนหลักสูตร

ในโครงการปฐมนิเทศสำหรับนักศึกษานานาชาติ คุณอาจจะต้อง

- ☞ พบกับนักศึกษาคณะอื่น ๆ จากประเทศคุณ และจากประเทศทั่วโลก
- ☞ รับข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบคนเข้าเมืองที่สำคัญของสหรัฐที่คุณต้องปฏิบัติตาม

- ☞ รับหมายเลขประกันสังคมของสหรัฐ (จำเป็นสำหรับบัญชีธนาคารของสหรัฐและเพื่อการจ้างงานรวมถึงการจ้างงานในมหาวิทยาลัย)
- ☞ ทำสำเนาหนังสือเดินทางและเอกสารวีซ่าของคุณ และลงชื่อในเอกสารวีซ่า
- ☞ เรียนรู้เกี่ยวกับระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสหรัฐ และวิธีการที่จะประสบความสำเร็จในระบบนี้
- ☞ ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับความปลอดภัยส่วนตัว สุขภาพ ประกันอุบัติเหตุ และความสุขสบาย
- ☞ เยี่ยมชมภายในเขตท้องถิ่นโดยมีมัคคุเทศก์แนะนำและเปิดบัญชีธนาคาร
- ☞ เข้าสอบความเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษ
- ☞ เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมอเมริกันและความสัมพันธ์ทางสังคมและส่วนตัวในสหรัฐ
- ☞ รับข้อมูลเกี่ยวกับบริการและโปรแกรมของสถาบันที่ให้แก่นักศึกษานานาชาติ

อาจารย์

ในสหรัฐไม่มีภาระระบุหลักเกณฑ์พฤติกรรมทางสังคมอย่างชัดเจนระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาเหมือนกับที่อาจมีในประเทศอื่น ๆ ขณะที่อาจารย์บางคนอาจยึดวิธีการที่เป็นประเพณีปฏิบัติดั้งเดิมมากกว่า แต่บางคนอาจเข้าชั้นเรียนโดยสวมกางเกงยีนส์และเสื้อยืดกีฬา และขอให้คุณเรียกชื่อพวกเขาด้วยชื่อแรก ต่อไปนี้คือคำแนะนำบางอย่างเพื่อช่วยคุณในการปฏิบัติต่ออาจารย์

- ☞ เรียกอาจารย์ว่า “โปรเฟสเซอร์” หรือ “ดีอคเตอร์” เสมอวันแต่จะถูกขอให้เรียกอย่างอื่น หากอาจารย์ต้องการให้เรียกอย่างอื่นก็จะบอกตนเองไม่ต้องตกใจหากได้ยินนักศึกษาเรียกชื่ออาจารย์ด้วยชื่อแรก นี่เป็นเรื่องธรรมดามาก โดยเฉพาะในหมู่นักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก เนื่องจากพวกเขาจะพัฒนาความสัมพันธ์โดยอาชีพที่ใกล้ชิดกับอาจารย์มากกว่านักศึกษาปริญญาตรี
- ☞ อาจารย์ในสหรัฐจะอยู่ในที่ทำงานหลาย ๆ ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่ง

เหมาะที่จะให้คำปรึกษา นักศึกษาหลายคนใช้โอกาสนี้มาหารือโครงการทบทวนข้อมูลที่ได้รับในชั้นเรียน หรือเพียงแค่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหัวข้อที่นำมา อาจารย์ส่วนใหญ่เต็มใจจะพบกับนักศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์เหล่านี้ และพวกเขายินดีช่วยเหลือมาก ใช้ประโยชน์ในช่วงเวลาที่อาจารย์อยู่ในที่ทำงาน การพบปะอย่างไม่เป็นทางการนี้อาจเป็นข้อพิสูจน์ถึงจุดเปลี่ยนแปลงในความเข้าใจในวิชาของคุณ และในสัมพันธภาพของคุณกับอาจารย์ ปกติอาจารย์จะตั้งข้อสังเกตในตัวนักศึกษาที่แสดงความสนใจโดยการเข้าชั้นเรียนหรือไปพบระหว่างชั่วโมงทำงาน หากคุณไม่ว่างในช่วงชั่วโมงการทำงานของอาจารย์ โดยทั่วไปอาจารย์จะให้โอกาสคุณมาพบในเวลาอื่น ๆ

☞ ความประทับใจส่วนมากของอาจารย์ในตัวคุณขึ้นอยู่กับระดับการเข้าชั้นเรียนของคุณ จงเตรียมพร้อมสำหรับแต่ละชั้นเรียน แสดงความสนใจในชั้นเรียน พุดออกมา ถาม และตอบคำวิจารณ์ของคนอื่น อย่างไรก็ตาม ให้แน่ใจว่าการเข้าชั้นเรียนของคุณไม่ใช่เพียงเพื่อให้เป็นที่สังเกตเท่านั้น แต่ได้ช่วยสนับสนุนอย่างสร้างสรรค์ และอย่างก่อประโยชน์แก่ชั้นเรียน

☞ ในระดับปริญญาตรี ผู้ช่วยสอน (TAs) ทำงานกับอาจารย์และมักสอนในหลักสูตรเพียงบางส่วนหรือทั้งหมด ปกติผู้ช่วยสอนจะเป็นนักศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอกจากภาควิชา นั้น ๆ คุณไม่ควรเรียกพวกเขาว่า “โปรเฟสเซอร์” แต่ควรเรียกว่า “มิสเตอร์” หรือ “มิส” หรือเรียกชื่อแรก หากพวกเขาขอให้เรียกเช่นนั้น

ทักษะในการศึกษา

เป็นเรื่องปกติสำหรับนักศึกษาที่จะคิดว่าพวกเขาทราบวิธีการเป็นนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จ และถ้าพวกเขาอ่านหนังสือ และเรียนหนัก ก็จะได้คะแนนดี แต่ในบางกรณี วิธีการสอนที่แตกต่างออกไป ภาษาก็แตกต่างกัน ภูมิหลังทางการศึกษาที่ต่างกัน และวัฒนธรรมที่แตกต่าง อาจมีผลกระทบต่อขีดความสามารถของคุณที่จะประสบความสำเร็จ

วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะมีชั้นเรียนระยะสั้นที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งจะช่วยให้คุณเป็นนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จได้ หัวข้อเหล่านี้อาจรวมถึงการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของสถาบันเพื่อเขียนเอกสารวิจัย ใช้อินเทอร์เน็ตสืบค้นเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ พัฒนทักษะการเรียนรู้ที่ดี และฝึกการบริหารเวลาที่มีประสิทธิภาพ หากภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแรกของคุณ คะแนนของคุณอาจดีขึ้นได้ โดยการไปเยือนศูนย์การเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย โดยการเรียนหลักสูตร ESL หรือโดยการเข้าร่วมในกลุ่มสนทนาภาษาอังกฤษอย่างไม่เป็นทางการมีเว็บไซต์เรื่องทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องบนอินเทอร์เน็ตด้วย

หลักเกณฑ์แห่งเกียรติยศ

วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในสหรัฐได้วางหลักเกณฑ์หรือคำแถลงกฎเกณฑ์ที่คาดหวังให้นักศึกษาปฏิบัติตามในงานทางวิชาการของพวกเขา กฎเกณฑ์เหล่านี้เกี่ยวข้องกับเบื้องต้นกับความซื่อสัตย์ และความเป็นต้นฉบับทางวิชาการที่สถาบันการศึกษาของสหรัฐระบุไว้ นักศึกษาหลายคนพบว่ากฎเกณฑ์ทางวิชาการของสหรัฐแตกต่างจากที่พวกเขาต้องปฏิบัติตามในบ้านเกิดมาก

สถาบันการศึกษาของสหรัฐใช้ข้อบังคับเหล่านี้อย่างจริงจังและไม่ยอมรับการไม่รู้กฎเกณฑ์เป็นข้ออ้างในการฝ่าฝืนกฎ แม้การปฏิบัติทางวิชาการบางอย่างเป็นที่ยอมรับในประเทศคุณ หรือเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของคุณ แต่จะเป็นคำอธิบายที่ยอมรับไม่ได้สำหรับการละเมิดกฎเกณฑ์ในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของสหรัฐ

โดยปกตินักศึกษาใหม่จะได้รับแจกหลักเกณฑ์แห่งเกียรติยศหรือหลักปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในตอนเริ่มต้นภาคการศึกษา และหลักเกณฑ์นี้มักเป็นหัวข้ออภิปรายระหว่างการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่

หากคุณมีข้อสงสัยว่าต้องทำอะไรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้ให้พูดคุยกับอาจารย์ กับที่ปรึกษาทางการศึกษาของคุณ หรือกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติ มีสำนวนโวหารของสหรัฐที่ใช้ที่นี้ว่า “ป้องกันไว้ก่อนดีกว่าจะมาเสียใจในภายหลัง”

การโกง

การโกงถือเป็นความล้มเหลวของความซื่อสัตย์ในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของสหรัฐ มันหมายถึงการ ได้รับความช่วยเหลือในงานที่ได้รับมอบหมาย ในปัญหา หรือในการสอบโดยไม่ได้รับอนุญาต คุณจะ ต้องไม่รับ หรือให้ข้อมูล คำตอบ หรือความช่วยเหลือจากใคร หรือ แก่ใครระหว่างการสอบ หรือการทดสอบใด ๆ คุณต้องไม่นำบันทึก หรือ ตำราเข้าไปในการสอบ หากเป็นสิ่งที่ต้องห้าม และคุณต้องไม่ค้นดูตำรา หรือบันทึกใด ๆ ขณะที่กำลังทำข้อสอบ เว้นแต่จะได้รับคำสั่งให้ทำได้ บางครั้งนักศึกษาซึ่งพูดภาษาต่างประเทศระหว่างการสอบถูกมองจาก คนอื่นว่ากำลังโกง แม้พวกเขาเพียงแค่พูดกับเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ในภาษาถิ่นเพื่อขอกระดาษ 1 แผ่น หรือยางลบ คุณควรจะตระหนัก ในเรื่องนี้และพยายามหลีกเลี่ยงความระแวงสงสัย

การขโมยคัดลอกผลงาน

การขโมยคัดลอกผลงานเป็นการโกงอีกรูปแบบหนึ่ง ถือเป็นความล้มเหลวที่จะเขียนงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง เพราะคุณใช้ถ้อยคำหรือความคิดของคนอื่นมาเป็นของคุณแทน โดยไม่ได้ให้เครดิต แก่แหล่งที่มา การขโมยคัดลอกผลงานถือเป็นการขโมยทางวรรณกรรม และเขาวานปัญญา และจะถูกประณามอย่างรุนแรงในงานทางวิชาการ เมื่อคัดลอกถ้อยคำหรือความคิดจากหนังสือ นิตยสาร เว็บไซต์ เทป บันทึกเสียง ภาพยนตร์ หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ จงแน่ใจว่าคุณได้ให้เครดิตแก่ผู้แต่งในต้นฉบับของคุณอย่างเหมาะสม มหาวิทยาลัยสหรัฐ หลายแห่งมีแนวทางเฉพาะให้ปฏิบัติตามเมื่ออ้างถึงผู้แต่ง และบาง แห่งตีพิมพ์คู่มือสำหรับการทำรายงาน จงแน่ใจว่าคุณทราบนโยบาย ของมหาวิทยาลัยดีเมื่ออ้างอิงคำพูดหรือแนวคิดเพื่อหลีกเลี่ยงการถูก กล่าวหาว่าขโมยคัดลอกผลงาน

เวลาสำหรับการสรุปความ

☞ ใช้เวลา 2-3 วันแรกเมื่อคุณเดินทางไปถึงเพื่อทำความรู้จักกับ วิทยาเขต พบปะกับผู้คนใหม่ๆ และปรับตัวให้ชินกับสถาบัน

การศึกษาใหม่

- ☞ ใช้ประโยชน์จากที่ปรึกษาทางการศึกษาอย่างเต็มที่เพื่อช่วยให้คุณวางแผนกำหนดการในภาคการศึกษาแรก และเพื่อช่วยให้คุณวางแผนสำหรับภาคการศึกษาและโอกาสทางการศึกษาพิเศษในอนาคต
- ☞ รู้ว่าคณะวิชาและเจ้าหน้าที่อื่นคืออย่างไรที่จะช่วยเหลือคุณแต่พวกเขาจะไม่ที่กักเอาว่าคุณต้องการความช่วยเหลือเว้นแต่คุณจะร้องขอ
- ☞ เข้าร่วมในการประชุมนิเทศนักศึกษาใหม่ของสถาบัน
- ☞ ลงชื่อในการประชุมนิเทศนักศึกษาใหม่ของสถาบัน
- ☞ ลงชื่อในชั้นเรียนพิเศษ หรือการประชุมต่าง ๆ เพื่อช่วยให้คุณเป็นนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จ
- ☞ ทำความคุ้นเคยกับหลักเกณฑ์แห่งเกียรติยศของโรงเรียนหรือหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติของนักศึกษา

เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์

Dartmouth College's Academic Skills Center
<http://www.dartmouth.edu/admin/acskills/#study>

Keene State College Elliot Center for Study Skills
<http://www.keene.edu/elliott/>

หาที่พัก

สิ่งสำคัญที่สุดสิ่งหนึ่งที่คุณต้องใส่ใจก่อนเริ่มการศึกษาในสหรัฐคือการหาที่อยู่อาศัย นี่เป็นการตัดสินใจครั้งสำคัญ เนื่องจากที่พักเป็นหนึ่งในรายจ่ายที่มากที่สุด และจะมีผลต่อการปรับตัวในด้านส่วนตัวและด้านวิชาการของคุณทุกคนจะมีความสุขที่สุดและทำงานได้ผลมากที่สุด ในสิ่งแวดล้อมที่มีความสุขสบาย

ที่พักชั่วคราว

คุณอาจไปถึงสถาบันก่อนวันที่คุณสามารถย้ายเข้าไปอยู่ในที่พักถาวร หรือคุณอาจต้องการมองหาที่พัก มีทางเลือกมากมายเมื่อจำเป็นต้องหาที่พักระยะสั้น ที่แพงที่สุดคือโรงแรมและโมเต็ล แต่เครือโมเต็ล “ไนงบประมาณ” บางแห่งอาจค่อนข้างสมเหตุสมผล ทางเลือกอื่นๆ ได้แก่ YMCA หรือ YWCA ในท้องถิ่น หอพักเยาวชนและบ้านนานาชาติ ในโรงเรียนบางแห่งอาจมีหอพักของมหาวิทยาลัย หรือคุณอาจพักอยู่กับครอบครัวในท้องถิ่นหรือกับนักศึกษาปัจจุบัน การตรวจสอบกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติล่วงหน้าเพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกที่กระยะสั้นย่อมดีที่สุดเสมอ

ที่พักในวิทยาเขต

วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในสหรัฐเกือบทั้งหมด มีทางเลือกให้นักศึกษาเข้าพักในหอพักหรือคอร์มิตอรี (เรียกว่า คอร์ม) ปกติหอพักมีไว้สำหรับนักศึกษาที่เป็นโสด ไม่ใช่สำหรับคู่สมรส หรือครอบครัวและจะอยู่ภายในหรือใกล้กับบริเวณมหาวิทยาลัย คอร์มเป็นสถานที่ที่เยี่ยมในการพบปะกับนักศึกษารัฐและหาเพื่อนใหม่ได้เร็ว ห้องพักในคอร์มมีเฟอร์นิเจอร์พื้นฐาน คอร์มหลายแห่งในสหรัฐมีโรง

อาหารด้วย ในคอร์สมบางแห่งมีห้องครัวสำหรับผู้ที่ต้องการปรุงอาหารด้วยตัวเอง หอพักมักมีห้องกลางที่นักศึกษาจะมาพบปะกันหรือดูโทรทัศน์ เล่นเกมส์ หรือเพียงแค่พบกับเพื่อนๆ ปกติผู้ดูแลที่เรียกกันว่า “ที่ปรึกษาหอพัก” หรือ “ผู้อำนวยการหอพัก” จะพักอยู่ในหอพักเพื่อตรวจตราความปลอดภัยและความสะอาด และเพื่อให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ส่วนใหญ่แล้วที่ปรึกษาหอพักจะเป็นนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยจ้างมา ที่ปรึกษาหอพักอาจเป็นแหล่งข้อมูลและแหล่งสนับสนุนที่ดีเยี่ยมตลอดปีการศึกษาด้วย

ปกติ ความต้องการห้องพักในหอพักมีมาก และการจะได้ห้องพักอาจไม่ใช่เรื่องง่าย ทันทีที่คุณได้รับ จดหมายตอบรับจากสถานศึกษาที่คุณเลือก ให้ส่งใบสมัครขอที่พักลับไป อาจจำเป็นต้องวางมัดจำล่วงหน้า ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยบางแห่ง ความต้องการห้องพักในหอพักมีมากจนต้องมีการจับฉลากเสี่ยงโชค เพื่อตัดสินว่าจะให้ห้องพักแก่ใคร

ที่พัคในมหาวิทยาลัยบางแห่งจะปิดในช่วงวันหยุดพักผ่อนวันปิดภาค และช่วงเวลาหยุดพัก หลายแห่งอาจเปิดตลอดปี หากคุณต้องการที่พัคในมหาวิทยาลัยในช่วงวันปิดภาค และช่วงวันหยุดพักผ่อนให้แน่ใจว่าได้สอบถามล่วงหน้าว่ามีที่พัคหรือไม่ และตรวจสอบกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในเรื่องทางเลือกที่เป็นโฮมสเตย์ หรือบ้านพักนอกมหาวิทยาลัยด้วย

หลายห้องในหอพักเป็นการอยู่รวมกันกับเพื่อนร่วมห้อง 1 คน หรือมากกว่า มหาวิทยาลัยส่วนมากต้องการให้นักศึกษาปีที่ 1 แบ่งห้องพัคกัน เพื่อนร่วมห้องของคุณจะเป็นเพศเดียวกัน ซึ่งคุณจะไม่ทราบว่าเป็นใคร จึงเตรียมพร้อมที่จะอยู่กับคนที่อาจแตกต่างจากคุณ การจัดเตรียมเพื่อนร่วมห้องมักนำไปสู่มิตรภาพที่ยาวนานตลอดชีวิต แต่ในบางโอกาสที่ไม่ค่อยเกิดขึ้นนั้น เพื่อนร่วมห้องอาจเป็นข้อพิสูจนถึงการจับคู่ผิด หากคุณมีปัญหาในการจัดเตรียมที่พัคกับเพื่อนร่วมห้องอย่าลังเลที่จะติดต่อที่ปรึกษาหอพักหรือใครก็ตามที่รับผิดชอบเรื่องการจัดที่พัคในมหาวิทยาลัยของคุณ เพื่อหารือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ใน

กรณีถึงขีดสุดอาจถึงขั้นต้องเปลี่ยนห้องหรือเพื่อนร่วมห้องห้องในหอพักมักไม่มีห้องอาบน้ำหรือห้องสุขาส่วนตัว ผู้เข้าพักจะใช้ห้องอาบน้ำ “ชุมชน” ขนาดใหญ่ ร่วมกัน แยกเป็นของชายและหญิง ในสหรัฐ ห้องอาบน้ำจะรวมถึงห้องสุขา อ่างล้างหน้า อ่างอาบน้ำ และฝักบัว

โดยทั่วไปนักศึกษาที่พักในหอพักจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบชุดหนึ่ง เพื่อให้มั่นใจว่าจะมีการพักอยู่ร่วมกันที่ราบรื่น มีกฎระเบียบเพื่อควบคุมระดับเสียง ความสะอาด จำนวนแขกผู้มาเยี่ยม และประเด็นในการพำนักอื่น ๆ กฎระเบียบนี้อาจแตกต่างกันไปในแต่ละอาคารเพื่อสนองรสนิยมที่แตกต่างกันของนักศึกษา ตัวอย่างเช่น หอพักบางแห่งอาจกำหนดให้เป็นอาคาร “เงียบตลอด 24 ชั่วโมง” สำหรับนักศึกษาที่ชอบรูปแบบการดำรงชีวิตที่เคร่งกับการศึกษามากกว่าขณะที่บางอาคารอาจไม่มีกฎระเบียบเกี่ยวกับเสียงที่เข้มงวดสำหรับนักศึกษาซึ่งมีรูปแบบการดำรงชีวิตที่มีชีวิตชีวากว่า จงแน่ใจว่าคุณคุ้นเคยกับกฎระเบียบก่อนย้ายเข้าไปในหอพัก เพื่อหลีกเลี่ยงความไม่สบายใจหรือความเข้าใจผิดโดยไม่จำเป็น ตัวอย่างของที่พักที่เป็นแบบฉบับในมหาวิทยาลัย ได้แก่

- ☞ **หอพักรวม:** หอพักรวมมีทั้งผู้ชายและผู้หญิงพักอยู่ในอาคารเดียวกัน สำหรับนักศึกษานานาชาติบางคน นี่เป็นแนวคิดใหม่และแตกต่างอย่างมาก แต่มันได้ผลดีมากในมหาวิทยาลัยสหรัฐ อย่างไรก็ตาม นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงไม่ได้พักอยู่ในห้องเดียวกัน บางครั้งผู้ชายและผู้หญิงพักอยู่คนละชั้น หรือในห้องชุดแยกกันซึ่งเป็นอพาร์ทเมนท์ขนาดเล็กที่มีห้องนอนหลายห้อง มีพื้นที่พักผ่อนรวม และมีห้องอาบน้ำหนึ่งหรือสองห้อง
- ☞ **หอพักที่มีเพศเดียว:** หอพักนี้ใช้สำหรับผู้ที่ชอบอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีผู้ชายทั้งหมด หรือผู้หญิงทั้งหมด มหาวิทยาลัยอาจกันหอพักหรืออย่างน้อยส่วนหนึ่งของอาคารหอพักให้เป็นที่พักของผู้ชายและผู้หญิงแยกกัน

“ก่อนที่ฉันจะเดินทางมาสหรัฐ ฉันทราบว่าในฐานะนักศึกษาปีที่ 1 ฉันจะต้องพักอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัย ในห้องที่อยู่ร่วมกับคนอื่น ฉันกลัวว่าชีวิตในหอพักจะอีกทีก็มากไป และจะไม่ช่วยในการศึกษา ฉันยังไม่ชอบความคิดที่ต้องพักในห้องเดียวกับผู้ที่เป็นคนแปลกหน้าอย่างสิ้นเชิง ฉันได้ติดต่อกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติในมหาวิทยาลัยของฉันเพื่อขอคำแนะนำ และเขาได้เขียนมาบอกว่า มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีชั้นที่เงียบตลอด 24 ชั่วโมง สำหรับนักศึกษาที่ต้องการสภาพแวดล้อมที่เงียบและคร่ำเคร่งกับการเรียนมากกว่า ในที่สุดฉันก็ได้ห้องเดี่ยวบนชั้นที่เงียบตลอด 24 ชั่วโมง ในตอนแรกดูแปลกที่จะต้องอยู่ห้องพักร่วมกับคนอื่น แต่ในไม่ช้าฉันก็รู้สึกเคยชิน ในที่สุดเพื่อนร่วมห้องของฉันกับฉันกลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน การพักอยู่ในมหาวิทยาลัยมีข้อได้เปรียบหลายอย่าง ตัวอย่างเช่น สามารถตื่นสายได้มากกว่าสำหรับชั้นเรียนในตอนเช้า แน่นอนที่มีบางครั้งก็หอพักไม่ค่อยเงียบหรือไม่สนใจกับการเรียน เช่นเดียวกับที่มีในหออื่น ๆ แต่เรามีที่ปรึกษาหอพักให้ความมั่นใจว่ากฎระเบียบจะได้รับการปฏิบัติตาม ฉันไม่เสียใจที่ตัดสินใจมาพักในหอพัก มันยิ่งทำให้ฉันสนุกกับเวลาที่อยู่ในสหรัฐมากขึ้น”

- คริสตินา สวีเดน

- ☞ **อพาร์ทเมนท์ในมหาวิทยาลัย:** มหาวิทยาลัยบางแห่งดำเนินการเกี่ยวกับที่พักที่เป็นอพาร์ทเมนท์ในมหาวิทยาลัย อพาร์ทเมนท์เป็นที่ต้องการมาก ปกติจะพิจารณาให้นักศึกษาปริญญาตรีระดับสูง และนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก และนักศึกษาที่สมรสแล้วเป็นอันดับแรก
- ☞ **บ้านพัก Fraternity and so rority:** fraternities (สำหรับผู้ชาย) และsororities (สำหรับผู้หญิง) เป็นองค์การทางสังคมที่มีความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงระดับ

ปริญญาโทและปริญญาเอกที่พักรู้ในบ้านที่ดำเนินการโดยองค์กรนี้ บ้านพักสำหรับผู้ชายและบ้านพักสำหรับผู้หญิงอาจอยู่ทั้งในหรือนอกมหาวิทยาลัยมีการเน้นกิจกรรมทางสังคมใน fraternities และ sororities สมาชิกใหม่ได้รับการคัดเลือกผ่านวิธีการหลากหลายระหว่างช่วงเวลาเรียกว่า“สปีดดาท์เรจรีบ” สปีดดาท์เรจรีบมักจัดขึ้นในสปีดดาท์ก่อนเริ่มชั้นเรียนการพักรู้ในบ้านพักfraternity หรือ sorority อาจจำกัดเฉพาะนักศึกษาในระดับสูง

- ☞ บ้านพักของนักศึกษาที่สมรสแล้ว: ทีมวิทยาลัยบางแห่งมหาวิทยาลัยจะเป็นเจ้าของและดำเนินการเกี่ยวกับอพาร์ทเมนท์หรือบ้านพักบางแห่งที่จัดไว้ให้เฉพาะนักศึกษาที่สมรสแล้ว และครอบครัว โดยปกติหน่วยที่พักรู้ที่มีอยู่มีจำนวนจำกัด บ้านพักและอพาร์ทเมนท์เหล่านี้มักตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์ ความต้องการหน่วยที่พักรู้เหล่านี้สูงมาก นักศึกษาที่สมรสแล้วควรสอบถามว่ามีบ้านพักหรืออพาร์ทเมนท์เหล่านี้หรือไม่โดยเร็วที่สุดที่จะทำได้

ที่พักนอกวิทยาเขต

หากคุณไม่สามารถหาที่พักในหอพักมหาวิทยาลัยได้ คุณอาจต้องมองหาบ้านพักนอกมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาพร้อมครอบครัวอาจจำเป็นต้องมองหาหอพักนอกมหาวิทยาลัยแม้บ้านพักที่มหาวิทยาลัยให้เงินอุดหนุนจะถูกกว่าบ้านพักนอกมหาวิทยาลัยในเมืองขนาดใหญ่ของสหรัฐ แต่ไม่ได้เป็นเช่นนี้เสมอไปในเมืองที่มีขนาดเล็กกว่า ประเภทของที่พักรวมถึงอพาร์ทเมนท์และบ้านพักที่มีเฟอร์นิเจอร์และไม่มีเฟอร์นิเจอร์ หอพักที่ดำเนินการโดยเอกชน หอพักของสหกรณ์ และห้องเช่าในบ้านพักของเอกชน

ในการหาที่พักนอกวิทยาเขตให้ถามสำนักงานจัดหาบ้านพักของมหาวิทยาลัยหรือตรวจสอบในหน้าโฆษณาแจ้งความของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น (เรียกว่า “want ads” หรือ classified) ปัจจุบันสามารถดูหนังสือพิมพ์สหรัฐหลายฉบับได้บนอินเทอร์เน็ตดังนั้นคุณอาจสามารถสำรวจโอกาสที่จะหาบ้านพักนอกวิทยาเขตได้ขณะอยู่ในประเทศคุณ ตรวจสอบ

สอบบนบอร์ดปิดประกาศเพื่อดูประกาศของนักศึกษาที่ต้องการหาเพื่อนร่วมห้องมาช่วยเฉลี่ยค่าอพาร์ทเมนต์ ขอความช่วยเหลือจากใครบางคนที่อยู่กลุ่มชนนั้น และสอบถามที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติเพื่อขอคำแนะนำ

โดยทั่วไปจำนวนเงินที่คุณจ่ายเป็นค่าที่พักควรจำกัดอยู่ประมาณ 1 ใน 3 หรือ 1 ใน 4 ของจำนวนค่าใช้จ่ายที่คุณวางแผนสำหรับค่าครองชีพทั้งหมด หากค่าที่พักเท่ากับครึ่งหนึ่งของงบประมาณ คุณอาจใช้มากเกินไป แต่หากค่าใช้จ่ายถูกผิดปกติ ก็เป็นไปได้ที่บริเวณย่านที่พักอาศัยของคุณจะต่ำกว่ามาตรฐาน เมืองของสหรัฐมีกฎระเบียบเกี่ยวกับบ้านพักในท้องถิ่นเรียกว่า “เทศบัญญัติ” หรือ “หลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่พักอาศัย” ซึ่งจะกำหนดมาตรฐานเฉพาะที่ต้องปฏิบัติตามเพื่อประกันว่าบ้านพักและอาคารอพาร์ทเมนท์ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ

การเตรียมการสำหรับที่พักนอกวิทยาเขตอาจเป็นสิ่งท้าทายทีเดียว ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณไม่มีรถยนต์ ทำเลที่ตั้งเป็นเรื่องสำคัญ หากอพาร์ทเมนท์อยู่ไกลจากมหาวิทยาลัยเกินกว่าจะเดินถึง ก็อาจเป็นข้อพิถุน์ถึงความไม่สะดวก เว้นแต่ว่าจะอยู่ใกล้กับการขนส่งสาธารณะ ส่วนแก๊ส ไฟฟ้า และบริการโทรศัพท์ที่รู้จักกันว่า “สาธารณูปโภค” มักไม่รวมอยู่ในค่าเช่า และคุณซึ่งเป็นผู้เช่าต้องจ่ายเองทุกเดือน คุณต้องเตรียมการชำระเงินโดยตรงกับบริษัทสาธารณูปโภคแต่ละแห่ง ควรประมาณการใบเสร็จค่าสาธารณูปโภคจากบริษัทสาธารณูปโภคนั้นหรือจากผู้ให้เช่าก่อน ก่อนที่คุณจะเซ็นสัญญาเช่า ค่าเครื่องทำความร้อนอาจต้องจ่ายแพงในส่วนที่หนาวเย็นกว่าของประเทศ และควรคำนึงถึงใบเสร็จค่าแก๊ส และไฟฟ้าเมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายรายเดือน ค่าเครื่องทำความร้อน ไฟฟ้า และโทรศัพท์อาจทำให้ค่าเช่ารายเดือนเพิ่มขึ้นอีก 75 ถึง 200 ดอลลาร์ หรือมากกว่า (และมากกว่านี้หากคุณใช้โทรศัพท์ทางไกลหรือโทรศัพท์ระหว่างประเทศ) ปกติค่าน้ำและค่าเก็บขยะจะรวมอยู่ในค่าเช่าการอยู่อาศัยอพาร์ทเมนท์ร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง จะทำให้ค่าใช้จ่ายถูกลง หากคุณไม่ทราบว่าจะอยู่ห้องกับใคร คุณอาจสอบถามนักศึกษาคนอื่นที่กำลังมองหาเพื่อนร่วมห้อง เพื่อมาอยู่อพาร์ทเมนท์ร่วมกับคุณ นักศึกษามักจะประกาศโฆษณาหาเพื่อน

ร่วมห้องหากคุณตอบรับประกาศโฆษณา คุณอาจถูกเชิญไปสัมภาษณ์ ส่วนตัว การสัมภาษณ์เหล่านี้เป็นวิธีที่เชื่อมโยงที่จะตัดสินใจว่ามันเป็นการเตรียมการที่ต่างเห็นพ้องร่วมกันที่จะมาอยู่ห้องเดียวกันหรือไม่ยังไม่ควรไปอยู่ร่วมห้องกับใครจนกว่าคุณจะได้พูดคุยถึงปัญหาต่างๆ เช่น การสูบบุหรี่ พฤติกรรมการเรียน การทำความสะอาด การจัดงานเลี้ยง แยกค้ำคืน อาหาร การเฉลี่ยค่าใช้จ่าย และอื่น ๆ

หากคุณตัดสินใจว่าคุณต้องการพักคนเดียว หรือถ้าคุณมีครอบครัว ขอให้หาใครสักคนที่คุ้นเคยกับชุมชนในท้องถิ่นและวิธีการเช่าที่พักไปด้วย เมื่อคุณออกไปหาอพาร์ทเมนท์

เมื่อคุณพบอพาร์ทเมนท์ที่คุณต้องการเช่า คุณต้องเข้าไปทำข้อตกลงกับเจ้าของบ้านเช่า นี้เรียกว่า “ข้อตกลงเช่าบ้าน” หรือสัญญาเช่า สัญญาเช่าเป็นสัญญาที่มีข้อผูกมัดตามกฎหมายให้ผู้เช่าบ้าน (ผู้เช่า) ให้เช่าอพาร์ทเมนท์หรือบ้านที่เฉพาะเจาะจงในระยะเวลาที่กำหนดไว้ และยังกำหนดให้เจ้าของบ้านเช่า (ผู้ให้เช่า) ให้เช่าบ้านหรืออพาร์ทเมนท์แก่ผู้เช่าในระยะเวลาที่กำหนดนั้น ไม่ควรเช่าบ้านด้วยการทำสัญญาจนกว่าคุณวางแผนจะพักอยู่ตลอดช่วงเวลาที่ระบุไว้ในสัญญาเช่า

เจ้าของบ้านเช่าหลายคนต้องการให้ชำระค่าเช่าเดือนแรกและเดือนสุดท้ายก่อนที่ผู้อยู่อาศัยจะย้ายเข้าไป ซึ่งรู้จักกันว่าเป็น “ค่าเช่าล่วงหน้า” ค่าเช่านี้จะประกันว่าผู้อยู่อาศัยจะแจ้งให้เจ้าของบ้านเช่าทราบอย่างน้อย 30 วันก่อนย้ายออกไป เจ้าของบ้านเช่าหลายคนต้องการให้วางเงินมัดจำประกันความเสียหาย (เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเงินมัดจำด้านความสะอาด) ซึ่งปกติจะเท่ากับค่าเช่า 1 เดือน เงินมัดจำนี้ทำให้เจ้าของบ้านเช่า แนใจว่าผู้เช่าจะไม่ทำอะไรเสียหาย และอพาร์ทเมนท์จะอยู่ในสภาพดีเมื่อผู้อยู่อาศัยออกไป หากผู้อยู่อาศัยย้ายออกไปโดยอพาร์ทเมนท์ยังอยู่ในสภาพดี เจ้าของบ้านเช่าจะคืนเงินมัดจำประกันความเสียหายให้คุณได้รับใบเสร็จเงินมัดจำประกันความเสียหายเพื่อยืนยันว่าคุณได้ชำระเงินนั้นแล้ว ก่อนที่คุณจะเซ็นชื่อในข้อตกลงเช่าบ้าน ควรตรวจสอบอพาร์ทเมนท์กับเจ้าของบ้านเช่าหรือกับผู้จัดการเพื่อจัดทำรายการเกี่ยวกับข้อบกพร่องที่คุณไม่ต้องรับผิดชอบเมื่อย้ายออกไป ตัวอย่างเช่น รุคปูที่ผู้เช่าคนก่อนแขวนรูปภาพ กระเบื้องที่

แห่งไป เครื่องประกอบภายในที่ทำด้วยไม้ที่เสียหาย หรือรอยต่างบนพรม

การเข้าใจถึงสิทธิและความรับผิดชอบในฐานะผู้อยู่อาศัยและภาระหน้าที่ของเจ้าของบ้านเช่าเป็นสิ่งสำคัญ ก่อนที่คุณจะเซ็นชื่อในข้อตกลงเช่าบ้าน ให้สอบถามเรื่องกฎระเบียบและข้อจำกัดต่าง ๆ ความรับผิดชอบของคุณรวมถึงการชำระค่าเช่าตรงเวลา รักษาความสะอาดของอพาร์ทเมนท์ ซ่อมแซมความเสียหายที่คุณทำและแจ้งให้เจ้าของบ้านเช่าทราบหากมีอะไรขัดข้อง คุณต้องไม่รบกวนความสงบ หมายความว่าต้องไม่ส่งเสียงดังจนเกินไป และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อตกลงเช่าบ้านของคุณ ภาระหน้าที่ของเจ้าของบ้านเช่าก็คือ การซ่อมแซมและบำรุงรักษาอพาร์ทเมนท์ เจ้าของบ้านเช่าต้องไม่มายุ่งเกี่ยวกับการใช้อพาร์ทเมนท์ของคุณ หรือเข้าไปในอพาร์ทเมนท์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากคุณ หรือเคลื่อนย้ายทรัพย์สินใด ๆ ของคุณ เจ้าของบ้านเช่าต้องแจ้งให้คุณทราบ หากอาคารซึ่งเป็นที่ตั้งอพาร์ทเมนท์ของคุณถูกขายไป

ให้ยอมรับข้อตกลงเช่าบ้านที่ทำเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งมีการกำหนดข้อสัญญาและเงื่อนไขทั้งหมดไว้เป็นรายละเอียดเท่านั้น ก่อนเซ็นชื่อในข้อตกลงเช่าบ้านใด ๆ ให้แน่ใจว่าคุณเข้าใจข้อตกลงอย่างชัดเจน และครบถ้วน การขอเจ้าของบ้านเช่าเพื่อนำข้อตกลงไปศึกษาอย่างรอบคอบก่อนเพียงไม่กี่นาทีเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ หากคุณมีข้อสงสัย ให้ปรึกษาสำนักงานที่ตั้งไว้เป็นพิเศษที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของคุณ สถาบันการศึกษาหลายแห่งให้คำแนะนำแก่นักศึกษาที่วางแผนจะไปพักนอกวิทยาเขต ในฐานะผู้อยู่อาศัย (ผู้เช่า) คุณควรได้รับสำเนาข้อตกลงเช่าบ้าน

หอพักนอกวิทยาเขต

บางครั้งจะมีศูนย์รวมหอพักที่เอกชนเป็นเจ้าของใกล้บริเวณมหาวิทยาลัย หอพักเหล่านี้มีไว้ให้นักศึกษาและดำเนินการคล้ายกับหอพักในมหาวิทยาลัย แต่มีเอกชนเป็นเจ้าของ โดยทั่วไป ค่าใช้จ่ายจะเทียบเท่ากับการพักหอพักในมหาวิทยาลัย

หอพักของสหกรณ์ (“Co-Ops”)

หอพักของสหกรณ์เป็นบ้านขนาดใหญ่ซึ่งกลุ่มนักศึกษาจะพักอยู่ด้วยกัน และเฉลี่ยค่าใช้จ่ายและช่วยกันทำงานบ้าน ผู้อยู่ในบ้านจะผลัดกันทำอาหาร ช่วยกันทำความสะอาดและดูแลภายนอกบ้าน เนื่องจากโดยปกติแล้วค่าห้องจะถูกกว่า จึงหาห้องในหอพักของสหกรณ์ได้ยาก

บ้านพักที่มีห้องให้เช่า

มีบ้านพักซึ่งจะมีห้องให้แต่ละคนเช่า แต่จะมีเพื่อนร่วมห้อง 2 คน เป็นครั้งคราว มักมีห้องครัว บางทีการอยู่ห้องแบบนี้จะถูกที่สุด แต่บางครั้งจะมีปัญหาเรื่องมนุษยสัมพันธ์ (การใช้ห้องน้ำ ห้องครัว และอื่น ๆ ร่วมกัน) หากคุณคิดจะอยู่บ้านพักที่มีห้องให้เช่า ควรเลือกสรรและถามคำถามมาก ๆ

การพักอยู่กับครอบครัวอเมริกัน

บางครั้งที่ปรึกษานานาชาติก็มีบัญชีรายชื่อครอบครัวในชุมชนที่ต้องการให้นักศึกษานานาชาติไปพักด้วย บางครั้งครอบครัวเหล่านั้นคาดหวังให้นักศึกษาทำงานบริการบางอย่าง เช่น เป็นพี่เลี้ยงเด็ก หรือทำงานบ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนกับการไม่ต้องเสียค่าเช่าหรือค่าเช่าที่ถูกลง การพักอยู่กับครอบครัวอาจเป็นประสบการณ์ที่อบอุ่นและเพิ่มคุณค่า แต่ต้องพิจารณาถึงครอบครัวและการจัดเตรียมดังกล่าวอย่างรอบคอบ และจงแน่ใจว่าคุณเข้าใจถึงสิ่งที่คาดหวังจากคุณ ให้ตรวจสอบกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติเพื่อดูว่าบริการเหล่านั้นถูกคาดหวังเพื่อแลกเปลี่ยนกับค่าห้องพักและอาหารหรือไม่ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาจะถือว่านี่เป็นการจ้างงาน ดังนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับระเบียบบางอย่าง

“ฉันเป็นนักศึกษาโปรแกรมสองปีในสหรัฐ และฉันใช้เวลาปีแรกพักอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัย แม้ฉันจะสนุกกับการพักอยู่ในมหาวิทยาลัย ฉันก็ต้องการมีบางสิ่งที่เป็นเฉพาะตัวและเป็นส่วนตัวกว่าเล็กน้อย ในปีที่ 2 ของการศึกษา ฉันกับเพื่อนอีก 2 คนที่พบในคณะวิชา

“ได้ตัดสินใจจะไปเช่าอพาร์ทเมนท์ใกล้มหาวิทยาลัย เราไปที่ฝ่ายบริการจัดหาบ้านพักของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีรายชื่อของบ้านพักนอกมหาวิทยาลัย เมื่อตรวจสอบรายชื่อเหล่านี้ในที่สุดเราก็พบอพาร์ทเมนท์ขนาด 3 ห้องที่ตรงกับความต้องการของเรา เราแบ่งค่าใช้จ่ายแบบหาร 3 ซึ่งราคาจะลดลงที่เกือบจะเท่ากับอยู่ในหอพัก ปัญหาเดียวก็คือฉันต้องใช้การขนส่งสาธารณะ 20 นาทีไปและกลับจากสถาบันทุกวัน เรายังมีเฟอร์นิเจอร์น้อยมากด้วย เนื่องจากเราไม่มีเงินพอจะหาครัวที่เต็มรูปแบบหรือชุดห้องนั่งเล่นมาได้ ตัวอย่างเช่น เราซื้อเตียง โต๊ะ เก้าอี้ 2-3 ตัว และโซฟาเก่า ๆ ที่ขายในโรงรถและในร้านลดราคา มันใช้ได้กับความต้องการของเรา เราขายมันเกือบทั้งหมดให้เพื่อนเมื่อสิ้นปี ฉันสนุกกับการมีที่เป็นของตัวเองซึ่งสามารถเรียกว่าบ้านได้ถึงแม้มันจำเป็นต้องมีพันธะสัญญาและความรับผิดชอบมากกว่า”

-ชาร์น, แทนซาเนีย

โรงอาหารและอาหารที่จัดเป็นชุด

หอพักส่วนใหญ่ที่วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของสหรัฐจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำครัว อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ที่ไม่มีเวลาหรือสถานที่ทำครัวของตัวเองนั้นทางเลือกในการรับประทานอาหารที่โรงอาหาร หอพักส่วนใหญ่มีโรงอาหารภายในอาคารหรือบริเวณใกล้เคียงซึ่งมีอาหารราคาถูกให้แก่นักศึกษา นักศึกษามักจะไปลงชื่อสำหรับอาหาร 1 ชุดในอาหารหลากหลายชุดซึ่งพวกเขาสามารถจ่ายค่าอาหารที่พวกเขาจะรับประทานล่วงหน้า คุณอาจพบว่าอาหารชุดเหล่านี้สะดวก ราคาถูก และหาได้ง่าย ขึ้นอยู่กับสนธิสัญญาและสถานะทางการเงินของคุณ มหาวิทยาลัยบางแห่งกำหนดให้นักศึกษาทุกคนที่พักอยู่ในหอพักลงชื่อจองรายการอาหารที่จัดเป็นชุด โรงอาหารจะเปิดตามกำหนดเวลา และมักมีอาหารหลากหลาย รวมทั้งอาหารมังสวิรัตสำหรับผู้ที่ไม่รับประทานเนื้อสัตว์รายการอาหารที่จัดเป็นชุดมีให้แก่นักศึกษาที่พักอยู่นอกมหาวิทยาลัยด้วย ซึ่งเป็นความสะดวก

มากสำหรับนักศึกษาที่อาจต้องรับประทานอาหารมากถึง 2 ชุดรายการต่อวันในมหาวิทยาลัย หากคุณวางแผนจะเข้าพักในอพาร์ทเมนท์และไม่ต้องการทำครัว หรือหากคุณสนุกกับสังคมากรับประทานอาหารในร้านอาหาร ให้มาลองรับประทานอาหารที่สถาบันดู ปกติโรงพยาบาลจะปิดระหว่างวันหยุดพักผ่อนและช่วงปิดภาค

เวลาสำหรับการสรุปความ

- ☞ ศึกษาเกี่ยวกับทางเลือกที่พักหลากหลายประเภทที่มีอยู่ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของคุณ
- ☞ ที่พักในวิทยาเขตและบ้านพักสำหรับครอบครัวและนักศึกษาที่สมรสแล้ว อาจเป็นที่ต้องการมาก จงสมัครแต่เนิ่น ๆ
- ☞ เมื่อเลือกที่พักในวิทยาเขต ให้เลือกที่ตรงกับความต้องการของคุณมากที่สุด
- ☞ หากคุณตัดสินใจจะพักอยู่นอกวิทยาเขต ให้ปรึกษาสำนักงานจัดหาที่พักที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของคุณเพื่อขอคำแนะนำ
- ☞ พิจารณาทบทวนข้อตกลงเช่าบ้านและสัญญาเช่าอย่างรอบคอบ และจะไม่เซ็นชื่อในข้อตกลง หากมีบางอย่างที่คุณไม่เข้าใจหรือที่คุณไม่เห็นพ้องด้วย
- ☞ พิจารณาเลือกรับประทานอาหารชุดที่มีหลากหลายในมหาวิทยาลัย โดยไม่ต้องคำนึงว่าคุณมีที่พักแบบใด

ข้อมูลในทางปฏิบัติ สำหรับการดำรงชีวิต ประจำวัน

ขณะอยู่ในสหรัฐคุณจะต้องการทำอย่างอื่นมากกว่าการเรียนเพียงอย่างเดียว คุณจะมีโอกาสค้นพบประเทศนี้มากขึ้นผ่านการติดต่อประจำวันกับชาวอเมริกัน โดยการสำรวจทุกอย่างที่มีในอาณาบริเวณของคุณและโดยการเดินทางไปยังมุมอื่นๆ ของสหรัฐ คุณจะต้องจัดการกับปัญหาต่างๆ เช่น การธนาคาร การซื้อของ บริการไปรษณีย์และโทรศัพท์ รถยนต์และกฎหมายจราจร ธรรมเนียมการให้เงินค่าทิปและอื่นๆ บทนี้ให้ข้อมูลในทางปฏิบัติเพื่อช่วยให้คุณคุ้นเคยกับบริการความสะดวก โอกาสต่างๆ และวิถีชีวิตประจำวันในสหรัฐ หากคุณเดินทางมาสหรัฐพร้อมกับครอบครัว ก็จะทำให้ข้อมูลเพื่อช่วยให้คุณช่วยพวกเขาในการจัดการในบ้านใหม่ได้อย่างลงตัว

เรื่องเกี่ยวกับเงิน

เงินสหรัฐ

หน่วยอัตราแลกเปลี่ยนพื้นฐานในสหรัฐคือ ดอลลาร์ (\$) ซึ่งแบ่งเป็น 100 เซนต์ (c) ปกติเงิน 1 ดอลลาร์ จะเขียนว่า \$ 1 หรือ \$ 1.00 หน่วยเงินตราเป็นเหรียญที่ใช้กันโดยทั่วไป มี 4 แบบ คือ 1 เซนต์ 5 เซนต์ 10 เซนต์ และ 25 เซนต์ ปกติชาวอเมริกันจะพูดถึงเหรียญโดยเรียกชื่อ ไม่ใช่เรียกตามมูลค่า เหรียญ 1 เซนต์ คือ เพนนี 5 เซนต์คือ นิกเคิล 10 เซนต์ คือ ไดม์ และ 25 เซนต์ คือ ควอเตอร์ ยังมีเหรียญ 1 ดอลลาร์ และครึ่งดอลลาร์ (50 เซนต์) ด้วย แต่ไม่ค่อยพบในเงินที่หมุนเวียนใช้กัน เงินธนบัตรสหรัฐ (มักเรียกว่าบิล ตัวอย่างเช่น “1 ดอลลาร์บิล”) มีแบบใบ

ละ 1 ดอลลาร์ (\$1.00) 2 ดอลลาร์ (\$2.00 แต่หาได้ยาก) 5 ดอลลาร์ (\$5.00) 10 ดอลลาร์ (\$10.00) 20 ดอลลาร์ (\$20.00) 50 ดอลลาร์ (\$50.00) และ 100 ดอลลาร์ (\$100.00) คุณจะสังเกตเห็นได้ทันทีว่าธนบัตรสหรัฐมีขนาดเดียวและสีเดียวกันหมด ซึ่งไม่เหมือนประเทศส่วนใหญ่ ธนบัตรเหล่านี้จะต่างกันที่มูลค่าและภาพบุคคลในประวัติศาสตร์สหรัฐที่อยู่บนธนบัตร ในตอนแรกคุณจะรู้สึกสับสนเกี่ยวกับธนบัตรและจำเป็นต้องคอยระมัดระวังว่าจะใช้ธนบัตรใบใด อย่างไรก็ตาม คุณจะคุ้นเคยกับเงินตราสหรัฐ และในไม่ช้าก็จะสามารถแยกความแตกต่างระหว่างธนบัตรแต่ละมูลค่าได้โดยง่าย เงินเหรียญสหรัฐจะแสดงมูลค่าบนตัวเหรียญ และเหรียญแต่ละมูลค่าจะมีขนาดต่างกัน

เปิดบัญชีธนาคาร

สิ่งหนึ่งในสิ่งแรก ๆ ที่คุณควรทำเมื่อเดินทางไปถึงสหรัฐก็คือ การเปิดบัญชีธนาคาร การพกเงินสดจำนวนมาก หรือเก็บเงินนั้นไว้ในห้องของคุณไม่ใช่ความคิดที่ดี ธนาคารส่วนมากมีสำนักงานใหญ่ในใจกลางเมือง มักพบสำนักงานเล็ก ๆ ที่เรียกว่า “สาขา” ในส่วนอื่น ๆ ของเมืองหรือชานเมือง แม้ธนาคารของคุณจะไม่มีสาขาใกล้ ๆ คุณจะพบเครื่องฝากถอนเงินอัตโนมัติที่จะให้บริการความต้องการของคุณ โดยทั่วไปธนาคารจะเปิดตั้งแต่วันจันทร์ไปจนถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 9.00 น. ถึง 15.00 น. ในวันศุกร์ธนาคารหลายแห่งจะเปิดต่อไปอีก 2-3 ชั่วโมง ธนาคารส่วนใหญ่แต่ไม่ใช่ทั้งหมดจะเปิดทำการในวันเสาร์ระหว่าง 9.00 น. ถึง 12.00 น. ที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณสามารถให้คำแนะนำได้ว่าธนาคารใดอยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัย

จำไว้ว่าธนาคารเป็นธุรกิจเอกชน ธนาคารทั้งหมดแตกต่างกันไปและแต่ละแห่งต้องการได้ธุรกิจจากคุณ คุณควรตรวจสอบกับธนาคารหลายๆ แห่ง เพื่อตัดสินใจว่าแห่งใดจะเสนอบริการที่ดีที่สุด เมื่อคุณพร้อมจะเปิดบัญชีธนาคารให้ไปที่แผนก “บัญชีใหม่” ของธนาคารที่เลือก เจ้าหน้าที่ธนาคารจะช่วยคุณเปิดบัญชีโดยจะอธิบายถึงบัญชีประเภทต่าง ๆ ค่าใช้จ่าย และบริการของแต่ละประเภท คุณควรเปิดทั้งบัญชีออมทรัพย์และบัญชีที่ใช้เช็คถอนได้ (กระแสรายวัน) ที่ธนาคารเดียวกัน เนื่องจากจะสะดวกกว่า ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณมีบัญชี

ออมทรัพย์และบัญชีที่ใช้เช็คถอนได้ในธนาคารเดียวกัน คุณจะสามารถโอนเงินจากบัญชีหนึ่งไปยังอีกบัญชีหนึ่งได้ง่าย อัตราดอกเบี้ยบัญชีออมทรัพย์และบัญชีที่ใช้เช็คถอนได้ของธนาคารแต่ละแห่งจะแตกต่างกันไป ควรตรวจสอบและเปรียบเทียบธนาคารหลายๆ แห่งและอัตราดอกเบี้ยบัญชีที่ใช้เช็คถอนได้ กับบัญชีออมทรัพย์ของธนาคารเหล่านั้นก่อนตัดสินใจว่าจะเปิดบัญชีที่ธนาคารใดธนาคารอินเทอร์เน็ตเป็นทางเลือกจากธนาคารแบบดั้งเดิม และเป็นความเป็นไปได้อีกทางหนึ่งที่จะเข้าไปสำรวจ แหล่งข้อมูลที่ดีที่สุดสำหรับธนาคารนี้ ก็คือบนตัวอินเทอร์เน็ตเอง

บัญชีที่ใช้เช็คถอนได้

บัญชีที่ใช้เช็คถอนได้ (ในหลายประเทศเรียกว่า “บัญชีกระแสรายวัน”) เป็นวิธีที่คุณจะเก็บเงินไว้อย่างปลอดภัยและเข้าถึงได้ง่าย การชำระค่าใช้จ่ายด้วยเช็คเป็นวิธีที่ง่ายโดยเฉพาะทางไปรษณีย์ อย่างส่งเงินสดทางไปรษณีย์

เครื่องฝากถอนเงินอัตโนมัติ และธนาคาร 24 ชั่วโมง

ธนาคารอเมริกันเกือบทั้งหมดให้สิทธิพิเศษทางธนาคาร 24 ชั่วโมงต่อวันผ่านเครื่องฝากถอนเงินอัตโนมัติ หรือเอทีเอ็ม เมื่อคุณเปิดบัญชีที่ธนาคาร คุณจะได้รับบัตรธนาคารและหมายเลขรหัสประจำบัตร (PIN) คุณสามารถใช้บัตรนี้กับเครื่องเอทีเอ็มของธนาคารของคุณเพื่อเข้าถึงบัญชีของคุณและทำธุรกรรม บัตรนี้จะทำให้คุณสามารถดำเนินการในสิ่งต่างๆ ได้ เช่น การถอนและฝากเงิน การโอนเงิน และคูดอบบัญชีคงเหลือได้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยทั่วไป คุณสามารถใช้บัตรธนาคารนี้กับเครื่องเอทีเอ็มของธนาคารอื่นได้ด้วยโดยเสียค่าธรรมเนียมบริการเล็กน้อยที่เรียกเก็บจากบัญชีคุณ แต่จะใช้เฉพาะการถอนเงินสดเท่านั้น ธนาคารมักจำกัดจำนวนการถอนเงินสดจากเครื่องเอทีเอ็มในหนึ่งวัน ซึ่งปกติจะอยู่ระหว่าง 200 ดอลลาร์ และ 400 ดอลลาร์

ปัจจุบันเป็นไปได้ในสหรัฐที่จะดำเนินการธุรกรรมทางการเงินส่วนใหญ่โดยใช้แค่บัตรธนาคารเท่านั้น ร้านค้าส่วนใหญ่มีระบบที่อนุญาตให้คุณใช้

บัตรธนาคารแทนการใช้เงินสดจ่ายค่าสินค้า วิธีนี้เงินจะถูกหักจากบัญชีธนาคารของคุณโดยตรง เนื่องจากคุณไม่ได้ใช้เงินสดเมื่อชำระด้วยบัตรธนาคาร อย่างไรก็ตามคุณควรติดตามบัญชีเพื่อให้แน่ใจว่าไม่ได้ใช้จ่ายมากเกินไป การนำเงินสดจำนวนเล็กน้อยติดตัวไปตลอดเวลาเป็นความคิดที่ดี เนื่องจากระบบธนาคารอัตโนมัติอาจขัดข้องได้

การมีบัตรธนาคารมีความสะดวกมาก เนื่องจากสามารถใช้บัตรได้ทุกที่ทั่วโลก และแม้แต่ในประเทศอื่น ๆ ที่มีการเชื่อมโยงกับระบบธนาคารเดียวกัน บัตรธนาคารจากประเทศอื่นสามารถใช้ในสหรัฐได้ด้วยตราเท่ากับที่บัตรยังใช้การได้กับหนึ่งในเครือข่ายธนาคารที่ใช้ในสหรัฐ ก่อนออกจากประเทศบ้านเกิดควรสอบถามธนาคารของคุณว่าคุณสามารถใช้บัตรธนาคารในประเทศบ้านเกิดของคุณในสหรัฐได้หรือไม่ สิ่งนี้มีประโยชน์อย่างยิ่งหากเกิดกรณีฉุกเฉินที่คุณจำเป็นต้องได้รับเงินจากที่บ้านโดยด่วน

เครื่องเอทีเอ็มส่วนใหญ่รับบัตรเครดิตด้วย หากคุณมีบัตรเครดิตและยังไม่มีบัตรนี้กับเครื่องเอทีเอ็ม ให้ขอให้ธนาคารที่ออกบัตรเครดิตให้คุณจัดหมายเลขประจำบัตร (PIN) ให้ด้วย จากนั้นคุณสามารถใช้บัตรเครดิตในเอทีเอ็มได้ อย่างไรก็ตาม ธุรกรรมแบบนี้ถือเป็น “เงินสดล่วงหน้า” ดังนั้นบริษัทบัตรเครดิตอาจเริ่มคิดดอกเบี้ยคุณทันทีในบางกรณีอัตราดอกเบี้ยสำหรับเงินสดล่วงหน้าอาจสูงกว่าการซื้อด้วยบัตรเครดิต

เช็คส่วนบุคคล

เช็คที่คุณเขียน เรียกว่า “เช็คส่วนบุคคล” คุณสามารถใช้เช็คแทนเงินได้ในร้านค้าหรือธุรกิจส่วนใหญ่ในสหรัฐ ปกติ จะมีการขอให้คุณแสดงสิ่งที่คุณจุนว่าเป็นคุณ 2-3 ชั้น รวมทั้งสิ่งที่มีรูปถ่ายอยู่ด้วยอย่างน้อย 1 ชั้น ก่อนที่คุณจะใช้เช็คส่วนบุคคลเพื่อซื้อของหรือขึ้นเงินสด

เช็คสองฝ่าย

เช็คที่เขียนโดยคนอื่นเพื่อจ่ายเงินให้คุณเรียกว่าเช็คสองฝ่ายหรือทูปาร์

ดี การนำเช็คนำไปขึ้นเงินสดหรือฝากเงิน คุณจะต้องสลักหลัง (เซ็นชื่อ) เช็คก่อน เมื่อคุณพร้อมจะใช้เช็คให้ทำแค่สลักหลังเท่านั้น เนื่องจากเช็คเปลี่ยนมือได้ หมายความว่าสามารถแลกเปลี่ยนเงินสดได้ทันทีที่มีการเซ็นชื่อ ในการสลักหลัง ให้พลิกด้านหลัง และเซ็นชื่อคุณในช่องเซ็นชื่อให้เหมือนกับหน้าเช็คนั้นเป็นวิธีของธนาคารหรือพ่อค้าเพื่อให้แน่ใจว่าคุณเป็นคนที่มิชื่อบนเช็คจริง และเป็นคนที่ควรได้รับเงินไม่ว่าจะเป็นเงินสดหรือเงินฝากเข้าบัญชี

แคชเชียร์เช็ค

แคชเชียร์เช็คเป็นเช็คที่ธนาคารเป็นผู้ส่งจ่าย คุณให้เงินธนาคาร (หรือนำเอามาจากบัญชีของคุณ) และพนักงานจะเตรียมแคชเชียร์เช็คให้ ธนาคารของคุณอาจจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเล็กน้อยสำหรับบริการนี้ ปกติจะเขียนแคชเชียร์เช็คสำหรับเงินจำนวนมากที่จะโอนจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง แคชเชียร์เช็คนำไปขึ้นเงินสดง่ายกว่าเช็คส่วนบุคคล และปลอดภัยกว่าการพกเงินสดจำนวนมาก คุณไม่จำเป็นต้องนำแคชเชียร์เช็คไปขึ้นเงินสดที่สาขาธนาคารของคุณ แคชเชียร์เช็คสามารถขึ้นเงินสดที่ธนาคารหรือธุรกิจใดก็ได้ที่รับแคชเชียร์เช็คนั้น

การเบิกเงินเกินบัญชี

เมื่อคุณเขียนเช็คที่มีจำนวนเงินมากกว่าที่มีในธนาคาร คุณกำลัง “เบิกเงินเกินบัญชี” ธนาคารจะเรียกเก็บเงินสินไหมทดแทน 10 ถึง 25 ดอลลาร์หรือมากกว่าสำหรับเช็คเบิกเงินเกินบัญชีแต่ละใบ ธนาคารยังอาจจะคืนเช็คของคุณโดยไม่จ่ายเงินให้แก่บุคคลหรือธุรกิจที่คุณเขียนเช็คส่งจ่ายได้ด้วย หากผู้ถือเช็คเป็น ร้านค้าหรือธุรกิจ ผู้ถือเช็คนั้นอาจเรียกเก็บเงินจากคุณ 5 ถึง 20 ดอลลาร์เช่นกันสำหรับปัญหาที่เกิดจากเช็คที่มีเงินไม่พอ และพวกเขาอาจไม่ยอมรับเช็คจากคุณอีก คุณอาจจะต้องจ่ายเงินแพงมากหากคุณไม่ได้เก็บบันทึกที่ถูกต้องของเช็คแต่ละใบในบัญชีไว้ เป็นเรื่องผิดกฎหมายด้วยที่จะออก “bad check” (เช็คที่มีเงินไม่พอในบัญชีที่ใช้เช็คถอนได้) โดยเจตนา

บัญชีออมทรัพย์

หากคุณวางแผนจะนำเงินไปมากพอสำหรับใช้ตลอดปีการศึกษา หรือแม้แต่เงินส่วนใหญ่ที่คุณจำเป็นต้องใช้ติดตัวไป ควรพิจารณาเปิดบัญชีออมทรัพย์ บัญชีออมทรัพย์มักให้อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าบัญชีที่ใช้เช็คถอนได้ และยอมให้ถอนเงินไปจ่ายค่าครองชีพได้ คุณสามารถถอนเป็นเงินสดหรือในรูปของเช็ค (ธนาคาร) ที่ได้รับการ “รับรอง” ได้ โดยเฉพาะสำหรับเงินจำนวนมากจงเปรียบเทียบอัตราดอกเบี้ยของแต่ละธนาคารเพื่อหาเงื่อนไขและผลประโยชน์ที่ดีที่สุดสำหรับประเภทของบัญชีที่คุณจะถือ

ตู้ฝากนริภัย

ธนาคารส่วนใหญ่มีตู้ถือกุญแจขนาดเล็กให้เช่าเป็นเดือนหรือเป็นปี บุคคลที่ถือกุญแจเท่านั้นที่จะทราบสิ่งที่อยู่ในตู้ ธนาคารไม่สามารถเข้าไปเปิดตู้ได้ ยกเว้นในกรณีที่มีการเสียชีวิต ตู้ฝากนริภัยเป็นที่ที่ดีที่จะเก็บของมีค่า เช่น หนังสือเดินทาง อัญมณี เงินสกุลต่างประเทศที่คุณไม่ต้องการแลก และเอกสารทางกฎหมาย

เครดิตการ์ดและ “การซื้อด้วยสินเชื่อ”

การใช้บัตรเครดิตมีอยู่อย่างกว้างขวางในสหรัฐ ธนาคาร บริษัทบัตรเครดิต บริษัทแก๊ส ห้างสรรพสินค้า และองค์กรอื่น ๆ ออกบัตรเครดิตซึ่งสามารถใช้ซื้อของได้ รายงานการใช้บัตรจะถูกส่งทางไปรษณีย์ไปให้ผู้ถือบัตรเดือนละครั้ง หากไม่มีการชำระที่ถึงกำหนดภายในจำนวนวันที่ระบุไว้ จะมีการเพิ่ม “ค่าดอกเบี้ยเงินกู้” ลงในใบเสร็จการสมัครขอบัตรเครดิตทำได้ในธนาคารและร้านค้าหลายแห่ง ข้อมูลที่ต้องการรวมถึงที่มาและจำนวนรายได้ของผู้สมัคร ระยะเวลาการพำนัก ณ ที่อยู่ปัจจุบัน และข้อมูลธนาคาร บริษัทที่ออกบัตรเครดิตหลายแห่งต้องการให้ผู้สมัครมีรายได้ขั้นต่ำตามที่ระบุไว้

ในฐานะเป็นนักศึกษา คุณอาจพบว่ายากที่จะได้รับบัตรเครดิตในตอนแรก อย่างไรก็ตาม บริษัทบัตรเครดิตยังมีบัตรเครดิตพิเศษที่ขึ้นอยู่

กับเงื่อนไขบางประการให้แก่นักศึกษา การไม่มีบัตรเครดิตอาจจะทำให้ชีวิตประจำวันยุ่งยากกว่า ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณอยู่ระหว่างเดินทางและต้องการเงินสด ก็สามารถได้รับเงินสดล่วงหน้าจากธนาคารได้ก็ได้ที่ยอมรับบัตรเครดิตประเภทที่คุณถืออยู่ แต่ค่าดอกเบี้ยเงินกู้มักจะเริ่มตั้งแต่วันที่คุณได้รับเงินสดล่วงหน้า

ไม่ว่าคุณจะใช้บัตรเครดิตหรือเช็คนัดซื้อในสัญญาข้อของบางอย่างด้วยสินเชื่อ ให้ระวังการสร้างหนี้มากเกินไป การซื้อด้วยสินเชื่อมักเป็นสิ่งที่จำเป็น ตัวอย่างเช่น การซื้อรถยนต์ แต่ต้องแน่ใจว่าคุณเข้าใจเงื่อนไขข้อตกลงเงินกู้ และจะต้องจ่ายค่าดอกเบี้ยในอัตราสูง บางครั้งสูงถึง 21 เปอร์เซ็นต์

วิธีหนึ่งที่จะหลีกเลี่ยงการก่อหนี้มากเกินไปก็คือชะลอการได้รับบัตรเครดิต หรือการซื้อของชิ้นใหญ่ ที่ต้องชำระหนี้ระยะยาวใน 2-3 เดือนแรกที่คุณมาอยู่ในสหรัฐ และให้ซื้อของในเบื้องต้นด้วยเงินสดหรือเช็คแทน ในเวลาเดียวกันเก็บบันทึกรายจ่ายของคุณอย่างละเอียดให้ทำสิ่งนี้ใน 2-3 เดือนแรกที่คุณมาอยู่ในสหรัฐ การทำเช่นนี้จะทำให้คุณทราบอย่างแท้จริงว่าค่าครองชีพและค่าการศึกษาของคุณในเมืองนั้นมีจำนวนเท่าใด จากนั้นคุณจะอยู่ในฐานะที่ดีที่จะทราบว่าเมื่อใดควรใช้และไม่ควรใช้บัตรเครดิต และสามารถใช้นั้นได้จริงๆ จำนวนเท่าใด ทุก 4-5 เดือนหลังจากนั้นควรติดตามตรวจสอบค่าใช้จ่ายของคุณอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้แน่ใจว่าคุณไม่ได้กำลังใช้จ่ายหรือสร้างหนี้มากเกินไป

การให้ทิป

ในสหรัฐการให้ทิป (เงินรางวัล) ไม่ได้รวมอยู่ในใบเสร็จโดยอัตโนมัติเหมือนกับธรรมเนียมที่มีอยู่ในบางประเทศ แม้ว่าการให้ทิปจะเป็นการเลือกส่วนตัวแต่การหวังว่าจะได้ทิปเมื่อให้บริการบางอย่างถือเป็นเรื่องปกติ คุณควรทราบว่าคนที่ตามธรรมดานั้นจะได้ทิป จะเป็นผู้ได้รับค่าจ้างต่ำกว่าคนที่ไม่ได้รับทิป พวกเขาอาศัยทิปเป็นส่วนสำคัญหรือบางครั้งเป็นส่วนใหญ่ของรายได้ ทิปโดยเฉลี่ยคือ 15 เปอร์เซ็นต์ แต่ก็แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับขอบเขตและคุณภาพของบริการที่ให้

การรับประทานอาหารเช้า

ค่าทิปที่ร้านอาหารชั้นดีและมีบริการดีเยี่ยมหวังจะได้รับคือ 15 หรือ 20 เปอร์เซ็นต์ ควรวางทิปไว้บนโต๊ะให้พนักงานเสิร์ฟชายหรือหญิง เมื่อคุณออกจากร้าน หากคุณจ่ายด้วยบัตรเครดิต ก็สามารถเพิ่มค่าทิปลงในบัตรเครดิตก่อนรวมใบเสร็จ ร้านอาหารจะให้ค่าทิปนั้นเป็นเงินสดแก่ผู้ให้บริการคุณ หากคุณนั่งที่เคาน์เตอร์ในร้านอาหาร ค่าทิปมักจะน้อยกว่า คือ 10 หรือ 15 เปอร์เซ็นต์ก็เพียงพอ ในร้านอาหารจานด่วนจะชำระใบเสร็จเมื่อสั่งอาหารและไม่มีค่าทิป ในโรงอาหารหรือร้านอาหารที่บริการตัวเอง คุณต้องไปชำระเงินที่แคชเชียร์หลังจากเลือกอาหารแล้ว และเป็นอีกครั้งหนึ่งที่ไม่ต้องจ่ายค่าทิป

คนขับรถแท็กซี่: เป็นธรรมเนียมที่จะให้ทิป 10-15 เปอร์เซ็นต์ ของค่าโดยสาร

คนยกกระเป๋าที่สนามบินหรือโรงแรม: เป็นธรรมเนียมที่ต้องจ่าย 1 ดอลลาร์ สำหรับกระเป๋าแต่ละใบ

ช่างตัดผม ช่างทำผม และช่างเสริมสวย: พวกเขาจะได้ค่าทิป 10 ถึง 15 เปอร์เซ็นต์ของใบเสร็จ

การนำรถไปจอดให้: ปกติคนให้บริการควรได้รับ 1 ถึง 2 ดอลลาร์

ไม่ควรให้ทิปแก่เจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือข้าราชการ การให้ทิปแก่บุคคลเหล่านี้ถือว่าผิดกฎหมาย ในสหรัฐ ไม่จำเป็นต้องให้ทิปแก่พนักงานที่เคาน์เตอร์ในโรงแรมหรือคนขับรถโดยสาร คนพาไปนั่งในโรงพยาบาล พนักงานขาย พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน หรือพนักงานที่สถานีบริการน้ำมัน

การสื่อสารทางไกล

โทรศัพท์

นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการมีโทรศัพท์ของตัวเองเพื่อความสะดวกและความเป็นส่วนตัว หอพักเกือบทุกแห่งจะมีโทรศัพท์ประจำหอพักหรือประจำ “ชั้น” อย่างน้อย 1 เครื่องให้นักศึกษาแบ่งกันใช้ หอพักอื่น ๆ มีโทรศัพท์ติดตั้งในห้องเรียบริยอย หากไม่มีโทรศัพท์ในห้องก็อนุญาตให้นำมาติดตั้งได้ จำไว้ว่าคุณเป็นผู้รับผิดชอบใบเสร็จค่าโทรศัพท์ หากคุณตัดสินใจจะติดตั้งโทรศัพท์ในห้อง ให้สอบถามที่ปรึกษาหอพักเพื่อขอคำแนะนำ หากคุณพักอยู่นอกมหาวิทยาลัย คุณจำเป็นต้องมีโทรศัพท์ไม่ใช่เพื่อความสะดวก แต่เพื่อความปลอดภัยด้วย ให้สอบถามที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณเพื่อขอคำแนะนำถึงวิธีการที่จะติดตั้งโทรศัพท์ในห้องหรือในอพาร์ทเมนท์

เมื่อคุณได้รับการติดตั้งสายโทรศัพท์แล้ว คุณจะต้องซื้อโทรศัพท์ของตัวเองและจ่ายค่าติดตั้งหรือบางที่ต้องวางเงินมัดจำ (เพื่อให้แน่ใจว่าคุณจะชำระใบเสร็จค่าโทรศัพท์) คุณจะได้รับใบเสร็จการใช้โทรศัพท์ทุกเดือน ซึ่งโดยปกติจะเสียค่าธรรมเนียมเท่ากันหมดสำหรับบริการในประเทศ (ขึ้นอยู่กับประเภทของบริการที่คุณเลือก) บวกกับค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมสำหรับโทรศัพท์ทางไกล ค่าใช้จ่ายต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ในสหรัฐ

ลูกค้าโทรศัพท์ทุกคนจะได้รับสมุดโทรศัพท์ในพื้นที่ 1 เล่ม และได้รับเล่มใหม่ทุกครั้งที่มีการทบทวนและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ปกติสมุดโทรศัพท์จะมี 3 ส่วน โดยเรียกชื่อตามสีของหน้ากระดาษ

- ☞ หน้าสีขาวอยู่ในหน้าแรกของสมุดโทรศัพท์ รายการในหน้านี้ซึ่งเป็นชื่อสกุลเรียงตามตัวอักษรจะประกอบด้วย ชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของสมาชิกทุกคนทั้งรายบุคคลและรายธุรกิจในพื้นที่โทรศัพท์โดยตรง ยกเว้นสมาชิกที่ไม่ต้องการให้ลงรายการข้อมูลเมืองใหญ่ ๆ บางแห่งแบ่งหน้าสีขาวเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่งสำหรับรายชื่อที่พักอาศัย และอีกส่วนหนึ่งสำหรับรายชื่อธุรกิจ
- ☞ หน้าสีเหลืองอยู่ในส่วนท้ายของสมุดโทรศัพท์ หรือเป็นสมุดแยกอีกเล่มต่างหากในเมืองใหญ่ ๆ หน้าสีเหลืองมีรายชื่อบริษัทองค์กรและบริการต่างๆ เรียงลำดับตามตัวอักษรและแยกประเภท มี

ดัชนีบอกประเภทในหนังสือเหลือง แต่ละประเภทจะมีรายชื่อของบริษัทที่ให้บริการนั้น ๆ หนังสือเหลืองจะเป็นประโยชน์มากกว่าคุณกำลังมองหาธุรกิจหรือบริการเฉพาะ

☞ เมืองขนาดใหญ่กว่าบางแห่งมีหนังสือฟ้าสำหรับรายชื่อหน่วยงานของเมือง เคาน์ตี รัฐ และรัฐบาลกลาง

หมายเลขโทรศัพท์ในสหรัฐมี 10 หลัก รวมทั้งชุดหมายเลข 7 หลักที่เป็นหมายเลขโทรศัพท์หลัก ข้างหน้าหมายเลข 7 หลักเป็น “รหัสพื้นที่” รหัสพื้นที่ใช้ในบริเวณกว้างขวางซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของรัฐ ปกติจะต้องหมุนรหัสพื้นที่หากหมายเลขนั้นอยู่ในพื้นที่ที่มีรหัสแตกต่างไปจากของคุณ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันพื้นที่ที่มีประชากรมากกว่าจะมีรหัสพื้นที่มากกว่า 1 รหัส และคุณต้องหมุนรหัสทั้งสองหมายเลขและหมายเลขโทรศัพท์หลัก แม้ว่าจะอยู่ในเมืองเดียวกัน

หากคุณต้องการหมายเลขโทรศัพท์และไม่สามารถหาได้ในสมุดโทรศัพท์ให้โทรไปที่ “ศูนย์ช่วยค้นหารายชื่อ” โดยการหมุนหมายเลขที่ให้ไว้ในตอนต้นของสมุดโทรศัพท์ ในพื้นที่ส่วนใหญ่หมายเลขนี้คือ “411” หากหมายเลขที่คุณต้องการเป็นหมายเลขที่ “ไม่อยู่ในบัญชี” พนักงานต่อโทรศัพท์ที่ศูนย์ช่วยค้นหารายชื่อจะไม่ได้รับอนุญาตให้หมายเลขนี้แก่คุณ บริษัทโทรศัพท์ส่วนใหญ่ยินยอมให้ลูกค้าแต่ละคนโทรไปที่ศูนย์ช่วยค้นหารายชื่อได้จำนวนหนึ่งต่อเดือนโดยไม่คิดเงิน แต่หลังจากครบจำนวนแล้ว ก็จะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการโทรเพิ่มแต่ละครั้งจากคุณ

หมายเลขฉุกเฉิน

การจดหมายเลขฉุกเฉิน (ดับเพลิง ตำรวจ แพทย์ ผู้ช่วยแพทย์ หมายเลขฉุกเฉินของมหาวิทยาลัย และอื่น ๆ) และเก็บไว้ใกล้โทรศัพท์ของคุณเป็นสิ่งสำคัญมากหมายเลขฉุกเฉินอยู่ในตอนต้นของสมุดโทรศัพท์ แม้บางครั้งจะมีบริการดับเพลิง ตำรวจ และผู้ช่วยแพทย์ในหลายเขต (มักเรียกว่าหน่วยกู้ภัย) ให้แน่ใจว่าคุณมีหมายเลขฉุกเฉินที่ถูกต้องเพื่อใช้งานหากคุณต้องการความช่วยเหลือ และให้เก็บหมายเลขนี้ติดไว้

ใกล้หรืออึดเทปไว้ในโทรศัพท์ ในชุมชนหลายแห่งในสหรัฐ เมื่อคุณต้องการตำรวจ แผนกดับเพลิง หรือผู้ช่วยแพทย์ในสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้หมุน “911” เท่านั้น ทันทีที่หมุน 911 พนักงานต่อโทรศัพท์จะถามว่าเหตุฉุกเฉินคืออะไร ถามที่อยู่ของคุณ และโทรเรียกความช่วยเหลือที่ถูกต้องส่วนใหญ่แล้วพนักงานต่อโทรศัพท์จะถือสายช่วยเหลือและให้คำแนะนำคุณจนกว่าความช่วยเหลือจะไปถึง การโทรเรียก 911 ในสถานการณ์ฉุกเฉินเป็นสิ่งสำคัญมาก และการใช้ในกรณีอื่นเป็นการผิดกฎหมาย

บางคนเชื่อว่าหากหมุนหมายเลข “0” ในกรณีฉุกเฉิน พนักงานต่อโทรศัพท์จะโทรศัพท์ขอความช่วยเหลือให้ เรื่องนี้ไม่จริง พนักงานต่อโทรศัพท์ที่รับโทรศัพท์คุณมักอยู่ห่างออกไปหลายกิโลเมตร บางทีหลายร้อยกิโลเมตร ในสถานการณ์ฉุกเฉินคุณต้องขอความช่วยเหลือในท้องถิ่น และควรติดต่อ 911 โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

โทรศัพท์ทางไกล

มีโทรศัพท์ทางไกลหลายประเภท โดยทั่วไปเมื่อคุณโทรศัพท์ทางไกลไปถึงใครในสหรัฐ ให้หมุนหมายเลข “1” ซึ่งเป็นรหัสพื้นที่ และตามด้วยหมายเลขโทรศัพท์ 7 หลัก อัตราค่าโทรศัพท์ทางไกลหลากหลายขึ้นอยู่กับช่วงเวลาการโทรศัพท์ในวันนั้น ๆ ระยะเวลาการโทร ประเภทการโทร และบริษัทโทรศัพท์ทางไกลที่ใช้ ให้จดบันทึกไว้ว่าเมื่อใดอัตราจะต่ำสุด ปกติจะเป็นช่วงสุดสัปดาห์ วันหยุด และในช่วงกลางคืน คุณสามารถหาข้อมูลค่าโทรศัพท์ทางไกลและระเบียบวิธีการในคอนตันของสมุดโทรศัพท์

บริการโทรศัพท์ทางไกลเป็นธุรกิจใหญ่ในสหรัฐ เมื่อคุณต่อสายกับบริษัทโทรศัพท์ในท้องถิ่น คุณจะถูกเชื่อมต่อกับบริการทางไกลของบริษัทโดยอัตโนมัติ หรือมีให้เลือกว่าคุณต้องการใช้บริการของบริษัทใด คุณยังจะได้รับโทรศัพท์จากตัวแทนบริษัทโทรศัพท์ทางไกลเอกชนเสนอข้อตกลงทุกประเภท เช่น ส่วนลด หรือการซื้อเหมาพิเศษ บางครั้งบริษัทโทรศัพท์ทางไกลเอกชนเหล่านี้สามารถทำให้ประหยัดเงินไปได้มาก ขึ้นอยู่กับความต้องการของคุณ จงพิจารณาว่าบริษัทเหล่า

นี่เสนออะไรให้คุณและเปรียบเทียบกับสิ่งที่บริษัทโทรศัพท์ในท้องถิ่นเสนอและนำความต้องการใช้โทรศัพท์ทางไกลของคุณมาพิจารณาให้สอบถามที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับบริษัทโทรศัพท์ทางไกลเอกชน หากไม่แน่ใจว่าสิ่งไหนดีที่สุด

ข้างล่างนี้คือประเภทของโทรศัพท์ทางไกลที่คุณสามารถใช้ในสหรัฐ

โทรศัพท์หมุนโดยตรง: โทรศัพท์หมุนติดต่อโดยตรงโดยไม่ผ่านพนักงานต่อโทรศัพท์เป็นโทรศัพท์ทางไกลประเภทที่ถูกที่สุดและใช้กันมากที่สุด

โทรศัพท์ระหว่างบุคคลกับบุคคลที่ต้องใช้พนักงานต่อโทรศัพท์: เป็นโทรศัพท์ที่ต้องมีพนักงานต่อโทรศัพท์ช่วยซึ่งพนักงานต่อโทรศัพท์จะต่อสายของคุณโดยตรงกับผู้ที่คุณต้องการจะพูดด้วย คิดค่าบริการเป็นนาที และจะเริ่มเมื่อพนักงานต่อโทรศัพท์นำบุคคลที่คุณต้องการพูดด้วยมาอยู่ในสาย บริการนี้แพงกว่าโทรศัพท์หมุนตรง แต่อาจจำเป็นหากคุณต้องการติดต่อคนที่ติดต่อยาก หรือหากคุณเรียกไปยังประเทศที่มีบริการโทรศัพท์อยู่กระจัดกระจาย ขอบเขตที่ประเทศใด ๆ รับผิดชอบโทรศัพท์ระหว่างบุคคลกับบุคคลจากสหรัฐอเมริกาขึ้นอยู่กับบริการโทรศัพท์ที่มีอยู่ เทคโนโลยีโทรคมนาคม และระบอบการปกครองของรัฐบาล

โทรศัพท์เก็บเงินปลายทาง: เป็นโทรศัพท์ที่มีพนักงานต่อโทรศัพท์ช่วยซึ่งจะเรียกเก็บเงินจากผู้ที่คุณโทรศัพท์ไปถึง หากคุณใช้โทรศัพท์เก็บเงินปลายทาง พนักงานต่อโทรศัพท์จะถามชื่อคุณและถามผู้ที่คุณโทรศัพท์ไปถึงว่าจะยอมรับการจ่ายค่าโทรศัพท์หรือไม่ หมายความว่ายอมให้รวมค่าใช้จ่ายนี้ไว้ในใบเสร็จโทรศัพท์ของคุณ

โทรศัพท์จากฝ่ายที่สามหรือเฮอร์ดพาร์ตี: เป็นโทรศัพท์ที่เรียกจากเครื่องอื่นที่ไม่ใช่ของคุณ ซึ่งพนักงานต่อโทรศัพท์จะโอนค่าใช้จ่ายจากโทรศัพท์ที่คุณกำลังใช้อยู่ไปยังหมายเลขของคุณ อย่างไรก็ตาม ถ้าโทรศัพท์ที่คุณกำลังใช้อยู่เป็นโทรศัพท์แบบเสียเงินไม่ใช่โทรศัพท์ส่วนตัว พนักงานต่อโทรศัพท์ที่จะต้องตรวจสอบการเรียกเก็บเงินด้วยวาจา

ดังนั้นต้องมีใครบางคนอยู่ที่บ้านคุณเพื่อรับโทรศัพท์ พนักงานต่อโทรศัพท์จะโทรศัพท์ไปที่หมายเลขของคุณ และใครบางคนต้องรับโทรศัพท์ของคุณและยอมรับค่าใช้จ่ายด้วยวาจาเพื่อให้การต่อโทรศัพท์ เซอร์คาร์ที้เรียบร้อยค่าใช้จ่ายนี้จะรวมอยู่ในใบเสร็จหมายเลขโทรศัพท์ที่บ้านคุณ ปัจจุบันบริษัทโทรศัพท์ส่วนใหญ่ออก “บัตรโทรศัพท์” สำหรับผู้ใช้หมายเลขรหัสประจำบัตรทำให้คุณสามารถโทรศัพท์ทางไกลจากเครื่องที่ไม่ใช่ของคุณได้ตลอด โดยไม่จำเป็นต้องโทรศัพท์จากเครื่องของคุณเองซึ่งจะเรียกเก็บเงินโดยอัตโนมัติตามหมายเลขของคุณและไม่ต้องให้พนักงานต่อโทรศัพท์แจ้งไปยืนยันที่บ้านคุณ

โทรศัพท์หมายเลข “800” หรือ “888”: เป็นโทรศัพท์ที่ต่อไปยังหมายเลขที่ไม่ต้องเสียค่าบริการ เมื่อคุณโทรศัพท์หมายเลขที่ขึ้นต้นด้วยรหัสพื้นที่เหล่านี้ ธุรกิจที่คุณโทรศัพท์ไปถึงจะเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเพื่อสมนาคุณแก่ลูกค้า

โทรศัพท์ไปต่างประเทศ: การหมุนโทรศัพท์โดยตรงจากสหรัฐไปยังต่างประเทศทุกประเทศสามารถทำได้ และการหมุนโทรศัพท์โดยตรงถูกกว่าการโทรศัพท์ผ่านพนักงานต่อโทรศัพท์ในการหมุนเข้าสายต่างประเทศคุณต้องหมุนหมายเลข “011” ก่อน แล้วตามด้วยรหัสประเทศ รหัสเมือง และหมายเลขโทรศัพท์ที่คุณต้องการติดต่อ ในคอนตันของสมุดโทรศัพท์จะมีรหัสระหว่างประเทศและรหัสเมืองอัตราค่าโทรศัพท์ไปยังบางประเทศ ความแตกต่างของเวลาและวิธีการต่อโทรศัพท์ไปต่างประเทศ คุณสามารถโทรศัพท์แบบใช้พนักงานต่อโทรศัพท์ โทรศัพท์ระหว่างบุคคลกับบุคคล และโทรศัพท์แบบเก็บเงินปลายทางไปยังต่างประเทศได้ด้วย โดยการหมุนหมายเลข “0” เพื่อติดต่อพนักงานต่อโทรศัพท์ ให้โทรศัพท์ถึงพนักงานต่อโทรศัพท์ หากคุณ

- ☞ ต้องการรหัสประเทศหรือเมืองที่ไม่มีในหัวข้อ “การหมุนโทรศัพท์ระหว่างประเทศโดยตรง” ในสมุดโทรศัพท์
- ☞ ต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้การโทรศัพท์ไปต่างประเทศเรียบร้อยสมบูรณ์
- ☞ โทรศัพท์ไปผิดหมายเลข หรือการต่อสายไปประเทศที่คุณพยายามติดต่อมีสัญญาณไม่ดี และไม่ต้องการให้เรียกเก็บค่าโทรศัพท์นั้น

โทรศัพท์มือถือ

โทรศัพท์มือถือมีอยู่อย่างกว้างขวางในสหรัฐ โทรศัพท์มือถือที่ซื้อในประเทศอื่นจะใช้ไม่ได้ในสหรัฐ หากคุณต้องการมีโทรศัพท์มือถือ การหามาใช้สักเครื่องหนึ่งหลังจากมาถึงสหรัฐจะดีที่สุด มีโทรศัพท์หลากหลายประเภทและผู้ให้บริการจำนวนมากอยู่เกือบทุกที่ ควรตรวจสอบและหาสิ่งที่เหมาะสมกับความต้องการของคุณมากที่สุด

โทรศัพท์ (“แบบจ่ายเงิน”) สาธารณะ

โทรศัพท์เหล่านี้หาได้ในท้องที่หลายแห่งในย่านธุรกิจการค้าคำแนะนำการใช้โทรศัพท์ที่ตีพิมพ์อยู่บนโทรศัพท์ ปกติจะต้องหยอดเงิน 35 ถึง 50 เซนต์ สำหรับการติดต่อในประเทศ ปัจจุบันบริษัทโทรศัพท์ส่วนใหญ่ขายบัตรแบบหักเงินเมื่อคุณซื้อบัตรก็เท่ากับคุณจ่ายเงินตามจำนวนที่บันทึกไว้ในคอมพิวเตอร์ชิปหรือแถบแม่เหล็กของบัตร หลังจากนั้นคุณสามารถใช้บัตรนี้ในโทรศัพท์สาธารณะจนกว่าจำนวนเงินคงเหลือจะหมดลง

บริการอินเทอร์เน็ต และอี-เมลล์

ที่วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในสหรัฐ คุณจะได้รับที่อยู่อี-เมลล์ตามคำร้องขอโดยไม่เสียเงิน ในบางกรณียังมีบริการอินเทอร์เน็ตฟรีด้วยโดยทั่วไปวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมีห้องคอมพิวเตอร์หลายห้องซึ่งคุณสามารถตรวจสอบอี-เมลล์ของคุณ ใช้อินเทอร์เน็ต หรือใช้โปรแกรมซอฟต์แวร์หลากหลายได้ เนื่องจากบริการเหล่านี้เป็นที่นิยมมาก คุณอาจต้องเข้าแถวเพื่อเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ปกติแล้วการเข้าไปใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในเวลาเช้าตรู่และเวลาค่ำจะง่ายกว่า

มีทางเลือกหลายอย่างที่เป็นไปได้หากคุณต้องการบริการเพื่อให้อินเทอร์เน็ตหรืออี-เมลล์เชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ที่บ้านพักของคุณ ในฐานะนักศึกษา คุณสามารถหมุนโทรศัพท์เชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ที่บ้านกับเซิร์ฟเวอร์ของมหาวิทยาลัยในราคาส่วนลดหรืออาจไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย มหาวิทยาลัยบางแห่งมีแม้กระทั่งการเชื่อมต่อเครือข่าย

ในห้องทุกห้องของหอพัก ให้ติดต่อสำนักงานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ของมหาวิทยาลัยเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม บริษัทบริการคอมพิวเตอร์เอกชน บริษัทโทรศัพท์ในท้องถิ่น และบริษัทเคเบิลโทรศัพท์บางแห่ง เสนอให้บริการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตกับบ้าน การใช้บริการอินเทอร์เน็ตเอกชนจะเสียค่าใช้จ่ายแพงกว่า แต่ด้านบริการและการเชื่อมต่ออาจดีกว่า หากไม่แน่ใจว่าจะต้องทำอะไร ให้สอบถามที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในบ้านพัก

โทรเลข

ด้วยอินเทอร์เน็ตและโทรคมนาคมที่ใช้คอมพิวเตอร์ที่เพิ่มมากขึ้นกว่าครั้งใด วิธีการสื่อสารแบบเก่ากว่า เช่น โทรเลข จึงหาได้น้อยลงเรื่อย ๆ ในสหรัฐ หากคุณต้องการส่งข้อความทางโทรเลขหรือเทเล็กซ์ ดูในสมุดโทรศัพท์หน้าเหลืองเพื่อค้นหา “บริการโทรเลข” หน้าที่เลือกบริษัทได้แล้ว ให้โทรศัพท์และบอกชื่อ ที่อยู่ (รวมทั้งประเทศ) ของบุคคลที่คุณจะส่งโทรเลขไปให้แก่พนักงานต่อโทรศัพท์ จากนั้นบอกให้เขียนข้อความตามสั่ง จำนวนคำในข้อความและระยะทางที่ข้อความนั้นจะถูกส่งไปจะเป็นตัวกำหนดค่าใช้จ่าย อาจคิดค่าโทรเลขหรือเทเล็กซ์ลงในหมายเลขโทรศัพท์ของคุณ หรือคุณสามารถขอให้พนักงานต่อโทรศัพท์ส่งใบเสร็จมาให้

การใช้บริการไปรษณีย์ของสหรัฐ

ที่อยู่ทางไปรษณีย์

ก่อนเดินทางออกจากประเทศ ควรให้ที่อยู่ทางไปรษณีย์ที่ถูกต้องในสหรัฐแก่ครอบครัวและเพื่อนที่จะเขียนจดหมายถึงคุณ หากคุณไม่ทราบที่อยู่สหรัฐก่อนเดินทางออกจากประเทศ ให้ส่งจดหมายไปยังที่อยู่ของที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณ แจ้งให้ผู้คนทราบที่อยู่ถาวรของคุณพร้อมด้วย “รหัสไปรษณีย์” โดยเร็วที่สุดเท่าที่ทำได้ รหัสไปรษณีย์เป็นตัวเลข 5 หลักซึ่งระบุเขตไปรษณีย์ซึ่งที่อยู่นั้นตั้งอยู่ เอกชน ธุรกิจ และองค์กรบางแห่ง ใช้รหัสไปรษณีย์ที่ละเอียด

กว่าจำนวน 9 หลัก ตัวอย่างเช่น รหัสไปรษณีย์สำหรับสำนักงานเขตบริการคนเข้าเมืองสหรัฐในเมืองเฮเลนา รัฐมอนทานา คือ 59626-0036 เมื่อใดก็ตามที่คุณเปลี่ยนที่อยู่ขณะอยู่ในสหรัฐ ควรไปยังที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด และทำสิ่งต่อไปนี้เพิ่มเติม

☞ รายงานที่อยู่แก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง: ทุกครั้งที่เปลี่ยนที่อยู่ให้รายงานที่อยู่ใหม่แก่หน่วยบริการตรวจคนเข้าเมืองของรัฐบาลแบบฟอร์ม AR-11 ภายใน 10 วันนับตั้งแต่คุณย้ายออกไป สามารถดาวน์โหลดแบบฟอร์มได้จากเว็ลด์ ไซด์ เว็บ ที่ <http://www.immigration.gov/graphics/formsfee/forms/ar-11.html>. และให้รายงานการเปลี่ยนที่อยู่แก่ที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณด้วย

☞ บัตรเปลี่ยนที่อยู่: ที่ทำการไปรษณีย์มีบัตรเปลี่ยนที่อยู่สำหรับส่งไปกับไปรษณีย์ของคุณถ้าหากคุณย้ายไป ที่ทำการไปรษณีย์จะส่งไปรษณีย์ทั้งหมดที่ส่งไปตามที่อยู่เก่าของคุณไปยังที่อยู่ใหม่และจะให้บริการนี้ต่อเนื่องไป 12 เดือนหลังจากวันที่มีการเก็บบัตรเปลี่ยนที่อยู่เข้าแฟ้ม บริการนี้ไม่เสียค่าใช้จ่าย

ที่ทำการไปรษณีย์

หมายเลขโทรศัพท์ของที่ทำการไปรษณีย์มีอยู่ในสมุดโทรศัพท์หน้าสีฟ้าภายใต้ชื่อ “รัฐบาลสหรัฐอเมริกา-บริการไปรษณีย์สหรัฐ” สมุดโทรศัพท์ของเมืองบางแห่งมีรายชื่อที่ทำการไปรษณีย์ท้องถิ่นภายใต้หมายเลขแยกกันสำหรับเรื่อง “ข้อมูลข่าวสาร” หรือ “บริการลูกค้า” ด้วย

ทุกเมืองมีที่ทำการไปรษณีย์กลางของตัวเอง และเมืองที่ใหญ่กว่ามักจะมีที่ทำการไปรษณีย์สาขาที่ให้บริการอย่างครบถ้วนหลายแห่ง และมีสาขาย่อยขนาดเล็กที่ให้บริการเพียงบางส่วน สาขาย่อยมักตั้งอยู่ในร้านขายยาหรือในสถานที่ธุรกิจอื่น ๆ มหาวิทยาลัยหลายแห่งมีสาขาย่อยหรือที่ทำการไปรษณีย์ขนาดเล็กที่ให้บริการบางส่วนในบริเวณมหาวิทยาลัย ที่ทำการเหล่านี้จำหน่ายแสตมป์ และให้บริการพื้นฐาน เช่น กล่องไปรษณีย์ภัณฑ์ที่จำหน่ายที่อยู่ในสหรัฐ แม้คุณไม่สามารถส่งจดหมาย

ลงทะเบียนหรือกล่องไปรษณีย์ภัณฑ์ไปยังต่างประเทศได้จากที่ทำการย่อยขนาดเล็กเหล่านี้ก็สามารถไปยังที่ทำการไปรษณีย์ที่ให้บริการครบถ้วนหรือสาขาที่อยู่นอกมหาวิทยาลัยเพื่อทำสิ่งดังกล่าว เวลาทำงานปกติของที่ทำการไปรษณีย์ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์จะเริ่มตั้งแต่ 8.30 น. ถึง 17.00 น. และในวันเสาร์จะอยู่ระหว่าง 8.30 น. ถึง 12.00 น. สาขาย่อยจะเปิดทำการในเวลาเหมือนกับธุรกิจในพื้นที่ที่สาขาดังอยู่ที่ทำการไปรษณีย์ส่วนใหญ่ส่งจดหมายวันละครั้ง ยกเว้นวันอาทิตย์และวันหยุดของรัฐบาลกลาง

ผู้เช่าที่ทำการไปรษณีย์

ที่ทำการไปรษณีย์ส่วนใหญ่มีตู้กุญแจรหัสขนาดเล็กให้เช่าเพื่อไว้รับจดหมายของคุณ และมีการเก็บค่าเช่าพอเป็นพิธีซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละเมือง การสมัครขอเช่าตู้ไปรษณีย์ (มักเรียกว่า “P.O. Box”) ให้ไปที่ที่ทำการไปรษณีย์ทั่วไปที่ใกล้ที่สุดและนำสิ่งที่มีจำหน่ายที่อยู่ของคุณ เช่น ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ที่รัฐออกให้ไปด้วย หากไม่มีตู้ไปรษณีย์ให้เช่าเหลืออยู่ก็จะนำชื่อคุณไว้ในบัญชีรอคอย เมื่อมีการจัดตู้ไปรษณีย์ให้คุณ คุณจะได้รับมอบกุญแจรหัส และสามารถส่งไปรษณีย์ภัณฑ์มาให้คุณ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ที่มีตู้ไปรษณีย์ของคุณได้ ให้บอกผู้ส่งจดหมายให้จำหน่ายจดหมายเป็นชื่อคุณ หมายเลขตู้ที่ทำการไปรษณีย์ (หากจำเป็น) เมือง รัฐ และรหัสไปรษณีย์ จดหมายจะถูกส่งไปยังตู้ไปรษณีย์เมื่อถูกแยกประเภท ปกติห้องตู้ไปรษณีย์ (สถานที่ตู้ตั้งอยู่) จะเปิดตลอด 24 ชั่วโมงในหนึ่งวัน ทุกวันต่อสัปดาห์ อย่างไรก็ตามบางห้องจะปิดในวันอาทิตย์ หากคุณเช่าตู้ไปรษณีย์ ที่ทำการไปรษณีย์ซึ่งตู้ไปรษณีย์ของคุณตั้งอยู่จะให้ข้อมูลทั้งหมดแก่คุณ

อัตราค่าไปรษณีย์

อัตราค่าส่งจดหมายและพัสดุทางไปรษณีย์จะเปลี่ยนแปลงเป็นครั้งคราว และจะมีการประกาศโฆษณาการเปลี่ยนแปลงให้ทราบโดยทั่วกัน สามารถขอใบระบุอัตราค่าส่งได้จากที่ทำการไปรษณีย์ท้องถิ่นหรือเข้าไปในเว็บเพจคำนวณอัตราค่าบริการไปรษณีย์สหรัฐได้ที่ <http://postcalc.usps.gov/> มีข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกและบริการหลาย

ประเภทด้วย

ไปรษณีย์อากาศ: ปกติจะแนะนำให้ใช้การส่งไปรษณีย์อากาศสำหรับจดหมายที่ส่งข้ามประเทศ หรือส่งไปนอกสหรัฐ จดหมายและโปสการ์ดที่จะไปยังที่อยู่นอกประเทศสามารถส่งทางภาคพื้นดินโดยเสียค่าใช้จ่ายถูกกว่า แต่จะใช้เวลานานกว่ามาก(ตัวอย่างเช่น 6-8 สัปดาห์ไปยุโรป) ราคาจะแตกต่างเพียงเล็กน้อย จึงขอแนะนำให้ส่งทางไปรษณีย์อากาศเสมอ

แอโรแกรม: เป็นกระดาษจดหมายพิเศษที่มีรอยพับไว้สำหรับจำหน่ายที่อยู่บนซองและส่งทางไปรษณีย์โดยมีการติดแสตมป์ไว้ก่อนแล้ว แอโรแกรมทำไว้สำหรับการติดต่อไปยังประเทศอื่น ไม่แพง และสะดวก

จดหมายที่ต้องมีการรับรอง: บริการนี้ทำให้มั่นใจว่าผู้รับจะได้รับจดหมายของคุณ ซึ่งคุณจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมพิเศษ หากคุณต้องการขอบัตรที่มีการเซ็นชื่อโดยผู้รับเพื่อพิสูจน์ว่าได้รับจดหมายเรียบร้อยแล้วคืนด้วย ก็จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม การส่งไปสมัครและเอกสารสำคัญอื่น ๆ ไปยังที่อยู่ในประเทศทางไปรษณีย์โดยให้มีการเซ็นชื่อรับรองเป็นความคิดที่ดี จดหมายที่ต้องมีการรับรองไม่สามารถส่งไปยังต่างประเทศได้

ไปรษณีย์ลงทะเบียน: บริการนี้เป็นช่องทางที่ปลอดภัยที่สุดในการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ที่มีค่าทั้งในสหรัฐและไปยังต่างประเทศ คุณจะได้รับสิ่งที่พิสูจน์ว่ามีมารับไปรษณีย์ภัณฑ์แล้วและจะมีการควบคุมการจัดส่งพัสดุลงทะเบียนนั้นอย่างใกล้ชิดจากจุดที่มีการส่งไปรษณีย์ไปถึงจุดที่ส่งต่อไปค่าใช้จ่ายจะแตกต่างตามมูลค่าของสิ่งที่จัดส่งสามารถจะได้รับใบแสดงการรับของเพื่อพิสูจน์ถึงการส่งของนั้นคืนมาด้วย โดยต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่ม และอาจจะซื้อประกันภัยเรียกค่าเสียหายหรือเสียหายได้ถึง 25,000 ดอลลาร์ มีบริการไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังต่างประเทศส่วนใหญ่ด้วย

อัตราค่าส่งหนังสือ: คุณสามารถส่งหนังสือในสหรัฐและไปยังประเทศส่วนใหญ่ในอัตราค่าบริการลดกรบาทเท่าที่หีบห่อบรรจุเฉพาะหนังสือ

เท่านั้น

ถุงไปรษณีย์ส่งตรงนี้เป็นวิธีการส่งหนังสือจำนวนมากที่เสียค่าใช้จ่ายถูกกว่า หนังสือจะถูกใส่ลงไปในถุงไปรษณีย์ผ้าใบขนาดใหญ่ ติดป้ายที่ถุงและส่งไป

มีข้อจำกัดเกี่ยวกับขนาดและน้ำหนักสำหรับการส่งพัสดุทางไปรษณีย์ในสหรัฐ ให้สอบถามเรื่องค่าส่งและกฎระเบียบที่ทำการไปรษณีย์ใช้กล่องหรือซองไปรษณีย์กันกระแทกสำหรับบรรจุพัสดุ และใช้เทปอย่างดีปิดผนึกให้แน่นหนา ไม่ควรห่อพัสดุด้วยกระดาษหรือฟูกด้วยเชือก

หากต้องการส่งพัสดุไปต่างประเทศ ให้กรอกแบบฟอร์มเพิ่มเติมซึ่งพนักงานไปรษณีย์จะมอบให้คุณ พร้อมกับระบุรายการและมูลค่าพัสดุแต่ละชิ้น หากพัสดุนี้น้ำหนักน้อยกว่า 2 ปอนด์ (0.9 กิโลกรัม) ให้สอบถามราคาพิเศษที่ต่ำกว่าสำหรับการส่ง “พัสดุนขนาดเล็ก” ทางอากาศ

บริษัทเอกชนและบริษัทพาณิชย์หลายแห่งเสนอบริการส่งไปรษณีย์แบบปกติและแบบด่วนผ่านช่องทางให้เลือกหลากหลาย โดยทั่วไปบริษัทเหล่านี้จะเตรียมหีบห่อสำหรับส่งไปรษณีย์ให้สำหรับผู้เสียค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม ราคาและบริการที่ให้มีหลากหลายมาก ดังนั้นการค้นคว้าหาข้อมูลก่อนเลือกว่าควรจะเป็นบริษัทใดจึงเป็นเรื่องสมควรทำ

ธนาณัติไปรษณีย์

สามารถซื้อธนาณัติไปรษณีย์(วิธีการส่งเงินทางไปรษณีย์อย่างปลอดภัย)ได้ที่ทำการไปรษณีย์ โดยเสียค่าธรรมเนียมเล็กน้อย ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินในธนาณัติ

ให้ค้นดูเว็บไซต์ของบริการไปรษณีย์สหรัฐ ที่ <http://www.usps.gov> เพื่อดูข้อมูลบริการไปรษณีย์ในสหรัฐเพิ่มเติม

สุขภาพและความสบาย

การปรับตัวเข้ากับบ้านใหม่ของคุณ

เมื่อคุณเดินทางไปต่างประเทศ คุณต้องพร้อมรับมือกับสภาพสุดขั้วหรือสภาพที่ไม่คุ้นเคย คุณอาจมีปัญหาท้องเสียหรือการย่อยอาหารอื่น ๆ ใน 2-3 วันแรก ขณะที่ร่างกายของคุณปรับตัวให้เข้ากับอากาศและอาหาร แม้แต่การเป็นหวัดก็ถือเป็นเรื่องธรรมดา คุณอาจมีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับความเสี่ยง หากคุณกำลังจะไปยังเขตภูเขา แม้แต่นักเดินทางที่คุ้นเคยกับฤดูกาลมากที่สุดหรือนักกีฬาที่พร้อมมากที่สุดก็ยังคงจัดการกับปัญหาเหล่านี้เมื่อพวกเขาเดินทางออกนอกประเทศ อย่างไรก็ตาม เราสามารถควบคุมความไม่สบายต่างๆ เหล่านี้ได้ นี่คือการเคล็ดลับ 2-3 ข้อที่จะช่วยคุณในการปรับตัว

- ☞ ทำตัวสบายๆ ใน 2-3 วันแรก หรือในสัปดาห์แรก ร่างกายของคุณจะต้องการพักผ่อนถ้าต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาวะในท้องถิ่น
- ☞ นอนให้พอ
- ☞ ล้างมือบ่อยๆ และไม่ขี้ด่า เพื่อหลีกเลี่ยงการติดเชื้อหรือติดเชื้อไวรัสต่างๆ
- ☞ ยาแก้ปวดศีรษะ แก้วหัวดี แก้วท้องเสีย แก้วบาดเจ็บเล็กๆ น้อยๆ และแก้ปวดไขข้ออื่น ๆ มีอยู่พร้อมในสหรัฐ ไม่แนะนำให้รับประทานที่บ้านไปสหรัฐเนื่องจากมีการบังคับใช้ข้อจำกัดบางประการแก่ภัตตาคารที่ร้านขายยาสามารถช่วยคุณหาหาที่คุณต้องการได้
- ☞ หากคุณกำลังจะไปในเขตร้อนให้สวมหมวกในวันแดดจัด เพื่อป้องกันโรคลมแดด ให้ใช้ยากันแดดเพื่อป้องกันผิวอักเสบและการแพ้แดด และให้ดื่มน้ำมากๆ (ปราศจากแอลกอฮอล์ และคาเฟอีน) เพื่อป้องกันภาวะขาดน้ำ
- ☞ ติดต่อที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณเพื่อหาที่ตั้งคลินิกแพทย์ที่อยู่ใกล้ที่สุด มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีคลินิกสุขภาพในมหาวิทยาลัย

คลินิกสุขภาพในมหาวิทยาลัย

วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในสหรัฐมีคลินิก สถานพยาบาล หรือบริการดูแลสุขภาพในรูปแบบอื่น ๆ สำหรับนักศึกษาซึ่งปกติจะไม่ใช่สำหรับครอบครัว “ค่าธรรมเนียมสุขภาพ” ที่นักศึกษาต้องชำระทุกเทอมจะใช้สำหรับการให้บริการเช่นนี้ ดังนั้นบริการที่ให้จึงมักไม่ต้องเสียเงินหรือเสียค่าใช้จ่ายที่ได้รับส่วนลดมาก อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไป บริการสุขภาพของมหาวิทยาลัยจะจำกัดเฉพาะการดูแลเล็ก ๆ น้อย ๆ และฉุกเฉิน ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสุขภาพรุนแรง มหาวิทยาลัยจะส่งนักศึกษาไปสถานการแพทย์ในชุมชน ซึ่งนักศึกษาหรือผู้ประกันภัยจะเป็นคนออกค่าใช้จ่าย วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของคุณควรส่งข้อมูลที่คุณต้องการถึงบริการดูแลสุขภาพและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องมาให้คุณ หากคุณไม่ได้รับข้อมูลที่ว่ามีให้เขียนไปหาหรือสอบถามที่ปรึกษา นักศึกษานานาชาติของคุณเกี่ยวกับข้อมูลเรื่องนี้ก่อนจะเดินทางออกจากประเทศ

การดูแลทางการแพทย์สำหรับครอบครัว

หากคุณเดินทางไปกับคู่สมรสและ/หรือครอบครัว จำเป็นที่คุณจะต้องหาแหล่งดูแลด้านการแพทย์อื่น ๆ การดูแลทางการแพทย์สำหรับครอบครัวมีอยู่ตั้งแต่แพทย์ในสถานการแพทย์ของเอกชนหรือในคลินิกชุมชน การสร้างสัมพันธ์กับแพทย์หลังจากคุณไปถึงสหรัฐไม่นานเป็นความคิดที่ดี จะช่วยให้คุณพร้อมเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์หากคุณ คู่สมรส หรือบุตรธิดาเกิดไม่สบายขึ้นมา

แพทย์ประจำครอบครัว (เรียกว่า “แพทย์ผู้รักษาพยาบาลเบื้องต้น” หรือ “แพทย์ทั่วไป” ด้วยเช่นกัน) จะให้การดูแลทั้งครอบครัว รวมทั้งทำคลอดด้วย แพทย์ส่วนใหญ่เชี่ยวชาญในเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว ตัวอย่างเช่น สูติแพทย์เชี่ยวชาญในการดูแลก่อนคลอดและการทำคลอด บ่อยครั้งที่สูติแพทย์จะเป็นนรีแพทย์ ซึ่งรักษาสตรี กุมารแพทย์ดูแลทารกและเด็ก แพทย์ประจำครอบครัวมักส่งคนไข้ไปหาผู้เชี่ยวชาญที่รักษาเฉพาะโรค ให้สอบถามเพื่อน บริการสุขภาพนักศึกษา หรือที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับแพทย์ในชุมชน

เมื่อคุณโทรศัพท์ไปนัดพบแพทย์ ให้สอบถามแพทย์เรื่องค่าบริการ ต้องแน่ใจว่าคุณได้ทราบค่าบริการการแพทย์อะไรที่รวมอยู่ในประกันสุขภาพ และอะไรที่ไม่รวม อ่านตอนที่เกี่ยวกับ “ประกันสุขภาพ” ในบทที่ 2 ของคู่มือเล่มนี้เพื่อดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเภทโครงการดูแลสุขภาพและประกันสุขภาพ

การซื้อของ

การซื้อของหรือช้อปปิ้งเป็นสิ่งหย่อนใจซึ่งเป็นที่ชื่นชอบมากที่สุดสิ่งหนึ่งของอเมริกา แม้แต่เมืองเล็กที่สุดในสหรัฐก็มีศูนย์ช้อปปิ้ง หรือ “ช้อปปิ้งมอลล์” ซึ่งมีร้านค้าและบริการที่หลากหลายกว้างขวาง ปกติร้านค้าจะเปิดเวลา 9.00 น. หรือ 10.00 น. ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ และมักจะเปิดจนถึง 21.00 น. แต่เวลาอาจแตกต่างกันมากน้อยขึ้นอยู่กับพื้นที่ ร้านค้าที่เล็กกว่าจำนวนมากปิดในเวลา 17.00 น. หรือ 18.00 น. บางร้านเปิดในวันอาทิตย์ด้วย โดยปกติจะเปิดตั้งแต่ 12.00 น. จนถึง 17.00 น. โดยทั่วไปธุรกิจเปิดทำการจาก 9.00 น. ถึง 17.00 น. ในวันธรรมดา ร้านค้าและธุรกิจจะไม่หยุดพักในช่วงอาหารกลางวันเหมือนในประเทศส่วนใหญ่อื่นๆ

ร้านค้าในสหรัฐโดยทั่วไปจะเป็นมิตรกับลูกค้ามาก ตัวอย่างเช่น การคืนหรือเปลี่ยนสินค้าหลังจากซื้อไปค่อนข้างง่ายและเป็นที่ยอมรับ หากคุณสังเกตเห็นว่าสินค้าที่ซื้อไปเสียหาย เสื้อผ้าไม่พอดีตัว หรือซื้อของผิด ก็สามารถกลับไปร้านพร้อมใบเสร็จ และเปลี่ยนสินค้าหรือขอเงินคืนได้ให้เก็บใบเสร็จจากการซื้อทุกครั้งไว้จนกว่าจะแน่ใจว่าคุณพอใจกับสินค้า และสินค้าใช้ได้เหมาะสม

ร้านค้าสหรัฐประเภทต่าง ๆ

ร้านหนังสือในมหาวิทยาลัย: วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยสหรัฐแทบทุกแห่งเปิดร้านหนังสือในมหาวิทยาลัย ร้านหนังสือเหล่านี้มีตำราและสิ่งของจำเป็นอื่นๆ อุปกรณ์เครื่องเขียนที่ครบครัน สินค้าเสื้อผ้าที่พิมพ์ตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยรวมทั้งสินค้าหลายชนิดที่นักศึกษาต้องการและชื่นชอบ ตำราส่วนใหญ่หาได้ทั้งในรูปแบบที่ใหม่เอี่ยมแบบ

ที่ใช้แล้ว หนังสือที่ใช้แล้วถูกกว่ามากแต่อาจเสียหายหรือมีเครื่องหมายที่เจ้าของคนก่อนทำไว้ การเก็บใบเสร็จเมื่อซื้อสินค้าเป็นสิ่งสำคัญ หากคุณหยุดเรียนกลางคันหรือไม่ต้องการหนังสือเล่มนั้นก็อาจเอาหนังสือไปคืนและรับเงินคืนมาครบจำนวน ถ้าคุณไม่ได้เขียนเครื่องหมายใด ๆ ไว้ในหนังสือ และคืนหนังสือภายในกำหนดเวลาที่ตั้งไว้ในตอนปลายเทอม หากค่าราคาของคุณอยู่ในสภาพดีและคุณไม่ต้องการแล้ว ก็สามารถขายคืนให้ร้านหนังสือในราคาลด หากคุณไม่แน่ใจว่าคุณควรขายหนังสือเล่มนั้นหรือไม่ ให้สอบถามอาจารย์ผู้สอนในวิชานั้นเพื่อขอคำแนะนำ หนังสือบางเล่มมีค่าในการใช้อ้างอิงในอนาคต

ซูเปอร์มาร์เก็ต: ซูเปอร์มาร์เก็ต บางครั้งเรียกว่า “ร้านขายของชำ” เป็นร้านขนาดใหญ่ที่ขายอาหารทุกชนิด ไปจนถึงของใช้เล็ก ๆ อื่น ๆ เช่น เกสซ์กัณฑ์ เครื่องมือ เครื่องครัว ต้นไม้ปลูกในบ้าน อาหารสำหรับสัตว์เลี้ยง และแม้กระทั่งเสื้อผ้าในบางครั้ง ราคาในซูเปอร์มาร์เก็ตโดยทั่วไปจะถูกกว่าในร้านขนาดเล็กที่ตั้งอยู่เดี่ยว ๆ ซูเปอร์มาร์เก็ตบางแห่งมีอาหารต่างประเทศ โดยเฉพาะหากตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีประชากรจำนวนมากเป็นคนที่เข้าเมือง ไปทำความรู้จักกับซูเปอร์มาร์เก็ตในท้องถิ่น เปรียบเทียบราคาและสินค้าที่มีให้เลือก หากคุณมีข้อสงสัยให้สอบถามพนักงานที่เคาน์เตอร์

ร้านขายยา: ในสหรัฐจะเรียกร้านขายยาว่า “Drugstores” และมักจะขายเครื่องสำอางค์ เครื่องใช้ในห้องน้ำ เครื่องเขียน และสินค้าอื่น ๆ ที่เลือกสรรจำนวนมาก รวมทั้งยารักษาโรค คุณอาจซื้อยา “ไม่มีใบสั่งแพทย์” (หมายถึงการซื้อยาโดยแพทย์ไม่ได้เขียนใบสั่ง) เช่น แอสไพรินและยาแก้หวัดทั่วไปได้ด้วย เกสซ์กรที่มีใบอนุญาตเท่านั้นที่สามารถขายยาตามใบสั่งแพทย์ได้ ในสหรัฐจะซื้อยาส่วนใหญ่ได้ตามใบสั่งแพทย์เท่านั้น และเป็นไปไม่ได้ที่จะเพียงแค่ออให้เกสซ์กรจัดยาหลากหลายชนิดให้ ซึ่งไม่เหมือนในหลายๆ ประเทศ

ห้างสรรพสินค้า: ห้างสรรพสินค้ามีแผนก หรือ department หลากหลาย ซึ่งสามารถซื้อเสื้อผ้า รองเท้า เครื่องมือ เครื่องครัว ชุดกระเบื้องเคลือบ วิทยุและอื่น ๆ ห้างสรรพสินค้าแตกต่างกันในด้านราคาและคุณภาพ

ร้านลดราคา: ร้านลดราคาล้ายกับห้างสรรพสินค้า แต่โดยทั่วไปจะ
ให้ราคาถูกกว่าเนื่องจากร้านซื้อสินค้ามาในปริมาณมาก (บางครั้งรูปแบบ
เก่ากว่าและมีสินค้าเฉพาะช่วงเวลา) และเนื่องจากร้านค้าใหญ่
มาก สร้างประหยัด และเป็นแบบพื้นๆ ที่ร้านลดราคาบางแห่งคุณ
ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมสมาชิกและแสดงบัตรสมาชิกของคุณเมื่อจะเข้า
ร้าน คุณอาจพบ “สินค้าราคาถูก” (good buys) ที่ร้านลดราคาหากคุณ
จับจ่ายอย่างรอบคอบ

การรับประทานอาหาร

ร้านอาหาร

ร้านอาหารในสหรัฐมีตั้งแต่ร้านอาหาร “จานด่วน” ราคาถูกไปจนถึง
ร้านที่แพงมาก ร้านอาหารบางแห่ง มีอาหารประจำภูมิภาค ร้านอื่น ๆ
มีอาหาร “ชาติพันธุ์” จากหลากหลายภูมิภาคของโลก ขณะที่ร้าน
อาหารกลุ่มชาติพันธุ์บางร้านมีอาหารประจำชาติที่เป็นของแท้และบาง
ร้านได้คัดแปลงอาหารให้เหมาะกับรสนิยมของชาวอเมริกัน

การรับประทานอาหารในร้านอาหารในสหรัฐมีความปลอดภัย เนื่องจาก
จะมีการตรวจสอบความสะอาดตามกฎเกณฑ์ด้านสุขภาพเป็นประจำ
การดื่มน้ำก็อกในสหรัฐปลอดภัยด้วยปกติจะหาน้ำขวดได้ในภัตตาคาร
อเมริกันโดยเสียเงินเพิ่ม ให้คินดูให้สมุดโทรศัพท์ท้องถิ่นหน้าเหลือง
หรือทำตามคำแนะนำของคนคุ้นเคยหรือเพื่อน ๆ เพื่อหาร้านอาหารใน
ชุมชนของคุณ

หากคุณวางแผนจะรับประทานอาหารในร้านอาหารแบบเป็นทางการ
คุณควรโทรศัพท์ไปจองล่วงหน้า 1 หรือ 2 วัน ไม่ใช่ทุกร้านที่ต้อง
จองล่วงหน้า แต่การตรวจสอบในกรณีที่มีการจองเป็นสิ่งจำเป็น เป็น
ความคิดที่ดี โดยเฉพาะในวันสุดสัปดาห์และวันหยุดปกติ

โดยทั่วไปไปถ้อยคำสำหรับการเชิญใครบางคนไปรับประทานอาหารใน
ภัตตาคารจะบอกให้ทราบว่าใครจะเป็นผู้ชำระค่าใช้จ่าย หากมีคนพูด
ว่า “กรุณามารับประทานอาหารกับฉัน” หรือ “ฉันต้องการเชิญคุณ

“ไปรับประทานอาหาร” จะหมายความว่า คุณเป็นแขก และคนคนนั้นจะเป็นผู้จ่ายเงิน หากมีคนพูดว่า “คุณอยากจะมีรับประทานอาหารด้วยกันไหม” หรือ “คุณอยากจะไปหาอะไรรับประทานไหม” ก็หมายความว่า ต่างคนต่างจ่ายค่าอาหาร และช่วยกันจ่ายค่าทิปแก่พนักงานเสิร์ฟ หาก你不แน่ใจว่าจะชำระใบเสร็จค่าอาหารอย่างไร ให้คิดไว้ก่อนว่าคุณต้องจ่ายในส่วนของคุณ

การขนส่ง

การขนส่งสาธารณะ

การขนส่งสาธารณะในสหรัฐแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในแต่ละเมือง เมืองสำคัญใหญ่ ๆ ของสหรัฐหลายแห่งมีระบบที่เชื่อถือได้และครอบคลุมกว้างขวาง บางแห่งมีการขนส่งสาธารณะน้อยมาก การขนส่งสาธารณะอาจเป็นวิธีที่ง่ายที่สุด ไม่แพง และไว้วางใจได้ที่สุดสำหรับการเดินทางไปโรงเรียน ขึ้นอยู่กับว่าคุณพักอยู่ที่ใดและจะไปถึงวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของคุณอย่างไร หากคุณพักอยู่ในมหาวิทยาลัย คุณอาจพบว่าไม่ค่อยจำเป็นต้องไปที่ไหนที่ไม่สามารถเดินไปถึงได้ ดังนั้นแค่การขนส่งสาธารณะพื้นฐานก็เพียงพอ ให้แน่ใจว่าคุณคุ้นเคยกับรูปแบบการขนส่งสาธารณะที่สะดวกที่สุดในอาณาบริเวณของคุณ คุณสามารถหาแผนที่เครือข่ายการขนส่งได้ที่ป้ายรถเมล์ ป้ายรถไฟใต้ดิน หรือป้ายรถราง สำนักงานขนส่งสาธารณะที่สถานีบริการน้ำมันบางแห่ง หรือจากสำนักงานข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยคุณ เมืองหลายแห่งมีข้อมูลขนส่งสาธารณะบนอินเทอร์เน็ตด้วย

หากคุณวางแผนจะไปพักนอกมหาวิทยาลัย และไม่มีโอกาสใช้รถยนต์ ให้แน่ใจว่าคุณทราบว่าบนถนนหรือในพื้นที่ของคุณมีบริการขนส่งสาธารณะบ่อยแค่ไหน กำหนดเวลาจอดและราคาโดยสาร จงพิจารณาเรื่องค่าขนส่งด้วยเมื่อตัดสินใจจะไปพักที่ใด เนื่องจากค่าขนส่งจะมีผลต่องบประมาณของคุณมาก หากคุณจำเป็นต้องใช้บริการขนส่งสาธารณะทุกวัน ขอแนะนำให้ซื้อบัตรโดยสารเป็นเดือนเพื่อประหยัดค่าเดินทาง บัตรโดยสารเหล่านี้หาได้ที่สำนักงานขนส่งสาธารณะ

ในเมือง และในที่อื่น ๆ เช่นร้านขายยา หรือที่ทำการไปรษณีย์

รถยนต์

คุณอาจรู้สึกว่าคุณทุกคนในสหรัฐมีรถยนต์ (โดยทั่วไปเรียกว่า รถยนต์) และทุกคนจำเป็นต้องมี 1 คัน อันที่จริง รถยนต์ให้ความสะดวกมาก แต่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแพงมากด้วยในการซื้อและบำรุงรักษาบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์ทำให้ไม่สะดวก เช่น ที่จอดรถและการบำรุงรักษา มหาวิทยาลัยบางแห่งอาจไม่อนุญาตให้นักศึกษาปีที่ 1 ในระดับปริญญาตรีเก็บรถยนต์ไว้ในบริเวณมหาวิทยาลัยเนื่องจากพื้นที่จอดรถมีจำกัด หากคุณตัดสินใจซื้อรถยนต์ ให้ใช้เวลาและมองหาข้อตกลงเกี่ยวกับรถยนต์ดี ๆ ในราคาถูกกว่าที่อื่น ให้ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับรถยนต์ที่คุณกำลังพิจารณาซื้อเพื่อให้แน่ใจว่ารถยนต์นั้นปลอดภัยและไว้ใจได้ คุณสามารถชื่อนิตยสารที่จะช่วยในการค้นคว้า เมื่อไปหาซื้อรถยนต์ ควรหาคนที่รู้เรื่องรถยนต์และวิธีการขายรถยนต์ในสหรัฐไปด้วย ดีลเลอร์ขายรถยนต์จะต่อรองราคากับลูกค้า ซึ่งจะเป็นโอกาสดีในการฝึกทักษะต่อรองหรือแสดงความชำนาญของคุณ

ราคทั้งหมดของรถยนต์จะขึ้นอยู่กับอายุรถยนต์ อุปกรณ์ที่คุณเลือก (เครื่องปรับอากาศ เกียร์อัตโนมัติหรือเกียร์มือ เบรกและพวงมาลัย เพาเวอร์และอื่น ๆ) และยี่ห้อหรือ “แบบ” ให้พิจารณายี่ห้อและแบบหลาย ๆ แบบ และเปรียบเทียบราคาและค่าใช้จ่ายของสิ่งที่เลือก

รถยนต์ใช้แล้วถูกกว่ารถยนต์ใหม่ รถยนต์เก่าเสี่ยงต่อการเกิดปัญหา และค่าซ่อมอย่างแน่นอน บางครั้งจะมีโฆษณารถยนต์ใช้แล้วบนบอร์ดปิดประกาศในมหาวิทยาลัยและในหนังสือพิมพ์ คุณสามารถไปที่สถานที่จำหน่ายรถยนต์ใช้แล้ว หลายคนต้องการซื้อรถยนต์ใช้แล้วจากดีลเลอร์แม้จะมีราคาสูงกว่า เนื่องจากมักมีการรับประกันรถยนต์ 30 ถึง 90 วัน การรับประกันเป็นการประกันการซ่อมหากเกิดปัญหาใด ๆ ขึ้นในช่วงเวลาการรับประกัน

ให้ค้นดู Kelly Blue Book บนอินเทอร์เน็ต ที่ <http://www.kbb.com> เพื่อให้มีทางเลือกที่ดีกว่าว่าคุณควรซื้อรถยนต์ใช้แล้วแบบใด

เมื่อจะซื้อรถยนต์ใช้แล้ว คุณควรได้รับอนุญาตจากเจ้าของรถยนต์นำรถยนต์ไปเข้าอู่ (อู่ที่ไม่เกี่ยวกับผู้ขาย) เพื่อตรวจเช็คทั้งคันก่อนตัดสินใจซื้อ ช่างเครื่องจะคิดเงินสำหรับบริการนี้ แต่ก็เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าหากจะช่วยป้องกันไม่ให้ซื้อรถยนต์ในสภาพไม่ดี หากคุณซื้อรถยนต์จากคิลเลอร์จะต้องมีการรับประกันรถยนต์ ดังนั้นจึงไม่มีเหตุผลที่จะต้องนำรถยนต์ไปให้ช่างเครื่องดู

เมื่อการซื้อรถยนต์ใช้แล้วเสร็จสมบูรณ์ คุณควรได้รับเอกสารจากเจ้าของคนก่อน (เอกสาร “กรรมสิทธิ์” หรือเอกสารโอนความเป็นเจ้าของ ใบรับรองอุปกรณ์ป้องกันกระชกฟ้า และอื่น ๆ) ตามที่กระทรวงยานยนต์ในรัฐที่คุณซื้อรถยนต์กำหนดไว้ ให้ติดต่อกระทรวงยานยนต์ในรัฐของคุณเพื่อค้นหาข้อมูลต่างๆ ในการเป็นเจ้าของรถยนต์ก่อนซื้อรถยนต์ใดๆ

เมื่อคุณซื้อรถยนต์ คุณสามารถชำระค่ารถยนต์ทั้งหมด หรือในบางครั้งคุณสามารถชำระเป็นเงินกู้ได้ (“ซื้อด้วยเงินสด” หรือ “ซื้อด้วยสินเชื่อ”) ราคาชำระด้วยเงินกู้แตกต่างกันไปมาก แต่จะเพิ่มเข้าไปในราคาซื้อ 20 ถึง 30 เปอร์เซ็นต์ ก่อนลงชื่อในเอกสารใดๆ ที่ผูกมัดคุณในการซื้อรถยนต์ ให้แน่ใจว่าคุณเข้าใจรายละเอียดการขายทั้งหมด

การได้รับใบขับขี่และการเคารพกฎจราจร: หากคุณวางแผนจะขับรถยนต์ในสหรัฐ คุณต้องมีใบขับขี่ที่ถูกกฎหมาย การได้รับใบขับขี่ที่ออกในรัฐที่คุณพักอยู่เป็นความคิดที่ดีเนื่องจากบางรัฐไม่ยอมรับใบขับขี่ระหว่างประเทศ แม้แต่รัฐที่ยอมรับใบขับขี่ระหว่างประเทศจะยอมรับใบขับขี่นั้นเพียงปีเดียวหลังจากคุณไปถึงสหรัฐ ให้ตรวจสอบกับสำนักงานท้องถิ่นของกระทรวงยานยนต์ในรัฐเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับใบขับขี่ของรัฐ

การเรียนรู้และเคารพกฎจราจร และเข้าใจว่ามีกรมบังคับใช้กฎหมายเป็น เรื่องสำคัญ คนที่ฝ่าฝืนกฎอาจถูกปรับ ถูกคุมขัง และ/หรือหมดสิทธิ์ในการขับขี่ กฎหมายทุกฉบับที่ควบคุมดูแลใบขับขี่จัดทำขึ้นโดยรัฐแต่ละรัฐ และเปลี่ยนไปจากรัฐหนึ่งไปยังอีกรัฐหนึ่ง เมื่อคุณสมัครทำใบขับขี่ คุณจะได้รับสมุดที่มีกฎจราจรทุกฉบับของรัฐอยู่ในนั้น จงเรียน

รัฐกุเหล่านี้และปฏิบัติตามจริง ๆ แล้วคุณจะต้องสอบผ่านข้อเขียนเกี่ยวกับกฎจราจรเพื่อให้ได้รับใบขับขี่ คุณอาจต้องสอบผ่านการขับขี่บนถนนด้วยก่อนได้รับใบขับขี่

ประกันภัยรถยนต์: ในส่วนใหญ่ของสหรัฐ การประกันภัยรถยนต์ถือเป็นข้อบังคับ แต่จำนวนขอบเขตการประกันภัยที่กำหนดแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ หากรถยนต์ไม่มีประกันภัย เจ้าของรถยนต์ต้องรับผิดชอบทางการเงินในอุบัติเหตุ หรือความเสียหายที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์นั้น ปัญหากฎหมายที่เป็นผลมาจากอุบัติเหตุอาจยุ่งยากและเสียค่าใช้จ่ายมากด้วย ดังนั้นการมีประกันภัยรถยนต์อย่างน้อยในจำนวนขอบเขตขั้นต่ำที่สุดเป็นสิ่งสำคัญมาก ให้สอบถามที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณเกี่ยวกับข้อกำหนดของรัฐบาลและเพื่อขอคำแนะนำเรื่องการใช้ประกันภัยรถยนต์

การเช่ารถยนต์: มีข้อกำหนดและข้อจำกัดบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเช่ารถยนต์ ตัวอย่างเช่นตัวแทนหลายแห่งกำหนดให้ผู้เช่ารายบุคคลต้องมีอายุอย่างต่ำ 25 ปี บางแห่งยอมให้คนขับมีอายุต่ำกว่านี้ได้ แต่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมเพิ่ม หากคุณต้องการเช่ารถยนต์ ให้โทรศัพท์ไปที่ตัวแทนเช่ารถยนต์รายชื่อตัวแทนส่วนใหญ่ที่อยู่ในสมุดโทรศัพท์หน้าเหลือง ให้สอบถามข้อมูล วิธีการ และอัตราค่าเช่า

จักรยาน

ในบริเวณมหาวิทยาลัยสหรัฐและในชุมชนหลายแห่ง จักรยานเป็นวิธีการเดินทางที่ใช้ประโยชน์ได้ดี ไม่แพง และสะดวก ชุมชนส่วนใหญ่มีชมรมจักรยานที่เป็นผู้กำหนดเวลาการทำกิจกรรมกลุ่มนอกบ้านและการจัดแข่งขัน ร้านขายจักรยานมักขายจักรยานใหม่และที่ใช้แล้ว บางครั้งนักศึกษาจะติดประกาศขายจักรยานบนบอร์ดหรือลงประกาศในหน้าโฆษณาแจ้งความในหนังสือพิมพ์ของโรงเรียนหรือชุมชน

มหาวิทยาลัยบางแห่งและแผนกตำรวจนครบาลบางแห่งกำหนดให้จักรยานต้องมีใบอนุญาตด้วย ให้สอบถามที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณเกี่ยวกับกฎระเบียบและกฎจราจรสำหรับจักรยานในบริเวณ

มหาวิทยาลัยและในชุมชน ควรเลือกจักรยานเสมอเมื่อคุณทิ้งจักรยานไว้แม้แต่เพียงไม่กี่นาที เพราะจักรยานเป็นเป้าหมายที่พวกเขาชอบมาก ร้านจักรยานสามารถให้คำแนะนำคุณเกี่ยวกับระบบล็อกเพื่อความปลอดภัย และการป้องกันล่วงหน้าไว้ก่อน

จักรยานยนต์

จักรยานยนต์และยานพาหนะ 2 ล้อติดเครื่องยนต์อื่น ๆ เป็นวิธีการเดินทางอีกรูปแบบหนึ่งที่ค่อนข้างถูก รัฐส่วนใหญ่กำหนดให้จดทะเบียนจักรยานยนต์ และผู้ขับขี่ต้องมีใบอนุญาต รัฐส่วนใหญ่ยังให้ผู้ขับขี่สวมหมวกนิรภัยด้วย

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยกำหนดให้จักรยานยนต์และพาหนะแบบเดียวกันต้องไปจดทะเบียนกับสำนักงานรักษาความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยสถาบันบางแห่งต้องการให้จักรยานยนต์ติดอุปกรณ์ป้องกันเสียงเครื่องยนต์ดัง โดยทั่วไปจักรยานยนต์ต้องจอดในพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับพาหนะสองล้อ

การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ

สหรัฐเป็นประเทศใหญ่อันดับ 4 ของโลก ภูมิภาคที่มีความแตกต่างกันของสหรัฐอาจดูเหมือนเป็นประเทศต่าง ๆ ที่มีภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ประชากร และขนบธรรมเนียมหลากหลาย มีสิ่งที่จะให้หมั่นไม่ถ้วนแต่ระยะทางห่างไกลกันมาก และอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายแพงในการเดินทาง

สายการบิน

สหรัฐมีสายการบินแห่งชาติสำคัญ ๆ หลายสาย รวมทั้งสายการบินประจำภาคจำนวนมาก คุณอาจพบว่าค่าเครื่องบินถูกอย่างน่าแปลกใจ โดยเฉพาะเมื่อสายการบินเสนอลดราคาเนื่องจากมีการแข่งขันระหว่างสายการบินต่าง ๆ คุณสามารถจองตั๋วกับสายการบินโดยตรงผ่านตัวแทนบริษัทท่องเที่ยวหรือผ่านอินเทอร์เน็ต มีเว็บไซต์ซึ่งเป็นที่

นิยมหลายเว็บไซต์ที่สามารถช่วยให้คุณหาค่าโดยสารถูกที่สุดในการเดินทางตามที่ต้องการ ลองดูเว็บไซต์ <http://www.expedia.com> หรือ <http://www.travelocity.com>

รถไฟ

การรถไฟแห่งชาติของสหรัฐ หรือ Amtrak เสนอขายตั๋วโดยสาร USA Rail Pass แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในต่างประเทศ แต่ต้องซื้อตัวนี้นอกประเทศสหรัฐ ตัวนี้ให้สิทธิคุณเดินทางโดยไม่จำกัดในราคาเดียวตามที่กำหนดไว้ล่วงหน้าและภายในจำนวนวันที่ระบุ ขอให้ติดต่อบริษัทท่องเที่ยวเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม

รถโดยสารประจำทาง

การเดินทางโดยรถบัสมักเป็นวิธีเดินทางที่ถูกที่สุดในสหรัฐ และให้โอกาสชมภูมิประเทศที่ดีที่สุด ไม่จำเป็นต้องมีการจอง แต่หากคุณกำลังพิจารณาเดินทางหรือท่องเที่ยวโดยรถบัส คุณควรเตรียมการกับบริษัทท่องเที่ยวก่อนที่คุณจะเดินทางออกจากประเทศ บริษัทรถบัสสำคัญที่ให้บริการในสหรัฐคือ บริษัทเกรย์ฮาวด์ บางครั้งเกรย์ฮาวด์มีตั๋วราคาพิเศษสำหรับท่องเที่ยวในสหรัฐ และยังมีตั๋วราคาพิเศษสำหรับท่องเที่ยวในสหรัฐที่เรียกว่า Ameripass ตัวนี้ใช้สำหรับท่องเที่ยวที่ใดก็ได้ในสหรัฐ อาจซื้อตัวนี้ได้ในสหรัฐ ให้ติดต่อบริษัทท่องเที่ยวเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม

ควรพิจารณาความเป็นไปได้ต่อไปนี้ด้วย เมื่อวางแผนการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ

☞ บริษัทขนส่งส่วนใหญ่ของสหรัฐ (สายการบิน รถโดยสารประจำทาง และรถไฟ) เสนอขายตั๋วเดินทางพิเศษสำหรับชาวต่างประเทศ ข้อเสนอ มักเป็นการเดินทางไปที่ใดก็ได้ในประเทศโดยเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดและตามจำนวนวันที่กำหนด ปกติจะต้องซื้อตัวก่อนเดินทางเข้าสหรัฐ ให้ติดต่อตัวแทนท่องเที่ยวของคุณก่อนออกเดินทางจากประเทศบ้านเกิดเพื่อหาข้อมูล

เกี่ยวกับตัวพิเศษเหล่านี้

- ☞ นักศึกษานานาชาติมักเดินทางร่วมกันและช่วยกันจ่ายค่าเช่ารถยนต์ และค่าที่พักในโรงแรม บางทีคุณจะไม่ใช้คนเดียวที่ต้องการเห็นประเทศสหรัฐอเมริกาขึ้น จงแน่ใจว่าได้เลือกบริษัทท่องเที่ยวที่ดีที่สุดเพื่อความปลอดภัยและความสบาย
- ☞ เพื่อนใหม่ชาวอเมริกันอาจเชิญคุณไปเยี่ยมชมครอบครัวของเขา ระหว่างช่วงพักร้อน เป็นอีกครั้งหนึ่งที่คุณต้องแน่ใจว่ารู้จักคนคนนั้นดีเพื่อความปลอดภัยและความสบายของคุณ นี่อาจเป็นวิธีการยอดเยี่ยมที่จะได้เห็นอีกส่วนหนึ่งของประเทศ ประหยัดเงินค่าอาหารและที่พัก และเห็นว่าครอบครัวชาวอเมริกันอยู่กันอย่างไรในแต่ละวัน รวมทั้งการฉลองวันหยุดพิเศษ
- ☞ Christmas International House: ในช่วงวันหยุดคริสต์มาส องค์การนี้จัดโปรแกรมต้อนรับนักศึกษานานาชาติทั่วประเทศโดยปกติในช่วงระหว่าง 7 ถึง 10 วัน เมืองเจ้าภาพแต่ละแห่งจะจัดหาที่พักที่ให้อุปกรณ์เข้าพักได้ หรือที่พักและอาหารในแบบหอพัก โปรแกรมชมทัศนียภาพ (ท่องเที่ยว) และการต้อนรับ เช่นงานสังสรรค์ เป็นต้น
- ☞ Experiment in International Living: นี่เป็นอีกองค์การหนึ่ง ที่จัดหารูปแบบของโปรแกรมโฮมสเตย์หลากหลายตลอดปี ดูข้อมูลได้ที่เว็บไซต์ <http://www.experiment.org>

ความปลอดภัยส่วนตัว

น่าเสียดายที่ในสหรัฐมีอาชญากรรมเหมือนกับทุกที่ในโลก คุณควรระมัดระวังเป็นพิเศษจนกว่าคุณจะรู้จักมหาวิทยาลัยและคุ้นเคยกับชุมชน ทุกเมืองมีพื้นที่ไม่ปลอดภัย และคุณควรหาดูว่าพื้นที่นี้อยู่ที่ไหนโดยเร็วที่สุด มหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมาดูแลความปลอดภัยให้ หากคุณยังไม่ได้รับแนวทางการรักษาความปลอดภัยระหว่างโปรแกรม

ปฐมนิเทศของคุณ ให้ไปขอข้อมูลจากที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติหรือที่สำนักงานรักษาความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย ให้สอบถามเกี่ยวกับความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยและในชุมชน และสิ่งที่คุณควรปฏิบัติเพื่อประกันความปลอดภัยส่วนตัว จำไว้ว่าการพิจารณาตัดสินใจที่ดี การป้องกันความปลอดภัยล่วงหน้า และสามัญสำนึกสามารถลดโอกาสที่จะมีประสบการณ์ที่ไม่น่ายินดีและอาจก่อให้เกิดอันตรายลงได้มาก

กฎระเบียบความปลอดภัยพื้นฐานรวมถึงสิ่งต่อไปนี้

- ☞ ในบางพื้นที่การเดินทางคนเดียวในเวลากลางคืนไม่ปลอดภัย ควรขอให้ใครคนหนึ่งไปเป็นเพื่อนด้วยเสมอถ้าไม่แน่ใจว่าจะไปที่ไหนได้ด้วยตนเอง มหาวิทยาลัยบางแห่งมีบริการไปเป็นเพื่อนสำหรับผู้ที่ต้องเดินทางกลับบ้านหลังเลิกเรียน หรือเดินทางจากห้องสมุดในตอนเย็น ให้สอบถามที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณว่ามหาวิทยาลัยของคุณมีบริการเช่นนี้หรือไม่
- ☞ เมื่อคุณออกจากห้องในหอพัก อพาร์ทเมนท์ หรือจากรถยนต์ ให้ล็อกประตูและหน้าต่างทุกบาน ไม่วางของมีค่า เฉพาะอย่างยิ่งเงินสดหรือบัตรเครดิตไว้ในที่เปิดเผย แม้จะได้ล็อกประตูแล้ว
- ☞ อย่าพกเงินสดติดตัวไปเป็นจำนวนมากหรือใส่สัมภาระที่มีราคาสูง
- ☞ อย่ายอมรับข้อเสนอจากคนแปลกหน้าที่จะทำให้ติดรถไปด้วย อย่าโบกรถ หรือรับคนที่โบกรถ
- ☞ จงระมัดระวังกระเป๋าถือหรือกระเป๋าสะตางค์ของคุณ โดยเฉพาะในเขตเมืองขนาดใหญ่ที่แออัด ซึ่งมีพวกวิ่งราวกระเป๋าถือหรือล้วงกระเป๋า ควรเก็บทรัพย์สินส่วนตัวซึ่งเป็นที่ดึงดูดอื่น ๆ เช่น กล้องถ่ายรูป สเตอริโอ คอมพิวเตอร์ และจักรยานไว้ในที่ปลอดภัยเมื่อคุณไม่อยู่ ให้ระวังข้าวของของคุณ
- ☞ หากพวกเขาไม่มาข่มขู่คุณที่บ้านหรือบนถนน พยายามอย่าขัดขืน เว้นแต่คุณจะรู้สึกว่าคุณกำลังอยู่ในอันตราย และคุณอาจต่อสู้

หรือวิ่งหนีอย่าตอบโต้เนื่องจากมันอาจช่วยให้อุบัติเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเท่าที่จะทำได้ ให้ไปแจ้งความกับตำรวจทันที และให้ข้อมูลรูปพรรณสัณฐานของผู้โจมตีให้มากที่สุด ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยได้ที่ <http://www.campussafety.org/>

ชมรมและกีฬา

ชมรม

ชมรมเป็นช่องทางที่ดีที่สุดที่จะพบปะผู้คนที่มีความสนใจเหมือนคุณ เพื่อฝึกมิตร เพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ และเพื่อความสนุกสนาน มีองค์การนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความสนใจและวัตถุประสงค์เกือบทุกเรื่อง ตั้งแต่เรื่องวิชาการไปจนถึงเรื่องทางสังคมอย่างเดียว ปกติคุณจะทำรายชื่อชมรมและชื่อองค์การในมหาวิทยาลัยได้จากสำนักงานนักศึกษานานาชาติ หรือจากเว็บเพจมหาวิทยาลัยของคุณ ถ้าคุณมีความสนใจในกิจกรรมชมรมใดเป็นการเฉพาะให้เข้าร่วมการประชุม ถ้ามีนักศึกษานานาชาติจำนวนมากที่มหาวิทยาลัยนั้นก็จะเป็นชมรมนานาชาติอย่างไม่ต้องสงสัย

กิจกรรมทางวัฒนธรรม

คุณจะพบกิจกรรมทางวัฒนธรรมจำนวนมากในมหาวิทยาลัย มีโฆษณาการจัดกิจกรรม เช่น ละคร คอนเสิร์ต ภาพยนตร์ การบรรยาย และนิทรรศการศิลปะ ในสิ่งพิมพ์ของโรงเรียน และในบอร์ดประกาศของมหาวิทยาลัย หากมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในหรือใกล้เขตเมืองใหญ่ คุณจะพบว่ามีโอกาสมากกว่าที่จะโฆษณาในหน้าบ้านเชิงและหน้าศิลปะของหนังสือพิมพ์ในเมืองนั้น

กีฬา

กีฬาเป็นเครื่องหย่อนใจที่นิยมกันในสหรัฐ ผู้คนจำนวนมากเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอในแบบที่เล่นเดี่ยว เช่น เทนนิส จ็อกกิ้ง ว่ายน้ำและสกี

หรือเล่นเป็นทีม เช่น เบสบอล ฟุตบอล ฮ็อกกี้น้ำแข็งและวอลเลย์บอล เมืองต่างๆ จะจัดการแข่งขันกีฬาสำหรับนักกีฬาสมัครเล่นบ่อยๆ

วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกือบทั้งหมดมีทีมระหว่างมหาวิทยาลัยที่เป็นทีมฟุตบอล เบสบอล บาสเกตบอล วัยน้ำ และอื่นๆ ซึ่งจะแข่งขันกับทีมจากสถาบันอื่นทีมเหล่านี้มักแข่งขันกันในระดับสูงมากและดึงดูดผู้สนับสนุนที่เป็นนักศึกษาและแฟนอื่นๆ จำนวนมาก แม้คุณจะไม่คุ้นเคยกับกีฬาของสหรัฐ คุณควรเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาอย่างน้อย 1 ครั้งจะมีความสุขมาก เพียงแต่เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของฝูงชน ขอให้ใครบางคนอธิบายการเล่นแก่คุณ สปีดและความตื่นเต้นของการแข่งขันเป็นชีวิตในมหาวิทยาลัย

วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ยังจัดให้มีทีมกีฬาหรือการแข่งขันภายในสถาบัน ซึ่งทุกทีมประกอบด้วยเพื่อนนักศึกษาด้วยกันเอง กีฬาภายในสถาบันมักมีระดับการแข่งขันที่เข้มข้นน้อยกว่าทีมระหว่างมหาวิทยาลัย และจะเปิดให้ใครก็ได้ที่มีความสนใจกีฬาเข้าชม นี่เป็นวิธีที่ดีในการพบปะผู้คน ได้ออกกำลังกาย และช่วยลดความเครียดในการเรียนของคุณ

การเตรียมการสำหรับคนในครอบครัวที่อาจมาอยู่ร่วมกับคุณ

หากครอบครัวคุณจะติดตามคุณไปยังสหรัฐ ก็มีสิ่งอื่นๆ ที่ต้องพิจารณาด้วย ที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณจะสามารถให้คำแนะนำในการค้นหาทางเลือกบางประการที่มีอยู่สำหรับครอบครัวของคุณในชุมชนท้องถิ่น

โรงเรียนสำหรับเด็ก

ในสหรัฐ การศึกษาอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละรัฐ ทุกรัฐกำหนดให้เด็กๆ เข้าโรงเรียนตั้งแต่อายุ 6 ปี ถึง 16 ปี หรือในบางรัฐจนกว่าจะจบโรงเรียนมัธยม โรงเรียนบางแห่งมีโปรแกรมชั้นอนุบาลสำหรับเด็กอายุ 5 ปีด้วย ตามกฎหมายของรัฐบาลกลางสหรัฐ โรงเรียนของรัฐจะต้องให้การศึกษานี้ฟรีตั้งแต่อนุบาลไปจนถึงเกรด 12 (K-12)

แก่นักเรียนทุกคน ทั้งที่เป็นพลเมืองสหรัฐและไม่ได้เป็น และมีคุณสมบัติตามกฎระเบียบของการอยู่อาศัยซึ่งเขตการศึกษาแต่ละแห่งตั้งขึ้น อย่างไรก็ตาม มีข้อยกเว้นประการหนึ่งก็คือ ข้อยกบังคับพิเศษของรัฐบาลกลางห้ามโรงเรียนของรัฐซึ่งสอนระดับอนุบาลไปจนถึงเกรด 8 (K-8) ออกแบบฟอร์ม I-20 แก่นักเรียนที่ต้องการได้รับวีซ่า F-1 เพื่อการสมัครเข้าเรียน อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อยู่ในความปกครองของผู้ใหญ่ ซึ่งถือวีซ่า F-1 (ปกติผู้อยู่ในความปกครองจะถือวีซ่า F-2) ก็มีสิทธิสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนของรัฐเหล่านี้

โรงเรียนเอกชนไปเข้า-เย็นกลับจะเก็บเฉพาะค่าเล่าเรียน ส่วนโรงเรียนกินนอนเก็บทั้งค่าเล่าเรียนค่าที่พักและค่าอาหาร จงแน่ใจว่าได้นำเอกสารบัตรของคุณไปด้วย เพื่อใช้ในการสมัครเข้าเรียน การนำไปประมวลผลการเรียนของคุณในการศึกษาปีสุดท้ายหรือ 2 ปีสุดท้ายไปด้วยเป็นความคิดที่ดี เนื่องจากจะช่วยให้โรงเรียนจัดบุตรของคุณไว้ในที่ที่เหมาะสมในชั้นเรียนใหม่ ขอให้หารือกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณเกี่ยวกับวิธีการนำบุตรเข้าศึกษาในโรงเรียน

การดูแลเด็ก

การดูแลเด็กเต็มเวลาหรือนอกเวลาที่มีความเป็นไปได้มากมาย ข้างล่างนี้คือตัวอย่างบางข้อ

ดูแลเด็กที่บ้าน: ผู้หญิงและเด็กวัยรุ่นหลายคนรับงานในการเป็น “พี่เลี้ยงเด็ก” (หรือ “ผู้ดูแลเด็ก”) ซึ่งปกติจะดูแลเด็กทารกและเด็กก่อนวัยเรียน (อายุ 5 ปีหรือต่ำกว่า) บางครั้งพี่เลี้ยงเด็กจะมาที่บ้านของครอบครัวนั้นเพื่อดูแลเด็ก บางครั้งพ่อแม่จะพาเด็กไปยังบ้านของพี่เลี้ยง บางครั้งพวกเขาจะดูแลเด็กวัยเรียนในช่วงก่อนหรือหลังโรงเรียนเลิกด้วย ค่าจ้างจะแตกต่างกันไป

ศูนย์เลี้ยงเด็กในเวลากลางวัน: ศูนย์เลี้ยงเด็กในเวลากลางวันอาจเป็นศูนย์สาธารณะที่ดำเนินการโดยโบสถ์ หรือมีเอกชนเป็นเจ้าของ ปกติศูนย์เลี้ยงเด็กจะรับเด็กก่อนวัยเรียนไม่ใช่เด็กทารกเสมอไป และบางครั้งศูนย์กำหนดให้เด็กต้องฝึกการเข้าห้องสุขามาแล้ว ศูนย์เลี้ยง

เด็กบางแห่งยังรับเด็กวัยเรียนที่ผู้ปกครองต้องไปทำงานก่อนหรือหลังเด็กเลิกเรียน ผู้ปกครองจะพาเด็กมาส่งหรือรับกลับที่ศูนย์นี้ บางครั้งศูนย์เลี้ยงเด็กทำงานร่วมกับระบบโรงเรียนท้องถิ่นเพื่อจัดบริการรถบัสไปโรงเรียน ศูนย์เลี้ยงเด็กบางแห่งกำหนดให้ผู้ปกครองต้องให้เวลาเพื่อช่วยดูแลเด็กช่วงเช้าหรือบ่าย หนึ่งหรือสองครั้งต่อสัปดาห์ ค่าใช้จ่ายแตกต่างกันไปสำหรับการดูแลเด็กรูปแบบนี้ ศูนย์เลี้ยงเด็กมักค่อนข้างแพงในเมืองใหญ่และในเขตนครหลวง

โรงเรียนนิร์ชเซอร์รี่ หรือโรงเรียนสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน: โดยทั่วไปโรงเรียนเอกชนเหล่านี้เปิดรับเด็กอายุ 3 ถึง 5 ปี โรงเรียนส่วนใหญ่สอน 3 ถึง 5 วัน ต่อสัปดาห์ ปกติจะอยู่ในช่วงเช้าหรือบ่าย นอกจากการเล่นกิจกรรมต่าง ๆ แล้ว จะเป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมจะเข้าชั้นอนุบาล ซึ่งตามธรรมชาติจะเป็นปีแรกของการเรียนการสอนในสหรัฐ

กิจกรรมสำหรับคู่สมรส

หากคุณเป็นคู่สมรสของนักศึกษานานาชาติ คุณจะพบว่าการทำงานให้ยุ่งตลอดเวลาจะช่วยให้ปรับตัวเข้ากับบ้านใหม่และมีความสุขกว่า แม้ว่าคุณไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน คุณอาจพบว่านี่เป็นโอกาสอันดีที่จะค้นพบความสนใจใหม่ ๆ ปรับปรุงภาษาอังกฤษของคุณ หรือเรียนหลักสูตร 2-3 หลักสูตรที่คุณไม่เคยหาเวลาเรียนได้เลย ที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติอาจเสนอแนะเกี่ยวกับทางเลือกบางอย่างดังต่อไปนี้

ชมรมผู้ปกครองโรงเรียน: โรงเรียนส่วนใหญ่มีสมาคมผู้ปกครองและครู หรือ PTA ซึ่งมีบทบาทแตกต่างกันขึ้นอยู่กับโรงเรียน โรงเรียนในท้องถิ่นอาจขึ้นขอความช่วยเหลือของคุณระหว่างสัปดาห์ในท้องถิ่น ในสำนักงานของโรงเรียนหรือในชั้นเรียน เมื่อคุณนำเด็กไปลงทะเบียนเข้าเรียน ขอให้สอบถามรายละเอียดในเรื่องนี้

ชั้นเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL): ศูนย์มหาวิทยาลัยหรือศูนย์นานาชาติ ศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ในท้องถิ่น วิทยาลัยชุมชน หรือโปรแกรมอาสาสมัครชุมชนท้องถิ่นมักมีชั้นเรียน ESL หากคุณเพิ่งเรียน

ภาษาอังกฤษหรือเพียงแต่รู้สึกว่ายากสบายมากขึ้นกับแง่มุมหนึ่งหรือหลายแง่มุมของภาษาอังกฤษนี้เป็นโอกาสที่สมบูรณ์แบบที่จะปรับปรุงทักษะภาษาของคุณ ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ในคู่มือเล่มที่ 3 การเรียนภาษาอังกฤษระยะสั้น โปรแกรมภาษาอังกฤษ การศึกษาทางไกล และการรับรองวิทยฐานะ ของชุดคู่มือนี้

หลักสูตรทางวิชาการ: คุณอาจมีคุณสมบัติจะสมัครเข้าเรียนเป็นนักศึกษาพิเศษ หรือนักศึกษาที่ “เข้าฟังโดยไม่เอาคะแนน” ที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่คู่สมรสของคุณศึกษาอยู่ นักศึกษาที่เข้าฟังโดยไม่เอาคะแนนเป็นผู้ที่เข้าเรียนโดยไม่ได้หน่วยกิต ควรสอบถามเกี่ยวกับค่าเล่าเรียนด้วย

หลักสูตรอื่น ๆ และสันตนาการ: วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เขตการปกครองบางเขต หรือเขตในเมืองใหญ่ ๆ มีการสอนหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่องที่จะไม่ให้หน่วยกิตทางวิชาการ หลักสูตรนี้มีสอนในหลายวิชาตั้งแต่ความเข้าใจในคอมพิวเตอร์ไปจนถึงการทำงานเกี่ยวรถยนต์และการทำอาหารให้สอบถามที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติหากมีโปรแกรมที่ว่างในพื้นที่ของคุณ

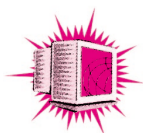
งานอาสาสมัคร: โรงพยาบาล โรงเรียน ศูนย์เลี้ยงเด็กในเวลากลางวันและหน่วยงานสาธารณะอื่น ๆ ยินดีต้อนรับความช่วยเหลือที่ไม่คิดค่าจ้างของอาสาสมัคร โอกาสนี้หาได้ในหลายสาขา สมุดโทรศัพท์หน้าเหลืองมักมีรายชื่อภายใต้หัวข้อ “บริการอาสาสมัคร” หรือ “องค์การบริการสังคม” นอกจากนี้มหาวิทยาลัยอาจมีสำนักงานอาสาสมัครซึ่งยินดีจะช่วยรับคุณแม้ว่าคุณจะไม่ใช่ นักศึกษา วิธีอื่น ๆ ก็คือ พยายามค้นหอบนอินเทอร์เน็ต

ชมรมและองค์การ: ผู้คนจำนวนมากสนุกกับชมรมและองค์การที่เน้นความสนใจร่วมกัน เช่น การทำสวน การทำอาหาร คนตรี ละคร ถักนิตติ้ง เล่นไพ่ หรือออกกำลังกาย ให้สอบถามที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติหรือเจ้าหน้าที่ประจำห้องสมุดสาธารณะเพื่อขอรายชื่อองค์การเหล่านี้

เวลาสำหรับการสรุปความ

- ☞ ตรวจสอบธนาคารแห่งต่างๆ ที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัย หรือบนอินเทอร์เน็ตเพื่อพิจารณาว่าธนาคารใดจะสนองความต้องการของคุณดีที่สุด
- ☞ มีบริการโทรศัพท์และไปรษณีย์หลากหลายในสหรัฐ
- ☞ อาจมีสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพในมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับในชุมชนของคุณ ค้นหาสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้หลังจากเดินทางถึงมหาวิทยาลัยทันที เพื่อทราบว่าจะไปที่ใดเวลาเจ็บป่วย
- ☞ ก่อนซื้อรถยนต์ ให้ตัดสินใจว่ารถยนต์นั้นเป็นแบบพาหนะขนส่งที่เหมาะสมและคุ้มค่าสำหรับคุณหรือไม่ หากคุณเลือกที่จะซื้อรถยนต์ ให้ขอรับใบขับขี่จากรัฐที่คุณอาศัยอยู่
- ☞ สหรัฐเป็นประเทศที่มีความหลากหลายและน่าสนใจที่คุณอาจต้องการสำรวจ ให้สอบถามบริษัทท่องเที่ยวในท้องถิ่นของคุณเกี่ยวกับการขายและการส่งเสริมการท่องเที่ยว และมองหาข้อเสนอพิเศษที่ให้แก่ผู้มาเยือนนานาชาติ ก่อนที่คุณจะออกเดินทางไปสหรัฐ
- ☞ การใช้ความระมัดระวังและสามัญสำนึกจะช่วยให้คุณปลอดภัยในเมืองใหม่ของคุณ
- ☞ ใช้ข้อได้เปรียบของกิจกรรมที่มีอยู่ในชุมชนและในมหาวิทยาลัย รวมทั้งกิจกรรมชมรมและกีฬา กิจกรรมจะช่วยให้คุณได้พบปะผู้คน ผูกมิตร และเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและผู้คนในบ้านใหม่ของคุณมากขึ้น
- ☞ ที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติจะมีข้อมูลเพื่อช่วยให้การโยกย้ายครอบครัวคุณไปยังบ้านใหม่ง่ายขึ้นรวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน

ในท้องถิ่นและโอกาสสำหรับคู่สมรสที่ติดตามไปด้วยจะได้มีความกระตือรือร้น และค้นพบความสนใจใหม่ๆ

เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์

บริการไปรษณีย์สหรัฐ

<http://www.postcalc.usps.gov/>

<http://www.usps.gov>

ข้อมูลเกี่ยวกับราคารถยนต์ใช้แล้ว

<http://www.kbb.com>

สถานที่ท่องเที่ยว

<http://www.expedia.com>

<http://www.travelocity.com>

<http://www.amtrak.com>

<http://www.greyhound.com>

<http://www.experiment.org>

ความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยและความปลอดภัยส่วนตัว

<http://www.campusafety.org>

ปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมใหม่

การเดินทางไปเมืองในต่างประเทศหรือไปต่างประเทศในช่วงเวลาสั้น ๆ ในฐานะนักท่องเที่ยวเป็นความสนุกสนาน แต่การพำนักหรือศึกษาที่นั่นเกินกว่า 2-3 เดือน เป็นประสบการณ์ที่ต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง คุณจะรู้จักสถานที่และผู้คนในระดับที่ลึกกว่าเดิม ในเวลาเดียวกัน คุณจะต้องจัดการกับสิ่งท้าทายทางร่างกาย จิตใจ และสังคมบางประการ แม้บางครั้งการพำนักอยู่ในต่างประเทศเป็นเรื่องท้อแท้ใจ แต่ก็ยังมีสิ่งตอบแทนมากด้วย ผู้คนส่วนใหญ่ที่พำนักและศึกษาในสหรัฐต่อไปอีกระยะหนึ่งจะเดินทางกลับประเทศด้วยความรู้สึกในแง่ดีเกี่ยวกับประสบการณ์ของพวกเขาและเชื่อว่าการใช้เวลาอยู่ในต่างประเทศเป็นประโยชน์ทั้งในทางวิชาการและด้านส่วนตัว บทนี้มีข้อมูลที่จะช่วยเหลือคุณในช่วงปรับตัวให้ง่ายขึ้น

เจ็ทแล็ก

การปรับตัวประการแรกในจำนวนหลายอย่างที่คุณต้องเผชิญหลังจากเดินทางไปถึงสหรัฐก็คือ “เจ็ทแล็ก” ซึ่งขึ้นอยู่กับประเทศต้นทางของคุณ เจ็ทแล็กเป็นการช็อกของร่างกายที่กำลังปรับตัวเข้ากับเขตเวลาใหม่ ความรุนแรงของเจ็ทแล็กขึ้นอยู่กับว่าคุณได้ข้ามเขตเวลาใหม่จำนวนมากเท่าใดระหว่างคุณเดินทางไปสหรัฐ ขณะที่ร่างกายของคุณกำลังปรับตัวเข้ากับจังหวะเวลาใหม่ในแต่ละวัน คุณอาจมีอาการปวดศีรษะ หงุดหงิด นอนไม่หลับ ง่วงนอน หลายคนพบว่าทุกๆ ชั่วโมงของความแตกต่างของเวลาจะต้องใช้เวลาถึง 1 วัน เพื่อให้หายจากอาการเจ็ทแล็กได้สนิท อย่างไรก็ตาม คุณอาจพบว่า คุณจะผ่านช่วงเวลาที่แย่ที่สุดได้โดยใช้เวลาประมาณครึ่งหนึ่ง หลังจากช่วงปรับตัวคุณควรสามารถทำงานได้ตามปกติและตามกำหนดเวลาที่ไว้วางไว้แต่

ละวันมีหลายสิ่งที่คุณสามารถทำเพื่อช่วยให้ตัวคุณผ่านช่วงปรับตัวนี้ไปได้ จงพยายามปฏิบัติตามรูปแบบการรับประทานอาหารหรือนอนตามปกติ ในเวลาใหม่ของคุณให้มากที่สุด ให้ฝึการงีบหลับในเวลากลางวัน เนื่องจากจะทำให้คุณหลับยากขึ้นในตอนกลางคืน และยังจะทำให้อาการเจ็บเล็กน้อยอื่น ๆ ไข้ การเดิน ออกกำลังกาย หรือวางแผนกิจกรรมกับเพื่อนระหว่างกลางวันแทนเมื่อคุณรู้สึกเหนื่อย การออกไปตากแดดหรือแสงอื่น ๆ ในตอนกลางวันสามารถช่วยให้คุณตั้งเวลาร่างกายใหม่ด้วย เนื่องจากอาการเจ็บเล็กน้อยจึงแนะนำให้คุณไปถึงสหรัฐอย่างน้อย 2-3 วันก่อนเริ่มชั้นเรียน เพื่อให้ร่างกายของคุณปรับตัวกับเวลาใหม่

ปัญหาด้านภาษา

การพูดภาษาต่างประเทศในห้องเรียนเป็นเรื่องหนึ่งแต่การอยู่ในสังคมที่คุณต้องพูดภาษานี้ทุกวันแตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง ต่อไปนี้คือปัญหาด้านภาษาที่คุณอาจต้องเผชิญขณะอยู่ในสหรัฐ

- ☹️ คุณอาจไม่เข้าใจสำเนียงท้องถิ่นในพื้นที่ สำเนียงของแต่ละภูมิภาคในสหรัฐแตกต่างกันอย่างมาก ในกลุ่มประชาชนที่มาจากทุกมุมของสหรัฐ ชาวอเมริกันจะสามารถบอกได้อย่างง่ายดายว่าผู้ใดมาจากบอสตัน นิวยอร์ก เซนต์ไมเคิลส์ หรือทางใต้ เพียงดูจากวิธีการพูดของพวกเขา ให้เวลาตัวเองในการทำความคุ้นเคยกับสำเนียงท้องถิ่น และในเวลาหนึ่งบางทีคุณจะพบว่าตัวคุณกำลังพูดในแบบเดียวกัน
- ☹️ ชาวอเมริกันอาจไม่เข้าใจคุณทันที คุณอาจมีสำเนียงของตนเอง และอาจใช้คำศัพท์ที่ต่างออกไป พยายามพูดช้า ๆ ในตอนแรก เพื่อให้คุณเป็นที่เข้าใจ อย่าอายที่จะขอให้ผู้อื่นพูดช้า ๆ หากคุณมีปัญหาในการเข้าใจพวกเขา
- ☹️ ชาวอเมริกันใช้ภาษาสแลงและภาษาเฉพาะที่เข้าใจยากในการพูดมาก ภาษาของพวกเขาเต็มไปด้วยวลีสั้น มากจินตนาการ และต้องใช้เวลาสักกระยะหนึ่งเพื่อให้เข้าใจได้ทั้งหมด

☞ อารมณ์ขัน เซวน่าปัญญา และการเห็นแบบ เป็นทั้งหมดใน ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน นักศึกษานานาชาติบางคนมีปัญหา ในการปรับตัวเข้ากับรูปแบบการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการหรือ ในการเข้าใจว่าผู้ที่เขากำลังพูดด้วยเอาจริงเอาจังหรือไม่ อย่างไร ก็ตามควรตีความเรื่องนี้ว่าเป็นเครื่องหมายของความเป็นมิตร มากกว่าการดูหมิ่น

☞ คุณอาจไม่ทราบคำย่อและศัพท์เทคนิคที่ใช้ในโปรแกรมการเรียน หรือในที่ทำงานของคุณ คำว่า “pol sci” หมายถึง political science, “dorms” หมายถึง dormitories หรือ “TA” หมายถึง teaching assistance นี้ เป็นตัวอย่างเล็กๆ น้อยๆ ของ ภาษาสแลงที่คุณจะพบในมหาวิทยาลัย คำย่อมักใช้พยางค์แรก ของคำ หรือถ้าหากมี 2 คำ หรือมากกว่ารวมกันจะใช้อักษรแรก ของคำ หาก你不เข้าใจคำหรือคำย่อ ก็เพียงแค่ถามความหมาย เท่านั้น

ใช้เวลาตัวคุณในการปรับตัวกับภาษาและไม่ลังเลที่จะขอให้ผู้คนพูดซ้ำ ในสิ่งที่พวกเขาพูด พูดซ้ำๆ หรืออธิบายว่าพวกเขาหมายความว่าอะไร การพกพจนานุกรมเล่มเล็กๆ ติดตัวไปในกรณีฉุกเฉินเป็นการฉลาด ที่สำคัญที่สุดก็คืออย่ากลัวที่จะทำผิดพลาด ทั้งหมดนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ในการเรียนรู้ของคุณ

ความตระหนกทางวัฒนธรรม

ความตระหนกหรือการช็อกทางวัฒนธรรมเป็นกระบวนการในการปรับตัวเข้ากับประเทศใหม่และวัฒนธรรมใหม่ ซึ่งอาจแตกต่างจากของประเทศคุณอย่างมากมาย คุณจะไม่ได้พบสัญลักษณ์และหน้าที่ที่คุ้นเคยของประเทศคุณ ภูมิอากาศ อาหาร และภูมิประเทศ รวมทั้งผู้คน และวิธีการของพวกเขาล้วนเป็นสิ่งแปลกสำหรับคุณ ภาษาอังกฤษของคุณอาจไม่ดีเท่าที่คุณคิด คุณอาจเป็นทุกข์ในระดับที่ไม่คาดคิด จากแรงกดดันของชีวิตทางการศึกษาและก้าวอย่างรวดเร็วของชีวิตในสหรัฐ

หากคุณรู้สึกเช่นนี้ ไม่ต้องตกใจ การซื้อทางวัฒนธรรมเป็นปฏิกิริยาปกติ เมื่อคุณเริ่มปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมและทัศนคติของสหรัฐ และเริ่มรู้ทิศทางรอบตัวคุณ คุณจะเริ่มปรับตัวให้เข้ากับและเข้าใจสิ่งแวดล้อมใหม่และวิถีชีวิตใหม่ของคุณ

นักศึกษานานาชาติจะพบกับการซื้อทางวัฒนธรรมในหลายระดับ ซึ่งบางคนจะไม่สังเกตเห็นเลย ขณะที่คนอื่นๆ พบว่ายากจะปรับตัว โดยทั่วไปจะมีการซื้อทางวัฒนธรรมสี่ขั้นที่คุณจะพบ

ขั้น “ดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์”: สองสามสัปดาห์แรกในบ้านใหม่จะตื่นเต้นมาก ทุกอย่างใหม่และน่าสนใจ และดูเหมือนคุณจะยุ่งมากกับการจัดการสิ่งต่าง ๆ ให้เข้าที่และเริ่มชั้นเรียนซึ่งคุณอาจไม่ค่อยสังเกตเห็นว่าคุณคิดถึงบ้าน

โกรธง่ายและไม่เป็นมิตร: เมื่อคุณเริ่มต้นตระหนักว่าคุณไม่ได้มาพักผ่อนช่วงหยุดงาน และนี่คือที่ที่คุณพำนัก คุณอาจรู้สึกโกรธและไม่เป็นมิตร บางครั้งคุณอาจรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อชาวอเมริกัน และวิธีการที่พวกเขาทำสิ่งต่าง ๆ และแม้แต่การไม่โง่เกี่ยวกับเรื่องไร้สาระอาจทำให้ความไม่เป็นมิตรเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน

ความเข้าใจและการปรับตัว: คุณจะเริ่มเข้าใจสิ่งแวดล้อมใหม่ดีขึ้น และจะพบว่าคุณกำลังปรับตัวเข้ากับบ้านใหม่ ซึ่งอาจเป็นโดยไม่รู้สึกตัวก็ได้ คุณจะรู้สึกไม่เป็นมิตรและฉุนเฉียวขุ่นน้อยลง

การปรับตัวใหม่และการยอมรับ: ในที่สุดคุณจะพบว่า คุณเริ่มรู้สึกว่าคุณถือว่ามีมหาวิทยาลัยและเมืองใหม่ของคุณเป็นบ้านของคุณอย่างน้อยในระดับหนึ่ง คุณจะผูกมิตรและจะรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่คุณยอมรับ คุณเหมือนอย่างที่คุณยอมรับชุมชนนั้น

ระยะเวลาและความรุนแรงของแต่ละขั้น ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล แต่ไม่มีใครหลีกเลี่ยงได้หมด สิ่งสำคัญที่ต้องระลึกไว้ก็คือ คุณไม่ใช่คนเดียวที่พบกับความรู้สึกเหล่านี้ คนอื่น ๆ อีกมากมายก่อนหน้าคุณได้ผ่านมาแล้ว และยังมีคนอื่น ๆ รอบตัวคุณกำลังจัดการกับความตระ

หนทางวัฒนธรรม ข้างล่างนี้คืออาการทั่วไปบางอย่างของการช็อกทางวัฒนธรรม ตลอดจนคำแนะนำบางประการที่จะช่วยให้คุณผ่านอุปสรรคเหล่านี้ไปได้

การคิดถึงบ้าน: คุณคิดถึงบ้านเกิด ครอบครัว และเพื่อน ๆ ของคุณ คุณคิดถึงบ้าน โทรศัพท์ หรือเขียนจดหมายถึงครอบครัวและเพื่อน ๆ บ่อย ๆ และอาจร้องไห้มากบ่อยครั้ง

เป็นเรื่องดีที่จะรักษาการติดต่อกับทางบ้านไว้ แต่ต้องไม่ให้เรื่องนี้มากีดขวางการพบปะกับเพื่อนใหม่ และสนุกกับบ้านใหม่ของคุณ ใช้ความพยายามพบปะกับผู้คนใหม่ๆ ในหอพัก ในชั้นเรียนและในศูนย์นักศึกษา นานาชาติ คุณอาจต้องการเข้าร่วมกับคณะกรรมการ กลุ่มความสนใจหรือทีมกีฬาในมหาวิทยาลัยหรือในเมืองของคุณ หาสิ่งหนึ่งที่ทำให้คุณรู้สึกสบาย ตัวอย่างเช่น ดนตรี อาหาร หรือกิจกรรม และใช้สิ่งนี้เป็นจุดเริ่มต้นไปสู่การทำตัวคุณให้รู้สึกเหมือนอยู่บ้านในอเมริกา

ความไม่เป็นมิตร: ความฉุนเฉียวเล็กๆ น้อยๆ ทำให้คุณโกรธอย่างผิดปกติ และคุณรู้สึกว่าคุณชีวิตในสหรัฐทำให้คุณมีปัญหา คุณรู้สึกว่าคุณความคาดหวังของคุณไม่สมหวัง ต้องใช้เวลาเพื่อให้คุ้นเคยกับชีวิตในต่างประเทศ และต้องเรียนรู้หลายสิ่งใหม่อีกครั้ง จงอดทนและถามคำถามเมื่อคุณไม่เข้าใจ บางทีความคาดหวังของคุณอาจสูงหรือต่ำเกินไป และคุณจำเป็นต้องปรับมุมมองของความหมายในการพำนักและศึกษาในสหรัฐของคุณใหม่ ให้พูดคุยกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณและพยายามค้นหาแนวทางรอบปัญหาที่คุณกำลังไม่พอใจ

การพึ่งพาอาศัย: คุณกำลังพึ่งพาคนชาติเดียวกัน เพื่อน ๆ หรือที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณ และรู้สึกว่าคุณไม่สามารถทำอะไรสำเร็จได้ด้วยตนเอง คุณกลัวที่จะทำอะไรด้วยตัวเองโดยไม่มีใครมาช่วยหรือให้ความเห็นชอบ เป็นเรื่องดีที่จะมีคนที่คุณสามารถพึ่งพาได้ใน 2-3 วันแรก อย่างไรก็ตาม ในเวลาเดียวกันคุณควรค่อยๆ รับ

สิ่งท้าทายนั้นมา และ “ทำมันด้วยตัวเอง” ไม่เป็นไรที่จะทำผิดพลาด และเรียนรู้จากมัน คุณควรพยายามผูกมิตรกับเพื่อนหลายๆ แบบ ไม่ใช่เฉพาะคนชาติเดียวกัน เพื่อใช้ข้อได้เปรียบของประสบการณ์การศึกษาแบบอเมริกันของคุณอย่างเต็มที่

การขาดความมั่นใจในตัวเอง: คุณรู้สึกว่าทุกอย่างที่คุณทำนั้นผิด ไม่มีใครเข้าใจคุณ คุณมีปัญหาในการผูกมิตร คุณเริ่มสงสัยในวิธีการแต่งตัวของคุณ เนื่องจากคุณรู้สึกว่า你不เหมาะสมกับวิธีนั้น

หากคุณรู้สึกว่าทุกอย่างที่คุณทำนั้นผิด ให้ถามความเห็นถึงสิ่งที่คุณทำจากคนที่คุณไว้ใจได้ เช่น เพื่อนหรือที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณ สิ่งนี้อาจผิดไม่ใช่วิธีที่คนอื่นมองคุณ แต่เป็นวิธีที่คุณมองตัวเอง คุณไม่ควรวิตกกังวลกับวิธีที่คุณมอง ทำหรือคิด สหรัฐเป็นประเทศที่มีความหลากหลายมาก และชาวอเมริกันก็เคยชินกับผู้คนที่มีมุมมองและการประพฤติปฏิบัติที่ต่างออกไป ที่สำคัญที่สุดก็คือ อย่าขาดอารมณ์ขัน

ความตระหนักเรื่องค่านิยม: คุณอาจพบว่าตัวเองกำลังเผชิญกับสถานการณ์ซึ่งวัฒนธรรมของคุณไม่ยอมรับ และมีปัญหาในการสร้างความคุ้นเคยกับมัน ตัวอย่างเช่น ความสัมพันธ์ระหว่างชายกับหญิง ชีวิตที่ไม่มีพิธีรีตองของชาวอเมริกัน ทศนคติทางการเมืองและศาสนา หรือพฤติกรรมทางสังคมของชาวอเมริกัน อาจดูไร้กฎเกณฑ์หรือไม่เป็นที่ยอมรับของคุณ

ให้มองหาข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่สร้างความแปลกใจให้คุณ หรือทำให้คุณรู้สึกไม่สบายใจ และพยายามใช้ความยืดหยุ่น ให้ความเคารพ และเปิดใจให้กว้าง นี่เป็นโอกาสดีมากๆ ที่จะเรียนรู้มากขึ้นในเรื่องที่อาจไม่ค่อยเป็นที่นิยมหรือเป็นสิ่งต้องห้ามในประเทศคุณ พยายามสนุกสนานกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมใหม่ๆ ตลอดจนมุมมองทางวัฒนธรรมมากมาย การพูดคุยกับใครบางคนจากวัฒนธรรมและศาสนาเดียวกันซึ่งอาศัยอยู่ในสหรัฐมาชั่วระยะหนึ่ง เกี่ยวกับวิธีการที่คนคนนั้นจัดการกับการช็อกเรื่องค่านิยมอาจเป็นการช่วยได้

กลวิธีอื่นๆ เพื่อรับมือกับความเครียดจากความตระหนักเรื่องค่านิยมรวมถึง:

- ☞ ให้แน่ใจว่าคุณคาดหวังอะไรก่อนคุณมาถึงสหรัฐ จงอ่านคู่มือเล่มนี้ หนังสือหรือนิตยสารอื่นๆ เกี่ยวกับสหรัฐอย่างรอบคอบเพื่อค้นหาเกี่ยวกับชีวิตและขนบธรรมเนียมในสหรัฐมากขึ้น การอ่านเรื่องประวัติศาสตร์สหรัฐเพียงเล็กน้อยเพื่อค้นหาเกี่ยวกับชาวอเมริกัน รัฐบาลของพวกเขา วีรบุรุษแห่งชาติ และวันหยุดของพวกเขา และเรื่องอื่นๆ เป็นความคิดที่ดี สิ่งนี้จะช่วยให้คุณปรับตัวทั้งร่างกายและจิตใจ เมื่อคุณไปถึงสหรัฐ
- ☞ กินอิ่ม นอนหลับ และดูแลตัวเองให้ดี
- ☞ การออกกำลังกายเป็นวิธีที่ดีในการบรรเทาแรงกดดันและความเครียด เข้าร่วมในชมรมกีฬา หรือทำกิจกรรมกลางแจ้งบางอย่าง
- ☞ หาเวลาเดินรอบๆ ละแวกบ้านใหม่ๆ ซึ่งจะช่วยให้คุณมีความรู้สึกเหมือนอยู่ที่บ้าน เมื่อคุณพบร้านค้าท้องถิ่น สวนสาธารณะ ศูนย์กิจกรรมและอื่นๆ พยายามหาแผนที่เล็กๆ ของเมืองไปด้วย เพื่อให้คุณไม่ต้องหลงทางบ่อยๆ โดยไม่จำเป็น
- ☞ ติดต่อกับครอบครัวและเพื่อนๆ เพื่อบอกพวกเขาเกี่ยวกับประสบการณ์ของคุณ
- ☞ หาเวลาพักผ่อนบ้าง ฟังดนตรี อ่านหนังสือที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษาของคุณ เข้านอนแต่หัวค่ำนานๆ ครั้ง
- ☞ ไม่ควรขาดอารมณ์ขัน หัวเราะกับความผิดพลาดของคุณมากกว่าจะรู้สึกหดหู่กับมัน

“ฉันมีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับการอาศัยอยู่ในอเมริกา สิ่งที่ทำให้ฉันหงุดหงิดใจมากที่สุดก็คือ ฉันไม่รู้แม้กระทั่งวิธีที่จะทำให้ของที่ธรรมดาที่สุดทำงานได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น ฉันไม่เคยใช้เครื่องซักผ้าแบบอเมริกันมาก่อน และจบลงด้วยการทำลายชุดที่ดีที่สุดบางชุดของฉัน นอกจากนั้นฉันต้องใช้เวลานานกว่าจะคุ้นเคยกับระบบธนาคารอเมริกัน เนื่องจากฉันไม่เคยใช้เครื่องฝากถอนเงินอัตโนมัติหรือเช็คส่วนบุคคลของง่าย ๆ อย่างอื่น เช่น อุดหนุน หรือบัตรเครดิต ก็ยากที่จะเข้าใจ เนื่องจากชาวอเมริกันไม่ได้ใช้ระบบเมตริกเหมือนในประเทศของฉัน บางครั้งฉันรู้สึกเหมือนคนโง่ซึ่งทำให้ค่อนข้างหดหู่ใจ แต่หลังจากนั้นไม่นานนัก ฉันก็สามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้ทั้งหมด โดยไม่ได้แม้แต่จะนึกถึงมัน ฉันคิดว่าคงเป็นเพียงแค่ใช้เวลาตัวเองเล็กน้อยที่จะเรียนรู้เท่านั้น”

-ไดอาน่า บัลแกเรีย

ชาวอเมริกัน

คุณได้รับฟังเรื่องราวทั้งดีและไม่ดีเกี่ยวกับชาวอเมริกันมาแล้วอย่างแน่นอน คุณอาจมีความคิดที่คิดไว้ล่วงหน้าจากการได้พบกับชาวอเมริกันมาก่อน และจากภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ ซึ่งได้ระบายสีความประทับใจของคุณในสิ่งที่ชาวอเมริกันเป็นและสิ่งที่พวกเขาทำอย่างไรก็ตาม สังคมอเมริกันมีความหลากหลายสูง ซับซ้อน และไม้อายย่อให้เหลือเพียงเรื่องไม่กี่เรื่อง หรือเป็นรูปแบบที่ไม่เปลี่ยนแปลง ความแตกต่างที่สำคัญมีอยู่ ระหว่างภูมิภาคในทางภูมิศาสตร์ ระหว่างเขตเมืองกับเขตชนบท และระหว่างชนชั้นทางสังคม นอกจากนี้ผู้อพยพนับล้านคนซึ่งเดินทางมายังสหรัฐจากทุกมุมโลกพร้อมกับวัฒนธรรมและค่านิยมของตัวเอง ยังช่วยเพิ่มความหลากหลายและรสชาติให้กับชีวิตของชาวอเมริกันมากขึ้นไปอีกลักษณะที่บรรยายข้างล่างนี้เป็นความคิดเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะบางประการของการเป็น “ชาวอเมริกันตามแบบฉบับ”

ความเป็นปัจเจกชน

บางทีชาวอเมริกันถือตัวเองว่าเป็นปัจเจกชนเหนือสิ่งอื่นใด มีความผูกพันทางครอบครัวที่เหนียวแน่น และมีความจงรักภักดีที่เหนียวแน่นกับกลุ่ม แต่ความเป็นปัจเจกชนและสิทธิเฉพาะตัวบุคคลเป็นสิ่งสำคัญที่สุด หากสิ่งนี้ดูเหมือนเป็นทัศนคติที่เห็นแก่ตัว แต่ก็ช่วยนำชาวอเมริกันไปสู่การเคารพอย่างจริงจังต่อปัจเจกชนอื่นๆ และยืนหยัดในความเสมอภาคของมนุษย์

ในส่วนของเรื่องเกี่ยวกับการเคารพต่อความเป็นปัจเจกชนก็คือ ลักษณะเฉพาะในการเป็นอิสระและพึ่งตัวเองของชาวอเมริกัน ชาวอเมริกันถูกสอนให้ “ยืนบนขาสองข้างของตัวเอง” ตั้งแต่อายุน้อยๆ ส่วนนี้หมายถึงให้มีความเป็นอิสระ คุณอาจแปลกใจที่เรียนรู้ว่า นักเรียนสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่เลือกชั้นเรียนของตัวเอง เลือกวินัยของตัวเอง ดำเนินชีวิตการงานของตัวเอง เตรียมการแต่งงานของตัวเอง และอื่นๆ แทนที่จะยึดมั่นในความต้องการของผู้ปกครองของพวกเขา

ความซื่อสัตย์และความตรงไปตรงมาเป็นอีกสองแง่มุมของความเป็นปัจเจกชนของชาวอเมริกันและมีความสำคัญต่อชาวอเมริกันมากกว่าเกียรติยศส่วนตัว หรือ “การรักษาหน้า” ชาวอเมริกันอาจดูที่ๆ ในหลายครั้ง และพวกเขาอาจหยิบยกหัวข้อและปัญหาที่คุณอาจรู้สึกกระอักกระอ่วนใจ มีข้อโต้แย้ง หรือแม้แต่ก้าวร้าวขึ้นมาพูดในระหว่างการสนทนาที่สุภาพ ชาวอเมริกันเข้าประเด็นเร็วและไม่ใช้เวลามากกับความพิถีพิถันทางสังคม ความตรงไปตรงมานี้ ส่งเสริมให้ชาวอเมริกันสนทนาในเรื่องที่มีความเห็นไม่ลงรอยกัน และพยายามแก้ไขความเข้าใจผิดด้วยตัวเองมากกว่าจะไปขอให้บุคคลที่สามมาไกล่เกลี่ยข้อขัดแย้ง

อีกครั้งหนึ่งที่ “ความเป็นปัจเจกชน” เป็นถ้อยคำสำคัญเมื่อพูดถึงชาวอเมริกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องบุคลิกภาพของพวกเขาและรูปแบบการแต่งกายของพวกเขา แม้กระนั้นโดยทั่วไปชาวอเมริกันชอบแต่งกายหรือให้การต้อนรับอย่างไม่เป็นทางการ และปฏิบัติต่อกันและกันในแบบไม่มีพิธีรีตอง แม้ว่าจะมีความแตกต่างกันมากในเรื่องอายุหรือสถานะทางสังคม นักศึกษาและอาจารย์มักเรียกกันด้วยชื่อแรก

นักศึกษานานาชาติอาจเห็นว่าความไม่เป็นทางการนี้เป็นความไม่เคารพหรือไม่สุภาพ แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมอเมริกัน แม้จะมีช่วงเวลาที่ชาวอเมริกันให้ความเคารพ และแม้แต่มีอารมณ์อ่อนไหวในเรื่องเกี่ยวกับประเพณี แต่โดยทั่วไปแล้วความกังวลเกี่ยวกับระเบียบทางสังคมที่กำหนดไว้มีเพียงเล็กน้อย

การแข่งขัน

ชาวอเมริกันให้คุณค่าในเรื่องความสำเร็จเป็นอย่างสูงซึ่งนำพวกเขาไปสู่การแข่งขันอย่างต่อเนื่อง คุณจะพบการแข่งขันฉันทมิตร และไม่ค่อยเป็นมิตรในทุกที่ สโมสรการเล่นแบดเพ็ทเทิลหรือเข้าแห่แบบ “เข้าสู่ประเด็นในคำสุดท้าย” และการโต้ตอบอย่างทันทีทันควัน และฉลาดหลักแหลมของชาวอเมริกันเป็นรูปแบบของการแข่งขันที่เข้าใจยาก แม้พฤติกรรมเช่นนี้จะเป็นเรื่องธรรมดาของชาวอเมริกัน แต่นักศึกษานานาชาติบางคนอาจรู้สึกว่าเป็นการยกคนข่มท่านและไม่ดี

ชาวอเมริกันอาจถูกรอบงำด้วยประวัติความสำเร็จด้านกีฬา ธุรกิจ และแม้แต่สิ่งที่เป็นโลกีย์วิสัยมากกว่า ตัวอย่างเช่น หนังสือ และภาพยนตร์ ได้รับการคัดสรรจากจำนวนฉบับที่ขายหรือผลกำไรที่เป็นเงินสด แต่ไม่ได้เกี่ยวกับคุณภาพมากเท่าไร ในมหาวิทยาลัยเช่นกัน จะเน้นในเรื่องความสำเร็จ คะแนน และคะแนนเฉลี่ยของคนๆ นั้น

ในอีกด้านหนึ่ง แม้ชาวอเมริกันจะชอบแข่งขันกัน พวกเขาก็มีความรู้สึกที่ดีของการทำงานเป็นทีม และการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นเพื่อให้บรรลุความสำเร็จในเป้าหมายเฉพาะ

การวัดความสำเร็จ

ชาวอเมริกันมักถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกวัตถุนิยมและมุ่งผลักดันให้ตนเองไปสู่ความสำเร็จ คำจำกัดความของความสำเร็จจึงมักอยู่ที่ว่าคนคนนั้นมีเงินมากเท่าไร การตกลงทางธุรกิจทำกำไรมากเท่าไร หรือคนคนนั้นสะสมสิ่งของได้มากเท่าไร สิ่งนี้สัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะในการแข่งขันของชาวอเมริกัน ชาวอเมริกันส่วนใหญ่เก็บ

ปฏิทินนัดหมายบางชนิดไว้และจะทำตามกำหนดการที่วางไว้

พวกเขาจะหาทางไปให้ทันเวลานัดเสมอ สำหรับนักเรียนนานาชาติแล้ว ดูเหมือนว่านักศึกษาอเมริกันจะอยู่ในความเร่งรีบและทำให้พวกเขาดูไม่สุภาพอย่างไรก็ตามทัศนคตินี้ทำให้ชาวอเมริกันมีประสิทธิภาพและมักทำอะไรเสร็จหลายอย่าง ส่วนหนึ่งก็เพราะทำตามกำหนดการของพวกเขา

อย่างไรก็ตาม ชาวอเมริกันจำนวนมากไม่ได้เห็นด้วยกับคำจำกัดความของความสำเร็จ พวกเขาสนุกกับความเปลือๆนที่เรียบง่ายของชีวิต ไม่ทะเยอทะยานมากเกินไปหรือก้าวร้าว ชาวอเมริกันส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จทางวัตถุ และยังคงมีเวลาชื่นชมแง่มุมชีวิตทางวัฒนธรรม ทางจิตใจและความเป็นมนุษย์บุุคคล

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสังคมและค่านิยมอเมริกันได้ที่ <http://usinfo.state.gov/usa/>

ขนบธรรมเนียมทางสังคม

แง่มุมทางสังคมและทางพฤติกรรมจำนวนมากในชีวิตประจำวันแตกต่างกันไปจากประเทศหนึ่งสู่ประเทศหนึ่ง นักศึกษาบางคนอาจพบว่าในตอนแรกยากที่จะเข้าใจวิธีประพฤติกรรมปฏิบัติของชาวอเมริกัน และสิ่งที่พวกเขาต้องการจะพูดเมื่อพวกเขาใช้สำนวนเฉพาะ เป็นการยากที่จะลงความเห็นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมทางสังคมของสหรัฐในแบบทั่วไป แต่การปฏิบัติดังกล่าวต่อไปนี้ถือเป็นมาตรฐานตามความเป็นจริง

การทักทาย

☺ “How do you do” “Good Morning” “Good Afternoon” และ “Good Evening” เป็นคำทักทายอย่างเป็นทางการ โดยปกติผู้คนเพียงแต่พูดว่า “Hi” หรือ “Hello”

☞ ในการพบกันครั้งแรกผู้ชายจะเป็นฝ่ายสัมผัสมือผู้หญิงอย่างแนบแน่น ผู้หญิงจะสัมผัสมือกับคนที่เธอพบ แต่ไม่ใช่ทุกครั้ง เมื่อจะกลับ ชาวอเมริกันมักพูดว่า “Good Bye” หรือแค่คำว่า “Bye” การกล่าวทักทายที่แสดงออกมากกว่านี้คือ “Have a nice day” “Nice to see you” หรือ “See you later”

☞ เพื่อนสนิท สมาชิกในครอบครัว หรือผู้ที่มีความสัมพันธ์แบบคนรักอาจกอดหรือแม้แต่จุมพิตกันและกันเมื่อพบกัน การทักทายเช่นนี้สงวนไว้เฉพาะคนที่รู้จักกันอย่างดีมากและมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดมาก

☞ จำไว้ว่าขนบธรรมเนียมทางสังคม อาจต่างกันไปตามส่วนต่างๆ ของประเทศ และระหว่างผู้ที่อายุน้อยกว่ากับผู้ที่ยาวมากกว่า

การใช้ชื่อ

☞ ในสหรัฐมักจะใช้ชื่อแรกค่อนกว่าในประเทศอื่น ๆ การใช้ชื่อแรกของคนที่อยู่ในวัยเดียวกับคุณโดยประมาณหรืออายุน้อยกว่าในทันทีที่คุณพบคนคนนั้นเกือบจะเป็นที่ยอมรับได้

☞ คุณควรพูด “Mr.” (สำหรับผู้ชาย) หรือ “Ms.” (สำหรับผู้หญิง) และพูดชื่อสุดท้ายของคนคนนั้นเมื่อพูดกับผู้อยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ อาจารย์ของคุณและผู้ที่ยาวมากกว่าคุณ เว้นแต่ว่าพวกเขาขอให้คุณเรียกพวกเขาด้วยชื่อแรก

☞ ผู้หญิงชาวอเมริกันบางคนชอบให้เรียกเธอว่า “Ms.” (ออกเสียง Mizz) มากกว่า “Miss” หรือ “Mrs.” นี่เป็นรูปแบบกลางของการเรียกที่ใช้ได้ทั้งผู้หญิงที่สมรสแล้วและยังไม่ได้สมรส และจะเป็นประโยชน์หากคุณไม่ทราบสถานภาพสมรสของผู้หญิงที่คุณกำลังพูดด้วยหรือเขียนถึง

☞ ไม่ใช่ธรรมเนียมในสหรัฐที่จะใช้ “Mr.” “Mrs.” หรือ “Ms.” กับชื่อแรกตัวอย่างเช่น หากคุณพบกับคนที่ ชื่อ Larry Jones

คุณควรพูดว่า “Mr. Jones” ไม่ใช่ “Mr. Larry”

☞ การใช้ชื่อเล่นเป็นเรื่องธรรมดาในสหรัฐฯ การเรียกโดยใช้ชื่อเล่นเป็นการเยินยอหากทำในสนนิยมนที่ดีและมักถือว่าเป็นเครื่องหมายของการยอมรับและความเอ็นดู

☞ ไม่ต้องอายที่จะถามผู้คนที่ พวกเขาอยากให้คุณเรียกพวกเขาอย่างไร และบอกว่าคุณต้องการให้พวกเขาเรียกคุณว่าอะไร นี่จะทำให้การแนะนำตัวง่ายขึ้น

ความเป็นมิตรและมิตรภาพ

ชาวอเมริกันมีชื่อเสียงว่าเป็นคนที่เป็นมิตร เป็นเรื่องปกติที่ชาวอเมริกันจะไม่มีพิธีรีตรอง ตามสบาย แม้แต่กับคนที่แปลกหน้าจริงๆ เมื่ออยู่ในสหรัฐฯ ไม่ต้องแปลกใจหากใครที่คุณไม่รู้จักพูดคำว่า “Hi” กับคุณโดยไม่มีเหตุผล อย่างไรก็ตาม มีข้อแตกต่างระหว่างความเป็นมิตรและมิตรภาพ การกอดตัวของมิตรภาพและสัมพันธ์ภาพที่ใกล้ชิดต้องอาศัยเวลาเหมือนกับในทุกวัฒนธรรม

มิตรภาพของชาวอเมริกันมีแนวโน้มสั้นกว่าและไม่เป็นทางการกว่ามิตรภาพในหมู่ผู้คนที่มาจากวัฒนธรรมอื่นๆ บางวัฒนธรรม เป็นธรรมดาที่ชาวอเมริกันจะมีมิตรภาพที่ใกล้ชิดเพียงครั้งเดียวในช่วงชีวิตของพวกเขา และเห็นว่าเพื่อนคนอื่นเป็นคนคุ้นเคยทางสังคม บางทีทัศนคตินี้เกี่ยวข้องกับบางอย่างกับการไม่หยุดนิ่งแบบอเมริกันและข้อเท็จจริงที่ว่าชาวอเมริกันไม่พึ่งพาคนอื่น พวกเขาไม่แนบแน่นจะแยกประเภทของมิตรภาพ ตัวอย่างเช่น การมี “เพื่อนในที่ทำงาน” “เพื่อนในที่มาสเกตบอล” และ “เพื่อนของครอบครัว” นี่เป็นลักษณะเฉพาะอื่นๆ บางอย่างของพฤติกรรมชาวอเมริกันในสถานการณ์ต่างๆ ทางสังคม

☞ ชาวอเมริกันอาจพูดถึงคนคุ้นเคยหรือผู้คนที่พวกเขาพบในชั้นเรียนว่า “เพื่อน” อย่างไรก็ตาม มีระดับของมิตรภาพที่แตกต่างกัน และแม้แต่เมื่อพวกเขาเรียกคนเหล่านี้ว่า “เพื่อน” พวกเขาก็ไม่ได้

มีความผูกพันทางอารมณ์ที่ใกล้ชิดกับผู้คนเหล่านี้

- ☞ ในสหรัฐ ผู้คนมักจะถามกันว่า “How are you?” หรือ “How are you doing?” เมื่อคุณพบกับพวกเขา นี่เป็นคำพูดที่สุภาพมากกว่าจะเป็นคำถามส่วนตัว และพวกเขาไม่ได้คาดหวังคำตอบที่แท้จริง หากคุณคุ้นเคยกับคนคนนั้นเป็นอย่างดี คุณอาจบอกว่าคุณรู้สึกจริงๆ อย่างไร แต่ถ้าไม่คุ้นเคยคำตอบที่ยอมรับก็คือ “Fine Thank you, How are you?” แม้ว่าคุณกำลังรู้สึกไม่สบาย
- ☞ ชาวอเมริกันมักติดต่อสื่อสารด้วยการสัมผัส โดยการเอามือวางบนบ่าของคนคนนั้น เพื่อแสดงความรู้สึกอบอุ่น โดยการเอาสอกคุณเพื่อแสดงอารมณ์ขัน หรือใช้ฝ่ามือตีหลังเบาๆ เพื่อทำให้มันใจอีกครั้ง บ่อยครั้งพวกเขาจะกอดเมื่อเจอกัน ท่าทางเป็นมิตรเหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดาและไม่ควรนำไปตีความว่าเป็นการรุกร้าและไม่เคารพ
- ☞ แม้ชาวอเมริกันมีแนวโน้มที่จะสัมผัสกันบ่อยกว่าในวันธรรมอื่น ๆ บางวัฒนธรรม พวกเขาจะรักษาระยะห่างทางกายก่อนข้างมากระหว่างกันและกัน ระหว่างการสนทนาหรือการพบปะทางสังคม ทุก ๆ คนมี “เขตความสบาย” รอบ ๆ ตัวต่างกัน อย่างรู้สึกไม่พอใจถ้าชาวอเมริกันถอยหลังออกไปก้าวหนึ่ง เมื่อคุณเดินเข้าไปใกล้ในการสนทนา
- ☞ ผู้ชายและผู้หญิงมักมีสัมพันธภาพทางจิตใจในระยะยาวซึ่งอาจสร้างความแปลกใจแก่แขกชาวต่างชาติ ผู้คนที่เป็นเพศตรงข้ามอาจไปดูภาพยนตร์ ไปร้านอาหาร ชมคอนเสิร์ต หรือไปงานอื่น ๆ ด้วยกัน โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกันในเรื่องรักใคร่
- ☞ โดยทั่วไปชาวอเมริกันสนุกกับการต้อนรับคนที่มาบ้าน และยินดีหากคุณรับไมตรีจิตของพวกเขา อย่าลืงเลหรือรู้สึกไม่สบายใจที่จะรับคำเชิญ แม้ว่า คุณจะไม่สามารถตอบแทนเช่นเดียวกันได้ พวกเขาทราบว่าคุณอยู่ห่างจากบ้านและจะไม่หวังให้คุณทำเช่นนั้น

☞ การเข้าร่วมในชีวิตมหาวิทยาลัย เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะผูกมิตร มหาวิทยาลัยทุกแห่งมีองค์การหลากหลาย มีคณะกรรมการ ชมรมกีฬา สมาคมทางวิชาการ กลุ่มศาสนา และกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งทุกคนที่มีความสนใจสามารถเข้าร่วมได้

การหามิตรที่ดีต้องใช้เวลาเช่นเดียวกับในทุกวัฒนธรรม แก่อดทนพยายามพบปะผู้คนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และในเวลานั้นคุณอาจสร้างมิตรภาพขณะอยู่ในสหรัฐที่อาจยาวนานไปตลอดชีวิต

เนื่องจากสหรัฐเป็นสังคมที่มีความกระตือรือร้นสูง เต็มไปด้วยความเคลื่อนไหวและความเปลี่ยนแปลง ผู้คนคู่มือกำลังวังชาตลอด ในบรรยากาศที่เปี่ยมไปด้วยพลังเช่นนี้ บางครั้งชาวอเมริกันอาจดูเหมือนหุนหันและไม่อดทน พวกเขาต้องการที่จะรู้จักคุณโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และจากนั้นจะหันไปหาอย่างอื่น บางครั้งพวกเขาจะถามคำถามที่คุณอาจรู้สึกว่าเป็นส่วนตัวมากตั้งแต่แรก แม้ไม่ตั้งใจจะดูถูก แต่คำถามมักจะไปไกลเกินกว่าความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นที่แท้จริงของพวกเขาและความไม่อดทนที่จะเข้าถึงหัวใจของเรื่องนั้น ตัวคุณก็เช่นกัน หากไม่เข้าใจพฤติกรรมบางอย่างของชาวอเมริกัน หรือคุณต้องการทราบเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้ชาวอเมริกัน “มีพฤติกรรมเช่นนั้น” มากขึ้น อย่าลังเลที่จะถามพวกเขาเกี่ยวกับตัวเอง ชาวอเมริกันมักกระหายที่จะอธิบายทุกอย่างเกี่ยวกับประเทศของตนหรืออะไรก็ได้ที่เป็นอเมริกันที่คุณอาจสนใจ มากจนในความจริงแล้วคุณอาจเหนื่อยที่จะฟัง ชาวอเมริกันมีแนวโน้มจะไม่สบายใจกับความเงียบระหว่างการสนทนา ตัวอย่างเช่น พวกเขาอยากพูดคุยเกี่ยวกับอากาศหรือคะแนนกีฬาล่าสุดมากกว่าจะปล่อยให้เงียบ

ในอีกด้านหนึ่ง ต้องไม่คาดหวังว่าชาวอเมริกันจะรอบรู้เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ระหว่างประเทศหรือกิจการของโลก เว้นแต่ว่าบางสิ่งเกี่ยวข้องกับสหรัฐโดยตรง เนื่องจากสหรัฐอยู่ห่างไกลจากหลายประเทศในทางภูมิศาสตร์ ชาวอเมริกันบางคนจึงมักไม่ทราบว่ เกิดอะไรขึ้นในส่วนอื่นๆ ของโลก

การเชื้อเชิญทางสังคม

- ☞ ชาวอเมริกันมีแนวโน้มที่จะเป็นคนสุภาพมาก สิ่งนี้มักแสดงให้เห็นในการสนทนา เป็นเรื่องปกติที่ชาวอเมริกันจะจบการสนทนาโดยพูดว่า “Let’s get together sometime” “Come by for a visit if you have a chance” หรือ “Let’s meet for coffee” อย่างไรก็ตาม คำเชิญเหล่านี้ไม่ได้หมายความตามตัวอักษร คำเชิญจะไม่จริงจิงเว้นแต่จะได้กำหนดเวลาและสถานที่
- ☞ หากคุณตอบรับคำเชิญ หรือได้กำหนดการพบปะไว้แล้ว ชาวอเมริกันมักคาดหวังให้คุณไปถึงในสถานที่ที่ตกลงกันและตรงเวลา การรับคำเชิญแต่ไม่ไปปรากฏตัว หรือไปช้ากว่า 10 ถึง 20 นาที ถือว่าไม่สุภาพ ชาวอเมริกันมักค่อนข้างตรงต่อเวลา หากคุณจะต้อยกเลิกนัด หรือทราบว่าไม่สามารถไปถึงตรงเวลาได้ คุณควรโทรศัพท์บอกเพื่อนหรือเจ้าภาพ เพื่อยกเลิกหรือกำหนดเวลาใหม่
- ☞ หากคุณได้รับเชิญไปงานปาร์ตี้หรืองานรับประทานอาหารที่บ้านใคร การถามว่างานนี้เป็นโอกาสทางการ กึ่งทางการ หรือไม่เป็นทางการ เป็นความคิดที่ดี เนื่องจากการแต่งกายของคุณเป็นสิ่งสำคัญสำหรับงานเฉพาะอย่าง
- ☞ เมื่อคุณได้รับเชิญไปบ้านใครอย่างเป็นทางการ ควรพิจารณานำของขวัญไปให้เจ้าภาพด้วย ของขวัญธรรมดาดีคือ ไวน์ 1 ขวด ช็อกโกแลต 1 กล่อง หรือดอกไม้ แต่ไม่ต้องมีของขวัญเมื่อเพื่อน ๆ มาเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกันและกันอย่างไม่เป็นทางการ
- ☞ ขอบคุณเจ้าภาพเมื่อจะกลับ ควรพิจารณาส่งบัตรขอบคุณหรือโทรศัพท์ไปขอบคุณเจ้าภาพในวันรุ่งขึ้น

การออกเดทและสัมพันธ์ภาพ

สำหรับนักศึกษานานาชาติหลายคน การออกเดทและพิธีการที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ภาพแบบอเมริกันอาจเป็นสิ่งที่ยากจะเข้าใจมากที่สุดสิ่งหนึ่ง วัฒนธรรมอเมริกันไม่มีรูปแบบที่ยอมรับกันเกี่ยวกับพฤติกรรมที่กำหนดความสัมพันธ์ฉันท์คนรักเหมือนในวัฒนธรรมอื่น ๆ หลายวัฒนธรรม คุณอาจพบว่าคำวิจารณ์โดยทั่วไปต่อไปนี้ประโยชน์แม้จะไม่จริงในทุกครั้ง

- ☞ โดยทั่วไปผู้หญิงและผู้ชายจะปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค และในแบบที่ไม่เป็นทางการและสบาย ๆ มักมีการหยอกล้อกันฉันท์เพื่อนระหว่างผู้ชายและผู้หญิง
- ☞ ตามธรรมเนียมแล้ว ผู้ชายจะเป็นฝ่ายขออนัดผู้หญิง แต่ก็ถือว่าเป็นที่ยอมรับได้ที่ผู้หญิงจะขออนัดผู้ชายออกมา
- ☞ ค่าใช้จ่ายในการออกเดทบางครั้งจะจ่ายโดยคนคนเดียว แต่บางครั้งจะแบ่งกันระหว่างสองคน ผู้ชายมักจะเสนอเป็นผู้จ่าย แต่ก็ไม่ปฏิเสธหากฝ่ายหญิงเสนอที่จะขอร่วมจ่ายด้วย
- ☞ การไปออกเดทในสังคมสหรัฐคือการแสดงความปรารถนาที่จะรู้จักคนอื่นดีขึ้น ไม่ได้นึกถึงความเกี่ยวข้องใด ๆ ในทางเพศ การยึดเย็ดความต้องการทางเพศของฝ่ายหนึ่งต่ออีกฝ่ายหนึ่งเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ และในบางกรณีเป็นความผิดทางอาญา จงแน่ใจว่าคุณเคารพความต้องการของคนอื่น และในทำนองเดียวกัน คุณต้องแน่ใจว่าได้ดูบังคับให้ทำบางสิ่งที่คุณไม่ต้องการทำ
- ☞ ความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศแม้ไม่ได้มีอยู่อย่างแพร่หลายก็ถือเป็นเรื่องธรรมดาในสหรัฐ ขณะที่หลายคนยังคงไม่สบายใจกับเกย์ (รักร่วมเพศชาย) หรือเลสเบียน (รักร่วมเพศหญิง) แต่การเลือกที่รักมักที่ชังหรือวิพากษ์วิจารณ์พวกเขาในทางเสียหายเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ หากคุณเป็นเกย์หรือเลสเบียน คุณสามารถจะหาองค์กร หนังสือพิมพ์ และนิตยสารสำหรับคุณในเมือง

อเมริกันส่วนใหญ่และในบริเวณมหาวิทยาลัย หากคุณไม่ใช่พวก รักร่วมเพศ และมีใครบางคนที่เป็นเพศเดียวกันมาแสดงความ สนใจ อย่ารู้สึกขุ่นเคืองใจ แค่ปฏิเสธอย่างสุภาพ

- ☞ จงระลึกไว้ว่า ทุกสถานการณ์แตกต่างกันไปและจะต้องเข้าถึง ด้วยการศึกษามาตรฐาน คำนิยม และความรู้สึกอ่อนไหวของ ผู้อื่น จำไว้ด้วยว่า HIV/AIDS และโรคติดต่อทางเพศอื่น ๆ มีอยู่ในสหรัฐ และคุณจำเป็นต้องระวังไว้ล่วงหน้าเพื่อป้องกัน ตัวเองจากการติดเชื้อ

“ผมเป็นนักศึกษา MBA ในสหรัฐ และผมพักอยู่ใน หอพักรวมชายหญิงของมหาวิทยาลัย ในวัฒนธรรม ของผม ถ้าผู้หญิงจะพูดกับผู้ชาย จะเป็นสิ่งแสดงถึง ความสนใจแบบคู่รักเสมอ ดังนั้น ใน 2-3 วันแรกใน โรงเรียน ผมพบว่าเป็นเรื่องแปลกที่ผู้หญิงหลายคน มาพูดกับผม และผมรู้สึกประทับใจว่าผู้หญิงบางคน บนชั้นหอพักของผมมาสนใจในตัวผม เพื่อตอบแทน ความสุภาพของพวกเธอ ผมจะซื้อดอกไม้หรือให้ของ ขวัญชิ้นเล็ก ๆ แก่พวกเธอเหมือนที่ทำในประเทศของ ผม อย่างไรก็ตาม ผมค่อนข้างแปลกใจที่เห็นว่าผู้หญิง ที่เป็นคนคนเดิมดูไม่ค่อยสะดวกใจที่จะอยู่ล้อมรอบ ผมในตอนนี้ คนหนึ่งไม่ค่อยพอใจมากและบอกผม ว่าอย่ามายุ่งกับเธอ ในที่สุด ผมได้คุยกับที่ปรึกษาหอ พักบนชั้นของผมเพื่อดูว่าผมกำลังทำอะไรผิดและเขาก็ ได้อธิบายให้ผมฟังถึงวิธีที่ผู้ชายและผู้หญิงจะมีปฏิ สัมพันธ์กันในสหรัฐ ผมรู้สึกโล่งใจที่เดียวที่ได้ทราบ ว่าผมไม่ได้ทำอะไรผิดแต่เกิดจากวิธีที่ผมกำลังตีความ การสนทนาของผมกับผู้หญิงเหล่านั้น แม้ผมไม่ได้ พบชีวิตรักขณะอยู่ในสหรัฐ ผมยังคงมีเพื่อนรักที่เป็น ผู้หญิงหลายคน ซึ่งผมยังคงติดต่อด้วยหลังจากนั้นมา

- นาอูมา สาธารณรัฐโตโก

อนามัยส่วนตัว

ทุกวัฒนธรรมยอมรับมาตรฐานเมื่อพูดถึงอนามัยส่วนตัว ดังนั้น นักท่องเที่ยวต่างชาติควรตระหนักถึงสิ่งที่ชาวอเมริกันเห็นว่าเป็นการปฏิบัติ ด้านสุขอนามัยที่เหมาะสมและถูกต้องสำหรับบางคนมาตรฐานอเมริกัน อาจดูเกินเลยไป ไม่เป็นธรรมชาติ หรือแม้กระทั่งไม่น่าไม่พอใจ อย่างไรก็ตาม หากคุณต้องการทำตัวให้กลมกลืนได้ง่ายมากขึ้น คุณจะต้องการนำวิธีปฏิบัติที่ใช้กันมากในสหรัฐอเมริกา แม้การทำเช่นนั้นอาจไม่ง่ายต่อไปนี้คือเคล็ดลับและคำแนะนำบางประการ

- ☞ โดยหลักทั่วไป ชาวอเมริกันมักถือว่าการกลืนตัวมนุษย์ที่ธรรมชาติสร้างขึ้น ตัวอย่างเช่น “กลืนเหงื่อและลมหายใจ” ไม่น่าพิสมัย ชาวอเมริกันจึงมักอาบน้ำด้วยสบู่อย่างน้อยวันละครั้ง เพื่อควบคุมกลิ่นของร่างกาย และแปรงฟันโดยใช้ยาสีฟันอย่างน้อยในตอนเช้าและตอนเย็น นอกจากนี้พวกเขายังใช้ยาดับกลิ่นรักแร้/ยาดับกลิ่นเหงื่อเพื่อควบคุมกลิ่นเหงื่อ และพวกเขาสระผมบ่อยครั้งตามความจำเป็นเพื่อไม่ให้ผมมัน
- ☞ หลายคนใช้น้ำหอม โคโลญน์ น้ำยาบ้วนปาก และผลิตภัณฑ์น้ำหอมอื่นๆ เพื่อทำให้ตัวเองมีกลิ่นหอม และคิดว่าคนอื่นจะรู้สึกพอใจ แม้ไม่ได้ทำเช่นนั้นในทุกที่ อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปชาวอเมริกันไม่ชอบให้คนอื่นใช้ผลิตภัณฑ์น้ำหอม “มากเกินไป” มากเกินไปหมายความว่ากลิ่นนั้นรู้สึกได้จากระยะห่างออกไปมากกว่า 1 เมตร หรือ 2 เมตร
- ☞ ผู้หญิงอเมริกันส่วนใหญ่ แม้ไม่ทั้งหมดจะโกนขนรักแร้และขนหน้าแข้ง ผู้หญิงจะใช้เครื่องสำอางบนใบหน้ากันน้อยต่างกันไปด้วย ปริมาณเครื่องสำอางที่ยอมรับได้ขึ้นอยู่กับสนิมส่วนตัวและความชอบเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงบางคนไม่ได้โกนขนตามร่างกายหรือใช้เครื่องสำอางใดๆ เลย และพวกเขายังคงกลมกลืนไปได้โดยไม่มีปัญหาในสังคมอเมริกัน นี่เป็นเรื่องของการเลือกส่วนตัว

- ☞ เสื้อผ้าไม่ควรส่งกลิ่นออกมา วิธีการของชาวอเมริกันก็คือการซักเสื้อผ้าที่มีกลิ่นเหม็นก่อนที่จะสวมใส่อีกครั้ง
- ☞ ความคิดพื้นฐานก็คือคุณควรเป็นคนสะอาด เครื่องสำอาง น้ำหอม ไม่จำเป็นเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม แต่ความคาดหวังที่แน่นอนก็คือความสะอาด

ถ้าเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้นที่บ้าน

แม้จะไม่น่าเป็นไปได้ แต่ก็เป็นไปได้ที่เมื่อคุณอยู่ในสหรัฐ ปัญหาการแพทย์ การเงิน หรือครอบครัวอาจเกิดขึ้นได้ในบ้าน และคุณจำเป็นต้องตัดสินใจว่าจะแก้ไขอย่างไร

โชคดีที่อี-เมลล์และโทรศัพท์มักทำให้การสื่อสารกับบ้านค่อนข้างง่าย ให้ปรึกษาครอบครัวหรือเพื่อนของคุณเพื่อค้นหาความรุนแรงของปัญหา ก่อนที่คุณจะตัดสินใจอย่างเร่งรีบว่าคุณควรทำอะไร นี่เป็นเรื่องสองสามเรื่องที่ต้องพิจารณาในสถานการณ์เช่นนั้น

ปัญหาทางวิชาการ: หากคุณต้องการลากลับบ้าน จงแน่ใจว่างานทางวิชาการของคุณจะไม่เสียหาย คุณควรพบที่ปรึกษาทางวิชาการของคุณที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติและ (สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก) ผู้ดูแลวิทยานิพนธ์ของคุณ หากคุณไม่ได้ส่งงานเป็นจำนวนมาก อาจารย์อาจให้คะแนนครั้งสุดท้ายว่า “ไม่ครบถ้วน” หมายความว่า คุณยังมีโอกาสที่จะเก็บงานในภาคการศึกษาหน้า คุณอาจได้รับอนุญาตให้พักชั้นเรียนบางชั้น แต่ในกรณีนี้ควรจะไม่ได้รับคะแนนหรือหน่วยกิตสำหรับงานที่ทำได้ไปแล้ว

ปัญหาการเงิน: ประการแรก การเดินทางกลับบ้านอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายมากและอาจกระทบถึงงบประมาณของคุณอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงฤดูที่มีผู้เดินทางกลับมาก ประการที่สอง หากคุณกลับไปเป็นเวลานานอาจมีผลต่อค่าเล่าเรียนรวมถึงสถานภาพของทุนการศึกษาและเงินให้เปล่าของคุณ หากคุณจำเป็นต้องลาต่อไปก็ระยะหนึ่ง จงแน่ใจว่าได้ติดต่อกับสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินของมหา

วิทยาลัยเพื่อหาหรือถึงสถานการณ์ของคุณ ที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณสามารถช่วยคุณพิจารณาทางเลือก และยังสามารถช่วยคุณตกลงกับแผนกบริหารทั่วไปของมหาวิทยาลัย

เดินทางกลับเข้าไปในสหรัฐอเมริกา: เมื่อใดก็ตามที่คุณออกไปจากประเทศ คุณควรตรวจสอบกับที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณ เพื่อให้แน่ใจว่าคุณมีวีซ่าและเอกสารที่ถูกต้องเพื่อกลับเข้าไปในสหรัฐอเมริกาหากวีซ่าของคุณหมดอายุขณะที่คุณไม่อยู่ หากคุณมีวีซ่าแบบเดินทางเข้าครั้งเดียว หรือหากคุณไม่อยู่ในระยะเวลาที่นานออกไปอีก คุณอาจจำเป็นต้องสมัครขอวีซ่านักศึกษาใหม่ที่สถานทูตสหรัฐในประเทศคุณ

ปัญหาครอบครัว: บางครั้งครอบครัวไม่อยากจะแจ้งให้นักศึกษาที่อยู่ต่างประเทศทราบเรื่องลูกเงินที่บ้านเพื่อไม่ให้ต้องเป็นภาระ แต่การที่ไม่ทราบว่าเกิดอะไรที่บ้านทั้งหมดอาจทำให้นักศึกษานานาชาติที่ใจได้ คุณและครอบครัวของคุณควรหารือปัญหานั้นก่อนที่คุณจะเดินทาง เพื่อระบุให้ได้ว่าคุณคาดหวังอะไรจากกันและกันระหว่างที่คุณอยู่ในสหรัฐ

คุณไม่ได้อยู่คนเดียว: หากสถานการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้นจริงๆ คุณสามารถคาดหวังความสนับสนุนจากที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติของคุณ เจ้าหน้าที่โรงเรียนและเพื่อนๆ พวกเขาพร้อมรับฟังคุณ และพวกเขาจะช่วยให้คุณตัดสินใจว่าจะทำอะไร

การเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับชุมชน

มีองค์การในชุมชนมากมาย และไม่ใช่ว่ามีองค์การใดเหมือนกัน บางแห่งเสนอให้กองทุนเงินกู้ระยะสั้น บางแห่งมีโปรแกรมต้อนรับในวันหยุดพิเศษ และแห่งอื่นๆ ก็ทำหน้าที่เป็นสำนักงาน “ผู้บรรยายพิเศษ” ซึ่งจัดเตรียมการให้นักศึกษานานาชาติไปเยี่ยมชมโรงเรียนท้องถิ่นและองค์การต่างๆ กลุ่มในชุมชนซึ่งเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยของคุณ อาจเสนอหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับคู่สมรส ชั้นเรียนภาษา โปรแกรมพบ

ปะและต้อนรับสำหรับผู้มาใหม่ จุดสำคัญที่ควรจำก็คือองค์การเหล่านี้จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียนนานาชาติและครอบครัวของพวกเขา และประกอบด้วยพวกอาสาสมัครเกือบทั้งหมดเสมอ พวกเขาต้องการพบคุณและผู้ที่อยู่ในความปกครองของคุณ และช่วยคุณในแบบใดก็ได้ที่พวกเขาทำได้ หากคุณต้องการบริการใดๆ อย่าลังเลที่จะใช้พวกเขา ต่อไปนี้คือรูปแบบของโปรแกรม 2 แบบ ในจำนวนหลายแบบที่คุณสามารถเข้าร่วมหรือร่วมเป็นสมาชิกได้

โปรแกรมครอบครัวเจ้าภาพ

โปรแกรมนี้เป็นการจับคู่ระหว่างครอบครัวสหรัฐกับนักเรียนนานาชาติเพื่อวัตถุประสงค์ด้านแลกเปลี่ยนมิตรภาพและวัฒนธรรม นักเรียนหลายคนเชื่อว่าครอบครัวเจ้าภาพให้ที่พักแ่ไม่ใช้ในกรณีนี้ โปรแกรมนี้จะเตรียมการให้นักศึกษาไปเยี่ยมบ้านพักของครอบครัวเพื่อรับประทานอาหาร เฉพาะอย่างยิ่งในโอกาสพิเศษ เช่น วันขอบคุณพระเจ้า และช่วงวันหยุดคริสต์มาสบางครั้งถ้าสัมพันธ์ภาพเริ่มใกล้ชิด นักศึกษาผู้นั้นอาจไปเยี่ยมบ้านครอบครัวเจ้าภาพบ่อยครั้งมากขึ้น โปรแกรมครอบครัวเจ้าภาพทั่วไปให้โอกาสสำหรับมิตรภาพกับครอบครัวและเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตครอบครัวและวัฒนธรรมอเมริกัน รวมทั้งโอกาสที่จะแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของคุณกับครอบครัวนั้น หากชุมชนเสนอโปรแกรมครอบครัวเจ้าภาพ คุณควรพิจารณาเข้าร่วมอย่างยิ่ง

ธนาคารเสื้อผ้า

โปรแกรมชุมชนบางโปรแกรมจัด “ธนาคารเสื้อผ้า” เป็นการรวบรวมเสื้อผ้าที่ใช้แล้วและบริจาคโดยผู้ต้องการช่วยเหลือผู้มาใหม่ในประเทศนี้ ธนาคารเสื้อผ้าหลายแห่งมีอยู่ในเขตตอนเหนือของสหรัฐ ซึ่งอากาศในฤดูหนาวที่หนาวเย็นจำเป็นต้องมีเสื้อผ้าหนากว่าปกติที่นักศึกษานานาชาติบางคนอาจไม่มีเมื่อไปถึงเนื่องจากเสื้อผ้าประเภทนี้อาจแพงมาก ธนาคารดังกล่าวจึงสนองวัตถุประสงค์ที่เป็นประโยชน์ เฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่มีเงินพิเศษน้อย

เวลาสำหรับการสรุปความ

- ☞ ถ้าเป็นไปได้ให้วางแผนไปถึงมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยของคุณ ก่อนเริ่มการปฐมนิเทศหลาย ๆ วัน เพื่อให้ตัวคุณฟื้นจากอากาศ เจ็ดแล็ก
- ☞ แม้ภาษาอังกฤษของคุณจะไม่ดี คุณอาจพบปัญหาด้านภาษาบ้าง เมื่อไปถึงครั้งแรก เนื่องจากภาษาอังกฤษของชาวอเมริกันเป็น ภาษาสนทนาแบบธรรมชาติมาก ไม่ต้องกลัวที่จะขอให้ผู้คนพูดช้าลง หรืออธิบายสิ่งที่พวกเขาทำลั้งพูด จนกว่าคุณจะรู้สึกสบาย กับภาษาท้องถิ่น
- ☞ นักศึกษานานาชาติทุกคนจะพบกับการซื้อคางวัลวัฒนธรรมเมื่อย้ายเข้าไปอยู่ในประเทศใหม่ครั้งแรก คุณสามารถผ่อนคลายอาการนี้ได้บ้างโดยรับรู้ถึงอาการที่เกิดขึ้น การได้เข้าไปเกี่ยวข้อง และโดยการทำตัวให้กระตือรือร้นในชุมชนใหม่ของคุณ
- ☞ การบรรยายถึงชาวอเมริกัน “ตามแบบฉบับ” เป็นเรื่องยาก เนื่องจากสหรัฐเป็นสังคมที่หลากหลายมาก อย่างไรก็ตาม คุณจะพบว่าชาวอเมริกันยอมรับความเป็นปัจเจกชนและการแข่งขัน ซึ่งมักมีอิทธิพลต่อแนวคิดของพวกเขาในเรื่องความสำเร็จ
- ☞ ทำความคุ้นเคยกับขนบธรรมเนียมทางสังคมอเมริกันที่อาจแตกต่างจากในประเทศคุณ การเข้าใจความแตกต่างเหล่านี้จะช่วยให้คุณปรับตัวของคุณง่ายขึ้นและช่วยหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ลำบากใจและความเข้าใจผิด
- ☞ หากเกิดเหตุฉุกเฉินขึ้นในครอบครัวขณะคุณอยู่ที่โรงเรียน จงระลึกไว้ว่ายังมีผู้คนที่มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยของคุณที่จะช่วยให้คุณผ่านพ้นสถานการณ์ และช่วยคุณตัดสินใจในแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด การเดินทางกลับบ้านไม่ใช่ทางเลือกที่ดีที่สุดในทุกเหตุการณ์

เว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์

ข้อมูลเกี่ยวกับสังคมและค่านิยมอเมริกัน

<http://usinfo.state.gov/usa/>

บรรณานุกรม

นอกเหนือจากคู่มือแนะแนวที่ระบุไว้ข้างล่างนี้ หนังสือและวัสดุอ้างอิงอื่นๆ ก็ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมตัวเดินทางไปยังสหรัฐ อาจมีคู่มือแนะแนวเฉพาะสำหรับนักศึกษาจากประเทศบ้านเกิดของคุณให้ปรึกษาศูนย์ข้อมูลทางการศึกษาหรือให้คำปรึกษาของสหรัฐที่อยู่ใกล้คุณที่สุดเพื่อค้นหาว่า ศูนย์มีหนังสือเล่มใดบ้าง หรือคุณสามารถขอรับสิ่งพิมพ์ฉบับพิเศษกว่านี้ที่ตรงกับความต้องการของคุณได้ที่ใด

International Student's Guide to the USA, Ian Jacobs and Ellen Shatswell. 1988. Review Publishing, New York, N.Y.

NAFSA's *International Student Handbook: The Essential Guide to University Study in the USA*. 1998. Educational Testing Service, Princeton, N.J.

The Ultimate College Survival Guide, Janet Farrar Worthington and Ronald Farrar. 1998. Peterson's, Princeton, N.J.

ภาคอธิบายคำศัพท์

ที่ปรึกษาทางวิชาการ (Academic advisor): อาจารย์ที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในเรื่องวิชาการและยังอาจช่วยนักศึกษาระหว่างขั้นตอนการลงทะเบียนด้วย

ปีการศึกษา (Academic year): ระยะเวลาของการสอนทางวิชาการอย่างเป็นทางการ โดยปกติเริ่มจากเดือนกันยายนถึงเดือนพฤษภาคม อาจแบ่งเป็นเทอมที่มีระยะเวลาแตกต่างกันไปแล้วแต่สถาบัน คือ สองภาค สามภาค หรือสี่ภาค

การรับรองวิทยฐานะ (Accreditation): การรับรองวิทยาลัย มหาวิทยาลัยและโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยสมาคมวิชาชีพที่ยอมรับในระดับชาติ การรับรองวิทยฐานะของสถาบันมีผลต่อการสามารถโอนหน่วยกิตจากสถาบันหนึ่งไปยังสถาบันอื่นก่อนสำเร็จปริญญาและความต่อเนื่องจากระดับปริญญาหนึ่งไปสู่ระดับต่อไป

เพิ่ม/ถอน (Add/Drop): กระบวนการก่อนเริ่มเทอมการศึกษาซึ่งนักศึกษาสามารถเปลี่ยนตารางวิชา โดยเพิ่มหรือถอนวิชาที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้สอนแล้ว

การลงทะเบียนล่วงหน้า (Advance registration): กระบวนการเลือกชั้นเรียนก่อนนักเรียนคนอื่น ๆ

การยืนยันการสนับสนุน (Affidavit of support): เอกสารอย่างเป็นทางการที่ยืนยันคำมั่นสัญญาเรื่องการได้รับเงินอุดหนุนจากบุคคลหรือองค์การ

ทุนการศึกษาผู้ช่วยสอน (Assistantship): ทุนการศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่นักศึกษาบัณฑิตที่แลกเปลี่ยนด้วยการให้บริการในการสอนหรือการดูแลในห้องทดลองในฐานะผู้ช่วยการสอนหรือการให้บริการในการวิจัยในฐานะผู้ช่วยวิจัย

ภาคอธิบายคำศัพท์

การเข้าฟัง (Audit): การเข้าเรียนโดยไม่รับเกรดหรือหน่วยกิตเพื่อรับปริญญา

ปริญญาบัณฑิต (Baccalaureate degree): ปริญญาตรีที่ให้กับผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ของสหรัฐ

ปริญญาตรี (Bachelor's degree): ปริญญาที่ให้โดยสถาบันอุดมศึกษาหลังมัธยมศึกษาได้สะสมหน่วยกิตในระดับปริญญาตรีครบจำนวนที่กำหนดไว้ ปกติการศึกษาปริญญาตรีใช้เวลาสี่ปี และถือเป็นเงื่อนไขขั้นต้นสำหรับการศึกษาในโปรแกรมบัณฑิตศึกษา

จูลสาร (Bulletin): สิ่งพิมพ์ที่มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยจัดทำทุกปี ซึ่งบรรจุรายละเอียดวิชาเอกที่เปิดสอนและข้อกำหนดในการจบวิชาเหล่านี้ ปกติจะรวมถึงรายชื่อและคำบรรยายลักษณะของทุกวิชาที่สถาบันเปิดสอน

วิทยาเขต (Campus): บริเวณที่อาคารของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยตั้งอยู่

อันดับในชั้นเรียน (Class rank): จำนวนหรือสัดส่วนที่ชี้ให้เห็นอันดับทางวิชาการของนักศึกษาในชั้น นักศึกษาที่มีอันดับหนึ่งในชั้นเรียนที่มีนักศึกษา 100 คนจะถือว่ามียอดที่ 1/100 ขณะที่นักศึกษาที่อยู่ในอันดับสุดท้ายจะระบุว่าอยู่ในอันดับ 100/100 อันดับในชั้นเรียนอาจแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์ (ตัวอย่างเช่น กลุ่มคะแนนสูง 25 เปอร์เซ็นต์ กลุ่มคะแนนต่ำ 50 เปอร์เซ็นต์)

สหศึกษา (Coed): วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่รับทั้งผู้ชายและผู้หญิงยังเกี่ยวข้องถึงหอพักที่เป็นที่พักทั้งของผู้ชายและผู้หญิง

วิทยาลัย (College): สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีซึ่งปกติใช้เวลาสี่ปี และให้ปริญญาตรีสาขาศิลปศาสตรหรือวิทยาศาสตร์ (B.A. หรือ B.S.) คำว่า “วิทยาลัย” ยังใช้ในความหมายทั่วไป

ภาคอธิบายคำศัพท์

ที่หมายถึงสถาบันที่สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษา วิทยาลัยยังอาจเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างทางองค์กรของมหาวิทยาลัย

แคตตาล็อกวิทยาลัย (College Catalog): สิ่งตีพิมพ์อย่างเป็นทางการของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมวิชาการ สถานที่อำนวยความสะดวก (เช่น ห้องทดลอง หอพักและอื่น ๆ) ข้อกำหนดในการเข้าศึกษา และชีวิตนักศึกษา

การรับอย่างมีเงื่อนไข (Conditional Admission): การรับเข้าวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ซึ่งขึ้นอยู่กับ การจบวิชาตามหลักสูตรหรือมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้เฉพาะก่อนลงทะเบียนเข้าเรียน

วิชาหลัก (Core requirements): วิชาบังคับที่กำหนดไว้สำหรับการได้รับปริญญา

กระบวนวิชา (Course): เวลาการศึกษาในชั้นเรียนที่กำหนดไว้ตั้งแต่หนึ่งถึงห้า (หรือมากกว่า) ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในหนึ่งเทอม โปรแกรมปริญญาประกอบด้วยจำนวนวิชาบังคับและวิชาเลือกที่กำหนดไว้และแตกต่างกันไปตามแต่ละสถาบัน กระบวนวิชาที่สถาบันเปิดสอนมักกำหนดเป็นชื่อวิชาและหมายเลข (เช่น คณิตศาสตร์ 101) เพื่อวัตถุประสงค์ในการกำหนดจำแนก

วิชาที่ลง (Course Load): จำนวนหลักสูตรหรือหน่วยกิตที่ลงเรียนในเทอมนั้น ๆ

หน่วยกิต (Credits): หน่วยที่สถาบันใช้เพื่อบันทึกว่าสำเร็จกระบวนวิชาที่สอน (ว่าผ่านหรือได้เกรดสูง) ซึ่งกำหนดไว้สำหรับการได้รับปริญญาทางวิชาการ แคตตาล็อกของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยให้คำอธิบายเกี่ยวกับหมายเลขและชนิดของหน่วยกิตที่จำเป็นสำหรับแต่ละปริญญาและระบุค่าของหน่วยกิตของแต่ละกระบวนวิชาเป็น “ชั่วโมงหน่วยกิต” หรือ “จำนวนหน่วยกิต”

ภาคอธิบายคำศัพท์

ความตระหนกทางวัฒนธรรม (Culture Shock): การช็อกทางจิตใจในการปรับตัวเข้ากับประเทศใหม่และวัฒนธรรมใหม่ ซึ่งแตกต่างจากของคุณอย่างมาก

คณบดี (Dean): ผู้อำนวยการหรือผู้มีอำนาจสูงสุดภายในสถาบันทางวิชาชีพ หรือวิทยาลัยของมหาวิทยาลัย

ปริญญา (Degree): ประกาศนียบัตรหรือตำแหน่งที่ให้โดยวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหรือสถาบันทางวิชาชีพเมื่อสำเร็จโปรแกรมการศึกษาที่กำหนดไว้

ภาควิชา (Department): ฝ่ายบริหารย่อยของโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยซึ่งดูแลในสาขาการศึกษาหนึ่งโดยเฉพาะ (เช่นภาควิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชาประวัติศาสตร์)

ปริญญานิพนธ์ (Dissertation): วิทยานิพนธ์ที่เขียนในหัวข้อจากงานวิจัย โดยปกติต้องนำเสนอตามข้อกำหนดขั้นสุดท้ายข้อหนึ่งสำหรับปริญญาเอก

ปริญญาเอก (Ph. D): ปริญญาทางการศึกษาระดับสูงสุดที่มหาวิทยาลัยให้แก่นักศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัยอย่างน้อยสามปีนอกเหนือจากปริญญาตรีและ/หรือปริญญาโท และได้แสดงความสามารถทางวิชาการในการสอบปากเปล่าและข้อเขียน และผ่านการวิจัยที่นำเสนอในรูปแบบของปริญญานิพนธ์

หอพัก (Dormitories): สถานที่พักอาศัยของนักศึกษาในวิทยาเขตของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยหอพักทั่วไปจะประกอบไปด้วยห้องพักนักศึกษา ห้องน้ำ ห้องนั่งเล่น และบางทีอาจมีห้องจำหน่ายอาหาร

พัก (Drop): ดู “ถอน”

ภาคอธิบายคำศัพท์

วิชาเลือก (Electives): กระบวนวิชาที่นักศึกษาอาจเลือกเพื่อเอาหน่วยกิตสำหรับการรับปริญญาที่ต้องการนอกเหนือไปจากวิชาบังคับที่จำเป็นต้องลง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (English as a Second Language ESL): หลักสูตรที่ใช้สอนภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาซึ่งภาษาแรกของพวกเขาไม่ใช่ภาษาอังกฤษ

กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extracurricular activities): กิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับด้านวิชาการที่ดำเนินการนอกหลักสูตรมหาวิทยาลัย

คณาจารย์ (Faculty): สมาชิกของคณะอาจารย์ผู้สอน และบางครั้งรวมถึงคณะเจ้าหน้าที่บริหารของสถาบันการศึกษา คณาจารย์รับผิดชอบในการจัดทำแผนการเรียนที่สถาบันเปิดสอน

ค่าธรรมเนียม (Fees): เงินที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มเติมจากค่าเล่าเรียนสำหรับค่าใช้จ่ายด้านบริการของสถาบัน

ทุนการศึกษา (Fellowship): ความช่วยเหลือทางการเงินสำหรับการศึกษาซึ่งปกติให้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตโดยทั่วไปนักศึกษาไม่จำเป็นต้องให้บริการเป็นการตอบแทน

ความช่วยเหลือทางการเงิน (Financial aid): โดยทั่วไปหมายถึงเงิน เงินกู้ยืม และงานนอกเวลาทุกชนิดที่ให้กับนักศึกษาเพื่อช่วยจ่ายค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม และค่าครองชีพ

เฟรชแมน (Freshman): นักศึกษาปีหนึ่งในโรงเรียนมัธยมศึกษาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย

นักศึกษาเต็มเวลา (Full-time student): ผู้ที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกกระบวนวิชาตามจำนวนกระบวนวิชาและชั่วโมงเรียนที่ทางสถาบันกำหนดไว้

ภาคอธิบายคำศัพท์

ค่าเฉลี่ยเกรด (Grade point average): ระบบการบันทึกผลงานทางวิชาการที่ดูจากค่าเฉลี่ยซึ่งคำนวณจากการนำค่าตัวเลขเกรดที่ได้ในแต่ละกระบวนวิชามาคูณด้วยจำนวนชั่วโมงหน่วยกิตที่เรียน

บัณฑิต (Graduate): นักศึกษาที่สำเร็จหลักสูตรการศึกษาทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับวิทยาลัย โปรแกรมบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ได้รับปริญญาตรีแล้ว

เงินสนับสนุน (Grant): ความช่วยเหลือทางการเงินรูปแบบหนึ่ง

ไม่สมบูรณ์ (Incomplete): คำที่ระบุแทนคะแนนในหลักสูตรซึ่งยังเรียนไม่จบ (โดยได้รับอนุญาต) นักศึกษาจะได้รับเวลาที่กำหนดให้เพื่อเรียนวิชาตามหลักสูตรให้จบ ซึ่งหลังจากเลยเวลานั้นแล้วจะมีผลให้ได้คะแนน “F” (คะแนนสอบตก)

วิชาอิสระ (Independent study): วิชาตามหลักสูตรอย่างเป็นทางการที่เรียนนอกเวลาชั้นเรียน ปกติจะมีอาจารย์คอยติดตามตรวจสอบ

หน่วยงานการบริการรายได้ภายใน (Internal Revenue Service - IRS): องค์กรของรัฐบาลสหรัฐที่ดูแลการเก็บภาษีรายได้

ที่ปรึกษานักศึกษานานาชาติ (International student advisor): บุคคลในโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบในการให้ข้อมูลและแนะแนวแก่นักศึกษานานาชาติในด้านต่าง ๆ เช่น กฎระเบียบของรัฐบาลสหรัฐ วิชาที่เรียน กฎระเบียบทางการศึกษา ธรรมเนียมปฏิบัติในสังคม ภาษา ปัญหาทางการเงินหรือที่พักอาศัย การเตรียมการเดินทาง การทำประกัน และเรื่องทางกฎหมาย

การฝึกงาน (Internship): การจัดให้นักศึกษาอยู่ในสภาพแวดล้อมการทำงานเพื่อให้ได้รับประสบการณ์ในวิชาชีพ

ภาคอธิบายคำศัพท์

จูเนียร์ (Junior): นักศึกษาปีสามในโรงเรียนมัธยมปลาย วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย

ข้อกำหนดทางภาษา (Language requirement): ข้อกำหนดของโปรแกรมบัณฑิตศึกษาบางสาขาที่นักศึกษาต้องแสดงความเชี่ยวชาญพื้นฐานด้านการอ่านและการเขียนในอีกหนึ่งภาษานอกจากภาษาของตนเองเพื่อให้ได้รับปริญญา

สัญญาเช่า (Lease): เอกสารทางกฎหมายที่แสดงข้อตกลงระหว่างเจ้าของ (เจ้าของบ้านเช่า) กับผู้เช่าอพาร์ท-เมนต์และทรัพย์สินอื่นๆ

การบรรยาย (Lecture): วิธีการสอนทั่วไปในหลักสูตรของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย อาจารย์จะบรรยายในชั้นเรียนที่มีนักศึกษาตั้งแต่ 20 ถึงหลายร้อยคน การบรรยายอาจเป็นการเสริมให้กับการอภิปรายกลุ่มย่อยที่ดำเนินการโดยผู้ช่วยสอน

ศิลปศาสตร์ (Liberal arts): หมายถึงการศึกษาทางวิชาการในวิชาทางมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ บางครั้งเรียกว่า “ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์” หรือ “อักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์” (“liberal arts and sciences” or “arts and sciences”)

เงินกู้ยืม (Loan): จำนวนเงินที่ให้บุคคล (หรือองค์กร) กู้ยืม โดยมีข้อตกลงในการชำระคืนซึ่งอาจมีดอกเบี้ย

ค่าบำรุงการศึกษา (Maintenance): หมายถึงค่าใช้จ่ายในการเข้าวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย รวมทั้งห้องพัก (ที่พักอาศัย) และค่ากินอยู่ (อาหาร) หนังสือเรียน เสื้อผ้า ค่าซักรีด การเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นๆ

วิชาเอก (Major): วิชาหรือสาขาของการศึกษาที่นักศึกษาให้ความสนใจโดยเฉพาะ

ภาคอธิบายคำศัพท์

อาจารย์วิชาเอก/อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (Major professor/ thesis advisor): สำหรับปริญญาที่มีการวิจัย หมายถึงอาจารย์ที่ทำงานใกล้ชิดกับนักศึกษาในการวางแผนและในการเลือกแผนการวิจัยในการทำวิจัย และในการนำเสนอผลวิจัยสำหรับปริญญาที่มีงานวิจัย อาจารย์วิชาเอกทำหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะกรรมการของคณาจารย์ในการพิจารณาความก้าวหน้าและผลวิจัย

ปริญญาโท (Master's degree): ปริญญาที่ให้โดยสถาบันอุดมศึกษาหลังนักศึกษาสำเร็จข้อกำหนดทางวิชาการที่ปกติต้องใช้เวลาศึกษาอย่างน้อยหนึ่งปีหลังได้รับปริญญาตรีแล้ว

การสอบกลางเทอม (Midterm exam): การสอบที่มีขึ้นหลังผ่านการศึกษาไปแล้วครึ่งเทอม โดยจะครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมดที่ได้เรียนไปจนถึงเวลานั้น

วิชาโท (Minor): วิชาซึ่งนักศึกษาเรียนเป็นหลักสูตรที่เน้นหนักที่สุดเป็นอันดับสอง

ผู้ไม่ใช่ผู้อยู่อาศัย (Non-resident): นักศึกษาที่ไม่มีคุณสมบัติเป็นผู้อยู่อาศัยของรัฐหรือเมืองที่มีวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของรัฐค่าเล่าเรียนและนโยบายการรับเข้าศึกษาอาจแตกต่างกันสำหรับผู้มีสถานภาพเป็นผู้อยู่อาศัยกับผู้ไม่ใช่ผู้อยู่อาศัย นักศึกษาต่างชาติมักได้รับการระบุว่าผู้ไม่ใช่ผู้อยู่อาศัย และมีโอกาสน้อยที่จะเปลี่ยนสถานภาพเป็นผู้อยู่อาศัยในภายหลังเพื่อจุดประสงค์เกี่ยวกับค่าเล่าเรียน

การจดทะเบียนรับรอง (Notarization): การรับรองเอกสาร (หรือคำแถลง หรือลายเซ็น) ว่าเป็นของแท้และจริงโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ (เรียกกันในสหรัฐว่า Notary public) หรือทนายความผู้ทำหน้าที่กล่าวนำคำสาบาน (Commissioner of oaths)

นักศึกษานอกเวลา (Part-time student): นักศึกษาซึ่งลงทะเบียนเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย แต่ไม่ได้ลงทะเบียนในจำนวนค่าที่สูงสุด(ปกติ

ภาคอธิบายคำศัพท์

คือ 12 หน่วยกิต) ที่มหาวิทยาลัยกำหนดสำหรับจำนวนวิชาที่ต้องเรียนในเทอมหนึ่งๆ

การสอบเพื่อรับเข้า (Placement test): การสอบที่ใช้ทดสอบความสามารถทางวิชาการของนักศึกษาในสาขาใดโดยเฉพาะเพื่อรับเข้าเรียนในหลักสูตรที่เหมาะสมในสาขานั้น ในบางกรณีนักศึกษาอาจได้รับหน่วยกิตทางวิชาการตามผลการสอบเข้า

การขโมยความคิด (Plagiarism): การใช้ถ้อยคำหรือแนวคิดของผู้อื่นเหมือนกับเป็นของตัวเอง

การศึกษาหลังได้รับปริญญาเอก (Postdoctorate): การศึกษาที่กำหนดไว้สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกแล้ว

วิชาจำเป็นก่อนหน้า (Prerequisite): โปรแกรมหรือวิชาที่นักศึกษาจำเป็นต้องเรียนให้สำเร็จ ก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้ลงทะเบียนในโปรแกรมหรือกระบวนวิชาในระดับสูงกว่า

การลงทะเบียน (Registration): กระบวนการที่นักศึกษาเลือกกระบวนวิชาที่จะเรียนในภาคการศึกษาแบบสี่เทอม สองเทอม หรือสามเทอม

ผู้ช่วยประจำหอพัก (Resident assistant-RA): บุคคลซึ่งช่วยเหลือผู้อำนวยการหอพักในมหาวิทยาลัยและมักเป็นจุดติดต่อแห่งแรกของนักศึกษาที่มีปัญหาหรือคำถามเกี่ยวกับชีวิตในหอพัก ปกติ RA จะเป็นนักศึกษาในวิทยาลัยซึ่งได้รับที่พักรฟรี รวมทั้งผลประโยชน์อื่นๆ เพื่อตอบแทนบริการของพวกเขา

ความตระหนักทางวัฒนธรรมย้อนกลับ (Reverse culture shock): อาการช็อกทางวัฒนธรรมที่แต่ละคนประสบเมื่อเดินทางกลับประเทศบ้านเกิดหลังจากพำนักในต่างประเทศ

ภาคอธิบายคำศัพท์

ทุนการศึกษา (Scholarship): ทุนการศึกษาที่เป็นความช่วยเหลือทางการเงินที่ปกติให้กับนักเรียนระดับปริญญาตรีซึ่งอาจอยู่ในรูปของการยกเว้นหรือการลดหย่อนค่าเล่าเรียนและ/หรือค่าธรรมเนียมการศึกษา

ภาคเรียนแบบสองเทอม (Semester): ระยะเวลาการศึกษาประมาณ 15 ถึง 16 สัปดาห์ ปกติเท่ากับครึ่งปีการศึกษา

ซีเนียร์ (Senior): นักศึกษาปีที่สี่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย

หมายเลขประกันสังคม (Social Security Number): หมายเลขซึ่งรัฐบาลสหรัฐอเมริกาให้แก่ประชาชนเพื่อแสดงถึงการเข้าร่วมในระบบประกันสังคม ซึ่งจัดหาเงินสงเคราะห์ให้แก่ผู้เกษียณอายุ ผู้พิการและผู้ยังมีชีวิตอยู่บุคคลใดก็ตามที่ยังทำงานตามปกติต้องได้รับหมายเลขประกันสังคม และต้องนำเงินสมทบส่งเข้าระบบนี้เป็นประจำ ซึ่งปกติจะหักจากบัญชีเงินเดือนสถาบันหลายแห่งใช้หมายเลขนี้เป็นหมายเลขประจำตัวนักศึกษา

ซอโฟมอร์ (Sophomore): นักศึกษาปีที่สองในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย

นักศึกษาพิเศษ (Special student): นักศึกษาในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้ลงทะเบียนเพื่อขอรับปริญญา อาจหมายถึงนักศึกษาที่ไม่เอาปริญญา ที่ไม่ได้สอบเข้า หรือนักศึกษาที่มาชั่วคราว

ผู้ช่วยสอน (Teaching Assistant-TA): นักศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอกที่ทำหน้าที่ผู้สอนในหลักสูตรปริญญาตรีในสาขาที่ศึกษาอยู่ เพื่อตอบแทนสำหรับความช่วยเหลือทางการเงินบางรูปแบบจากมหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์ (Thesis): งานเขียนที่ประกอบด้วยผลของการวิจัยในหัวข้อเฉพาะที่จัดทำขึ้นโดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโท

ภาคอธิบายคำศัพท์

ใบแสดงรายงานผลการศึกษารายวิชา (Transcript): สำเนาที่รับรองความถูกต้องของผลการศึกษานักศึกษา (ดูการจดทะเบียนรับรอง -Notarization)

ภาคการศึกษาแบบสามเทอม (Trimester): ระยะเวลาการศึกษาที่ประกอบด้วยเทอมการศึกษาสามเทอมๆ ละ ประมาณ 16 สัปดาห์เท่าๆ กันในหนึ่งปีการศึกษา

ค่าเล่าเรียน (Tuition): เงินที่ทางสถาบันเรียกเก็บสำหรับการสอนและการฝึกหัด (ไม่รวมค่าหนังสือ)

การศึกษาปริญญาตรี (Undergraduate studies): โปรแกรมสองหรือสี่ปีในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยหลังสำเร็จชั้นมัธยมปลายเพื่อให้ได้รับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี

มหาวิทยาลัย (University): สถาบันการศึกษานานาชาติหลังจบมัธยมศึกษาที่มีการสอนทั้งโปรแกรมระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา

การถอน (Withdrawal): กระบวนการทางการบริหารเพื่อขอถอนรายวิชาหรือออกจากสถาบัน

รหัสไปรษณีย์ (Zip code): ลำดับตัวเลขในที่อยู่ทางไปรษณีย์ที่กำหนดเขตการส่งไปรษณีย์ในสหรัฐ